

ئەحمەد بېلوكى
رۆمان

پەپۇرئالەرى

ئەحمەد بېلوكى
رۆمان
چاپى يەكەم / ھاۋىنى ۲۰۱۹
چاپخانى قەندىل

ماڧى لە چاپ دانەوہى ئەم پېرئوكە پاريزراوہ

ئەحمەد بېلوكى
رۆمان
پېرئوكە

ژیان نامه

پیشگوتن

خوینه‌ری هیژا، ئەم رۆمانەیی بەرده‌ستتان و پروداوه‌کانی، بەرھەمی خەیاڵی نووسەر یان رۆمانیکی وەرگێراو نییە، بەلکو له کاتی خویندنه‌وهیدا درک به‌وه ده‌کە، که له رۆمان واوه‌تره و درکیش به‌وه ده‌کە، که رۆله‌کانی کورد چ ئیش و ئازاریک به‌ده‌ست رژیمیکی وەکو ئیزانه‌وه ده‌چێژن، چۆن ده‌برینه‌ به‌ر په‌تی سێداره و رووبه‌رووی چ درنده‌بیه‌ک ده‌بنه‌وه. قاره‌مانی رۆمانه‌که‌م خەیاڵی نییە، بەلکو راستییە...

بۆچی ئەم رۆمانەم نووسی؟ وەکو ده‌زانریت، کچه کورد له‌یلا قاسم له‌ لایه‌ن رژیمی سه‌دامه‌وه له سێداره‌ درا. ئەوه‌ی به‌سه‌ر له‌یلا قاسم هات، باه‌تی رۆمانیکی به‌شکویه. کاتی لیکۆلینه‌وه‌م له‌سه‌ر کرد، مه‌خابن، بۆم ده‌رکه‌وت قاره‌مانیتی و ژیا‌نی له‌یلا قاسم نه‌بوونه‌ته‌ باه‌تی رۆمان و نه‌نوسراونه‌ته‌وه، ئەمه‌ گه‌لێک خه‌مباری کردم، به‌خۆم گوت، ده‌بی رۆمانی شیرین‌عه‌له‌مه‌ولی بنوسریته‌وه و ده‌ستم دایه‌ قه‌له‌مه‌که‌م.

بۆ ئەم کاره‌ش، سه‌ره‌تا سوپاسی هاوکاری مه‌زه‌ر گویله‌ر و م. شه‌فیع ئوزته‌کین ده‌که‌م. هه‌قالم مه‌زه‌ر له‌ هه‌لومه‌رجی زیندانیشتا سه‌رچاوه‌ی بۆ په‌یدا کردم و هاوکاری کرد، هیوادارم له‌ ماوه‌یه‌کی نزیکدا ئازاد بیت.

هه‌قالم م. شه‌فیع ئوزته‌کینیش له‌ کاتی نووسینی ئەم رۆمانه‌دا، به‌زیادکردنی کۆپیه‌که‌ی هاوکارییه‌کی گه‌وره و بی پایانی کردم، ئەوانیش هینده‌ی من رهنجیان به‌م رۆمانه‌وه کیشا. سوپاس بۆ ماندوو‌بوونی کاکه‌م عابدين بلوکی، نووسه‌ری خۆشه‌ویست هۆگر به‌ربر و به‌رچه‌م غه‌ریبی.

نووسینی رۆمان زیندانداندا زۆر سه‌خته، گه‌ر هاوکاری هه‌قالانم نه‌بوايه، نووسینی رۆمانیکی به‌م شیوه‌یه مه‌حال ده‌بوو. ئەمه‌ چواره‌مین رۆمانه‌م، به‌لام، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ زینداندانم و ده‌رفه‌تی په‌خش و بلاوکردنه‌وه‌یانم نییە، تا ئیستا هیچ رۆمانیکم چاپ و بلاو نه‌کراونه‌ته‌وه، جاریکی تر سوپاس بۆ هاوکاریتان

ئەحمەد بلوکی

ئەحمەد بلوکی:

له‌ ساڵی ۱۹۷۴ له‌ گوندی بلوکی سه‌ربه‌ناوچه‌ی کۆسه‌ری میزدین له‌ دایک بووه. هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالییه‌وه‌ رووبه‌رووی گوشار بۆته‌وه. له‌ ته‌مه‌نی پینج-شه‌ش ساڵیدا مامۆستا کازم (زه‌کی پالابیک) ده‌ناسیت. له‌ ساڵی ۱۹۸۰ ده‌وله‌تی تورک هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر گونده‌که‌یان و شه‌رێکی سه‌خت دیته‌ ئاراوه، له‌ ئەنجامدا مامۆستا کازم و هه‌وت هه‌قالی خۆی شه‌هید ده‌بن، ئەو پروداوه‌ به‌چاوی خۆی ده‌بیت. ئەو رۆژه‌ ئه‌و و برا گه‌وره‌که‌ی به‌سایه‌ی مامیه‌وه‌ له‌ مردن رزگاریان ده‌بیت. ئەو پروداوانه‌ بۆ هه‌میشه‌ له‌ زه‌ینیدا به‌زیندوویی ماوه‌ته‌وه. له‌ساڵانی ۱۹۸۶-۸۷ هه‌قالی وه‌ک محمەد ئەمین ئەسلان ده‌ناسیت، له‌ کۆتایی ساڵی ۱۹۸۷ دا ده‌ستگیر ده‌کریت. بۆ ماوه‌ی رۆژیک ده‌سته‌به‌سه‌ر ده‌بیت و ئەشکه‌نجه‌یه‌کی زۆر ده‌دریت. له‌ هه‌مان رۆژدا به‌به‌رچاوییه‌وه‌ باوکی ئەشکه‌نجه‌ ده‌ده‌ن و چه‌ندین رۆژ به‌ده‌سته‌به‌سه‌ری ده‌مینیته‌وه. ئەو پروداوانه‌ له‌ ناخیدا کاردانه‌وه‌ی گه‌وره‌ دروست ده‌که‌ن. محمەد ئەمین ئەسلانی زۆر خۆشه‌وێت، ئیواره‌ی ۱۵ گولانی ۱۹۸۸ کاتی باپیره‌ی پێی ده‌لی، رادیۆکه‌ بکه‌ره‌وه! له‌ رادیۆوه‌ هه‌والی شه‌هیدبوونه‌که‌ی ده‌بیت. ئەو هه‌واله‌ زۆر کاری لێ ده‌کات. دواتر چالاکانه‌ به‌شدارێ بزوتنه‌وه‌ی ئازادییخوازانیه‌ی گه‌لی کوردستان ده‌بیت. له‌ بۆتان، میزدین، گاپ، له‌ به‌یروت و دیمه‌شق کار و خه‌بات ده‌کات. له‌ بیستی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۹۳ دا له‌ کۆسه‌ر ده‌ستگیر ده‌کریت. له‌ زیندانه‌کانی میزدین، ئەماسیا، سنجان ده‌سته‌به‌سه‌ر ده‌بیت و ئیستا له‌ زیندانی ئیزمیره، پتر له‌ ۲۰ کتیی نووسیوه‌ و له‌ نووسین به‌رده‌وامه. ئەو ده‌لی "ئیمه‌ به‌باوه‌ر و نووسینه‌کانمان دیواری زیندانمان بی کردووه. له‌ خویندگه‌دا، ته‌نی پینج ساڵی قوناغی سه‌ره‌تایی خویندووه‌ و خاوه‌ن پیداوستی تایبه‌ته، پارچه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی له‌ ریگه‌ی تیکۆشان بۆ ئازادیدا به‌خشیه‌وه. جاریک له‌ شه‌ردا بریندار بووه و جاریکیش مار پتووه‌ی داوه. له‌ ۴ رۆمانه‌ی، که‌ نووسیویه‌تی ئەمه‌ یه‌که‌م به‌رهمه‌می چاپکراوییه‌تی، ئەوانه‌ی دیکه‌شی به‌هۆی هه‌لومه‌رجی زیندانه‌وه‌ چاوه‌روانی چاپکردن.

لەو ولاتەيدا ھېچ شتىك تايادا ئاسايى نەبوو، ئەو شتانەي لەوئى روويان دەدا لە ھېچ جىيەكى تىرى جىھاندا نەبوون، ھەر پۇژەي رووداويكى ترسناك دەكەوتەو، مروقى سەرسورماو دەكرد، جار جارە بەكردەوھەكانيان، ھەندى جاريش بەياسا يان بەلەسیدارەدانى بەكۆمەل جىھانيان لە ئاست خۇيان واقورماو دەكرد. ژيان لەوئىندەر لەسەر نووكى شور بوو، ديار نەبوو كەي و چۆن و چى روودەدات! ھەر لەبەر ئەوھش بوو كۆمەلگە بەگشتى شەو و پۇژ لە ترس و ھەراسدا دەژيان، ھەموو ھەنگاوەكانيان بەترسەو و بەحىساب دەھاوئىشت، نەياندەزانى كەي، چۆن و چيان بەسەر دىن.

ئەو دۆخە ناحەزە سات بەسات كۆمەلگەي لە بارى دەروونىيەو دەشتواند، دەبوو ھۆكارى رووداوى نائاسايى، كە مروقەكانى لە ئاست خۇياندا سەرسورماو دەكرد، سەرەراي ئەم ھەموو خەسلەتگەلەش شىرىن برىارى تىكۆشانى دژ بەو رژیمة نەخۆشە دابوو، وەكو ياخيەك ھاتبوو مەيدان، كاروانەكەي ئاگرين، رىگاكەي پىر تەگەرە و توز و دوكل بوو، وەلى دلى گەرم، فراوان و روون بوو، لەوھش دلنابوو، كە لە كاروانى حەقىقەتدا رى دەكات، بۇيە ھەرگىز ئاورى بۇ دواوہ نەدا و گەرەكى نەبوو بۇ دواي خۇي پروانیت.

دواي ماوہيەكى دريژ جارىكى تر لە تاران بوو، لە نيو ئاپورايەكدا ھەنگاوى كاوہخوى دەنا، زۆر ئاگاي لە دەوروبەرى نەبوو، پاش چەند شەقاويك لە پىر ھەلوئىستەيەكى كرد، ھەناسەيەكى قولى ھەلكيشا، ئەمجارەيان بەسەرنجەوہ بۇ چوارەدورى خۇي روانى، سەدان ژنى بىنى، تارادەيەك ھەموويان خۇيان لە عەبايەكى رەش پىچابوون، ھەندىكان تەنيا چاويان ديار بوون، ھەناسەيان، روخساريان، ليو و دەميان، زەردەخەنە و پىكەنىنيان داپوشرابوون، ون و ديل بوون. گشتيان لە يەكدى دەچوون، وەكو يەك دەروئىشتن، يەك رەنگ و يەك بۇچوون ديار بوون. نىگاي پىر ئىش و ئازار، خنكىنراو، قەدەغەكراو، دىلكراو و نىگاگەلىك لە ژيژ زەبرى زولم و ستەمدا سەركوتكرابوون، ھېچ تايبەتمەندىي و جياوازىيەكان ديار نەبوون. شىرىن بە دەنگىكى نزم، كە كەس نەيدەژنەفت، بەبەرخۇيەوہ گوتى "ئىمە لە ژيژ ئەم چارۆكە رەشانەدا ھەموو تايبەتمەندى، نازەنىنى، بەھرە و جوانىيەكانمان ون دەكەين و لە دەستيان دەدەين، ھەموومان دىمەنىكى يەك رەنگين، ھېچ سەربەخۇيەكمان لەم ولاتەدا نەماو، ئەم رژیمة بۇتە بكۆژى گيان و سروشتمان".

دريژەي بەھەنگاوەكانى دا، ئەمجارەيان بەشەقاوي خىراتر و بۇ چەپ و راستى خۇي نەدەرواني، دەتگوت جگە لە گەيشتنى بەو جىيەي مەبەستى بوو بىرى لە ھىچى دى نەدەكردەو. كاتى گەيشتە سەر سوچى تەنگە كۆلانىك، لە ناكاو سى كەس بەجلوبەرگى مەدەنيەو پىشيان پىگرت و رايانوەستاند، شىرىن بەگومان و واقورمانەوہ بۇيانى روانى، بى ئەوہى مەقى ليوہ بىت، ويستى بەلاريدا بروا و خۇي لەوان بىوريت، وەلى نەيانەيشت، جارىكى تر ھەولى دا تىپەریت، بەلام ديسان نەيانەيشت، كاتى گوتى "چيتان لە من دەويت؟" دووان لەو سى كەسە دوو بالى شىرىنيان گرت و بروسكتاسا فرينان دايە نيو ئۆتۆمبىليكەوہ. لە نيو ئۆتۆمبىلەكەدا لنگەفرتىي بوو، ويستى ھاوار بكات بەلام نەيانەيشت، ھىندە بەقايمىي دەستيان نايە سەر دەمى، چى نەماوو بىخكىنن، ھەناسەي بەدژواري دەدا، دەتگوت دەيانويست دەمودەست بىكوژن، ھەلوئىستىكى دىرندانەيان لە ھەمبەرى دەنواند. ئىدى شىرىن لەوہ گەيشتبوو، كە كاروانىكى دوور و دريژ و سەختى دەست پىكردوہ. ھەريەكەيان لە لاي خۇيەوہ پەلامارى دەدا و لىي دەدا، تا لە ئۆتۆمبىلەكەيان داگرت دەيان جار بە مشتەكۆلە و شەق لىيان دا، ھەر دواي ئەوہى شىرىنيان خستبوو نيو ئۆتۆمبىلەكەوہ، نەيانەيشت تەنانەت سەيرى دەوروبەرى

خۇيشى بكات. ئۆتۆبىلەكە لە پىر لە جىيەك راوہستا، دەرگەكەيان والا كرد و دووكەس ئەملاوئەولايان لى گرت و بردەيانە نيو بىنايەكەوہ، چاوى بەپارچەيەك بەسترابووہ و ھەموو دەوروبەرى وەك شەوہزەنگ تارىك بوو. جار جارە و لە پرىكدا مشتەكۆلەيان لە سكى دەوہشانند، پاشان برديانە ژيژەوييەك و پىيان گوت "دانىشە" شىرىن لە سەرخۆ لە جىي خۇي روئىشت، بى دەنگىيەكى سامناك لەو ژوورەدا بالادەست بوو، نە جوہ و نە چرپە، تەنى خاموشىي و بىدەنگىي و نادىارىي، بۇنى مردن، خوئىن، ونبوون و بۇنى تەنيايى لە ھەموو كونجىكى ئەو ژوورە دەھات، تەنھايى، بەواتاي ناچارىي، واتە كەسەر، ئىش و ژانى ناكوتا.

خوئىن لە لوتى شىرىنەوہ دلۆپ دلۆپ دەچۆرا، كاتى دلۆپى خوئىن دەكەوتە سەر زەوى ھىندە بى دەنگىيەكى سامناك دەخولقا، دەنگى دلۆپەكان دەھاتنە گويى، دەنگى خوئىنى مروقايەتى و خوئىنى گەلىك لەو ژوورەدا دەچۆرا.

ھەرسى كەسەكە، كە دوايى روون بۇوہ پاسدار بوون، بەبىدەنگى لە دەورى شىرىن راوہستابوون، جاروبار بەبەرخۇيانەوہ مقومقۇيان بوو و دەيانويست لە دەروونىي شىرىن تىنگەن، بەدەنگى نزم لە يەكديان دەپرسين "چى دەكات؟"

شىرىن ھىچى نەدەكرد، بى چرپە ھەلكورمابوو، يەكى لە پاسدارەكان بەشەقاوي ھىواشەوہ بەرەوربووى ھەنگاوى نا، ئەو ھەستى پىكرد و لە دلى خۇيدا گوتى "رەنگە جارىكى تر شەق لە سكم ھەلدەن" وەكو ئەوہى لە چۆلەوانىيەكدا خۇي لە مەترسىيەكى ناديار بپارىزىت خۇي گرمۆلە و گرژەوہ كرد، بەرادەيەك خۇي توند كىردبوو گەر تىر لە سنگى بگەوتبايە بەرەو دوا دەگەرايەوہ، پاسدارىكيان ھات و لەبەردەمىدا راوہستا، چەند چركەيەك لەسەرييەوہ تا پىي بۇي روانى، ئىنجا نەراندى و گوتى "بەرزەپى ھەستە" شىرىن ھەلنەستا، يارۆ دووپاتى كىردەوہ، ئەم ھەر ھەلنەستا، لەو ھەلوئىستەي شىرىن حەپەسا، ئەمجارە ھەردوولايان گرت و برديانە ژوورىكى بچووك و تەنگ، بەرادەيەك تەنگ بوو شىرىن نەيدەتوانى تىندا بىزوئىت، دەستيان لە پشتى را بەست، دەرگەكەيان خر داخست و چوون. ژوورەكە فرە سارد بوو، چوون بەفرخەرەوہ وابوو، شىرىن وەك شۆرەبى نيو ئا و دەلەرزى، سەرەتا دەست و قاچى، دواتر سەرتاپاي جەستەي تەزى، چى وای نەماوو مېشكى بوەستىت، چاوەكان شەكەت و گوئچكەي كپ ببوو، چىتر ھىچى نەدەژنەفت، ژانىكى قول بەھەموو جەستەيدا دەگەرا، لەناكاو سەرى بەسەر سنگىدا خوار بوو، ھەنووكە خاموشىيەكى لە مەرگ سامناكتر دەستى بەسەر ژوورە تارىك و تئۆكەكەدا گرتبوو. شىرىن لەسەر كۆنكرىتە ساردەكە لە جوولە كەتبوو...

بەپىنخاوسىي و جلوبەرگى تەنكەوہ، بەتەنى لەو ژوورە تارىكەدا لە ھۆش خۇي چووبوو، ھىندە ھەللەرزىبوو، ئىژىتە جەستەي لە سەھۆل گىراوہ، ھەرگىز بەو شىوہيە كەسىرە نەببوو، لە چەند چركەيەكدا ئارەقەي جەستەي وشكەوہ ببوو و تەزووى سەرما بەھۆشى ھىنايەوہ، يەككىن ھەلدەلەرزى، چۆقەي ددانى لەو ژوورە بچووكەدا چون قرچەي سووتانى دارى نيو تەنوور وابوو، ديسانەوہ لە ھۆش خۇي چووہوہ. ھىشتا لەسەر ئەو كۆنكرىتە ساردە بوو، وەك ئەوہى لە خەويكى قورسدا بىت، لە دۆخى داھىزراندا بوو، تىنى لى برا بوو.

ھەرسى پاسدارەكە بەپىكەنىنكەوہ، كە گۆرى ھەلدەتەكاند خۇيان بەقاوشەكەدا كرد، بۇ يەكديان روانى و دايانە قاقاي پىكەنن، بەيەكديان دەگوت "كوشتنى مروق چ خۆشە" جارىكى تر پىكەنن، بەتوندى نيوئەپى خۇيان بەيەكەدا دەدا و لىكيان دەخشكاندن، خوئىن لە چاويان و لىك لە دەميانەوہ دەچۆرا. يەكيان ھاوارى كرد و گوتى "بۇچى وەستاوين، با دەست پى بگەين، تاسەي ئەشكەنجەم كىردوہ!"

بله ز دهرگای ژووره که بیان والا کرد، نیو ژووره که تاریک و نوتهک بوو، چاو چاوی نه ده بیینی، کپ بوو. یه کیک له پاسداره کان ههنگاوئ به ژوور کهوت، هیچ دهنگیک له ژووره که وه نه هات، لهو بی دهنگیه سلهمییه وه و له جیی خوی راوهستا، نه ژنوی دهله رزی، له پر ترسیک کهوته دلیه وه، ویستی ههنگاویکی تر بنیت، وهلی نهو جه ساره تهی له خوی به دی نه کرد، دوو جار له بهر خوییه وه گوتی "بو دهنگی لهو ژنه ی نیاریی خودا دهکات نایهت!" به چاویکی پر له ترسه وه بو دواوه گه رایه وه، کاتی پاسداره کانی تر نهویان بیینی، سه ریان سورما و یه کسه ر گوتیان:

-کوا بوچی نهو گاورهت نه هینا؟

-دوو جار بانگم کرد، به لام وه لامی نه دایه وه.

-چون؟

-منیش نازانم!

-بوچی بو نیو ژووره که ی نه روانی؟

-ناوه وه زور تاریک بوو، ترسام و نه متوانی ههنگاوی تر بنیم.

-چی بکه م، کاتی دهرگه ی ژووره که م والا کرد، ترسیکی سه یرم لی نیشته، هه رچیم کرد قاچم نه بزوا، چون لابرینتیکم بینییته، شهش وهکو قه تران و کوتاییه که ی دیار نه بیته، سلهمییه وه..!

-چی بکه یین، نابیت!

-باشه با بچین، کات نه ماوه.

نه مجاره هه رسیکیان پیکه وه رویشتن، له بهر دهرکه ی ژووره که ی شیرین راوهستان، دهرگا که یان والا کرد، زرمه زرمی قاچیان دهنگی ده دایه وه، لایته که یان هه لکرد. شیرین له سه ر کونکریتته سارد و سه رکه دا هه لاژیابوو. ژووره که بو نیکی هینده ناخوشی لی ده هات مروقی کاس ده کرد، دیواره که ی که روو لی دابوو، له بهر شی مروق نه یده توانی ته نانهت چهند خوله کیکیش تیایدا بمینیتته وه، وهلی شیرین بو ماوه ی بیست و چوار سه عات لهو ژووره گهنیو و شیدار و پیسه دا له هوش خوی چوو بوو.

پاسداره کان رووناکی لایته که یان له چاوی دا، هیچ کاردانه وه یه کی نیشان نه دا، راکشابوو و له جووله که وتبوو، دهسته کانی له پشته وه به سترابوون و ناوسابوون، په نجه کانی شین و مور هه لگه رابوون، نیژیتته گیانی تیدا نه ماوو. دوو پاسدار چوونه ژیر بالی و بو هه یوانی ژووره که یان هینا و له سه ر کورسییه که دایاننیشانده، ده ستیان کرده وه، بو نه وه ی هوشی وه بهر بهینته وه ناویان به سه ر و چاویدا پژاند، له بهر وه هوشی هاته وه بهر، ده میکی چاوی هه لینا، هه مان نهو سی پاسداره ی بینینه وه، هه وا بی نه ندازه سارد بوو، له سه رماندا هه لده له رزی.

یه کی له پاسداره کان به توندی چنگی له قژی گیر کرد و رایکیشا:

-تو بو نه وه ونده ده ترسی؟

-نا ترسم!

-نه دی بو نه وه ونده ده له رزی؟

-سه رما مه!

-نا! له بهر قورسی تاوانه کانهت و هه لده له رزی.

-من هیچ تاوانیکم نه کردوو.

-هه مووتان به هه مان شیوهن، کهستان دان به شتیکدا نانین.

-دان به چیدا بنیم؟

-تو خوت دهرانی دان به چیدا بنیت، پیویست ناکات پیت بلیم، ماوه یه کی تر ده بیینی.

-شتیکم کردوو ه؟

-بهر له هه موو شتیک تو دژایه تی خودات کردوو.

-بو نیوه خودان؟

-چیت گوت؟

-شتیکم نه گوت.

-بو روونتر قسه ناکه ی؟ له قسه کانت تیناگه م.

-زمانی نیوه نازانم.

-چون هاوالاتی نه م ولاته یته و زمانه که ی نازانی، کی هه لده خه له تینی.

-به راستیمه، من نهو زمانه ی نیوه نازانم.

-بو قهت نه چوو یته بهر خویندن؟

-نا!

-بو نه وه ی شتیک نه لیتت ده ستت به فرت و فیل کردوو ه؟

-وا نیه! به راستمه!

-توزیکی دی نیشانت ده دم دهرانی یان نا!

لیکوله ره وه له پریکدا رویشته. شیرین له هه یوانی ژووره که به ته نی مایه وه، دهرفه تیکی بیرکردنه وه ی بو ره خسا، هه رچه نده جهسته ی شه کهت و داهیزراو بوو، وهلی میتشک و زهینی زیندوو بوون. هه رسی پاسداره که هاتنه وه، یه کیان کورسییه کی هینا و ریک له به رامبه ر شیرین دانیشته، به نیگایه کی تیژ و ترسناکه وه سه یری کرد، بی نه وه ی ورته ی لیوه بیت له جیی خوی هه ستا، تا هیزی هه بوو شه قیکی له سکی هه لدا، به راده یه ک توند بوو شیرین تا چهند ده قه یه ک نه هاته وه سه ر خوی، هه رچی ده کوشا نه یده توانی هه ناسه بدات، نیشتیکی هینده قول و گرانی بهرکه وت سه راپای جهسته ی گرته وه، چهند دلپه خوین له لووتی چورانه سه ر چوکی، به دریزی ته مه نی جاری یه که م بوو شه قیکی وه های لی بدریت، ئیدی درکی به وه کرد نهو شه قانه یان بو کوشتنی ده وه شانده، خوینی که پوی گیرسایه وه، پاش که میک نیشه که ی هیور بووه و ده ستی به هه ناسه دان کرده وه. لیکوله ره وه که میکی تر کورسییه که ی برده لای سه ری شیرین، به چاویکی زه قه وه بو نیو چاو شیرینی روانی.

کیژه کورده ی نازهنین و نازدار، که ته نی زمانی کورده ی دهرانی، له چهند دهسته واژه یه ک به ولاره فارسی نه دهرانی، چون ناسکیکی زامدار، به ده ست و پی شه ته ک دراوه وه، له به رده ست نیچیره کانیدا، بی چاره و بریندار بوو.

لیکوله ره وه به دهنگیکی گر و بلند گوتی:

-تو کی؟

شیرین وه لامی پرسیاره که ی نه دایه وه، وهکو نه وه ی هیچی نه بییستی هه لسوکه وتی کرد، بی نه وه ی بو رووی بروانیت هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا.

لیکوله ره وه جاریکی تر به توره بییه وه پرسی:

-تو کی؟

شیرین به هیواشی سه ری هه لبری، سه یری نیو چاوی کرد و دوو جار خوزگه ی خوی دا قورتانده، قاچه کانی ته زیبوون، په نجه کانی به ناسته م ده جوولان، خوین به نیو ده ماره کانیدا به گور که وتنه وه، ته زینی لیدانه که ی هیور بووه. لیکوله ره وه دیسانه وه به دهنگیکی ناحه ز گوتی:

-تو کی؟

ئەمجارەيان ۋەلامى دايەۋە:

- من زمانى ئىۋە نازانم.
- تۇ چۇن زمانى ئىمە نازانى؟ تۇ ناچارى بەزمانى ئىمە قسە بەكى.
- نەچۈمەتە قوتابخانە، تەنیا چەند دەستەۋاژە ۋە وشە دەزانم.
- تۇ فارس نىت؟
- نا!

كاتى لىكۆلەرەۋە دوا ۋەلامى ژنەفت شىت ۋە ھار بوو، بەقىرە ۋە ھاوار كەوت، بەدار ۋە بەردى دا دەكوتا، ھاۋارى كرد ۋە گوتى:

- تۇ چۇن فارس نىت؟
- من فارس نىم، كوردم! ئەسلىم كوردە، زمانى دايىم كوردىيە ۋە ناۋى ۋەلاتەكەم كوردستانە.
- بەسە، بەس، بى دەنگ بە! سەرت دەپەرىنم! ئىۋە ھۆكارى نائارامىن، ئىۋە " تىرۋورىستىن "
- نەيارى خودان، كورد لەم ۋەلاتەدا نىيە.

-ئىۋە راست ناكەن! كورد ھەيە ۋە زمانى خۇيان ھەيە، نەرىتى كوردەۋارى ھەيە، كورد مېژوۋى ھەيە، ئىۋە ناتوانن ئەۋ راستىيە لە ناۋبەرن.

لىكۆلەرەۋە ھىندە تورە ۋە تۇسن ببوو، دەمى كەفجەرى دەكرد، دەستى دايە قامچىەك تا تىنى تىدا بوو شىرىنى بەر قامچى دا، ھەر جىيەكى بەردەست كەوتبا، لە پشتەمل، قاچ ۋە پشتى دەدا، ھاۋكات جىئويشى دەدا، سەعاتىك شىرىنى ئەشكەنجە دا، جارىكى تر خوين لە كەپويەۋە پىژا ۋە ئەسرین لە چاۋئىليەۋە ۋەكو بارانى بەھار دەبارى، بەدەم لىدانەۋە پىيان دەگوت " زوۋ قسە بەك، سەبارەت بەكارەكەت زانىارىيىمان بەدەرى، ئىۋە چ جۆرە رىكخستىكىن؟ بۇ دەتانەۋىت ۋەلاتەكەمان پارچە بەكەن؟ " شىرىن ۋەلامى نەدەدايەۋە. بى دەنگى شىرىن ھىندە تر تورە ۋە ھارى دەكردن ۋە ئەشكەنجەدانىان چەند ھىندە دەكردنەۋە، ئەمجارەيان پىلاۋ ۋە گۆرەۋىيەكانىان دامالين ۋە بەقامچى لە بن پىيان دەدا، تا ھىزىان تىدا بوو لىيان دا، ھاۋار ۋە نالەى شىرىن لە ھەيوانى ژوورەكە زايلەى دەدايەۋە، بن پىيەكانى خوينيان تى زابوون. لە دواى ئەشكەنجەدان پىيەكانى شىرىنىان خستە نىۋ تەشتى خويۋاۋ، ئىژىتە گويژان لە قاچەكانى دەدرين، گوش گوش دەسوتانەۋە، سوتانەۋەيەكى قوچىنەر، ھىندە ئازارى زۆر بوو سەرتاپاي جەستەى دەھەژاند، فرمىسكى لە دىيەى دەباراند، جارىكى تر يەكى لە جەللادەكان لىي نىك بۆۋە ۋە گوتى:

- ئەگەر قسە نەكەى، ھەموو شتىكت بەسەر دىنين.
- ھىچم نىيە بۇ گوتن.
- ھەيە،ھەيە...
- نا، نىيە.
- ئىمە ئاگامان لە ھەموو كار ۋە چالاكىيەكانتان ھەيە.
- دەى باشە، ئىتر بۇ لە من دەپرسن؟
- دەبى خۆت دانى پىدا بىنى.
- من ھىچ لەۋ بارەيەۋە نازانم.
- چۇن نازانى؟ ئىۋە لە دژى خودا راۋەستاۋن.

شىرىن ۋەلامى ئەۋ پرسىارەى لە دل ۋە مېشكى خۇيدا دايەۋە ۋە گوتى: " ئىمە لە دژى خودا نەۋەستاۋىن، بەلام ئەگەر ئىۋە خودا بن، دروستە! ئىمە لە دژتان ۋەستاۋىن، تا دوا ھەناسەمان لە دژتان راۋەۋەستىن "

لىكۆلەرەۋە دىسانەۋە ھەرەشەى لە شىرىن كرد:

- جارىكى تر دىمەۋە، گەر ئەمجارە قسە نەكەى، بەدەستى خۇم دەتكۆژم، دەبى ھەموو شتىك بەركىنى.

بەبەندىكى رەش چاۋيان شەتەك دا، ئەۋەندەيان جەراندبوو ھەستى دەكرد سەرى دەتەقىت، لە پىيلىكانەيەك ھىنايانە خوارى ۋە بەدەروازەيەكى تەنگدا تىپەرىن، بۇنىكى خنكىنەر بەلووت شىرىندا ھات، بۇنى ميز ۋە پىسايى تىكەل بەيەك ببوون، بەرادەيەك تىژ ۋە قىزەۋەن بوو ھەناسەى تەنگ دەبوو. جەللادەكان بەيەك پال شىرىنىان ھاۋىشتە نىۋ ئاۋىكى گەنىۋى قەتسىبوۋى ژوورە تەنگەكەۋە، ئىدى نەيدەتوانى لە سەر پى راۋەستىت، دوو سەعاتى بەچەماۋەيى ھىلرايەۋە، ئەژنۆى تەزى، ناچار بوو لە نىۋ ئاۋە گەنىۋەكەدا رۇنىشتىت، چىتر نەيدەزانى رۇژە يان شەۋ ۋە كات چۇن تى دەپەرىت، ھىشتا چاۋەكانى شەتەك درابوون.

چەند رۇژ بوو خواردن بەگەرۋویدا نەچۈبوۋە خوارى، ھەستى بەبى حالىيەكى زۆر دەكرد، لە برساندا دللى دەلەرزى، سەرى بەگىژ كەوتبوو، پاش چوار پىنج سەعات، ھاتن ۋە ئەۋيان لەۋ دۆزەخە دەركرد ۋە بۇ جىيەكى دىكەى كەمىك باشترىان برد، لە كاتىكدا، كە ديار نەبوو شەۋە يان رۇژ پەرداخىك ئاۋ ۋە پاروۋىەك نانان بۇ ھىنا، نانە وشكەكەى خوارد، بەتانىيەكى پىس لە عەردەكە راخراۋو، لەسەر بەتانىيەكە رۇنىشت، چەند جار لەسەر يەك ھەناسەى قولى دا ۋە ئەۋ رۇژانەى ۋەكو شرىتىكى قىدىۋى ھاتنەۋە بەرچاۋ، كە برىارى تىكۆشانى دابوو، دەتگوت بۇ يەكىك دەدۋىت، لىۋەكانى جولاند ۋە بەبەر خۇيەۋە دەستى بەقسە كردن كرد:

"من، شىرىن، كچە كورد، ئەۋ كچە كوردەى زمانم، دابونەرىتە كوردەۋارىيەكانم، مېژووم لە لايەن دەسەلاتدارانەۋە نكولى لى كراۋە، لە گوندى دىم قشلاغى شارى ماكو لە سالى ۱۹۸۴ لە دايك بووم، چ رىكەۋتىكى سەيرە! ئەۋ سالى، كە سالى ژيانەۋەى كوردە ھاتمە دونياۋە، ۋەكو ھەر مندالىكى كورد لە نىۋ كەلتور ۋە دابونەرىتى كوردەۋارىدا، لە گوندىكا چاۋم بەدنيا ھەلىئا، كە گەۋاھى زۆر ئىش ۋە ئازارە، لە ھەمان رۇژى لە دايكبووندا چارەنوسم دىارى كرا، ئىش، گريان ۋە نالە، كەسەر، كۆچبەرى ۋە مەرگ، ھەموو ئەمانە بۇ من ۋەكو ئەۋەى لە چارەم نوسرابوون، دەبوا ژيانم بەۋ قسانە بھۇنرىتەۋە، ئەۋانەش دەبوونە شەۋارەى من، لە ئىل ۋە ھۆزىكى گەۋرەى كوردستاندا ھاتمە دونياۋە، لە مندالىمەۋە بەچىرۋكى تراژىدىاي دىرۋكى كورد گۆشكرام. ھەموو رۇژى گويم لە چىرۋكى شكست، مەرگ، سىندارە ۋە كۆچبەرى دەبوو، دايىم بەگرىان ۋە چاۋى پىر ئەسرینەۋە باسى شكستى كوردى لە مېژوۋدا بۇ دەگىرامەۋە. لە مندالىيەۋە ناۋى رايىعە خانم، ئاسيا، ياشار خانم ژنەفت، ئەۋ ناۋانە بۇ من ناسنامە، كەسايەتى ۋە ئايندە بوون، نەخاسمە سەرگوزشتەى رايىعە خانم، چون تىرىكى سوتىنەر بەر دل ۋە كەوتبوو، قارەمانىتى ۋە ۋەلاتپارىزىيان چون ئايەتى كىتىبى پىرۋز ۋە بوون، زۆر لە ۋاتا ۋە مەبەستى بەرگرىيەكانىان تىنەدەگەيشتم، بەلام بەۋ تەمەنە بچوكەمەۋە گەۋرەترىن ئاۋات ۋە خۆزگەم ئەۋە بوو، كە دايىم ۋەكو رايىعە بەھىز بوۋايە، چ جا دايىم لەۋ شەۋە ساردانەى زستاندا دلمانى بەچىرۋكەكانى رايىعە خانم گەرم دەكردەۋە. دەمىكى دايىم ناۋى دەھىنا ھەناسەيەكى قولى پىر لە كەسەرى ھەلدەكىشا، لە چاۋانىيدا ھەستمان بە ئىشى سەد سالى دوايى دەكرد، جار ۋە بار بى ئەۋەى بەھىلىت روخسارى ببىن چاۋىلى بەچمكىكى كۆلوانە مورودارەكەى دەسرینەۋە، فرە ۋاتام بەفرمىسكەكانى نەدەدا، نەمدەزانى بۇ كاتى باسىان دەكات ھىندە غەمگىن دەبى، زۆر دواتر تىگەيشتم، كە فرمىسكەكانى گريان بۇ مېژوۋىەكى ون، فرمىسكى تالى ۋە بندەستىيە، فرمىسكى بى چارەيى ژنى كورد ۋە شكستىيەكى سەختە. رايىعە خانم ھاۋزىنى ھەسكى تەلى بوو، كە لە سەردەمى راپەرىن

و شهري ئاگریدا ژیاوو، بۆ سهرفرازی گهلهکهی راپهړیوو و خوی بهه موو هاوری راپهړیوهکانی گه یاندهوو.

"ههسکی تهلی بهمیرخاسی و مهردیی له شهري دژ بهفارس و تورکان نوابانگی دهکردبوو، دوايین جار رابیعه خانم وهک شیره ژنیك شه دهکات، لاپهړیهکی نوی له میژووی کورد تومار دهکات، له نهجامدا خوی، هاوژین و مندالهکهی شههید دهن.

"کاتی دایکم سهرگوزشتهی نهو ژنه قارهمانهی بهو گوته پر ئیش و نازارانه دوايی دههینا، بۆ چاومی دهروانی و دهیویست پیم بیژئ " تیگهیشتی کچم؟" منیش سهری تیگهیشتم بۆ دهلهقاند، ئیدی نازانم بۆچی بوو! ههر کاتیک دایکم چیرۆکی قارهمانیتیانی بۆ باس دهکردم، بهردهوام چیرۆکهکانی خوی دووباره دهکردنهوه، زور شهو بهر لهوهی سهر بخرمه سهر سهرین نهو پرسیارهم له خۆم دهکرد: بۆچی دایکم نهبوته یهکی لهوانهی بوونهته بابتهی چیرۆکیکی ناوها؟ من زور حهزم دهکرد دایکیشم وهکو رابیعه خانم بوايه بهبابتهی چیرۆک، بهلام لهو تهمنهنا ههرگیز وهلامی پرسیارهکهی خۆم وهرنهدهگرتهوه، پرسیارهکهم بئ وهلام دهمایهوه.

"پهريای جیرانمان، که هاوتهمنم بوو، جار و بار بانگی دهکردم و پیکهوه له پشت ماللهکهمان یاریمان دهکرد. پهريا کچیکي زور ژیر و وریا بوو، لهو تهمنه بچوکهیدا قسهی زل زلی دهکرد، من ههمیشه نهوم له خۆم ژیرتر و خۆم له ناست نهودا بهنهزان دهبینی، وهک ماموستا ههلسوکهوتی دهکرد. من ههمیشه قژم ههروا دادههینا و دههؤندهوه، وهلی پهريا ههر رۆژهی قژی بهشيوهیهک دههؤندهوه و بهچهندنین جۆر دهپرازاندهوه، کاتی یهکديمان دهبینی دهستهجی دهستی بۆ لهچکهکهی سهرم دهبرد و دهیگوت "کوا با بزائم نهمرؤ قژت چۆن هؤنیوتهوه!" کاتی دهبینی من وهک هه موو جارئ هؤنیومهتهوه، دهستی بهپیکه نین دهکرد، پاش نهوهی تیر پیدهکهنی ئینجا لهچکهکهی لا دهدا و قژی خوی نیشانم دهدا. رۆژیکیان جاریکي تر پهريا بانگی کردم و ویستی بچین له پشت مالی خۆمان یاری بکهین، دهمزانی پهريا دیسانهوه باسی بههرهکانی خوی دهکات، بهلام من برپارم دا نه مجارهیان دهرفتهی نهدهمی. چیرۆکی رابیعه خانم له میشکم دا تومار کردبوو، یهکهمین جار بوو له بهرامبهر پهريا ههنگاو یکم دهنا، کاتی بۆ پشت مالمان رۆیشتم دهستهجی گوتم:

- پهريا!

" له بهرتهوهی نهو ههمیشه یهکهم کهس بوو قسهی دهکرد، هه نیک بهسهرسورماوییهوه سهیری کردم و بهروویهکی نارامهوه گوتی:

- چی؟

- دههویت چیرۆکی ژنیکی قارهمانت بۆ بگيرمهوه، چیرۆکی رابیعه خانم.

- بۆچی تو چیرۆکی رابیعه خانم دهزانی؟

- نهو کییه؟ " چیرۆکی رابیعه خانم بۆ گيرایهوه، جاریکي تریش پهريا منی چهپهساند. دهمگوت، ئیستا گالتهم پئ دهکات و چیرۆکهکهم بئ نرخ دهکات، بهلام پهريا بهسهرنجیکي مهزنهوه گوئی له چیرۆکهکه گرت، باش دیتهوه یادم، یهکهوری روخساری گؤرا، چون کهسینکی تیگهیشتمو هیواش هیواش سهری دهلهقاند و بۆ نیو چاومی روانی و بهنووزه و دننگیکي پر له خههوه گوتی:

- شیرین.

- بهلی!

- کی نهو چیرۆکهی بۆ گيرایتهوه؟

- دایکم.

- دایکت؟

- بهلی.

- بۆچی دایکی منیش چیرۆکی وههام بۆ ناگيریتتهوه؟

- نازانم.

- شیرین؟

- بلی!

- دهزانی؟

- چی بزائم؟

- زور دههوی بيمه ژنیکی وهکو رابیعه خانم.

"کاتی نهوهم له پهرياهه بیست، جاریکي تر خۆم له ناستی نهودا بهچووک و نهزان بیني، دایکم دهیان جار نهو چیرۆکهی بۆ گيرابوومهوه، وهلی ههرگیز درکم بهوه نهکردبوو، که بيمه کهسینکی وهکو رابیعه خانم، قهت بهزهینمدا نههاتبوو. دهمگوت " بۆچی دایکم وهکو رابیعه خانم نهبووه؟" پهريا دیسانهوه پرسى:

- تو دهتهوی وهکو رابیعه خانم بی؟

" قهیریک له بیر را رۆچووم، نهوی راستی بیت چاوهړی پرسیاریکي وهها نهبووم، بهر لهوهی پهريا پرسیارهکهی دووباره بکاتهوه، وهلام دایهوه:

- نا!

- چۆن؟

- من دهویست دایکم وهکو نهو بیت.

- دایکمان چۆن وهکو رابیعه خانم شهريان بکردبایه؟

- بۆچی ناتوانن؟

- نا ناتوانن، نهی نابیني، دایکمان چۆن له باوکانمان دهترسن؟

- راسته.

" پهريا نه مجارهش سهرکهوت، یهکه مجاربوو بهو رادهیه له پهريا دلگران بم، ههرچهنده پهريام زور خوشدهویست، هاوری و هاوړازم بوو."

شیرین لهسهرخو سهری لهسهر نهژنوی بهرز کردهوه، کاتی سهیری دهوروبهری کرد بیني بهتניה لهو ژووره رهش و خاموشه دا هه لکورماوه، تا نهو کاتهش جلهکانی هینده تهر بوون شلپهیان دههات، نیو ژوورهکه بۆنیکی گهنیوی لی دههات، خهوی دههات، بهدهم ئیش و نازاری زامهکانییهوه لهسهر بهتانییه تههرکه ههلاژیا، برژانگهکانی هیواش هیواش قورس دهوو تا بهتهواوهتی خهو بردییهوه.

* * *

لە گرمە گرمى كردنەوھى دەرگاگە لە خەو راجلەكى و خۆى كۆكردهوھ، چەند جارېك لەسەر يەك دەرگەكەيان بەتوندى دەرگەوھ و داياندەخست، شيرين بەئاگا ھاتەوھ، چۆكى دايە بەر سنگى و لەسەر بەتانبىيەكە دانىشت، ھېچ رووناكيبەك لە نيو ژوورەكەدا نەبوو، زۆر تاريك بوو، بۆنىكى شيندارى لى دەھات، كە گەر ووى دەسوتاند و بەر ڤوھ ماندووهكەى شيرين دەكەوت، دەبويست گەر بەئاستەميش بووھ رووناكيبەك ببينت، زۆرى حەزى لە رووناكى بوو، پىي شاگەشكە دەبوو، بۆيە ھەموو ھەقالانى بە رووناھى ناوزەديان دەكرد.

ئەو ناوھ پى بەپىستى بوو، بەخۆيشى پىي خۆش بوو، وھلى لەويندەر چروسكيبكىش رووناكى نەبوو، نەيدەزانى لە كامە نھۆمى ژيرزەوييەكەدايە، ھيندەى دەيزانى لە ژيرزەوييەكى قولدايە، لەبەر بى ھەوايى سەرى بەگىژ كەوتبوو، سەرىئىشەكەى بەو زامانەدا دەگەر، كە لە جەستەى برينداريبىيەوھ مېروولەيان دەكرد، لەبەرخۆيەوھ دەيگوت "بەدنيايىيەوھ ئەم ژوورە ھەواكيشيكى ھەيە، دەنا مرۆڤ ناتوانى چارەكيبكىش ليرە بژى" بەو ئوميدى بە دواى ھەواكيشدا بگەرېت، بەرەو كونجى ژوورەكە چوو، ھەوايەكى گەرم بەر ڤووى كەوت، لە سەرخۆ خۆى دايە بەر ھەواكە و كەمىكى تر بەرەو سوچى ژوورەكە ھانگوى نا و پالى پتوھدا، سەرى خستە بەر ھەواكيشەكە، ھەوايەكى گەرم، بەلام ھەرەكو زىراب بۆگەن، بۆنىكى تىژ و دژوار بوو، سەرەڤاى ئەوھش بەناچارىي بى جوولە لەبەردەميبدا دانىشت.

زرمەى پىي چەند كەسك لە ھەيوانەكەوھ دەھات، دياربوو دەنگى پياو بوو، شيرين بۆ چەند چريەك ھەناسەى لە خۆى بى و ھەستى گرت، ھېچ ھالى نەبوو، دەنگيان تىكەل بەيەك دەبوو و لە ھەيوانەكەدا زايلەى دەدايەوھ، پاش كورته بېدەنگيبەك بەخەرەخرى كيلون و كليلى ژوورەكە، دەرگاگەيان والا كرد. تا ئەو كاتەش چاو و دەستەكانى شيرين لە پشتەوھ بەسترابوون، تەنى تەپەى پىيانى دەببست، زرمەى شەقاوھكانيان وردە وردە نزيكتر دەبۆوھ، زانى بەرەوڤووى دىن، ھاتن و لە بەردەمى ويستان، يەكيبكىان گوتى " ھەستە سەر پى" چەند جارېك كۆشا بەرزەپى ھەستى، بەلام لەبەر ئىشى ئەژنۆكانى نوچى دەدايەوھ و دەكەوت. ليكۆلەرەوھ تىگەيشت، كە ناتوانى ھەستىتە سەر پى، بى ئەوھى مەقى ليۆھ بى پى دايە قزى و بەدووى خۆيدارايكيشا، بەرەدەيەك ئىشى پى گەيشت ئىژىتە پىستى سەريان دادەمالى، ويستى ھاوار بكات، وھلى ھەناسەى بۆ نەدەدرا، تەنيا فرمىسك لە چاويليەوھ دەبارى، بە دوورى ۰ مەتر بەرەو دەرەوھى ژوورەكە بەقز كيشان بردى، لە ھەيوانەكەدا، كە ئەشكەنجەخانە بوو، پىدەچوو بىريان لە ھەموو جۆرە ئەشكەنجەيەك كرىدبووھ. شەو و ڤوژ لە ھەر كونجيكى ئەو ژيرزەوييەوھ قىژە و ھاوار دەھات.

شيرينيان ھەلگرت و لەسەر كورسيبەك دايانىشاندا، لەبەر ئازار وەكو شۆرەبى نيو ئاو دەلەرزى، تا دەھات ئىشەكەى قورستر دەبوو، ژانىكى ناكۆتا تەزووى بە تەوقى سەريدا دەھينا، دەمارەكانى پشتەملى ھيندەى ئەنگوستى ھەستابوون و ڤەق ھەلاتبوون، دەتگوت خوڤن ناگاتە سەرى، ھەستى بەتەزىنىكى درىژخايەن دەكرد، ھاوسەنگى جەستەى تىكچوووبوو.

ھەردوو قاچيان شەتەك دا، تا تىنيان تىدا بوو جەراندبان، ديسانەوھ دەستيان بەستەوھ. ليكۆلەرەوھ جگەرەكەى پىكرد، دواى چەند نەفەسك سوتماكەكەى بەسەر ڤوويدا تەكاند. ئەوھ مامەلە بۆ شيرين لە ھەموو جۆرەكانى تى ئەشكەنجەدان دژوارتر و سەختتر بوو، بەڤوخسارى بەرگى لەبەرەمبەر ئەو شەڤە دەروونيبە دەكرد ونەيدەويست جەللادەكە

بزانيت ئەو حەزى لە جگەرەكيشانە.

شيرين، بەر لەوھى دەستگىربكرىت، زۆرى جگەرە دەكيشا، لەو كاتەوھى گىراوھ ئەوھى تاسە و بىزارى دەكرد، نەبوونى جگەرە بوو، وھلى ھەرگى نەيدەھىنايە سەر خۆى، ئىستاش بەھەمان شىوھ، ھەر كە جەللادەكان سووتماكى جگەرەكەيان بەڤووى دا دەتەكاند، ھەناسەى ڤادەگرت و نەيدەھىشت كارى لى بكات. دواچار، جەللادەكە گرى جگەرەكەى بەپشت مىلى ڤووتى شيريندا چەقاند، ئەمجارەيان وەكو سوژنىكى سوورەوھەكراوھ بەسەريدا بگەى، ئىش لە مېشك و ئىسقانى دا، ئاخىكى قوولى ھەلكيشا، ديسانەوھ ئاگرى جگەرەكەى لەملى گىر كرد و كوژانديبەوھ. شيرين لە سۆنگەى ئەو ئازارە قورسەوھ قىراندى، دەنگى ھيندە بلند بوو دەرگا و پەنجەرەى ژوورەكەى ھەژاند، بەلام ئىژىتە ليكۆلەرەوھ چىژ لەو ئەشكەنجەيەى شيرين و دەگريت، قاقا پىدەكەنى. شيرين زۆرى تىنوو بوو، لە توينيتيبدا بگەرى دەسوتايەوھ، پىي گوتن "جامىك ئاوم بەدەنى" بۆ يەكديان ڤوانى و دايان لە قاقاى پىكەنين، پاشان يەكيبكىان گوتى:

- توونيتە؟

- بەلى!

- باشە، ئاوت دەدەينى، بەلام تۆ سەرەتا وەلامى دروستى ڤرسيارەكانى ئىمە بەدەرەوھ.

- من تەنيا داواى ئاوم كرد، من....

جەللادەكە نەيھىشت قسەكەى تەواو بكات، گوتى:

- بەسە، بەس دەزانم تۆ چى دەلىنى "ھېچ نازانم" تۆ ئەوھت دەگوت، نا؟

- بەلى.

- وھلى بۆ ئەوھى ئاو بخۆيتەوھ دەبى چەند شتىكمان پى بلىنى.

- شتىك نىيە بۆ گوتن.

- گەر وايە، ئاو نىيە.

- با نەبىت.

- بۆ؟ دەتەويت جگەرت لە بى ئاويدا بتەقيت؟

- با بتەقيت.

- نا نا ئاوت دەدەينى.

ڤەرداخىك ئاوى ھىنا، لەبەئەوھى دەست و چاوى شيرين بەسترابوونەوھ، بەدەستى خۆيان ڤەرداخەكەيان بۆ دەمى برد، كاتى ويستى دەم بۆ ئاوەكە بەریت، دەستبەجى ڤەرداخەكەيان كشانەوھ و نەياھىشت ئاوەكە بخواتەوھ.

- تا قسە نەكەيت ئاو ناخۆيتەوھ!

شيرين مەقى لەخۆى بىرى.

- بۆچى وەلام نادەيتەوھ؟

ديسانەوھ وەلامى نەدايەوھ.

- تۆ دەزانى گەر سەبارەت بەكارەكانى خۆت زانياريمان نەدەيتى، سزاي سىدارەت بۆ دەبىتەوھ، ئەو كاتە ئىمەش ناتوانين ڤزگارت بگەين و لە ماوھى چەند مانگىكا لە سىدارە دەدرييت. دەبى قسە بگەى بۆ ئەوھى سزاكەت لەسەر سووك بيت. ئەگەر گوڭ لە ئىمە نەگريت ناتوانين لەو تاوانباريبانەى كردووتن و لە دژايەتى خودا رزگارت بگەين، تۆ دژايەتى كۆمارى ئىسلاميبت كردووه و ئەوھش نەياريبە لەبەرەمبەر خودا.

- نەياريبم لە بەرامبەر خودا نەكردووه و تىكۆشانەكەشم لەو پىناوھدا نىيە، ئەوھ ناھەقىيە لە منى دەكەن، تاوانىك دەخەنە ئەستۆ، كە من نەمكردووه، شتىك لە دەرەوھى ياساكانى

ئیراندا نه کردوه، ته نیا چالاکوانیکی مافی مروقم، به پیی یاساکانی ئیران بۆ مافی رهوای مروف تیده کوشم، وهلی ئیوه بارودوخی من پیچه وانه دهکهنه وه و ده تانه ویت به ناوی منه وه شتی ساخته دروست بکن.

- مافی مروف چاوه ریی تویه؟ به و قسانهت ده ته وی کی هه لحه له تینی؟
- من راستی ئیژم.

- بی دنگ به! نامه وی جاریکی تر قسه یه کی وه ها له دهمت دهرنه چیت، له م ولاته دا مافی کامه مروف خوراوه، که تو ههستی و بلیی من بۆ مافی مروف تیده کوشم؟ ئه وه چ درویه که؟

- نا، درۆ نین، من داکوکی له مافی ژنان دهکهم، هیچ کاریکی نایاساییم نه کردوه، هیشتا ش نازانم ئیوه بۆچی منتان بۆ ئیره هیناوه و دیلتان کردوم! من بۆچی لیره؟ بۆچی ئه و زولمه ی له هیچ جیه کی جیهاندا نه کراوه، لیره له منی دهکهن؟ به و ئه شکه نجه یه گهره کتانه چیتان دهست بکه ویت؟ ئه وه ی زور باش دهیزانم ئه وه یه: دهرباره ی ئه و شتانه ی لیم ده پرسم ههرگیز و ههرگیز هیچ نازانم، ده تانه وی بمکوژن، له سیدارم بدن. دوا ی ته و اوبوونی قسه کانی شیرین، جه لاد تاین شیت و هارتر بوو، وهک تیریکی ژهراوی جگه ری پیکاییت، قیراندی:

-وس به، بی دنگ به، ده ته ویت به قز هه لتواسم؟
- شیرین دریزه ی به قسه کانی دا:

- نه خیر، هه ندی شتی دیکه ماوه ده بی بیانیم، له ئیستا به دواوه دهستم به چالاکی مانگرتن کردوه، تا ئه و کاته ی دهست له ئه شکه نجه دانم به رده دن، پارچه یه ک نان چیه به گه روودا ناچیته خورای، بشمکوژن دهست له و مانگرتنه هه لئاگرم.
جه لاده که به پیکه نینیکی گالته ئامیزه وه گوتی:

- گوت چی؟

- گوتم، دهست به چالاکی مانگرتن دهکهم.

- تو ده ته ویت دهست به نه ریتیکی نو ی بکه ی، خو به خو ئیوه سه رچاوه ی هه موو خراپه کارییه کن.

- له پینا و به ها و که رانه تی خو مدا، له دژی ئه و هه لو یسته تان، ئیوه چ ری و ری بازیکتان بۆ من نه هیشته وه.

- که سی وهک تو ده بی باسی به ها و که رانه ت نه کات.

شیرین به و بریاره ی ئه وانی هه په ساندوو، پیشینی شتیکی وه هایان نه ده کرد، له گه ل هه موو ئه شکه نجه و هه وله کانیشیاندا ئه و له بریاره که ی پاشگه ز نه بووه وه. له سه ره تادا باوه ریان نه ده کرد له سه ر بریاره که ی بمینیتته وه، چه ندین سه عات دریزه یان به ئه شکه نجه دانی دا، له هوش خو ی چوو بوو، جه سته ی له خو یندا گه وزا بوو.

هاویشتیانه ژووریکه وه، ئه ویش وهکو ژووری پیشوو بوو، تاکه جیاوازییه کی ئه وه بوو تاقیکی بچوکی تیدابوو. شیرین له سه ر زهوییه سارد و سه رکه که دریزه بوو، بی جووله، جه سته ی به شیوه یه کی لی هاتوو ئیژیه نه ک ساتیک به لکو سالیکه مردوو.

* * *

ئه و شه وه ناکو تابه دوا بی هات و ئاسو له به ره وه رووناک بۆوه، شیرین هاته وه هوش خو ی، چاوه کانی هه لئیان، وه لی فره شه که ت ببوو، دهست و قاچی هیشتا به سترابوو نه وه، نارچه ت بوو، نه یده توانی ببزو ی، به زحمه تی خو ی به لایه ک دا ده دا، ئیشیک، که هه رگیز له ژیانیدا نه بیینیوه له پشتی دابوو، هه رچی ده کوشا نه یده توانی خو ی راست بکاته وه، ناچار بوو پشتی به دیواره که وه بنوسینیت، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا. له و کاته وه ی گیرابوو، یه که مجار بوو چاویان کرد بۆوه، خویشی له و دوخه سه ری سو رما بوو، له دلی خویدا گوتی " بۆچی چاوم نه به ستراره ته وه؟

هه رچه نده چاوه کانی کرابوو نه وه، وه لی نه یده توانی به رده م خو ی ببینیت، ده نگوت کانی چاوه کانی وشک بوون، هیچی نه ده بینی، ویستی چاوی هه لگوفیت، به لام دهسته کانی شه ته ک درابوون، ئه ژنوی به ره و سنگی به رزه وه کرد و هیدی هیدی چاوه کانی هه لگوفین، دوا ی قه یریک به رده می خو ی بینی. ژووره که تو زنی رووناک ببۆوه، که می ملی بادا، تاقیکی بچوکی له ژووره که دا بینی، له و تاقه وه تیشکی خو ر به ژوور ده که وت و رووناکی ده کردوه، خو ی به زه ویدا خشاندا و تا کو گه یشته لای تاقه که و له وی دانیشیت، گویی له هاوار و زه نا بوو، زرمه ی پیمان بوو، قاقای پیکه نینیان ده هات، به لام لئیان تینه ده گه یشت، هه ولی دا لئیان تی بگات، گویی به دیواره که وه نا، هه ر ده نگیک به اتابیه و تیگه یشتایه، مانای و ابو هیستا ژیا نی به به ردا ماوه.

به ر له وه ی ده سته گیر بکریت به هه فالانی خو ی گوتبوو " گه ر روژانه رووی ده یان مرو ف نه بینم ناتوانم بژیم" ئه وه شی له خو ی ده پرسی ئه وانه ی چه ند روژه ده یانینی چه ند خه سلته تی مرو فبوونیان پیوه ماوه!؟

بۆ ماوه یه کی دریز له به ر تاقه که دا دانیشیت، نه یده ویست روژ کو تایی بیت، وه لی مه خابن روژ چو بوو، رووناکیش به ره و کزی و نه مان ده چوو، تاریکی بالی به سه ر هه موو جیه که دا کیشابوو، ژووره که شی بووه گو رستانیکی خاموش، له سه رخو جی پشتی گو ری، که میکیش ئیشی پشتی که م ببۆوه.

به چرپه وه، وهکو بلیی رازیکی گرنگ بۆ هاوارازیکی بگیریته وه، لیوه کانی جولاندن و له به رخویه وه گوتی:

" له م هه لومه رجه دا، که هه ر سه عات و خوله ک و چرکه یه کی ده مکوژیت، سه رگوزه شته کانی خو م بیر ده که ونه وه، ئه وه نده به وردکارییه وه دینه وه یادم، ئیژیه ئه و روژانه سات به سات ده ژیمه وه. دوا ی ئه وه ی چیرۆکی رابیه خانم بۆ په ریا باس کرد، ئیدی نازانم له به رچی بوو، وه لی له و روژه به دواوه چیت په ریا هه رگیز باسی قزی و پرچه دریزه کانی بۆ نه کردم، نه یده هیشته له بابته ی هۆندنه وه ی قزی بدوین، له وه دا خو م به گونا هبار ده بینی، له ناخوه ده مو یست شیوه ی هۆندنه وه ی په لکه کانی وهکو دوو چه می ریک بگیریته وه، ئیدی منیش له روژانی دوا ییدا به جوانی، به شان هه خه لیه که ی داپیره م قزی دریزم داده هینا و شیوه ی جو ربه جو رم لی دروست ده کرد. زورم پی خو ش بوو قزم نیشانی په ریا بده م، هه ر ده مو یست بابته که به ینمه وه سه ر قزی په ریا، پیشتر باسی ئه و شتانه ی ده کرد که هه رگیز له خه یالی مندا نه بوون باسیان بکات، دواتر تیگه یشتم، که په ریا ده یویست باسی هۆندنه وه ی قزم بکه م، وه لی ئه و رویشته و منیش هه رگیز ئه و دهرفته م نه بیینی وه.

روژیک، ده میکی ویستم په ریا بانگ بکه م و بۆ یاری کردن بچینه وه هه مان شوین، بوومه

شاھىدەدى گەتوگۇي نۆوان پەريا و دايكى. پەريا پوۋبەپوۋى دايكى بوۋەو و دەيقىراند، من سەرم سوپمابوو، دايكى فزەي نەدەكرد.

پەريا بەتوۋپەيەو دەيگوت:

- باش گەورەم ناكەي، باسى شتىكم بۇ ناكەي، تەنيا ئەووم نيشان دەدەي، كە چۆن قۇم شانە بگەم، تەنيا خەمت ئەوۋەيە، گەورە بيم و بەشووم بەدەي و مندالم بيتت، من ئەو رۇژەش پىم گوتى، كاتى شيرىنى ھاورىم باسى رايىعە خانىم دەكرد، شەرمم لە خۇم دەكرد، تۇش ئەو چىرۆكەت دەزانى، ۋەلى بۇت نەگىرېبوۋمەو، دايكى شيرىن ھەموو شەوئ چىرۆكى بۇ دەگىرېتەو. بەلام تۇ...

- كچەكەم ئارام بە و برۆ قۇت دايىنە.

- چىتر قۇم داناھىتم.

- پەريا، كچم تۇ بۇ من گوناھبار دەكەي؟ رۇژىك دىت و گەورە دەبى، ئەو كاتە تىدەگەي و حەق بەمن دەدەي.

- نا دايە! ھەرگىز حەق بە تۇ نادەم.

- كچم لەبەر ئايندەت ناچارم دەم بگرم و بى دەنگ بم.

- دايە، تۇ دەتەوئ دەمت بگري يا نەيگري كەيفى خۆتە، بەلام ئەو ناكەم، كە تۇ دەتەوئ. - پەريا، كچم، تۇ ھىشتا بچووكى تەمەنت ھىشتا نەبۇتە دە سال، تۇ لە ئىستاوە سەرى خۆت دىشىنىت.

- تۇ ناتەوئ من ھەندىك شت ببىنم، شيرىنى ھاورىم دەيان چىرۆك دەزانىت، منىش... ھىچ نازانم، تۇ دەزانى ئەو وام لى دەكات شەرم لە خۇم بگەم، ئازارم دەدات.

كاتى پەريا ئەوۋەي گوت، دايكى توند لە ئامىزى گرت، لەچكەكەي رىك كەدەو و بەدەنگىكى پر لە كەسەرەو گوتى:

- پەريا گيان، چاۋەكەم، گولەكەي دايە، رووناكى چاوم، جەرگم، ئىشى يەكەم، بەختەوۋەرىي شەوانى دىرژم، ھاور و نالەي كاتى ناچارىم، سەبر و ئارامى رۇژانى تەنگ و سەختم، پەرياكەم! من چۆن بەرگەي ئەو فرمىسكانەي تۇ دەگرم؟ ھەر دلۆپىك فرمىسكى تۇ بارتەقاي ھەموو تەمەنمە و لە تەمەنم كەم دەكاتەو، تۇ دەبى ئەو بزانى، بەلام بەلنىت پى دەدەم لەمرۆ بەدواۋە ھەموو ئىۋارەيەك چىرۆكىكت بۇ بگىرېمەو، من ناتوانم خۇم لەبەر ئەو فرمىسكانە بگرم.

- دايە بەراستى چىرۆكم بۇ دەگىرېتەو؟

- بەلى كچم! جا لە چىرۆك بەولواۋە چىمان ھەيە؟ تەنى ئەوۋەيان بۇ ھىشتوۋىنەتەو. دواي ئەوۋەي مشتومرەكەيان دوايى ھات خۇم بە ژووردا كرد، پەريا بەجۇشنىكى گەورەو پىشوازى لىكردم. ئەو جارى يەكەم بو، كە بەتوندى لە باۋەشم بگريت، بەر لەوۋەي قسەم بگەم پەريا گوتى:

- شيرىن...

- چىيە؟

- كەمى درەنگ ھاتى؟

- شتىكت بۇ باس بگەم!؟

دېتەوۋە يادم لە دلى خۇمدا گوتم، بەدلنپايەوۋە پەريا باسى مشتومرى خۇي و دايكىم بۇ دەكات، ئاورم لىدايەوۋە و گوتم:

- باسى چىم بۇ دەكەي؟

- دەلېم با ئەمرۆ بۇ يارىكردن بۇ پىشت مالمان نەچىن.

- ئەي بۇ كوي بچىن؟

- بۇ نيو بېستانەكەي خۇمان برۆين.

- ئەدى باوكت توۋرە نايىت؟

- نا،نا!

- باش! دەتوانىن بانگى سىنەمىش بگەين، لەم رۇژانەي دوايىدا ھەرگىز بانگى ئەومان نەكردوۋە، دوايى لىمان زوئىرەبىت.

- دەمەوئ ھەردوۋىكمان بەتەنى بچىن، با ئەمرۆ سىنەم نەيەت.

لەوۋە زياتر پىداگريم نەكرد، يەكەورى خۇمان بەبىستانەكەياندا كرد، لە سەرەتاي بېستانەكەدا كانىيەك ھەبو، پەريا برەمىيە سەر كانىەكە، ئاۋە سازگارەكەي بەھيۋرىي دەخروشا، ئاۋازى خروشانەكەي دلى مرۇقى مەست دەكرد، ھىندە ئارام بو، بى رىگري دەپژايە بن دارەكان، دىمەنىكى كەموئىنەي ئەفراندبو، دارى جۇراۋجۇر لە دەوراندهورى روابوون، بەرامەيان ئاۋىتەي يەكدى ببوون، بۇنىكى ئارامبەخش بو، يەكەمجار بو لە ژياندا ھەست بەبۇنىكى ھىندە خۇش بگەم، بېستانىكى بەھەشت ئاسا بو. باوكى پەريا ھەموو ئىۋارەيەك ۋەستايانە كارى تىدا دەكرد، دارى قەيسى، ھەلوۋژە، تۇ، گويژ، ھەنار، قۇخ و گىلاس، ئىژىتە لە خۇرازاندەوۋەدا پىشېركىيان بو، بەژن و بالايان لىك ئالابوون، قەسەم دەكرد يەككىن بۇ جوانىي و رەنگىنى و پەيوەندىيان برۋانم.

ئەو رۇژە كاتى ژنەفتم پەريا دەيەوئ وەكو من فىرى گىرەنەوۋەي چىرۆك بيت، گەلىك خۇشحال بووم، لەو رۇژەوۋە لە زۇر بابەتدا ئىرەبىم پى دەبرد، ۋەلى تىگەبىشتووم ئەوئىش ئىرەيى بەھەندى بەھرى من دەبات، بەلام وام لە خۇم دەكرد، كە لەو شتانەي بى ئاگام، چونكى پەريا كچىكى ناۋازە بو و پىم خۇش نەبوو دلى بشكىنم.

پەريا بەچرەوۋە پى گوتم:

- شيرىن.

- بەلى!

- دەزانى بۇچى بۇ ئىرە ھاتوۋىن؟

- نا!

پىكەنى و شانەيەكى لە گىرفانى دەرھىتا، كە زۇر بەجوانى رازىنرابۇو.

- ئەمرۆ قۇمان لەبەر ئەم كانىيەدا شانە دەكەين.

سامىكى چاۋەرواننەكراۋ كەۋتە دلەمەو، يەكسەر ۋەلامى دامەو.

- نايىت!

- بۇچى؟

- نازانم!

- دەبى، دەبى.

- پەريا!

- چىيە؟

- ئەگەر كەسىك بمانىنىت چى دەلى؟

- ھىچ كەس نامانىنىت.

- ۋا مەلى!

- ئارام بە!

- دەترسم.

- جا ئەوۋە چىيە؟

- من...

- تۇ، چى؟

- ناوئىرم قژم بكمه وه.

- مه ترسه.

- چۆن نه ترسم؟

- شيرين...

- بهلى!

- ئيمه هيشتا مندالين، جا چى ده بيت؟

- هه موو روژى پيمان نالين، سهر رووتكردن گوناھىكى گوره يه؟

كاتى ئەوهم گوت پەريا تۆزىك پامە و ئىنجا گوتى:

- ناھىلين كەس بمانىينيت.

- دلنباييت؟

- بهلى!

- باشه.

له راستييدا منيش گهرەكم بوو له نيو ئەو بيستانەدا قژمان بكهينه وه و له سهر كانىيه كه دايهينين، بهلام ترسيك له دلما بوو، پەريا بريارى دابوو و منيش زۆر سەركيشيم نەكرد. باشه! له چكه كانمان فرى دەدەين، وهلى دەبى كەس نەمانىينيت.

چوين له سهر بهردىكى نزيك كانىيه كه دانىشتين، له بهراييدا پەريا له چكه كهى كرده وه، پرچه كهى به پەنجه كانى ليك كرده وه و چەند جارئ سەرى له ئاوى كانيه كه هەلكيشا، قژى تەواو تەر كەرد، ئىنجا هات له بەردەم پۆنىشت و بە دەم زەردەخەنە وه گوتى:

- قژم بۆ دادەھيئى؟

- تا ئىستا قژى كەسم دانەھينا وه.

- دەمەوى تۆ قژم بۆ شانە بكهى.

هەردووكمەن پىكەنين، قاقاى پىكەنينمان له بيستانەدا دەنگى دايه وه، له سەرخۆ و بەنەرمى قژى پەريام شانە كەرد، قژى چون ئاوريشم وابوو، دريژ، رەش و لوول، وهكو شەپۆلى دەريا بوو، هيندە لووس بوو له ژيەر دەستم دەخزا.

منيش وهكو پەريا سەرم خستە نيو ئاوى كانىيه كه و هه موو قژم تەر بوو، پەريا دانىشت به نازەنينى قژى خۆى شانە كەرد، دواتر، سەبرى يەكتريمان كەرد و دامانە وه قاقاى پىكەنين، هەرگيز ئەو وەندە دلخۆش نەببووين، قژمان نەھۆندبوو، بەسەر شانمان دا بەرماندا بوو، دەمىكى بايه كه لى دەدا هەر تەلپىكى بۆ لايەك دەبرد و له سەر روومان دەنيشتە وه، بەدلى خۆمان بە نيو بيستانەدا گەراين، بەر له وهى بگەريئيه وه مالى، جارپىكى تر له چكه كانمان بەسەرماندا دا و قژمان شارده وه. پەريا تەماشاي كەردم و بەدەنگى سكالاکارىيه وه گوتى:

- شيرين...

- بهلى!

- بۆ قژمان دادەپۆشين؟

- نازانم.

- باشتر نييه گەر دايه پۆشين؟

له بير را پۆچووم، وهلى هيچ بەميشكمدا نەهات، پرسياره كهى ترسى نايه دلەم وه، بۆ ئەو وهى نىگەران نەبيت گوتم:

- رەنگە باشتر بيت.

- گەرەكم نييه سەرپۆش لەسەر كەم و قژم داپۆشم.

- منيش!

- وهلى دايكم دەلى، له ولاتەكه ماندا بينينى قژى ژنان گوناھىكى گوره يه.

له پەريام پرسى:

- بۆچى گوناھه.

- دايكم دەلى ئەمىر خودايه.

ئيدى زۆر له سەر ئەوه نەرويشتين، دەستى يەكترمان گرت و بۆ مالى گەراينه وه. روژ هەلھاتە وه، سنبەرى چياكانى روژئاوا هەنگاو بەهەنگاو دريژتر دەبوون. كه بيانووكان دەستيان بە ئامادەكارى نانى شيوان كەردبوو، دايكم ئەو روژە سەروپيى ليتابوو، بە پەريام گوت، وەرە بۆ مالى ئيمه ئەمشەو خواردى ئىوارەمان خۆشه. پەريا نەهات و مالئاوايى ليكردم و رويشت. دەمىكى گەرامه وه، دايكم بە زەردەخەنە وه بەرەو پيرم هات و وهكو هه موو جارپىك باوھشپىكى گەرمى پيدا كەردم. ئەو شەو شەوى من بوو، هەستم بە بەختە وهى دەكرد، خوانەكه شمان خۆش بوو، ديار بوو باوكيشم پيى خۆش بوو، دەست خۆشى له دايكم كەرد. دايكم هەميشە له دەورى سەفرەكهى كۆى دەكردينه وه.

ئەمجارەيان دايكم باسى سینه مدمى بۆ كەردم، كاتى بە جوانىيه كهيدا دەگوت، وهكو تارىفەكانى دايكم دەمەنيانە بەرچاوم، كه چەند دەلال و ليھاتوو بوو، هەر دەيگوت و دەيگوتە وه، ئيدى كۆتايى بە وه سپكردنى نەدەهات. ئەمن بە سەرنجە وه گويم بۆ دايكم شل كەردبوو، چيروكى قەلاى دەم چيروكى دريژ بوو و هەرگيز نەمدەويست له يادى بكم.

دايكم دەيگوت " له يادكردن مردنە، دەبى مروّف خۆ رادەستى مردن نەكات"

مەخابن چيروك تەواو بوو، بەهيورى بە تانيه كه م راکيشا و هەستم بە قورسى گيانم دەكرد. شيرين ويزاى ئيشى قورسى جەستەى، بە بەر خۆيه وه پىكەنى، هەرگيز باوهرى نەدەكرد روژيک بيت له جىيه كى ئاوهاى پر له ئيش و ئازاردا، ياد له بيرە وهرييه كانى سەردەمى مندالى بکاتە وه، بەلام لەم روژانەى دواييدا هه موو شتىكى بەبير دەهاتە وه، جار و باريش سەرى له بيرە وهرييه كانى خۆى سورده ما، دەيزانى بيرى تيژە وهلى نەيدەزانى له و ئاستە دايه.

شەكه تىبه كى سەير له جەستەى نىشتبوو، بەرادەيه ك نەيدەتوانى ببزويت، دەستى و قاچى هيشتا شەكەت درابوون، خوينيان تيدا نەما بوو، بەكۆششپىكى زۆر و بەزەحمەت خۆى بەلاى راستدا خست، لە بەرە وه پيلوى سست بوون، ئىنجا چوو خەويكى قوولە وه.

* * *

دهنگی هاوار و قیژه له هه‌یوانی ژووره‌که‌وه ده‌هات، شیرین به‌ئاگا هاته‌وه، جه‌سته‌ی ر‌ه‌ق ببوو، چه‌ندین ر‌وژ بوو نان و ئاوی نه‌خواردبوو و ده‌می وشک هه‌لاتبوو، زمان و ده‌می ئاوسابوون، لیوی ته‌زی بوو، گه‌رووی ده‌سوتایه‌وه، به‌ئه‌سته‌م ده‌یتوانی هه‌ناسه بدات، به‌چاویکی نیوکراوه‌وه ب‌و ده‌وری خ‌وی روانی، جگه له تاریکی هیچی دیکه‌ی نه‌دیت. ئه‌شکه‌نجه

قیره
هاوار

نال‌ه نال و مردن، ب‌ی حالی، نادادی، توینیتی و برستی، له س‌ونگه‌ی چالاک‌ی مانگرتنه‌که‌ی ئاویان ب‌ی نه‌ده‌دا، ده‌یانویست له مانگرتن پاشگه‌زی بکه‌نه‌وه، وه‌لی ئه‌و هه‌موو شتیکی له‌به‌رچاوگر‌تبوو، به‌مردنیشه‌وه، ب‌و هه‌موو شتیکی ئاماده‌بوو. ز‌وری تینو بوو، جگه‌ری ده‌سوتایه‌وه، هه‌ستی به‌سوتانه‌وه‌ی جگه‌ر و گورچیه‌کانی ده‌کرد، له د‌لی خ‌ویدا ده‌یگوت: "خ‌وزگه ئیستا له سه‌ر کانی حه‌مه‌ه‌شو بوومایه و وه‌ک ئاسکیک ده‌مم بخ‌ستبایه نیو ئاوه‌که‌ی، شه‌و و ر‌وژ بمخواردبایه‌وه و ده‌مم ل‌یی ده‌رنه‌کردبایه" له ته‌مه‌نی خ‌ویدا هه‌رگیز هینده‌ی تینوو نه‌ببوو، ئه‌وه‌نده بیر‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاوی نه‌کردبوو، برستی له یاد کردبوو، ته‌نی ده‌یویست ل‌یوه‌کانی به‌ئاو بگه‌یه‌نیت و ده‌می ته‌ر بکات. به‌چرپه‌وه، به‌هیواشی گوتی "داخ‌و کات‌ی فه‌قی ته‌یران هه‌لبه‌ستی" ئاو و ئاو" ی نووسی هینده‌ی من تینووی بوو؟! داخ‌و تینوو بوونی ته‌نیا وه‌حده‌تی وجود بوو؟! ئه‌دی جگه‌ری له توینیتیدا ده‌سوتا و خ‌وی نه‌گه‌یاندبووه ئاو؟! ب‌و ئه‌وه‌ش بوو پالی به‌دار هه‌رمییه‌که‌وه نابوو و ئه‌و هه‌لبه‌سته جوانه‌ی نووسی و ب‌و منی به‌جه‌ه‌شت!"

له‌و ساته‌دا شیرین هه‌موو کانی و ر‌ووباره‌کانی ولاتی هی‌نابوونه به‌رچاوی خ‌وی و ل‌یی ده‌خواردنه‌وه، ده‌چوو سه‌ریان و ده‌موچاوی ده‌شو‌رد، قاچه ته‌زیوه شه‌که‌تدراوه‌کانی ده‌خستنه نیو ئاو و فینکی ده‌کردنه‌وه.

به‌هه‌را و زه‌نا و قیره‌قی‌ریک، که د‌لی مر‌و‌فی ر‌اده‌ته‌کاند، ر‌اچله‌کی، خه‌یاله‌کانی په‌رین و له‌رزی ب‌ی که‌وت، نه‌یده‌زانی ئه‌و قیره‌یه له کویو ر‌ا هات، ده‌رگاکه خر کرایه‌وه و دوو که‌س به‌ژوورکه‌وتن، هه‌ردوو پاسداره‌که به‌لیدان که‌وته گیانی، وه‌کو ت‌وپ ب‌و یه‌ک‌دیان هه‌له‌دا، ئه‌ویش نه‌یده‌توانی به‌رگری بکات، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ست و قاچی به‌سه‌ترابوون، تا ماندوو بوون ل‌ییان دا، ئینجا به‌ دووی خ‌ویاندا ر‌ایانکیشا و ب‌و ژووری ئه‌شکه‌نجه‌یان برد. ئه‌و ر‌وژانه ئه‌شکه‌نجه‌ی گیراوان پتر ببوون، له هه‌موو ژووره‌کانه‌وه هاوار و ناله نال ده‌هات، شیرینیان له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشاند، چاویان کرده‌وه، شه‌ش که‌س له‌وی بوون، قین و نه‌فرت له چاویان ده‌باری، به‌رووی تال و چاویکی تو‌ره و پر سامه‌وه سه‌یری شیرینیان کرد، یه‌ک‌یکی گزگل له نیو دا هه‌ستایه سه‌ر ب‌ی، به‌هه‌نگاوی خ‌یرا به‌ره‌و لای هات، ر‌اوه‌ستا و به‌ده‌نگیکی به‌رز به‌سه‌ریدا قیراندی و گوتی:

-سه‌یرم بکه.

شیرین ویستی ملی لاره‌وه بکات و ب‌وی ب‌روانیت، به‌لام له‌به‌ر نازاری ملی نه‌یتوانی. جاریکی تر هاواری کرد:

-سه‌یرم که.

شیرین که‌من سه‌ری به‌رزوه‌وه کرد و سه‌یری ر‌ووی کرد.

-تو هه‌م نه‌یاری خودا ده‌که‌ی و هه‌م مان ده‌گری؟

-ئه‌و کاره‌م له د‌ژی خودا نه‌کردوو.

-گه‌ر وا نیبه ئه‌دی له د‌ژی ک‌ی ده‌ستت به‌مانگرتن کردوو؟

-له د‌ژی ناحه‌قی ئیوه!

-تو هه‌م نه‌یاری خودا ده‌که‌ی و هه‌م له د‌ژی مان‌ت گرتوو، چ‌ون ده‌هیلین به‌سه‌رته‌وه ب‌چیت؟

-من له د‌ژی ئه‌شکه‌نجه و نادادی ئیوه مانم گرتوو.

-تو ک‌یی تاکو له ئاست هیزی ئیمه سه‌رت به‌رز بکه‌یته‌وه؟

-من ک‌چیکی کوردم، تیک‌وشه‌ر و پاریزه‌ری مافی مر‌و‌فم.

-جاریکی تر باسی مافی مر‌و‌ف بکه‌ی، ئه‌و زمانه‌ت ده‌رده‌هینم و ده‌یخه‌مه به‌ر سه‌گ.

-من راستی ئیژم.

-راستی چییه؟

-ئه‌و راستییه‌ی له پیناویدا تیده‌کو‌شم.

-ئه‌گه‌ر راستییه‌ک هه‌بیت، ئه‌وه ئیمه‌ین.

-راستی لای ئیوه نییه.

-چ‌ون؟

-ئیه راستی ئاوه‌ژوو ده‌که‌نه‌وه.

-تو به‌ چ هیزیکه‌وه ده‌نازی و ئه‌م قسانه ده‌که‌ی، تو ته‌نیا ژنیکی، من ب‌وم هه‌یه له چرکه‌یه‌کدا ئه‌ستوت بشکینم و سه‌رت له ژیر پیناوه‌کانم دا ب‌پل‌یشینمه‌وه.

-تو ده‌توانی ئه‌وه بکه‌ی، وه‌لی ئه‌مه به‌و واتایه نایه‌ت، که راستی من له‌ناوبه‌یه‌ی، له ئه‌مر‌و به‌دواوه راستی من به‌به‌رچاوی ئیوه‌وه ده‌بیت، من هیچ گونا‌ه‌یکم نه‌کردوو، نه د‌زیم کردوو، نه ماده‌ی ه‌وشبه‌رم فر‌وشتوو، من دا‌کوکی له مافی ژنان ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر سه‌ریشم ب‌یرن، له‌وه پاشگه‌ز نابمه‌وه.

-ر‌یگایه‌کت گرتوو هیچ نرخیکی نییه.

-ئیه ب‌و منتان ل‌یره ر‌اگرتوو؟

-که‌واته تو خ‌وت به‌تاوانبار نازانی؟

-نه!

-به‌لام ئیمه ده‌زانی ب‌وچی ب‌و تاران هاتوو.

-من به‌ر‌یگه‌ی یاسایی ب‌و تاران هاتم، ئیوه‌ش گه‌ره‌کتانه به‌ئه‌شکه‌نجه ناچارم بکه‌ن خ‌وم به‌تاوانبار ببینم، ددان به‌شتیکدا ب‌نیم، که نه‌م‌کردوو، هه‌رگیز ئه‌وه قبول ناکه‌م، ناتوانن شتیکی ب‌خه‌مه ئه‌ستوم، که من نه‌م‌کردوو، ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌یکه‌م به‌نرخ‌ترین شته، ده‌بی ده‌ست له‌و زولمه هه‌لگرن، ئیوه نیئۆکه‌کانی منتان ده‌ره‌ینا، سی نیئۆکتان ده‌ره‌ینام، خ‌وینم ل‌ی ده‌چ‌ور‌ی، هینده ب‌ی خ‌وینم تینم له‌به‌ر‌بر‌اوه، وه‌لی ئیدی له مردن ناترسم، له ئیستا به‌دواوه ده‌بیت هه‌م ژیانم و هه‌م مردنم سه‌رتان ز‌ور ب‌یشینیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناحه‌قییه‌کی گه‌وره ده‌که‌ن، ئه‌وه نزیکه‌ی پینچ شه‌ش ر‌وژه مانم گرتوو، به‌لام ئیوه ئاوم ناده‌ن، گورچیه‌کانم وه‌کو پوش وشک بوونه‌ته‌وه، گه‌ر ئاوها به‌رده‌وام بیت، ته‌نی چه‌ند ر‌وژیکی تر ده‌ژیم.

جه‌للاده‌که ق‌ژی شیرینی گرت و ر‌ایکیشا، تا هیزی هه‌بوو پ‌تی به‌و په‌نجانه‌یدا نا، که نیئۆکه‌کانیان ده‌ره‌ینا بوون. شیرین هاواری کرد، فر‌م‌یسک له چاویلییه‌وه ده‌باری، ژانیکی وده‌ها که‌وته دل‌یی‌وه له سه‌ریه‌وه ده‌رچوو، یار‌و قیراندی و گوتی:

-ئیش و ژانت ئیستا ده‌ست ب‌ی ده‌کات.

-هیچ هیوا و چاوه‌روانییه‌کی ترم نییه ل‌یتان.

-ئیمه ل‌یره هه‌موو شتیکن، خودا، پیغه‌مبه‌ر، داد، دادگا، دادوهر و داواکاری گشتی، گه‌ر پ‌یوه‌ریک هه‌بیت، ئیمه دایده‌نیتن، یان قسه ده‌که‌ی یان ر‌وژ یسه‌د جار ده‌مری و ده‌ژنیته‌وه، ئه‌وه باش بزانه، ناهیلین به‌ئاسانی ب‌مری، وه‌هات ل‌ی ده‌که‌ین ر‌وژی سه‌د جار

مردن به ئاوات بخوازی، بۆ ههروا به ئاسانی ده تکوژین؟
 - خۆتان ده زانن.
 - تۆش ده زانی.
 - ده زانین تۆ سهه به کامه ریکخراوهی.
 - ئه گهر ده زانن بۆ لیم ده پرسن؟
 - ئیمه ده مانه وئ خۆشت دانی پیدای بنئی...
 - من چ ریکخراوهیه که ناسم.
 - ئه گهر نه لئی پیستی سههت به دهستی خۆم دا ده مالم.
 - ئیوه چه رمی سههری چه لاجی مه نسوریشتان.....
 - وت چی؟
 - هیچ.
 - تۆ باسی چی ده که ی؟
 - جه لاده که رووی له وانی دیکه کرد و گوتی:
 - بچۆ ئاوی بۆ بینه، با تیر ئاو بخواته وه، بۆ ئه وهی باش قسه بکات، ئیستا زمانی باش ناجولی.
 - ئاویان هینا، شیرین ئاوی خوارده وه، کاتی ئاو به گه روویدا روچوو خوار، ئیژیته زیندوو بووه وه، رووی گه شه وه بوو، گه رچی که میکیش بووه تینی وه بهر هاته وه، به رچاوی رووناکه وه بوو، جه لاده که گوتی:
 - تۆ ئاوت ده ویست، فه رموو ئاومان پی دای، تیرت خوارده وه، ده بی ئه مجاره وه که بولبول بخوینی، ده ی قسه بکه، چ رییه کی دیکه ت نییه، تیگه یشتی؟
 - شیرین وه کو ئه وهی که وتبیته کاروانیکی دوور و دریز، له گکران را روچوو، ئینجا هاته گو و گوتی:
 - ئیدی نامه وئ قسه بکه م.
 - بۆچی؟
 - ئیوه هه مان شتم لی ده پرسنه وه، منیش هه مان وه لام ده ده مه وه.
 - به لام هیشتا وه لامی پرسیا ریکی ئیمه ت نه داوه ته وه.
 - ئیوه ئه و پرسیا رانه ناکه ن، که وه لامیانم لایه.
 - ئیوه بۆچی ئه و ریکخراوه تان له دژی خودا دامه زرانده وه؟
 - من چ ریکخراوهیه که دامه زرانده وه.
 - راسته تۆ ئه وه رت ده که یته وه، به لام تۆ ئه ندایه ئه و ریکخستنه ی، مه به ستان ئه وه یه ئارامی ولات تیک بدن، بۆ ئه وهی ئالوژی دروست بکه ن، ریکخراوه که تان له دژی خودا دامه زرانده وه و خراپه کاری ده که ن.
 - کاریکی وه هام نه کردوه، من دا کو که یه کی سروشتیانه له مافی مروّف ده که م، ته نیا به هوی کوردبوونه وه ئیوه ئه و به ده ختییه م به سهه ر دین، ناتوانم به پی داواکانی ئیوه بجوولیمه وه و خۆه لئه تییم.
 - جا ئیوه خۆتان هه لئه تانده وه.
 - ناوی ریکخستنه که تان چیه؟
 - ئیمه ریکخستنه مان نییه.
 - ئیوه بۆ له دژی کو ماری ئیسلامین؟
 - من له دژی شتیکی وه ها نیم، هه موو داوایه که م ئه وه یه هه موو مروّفیک به ماف و که رامه تی خۆیه وه بژی.

- تۆ له کوئی فیبری ئه م شتانه بووی؟
 - له ئه نجامی لیکۆلینه وه ی خۆم به م زانیاریانه گه یشتم.
 - واتا تۆ پهروه رده ی ریکخستنت نه بینوه؟
 - دروسته، من چ پهروه رده یه که نه بینوه.
 - باوه رت پی ناکه ی.
 - من نه مگوتوه باوه رم پی بکه ن، وه لی ئه وه راستیه که یه.
 - راستیه که ی ئه وه نییه. هه ر راستیه که له زاری من بیته ده ره وه، ئه وه یه..
 - ئیستا نیشانت ده دم راستی چیه و چی نییه!
 - به ده نگیکی به رز قیراندی:
 - ده سته جی پلاسیکم بۆ به یین.
 - یه کسه ر پلاسیکیان بۆ هینا.
 - داخۆ هیشتا ش ده ته وئ به رگری بکه ی؟
 - هیچ شتی که نازانم.
 - باشه!
 - جاریکی تر هاواری کرد:
 - پیلاوه کانی ده ربینن.
 - یارۆ سه یری چاوه کانی شیرینی کرد:
 - ده زانی ئیستا چی ده که م؟ یه که به یه که نینۆکه کانت ده ردینم، به لام بهر له وه جاریکی تر ده پرسم، گه ر ده ته ویت وه لامی راست به ده یته وه، ئه وه نایکه م، ئه گه ریش وه لامی راست نه ده یته و، گله و گازنده نه که ی.
 - که ی به شداری ریکخستن بووی؟
 - به شداری هیچ ریکخستنی که نه بووم.
 - نینۆکیکی له بیخ ده ره ینا. هاوار و ناله ی ئازار و گریانی شیرین تیکه لی یه که بوون، ئیش به دلی گه یشت و میشکی ته زانن، چون بروسکه له چاوی دابیت، جه سته ی بووه پارچه یه که ئاگر، یه که له دووی یه که چوار نینۆکیان ده ره ینا، له هۆش خوی چوو، له هه مان کاتدا وه کو گه لای پایز له رزی، له دم و زمان و جووله که وت، بی ئه وه ی نیشانی بدات له دل خۆیدا ده یگوت " تا ئیره هیزم تیندایه و به س، ئیتر... نا به رگه ی ئه م دراندایه تیه ده گرم"
 - بیریان له وه ده کرده وه چیر شیرین نایه ته وه هۆش خوی، بۆیه ده رزییه کیان لی دا و بردیانه وه ژووره که ی، وه کو مردوو هه لیاندایه سهه به تانیه که، که له بهر پیسی نه ده زرا چ ره نگه. تینی لی برابوو، به لام هاوار و ناله ی که سانی دیکه ی ده ژنه فت، ئازاری نینۆکه کانی به راده یه که بوون تلیان پی ده دا، له خوی ده پرسی " ئایا ده توانم له ئاست ئه و دراندایه تیه له مه پتر به رگه بگرم یان نا؟"
 - کاتی گه له بنده ست و هه ژاره که ی و هه قاله کانی ده هاتنه وه یادی، به باوه ربوونی به خۆ ده گه شایه وه و به خوی ده گوت " گه ر بشموژن، پارچه پارچه شم بکه ن، چه رمم بگورون، له سهه ر ئاگر بمبژین، به رگری ده که م"
 - بۆ ئه وه ی بری له ئیشه که ی که م بیته وه و دیواری ژووره ره شه که ی تیپه ریئیت، ئیشی کیشانی نینۆکه کانی له بیر بره ویته وه، رووی له دیواره کان کرد، که بۆنی مردنیان لی ده هات و به ناچاری لیوه کانی بزواند:
 - "ته مه نم هه شت سالان بوو، دایکم توشی نه خۆشیه کی قورس ببوو، کاروباری مالم به سه ردا که وتبوون، سبجه یان زوو به ئاگا ده هاتم، تا خورئاوابوون نه ده خه وتم و نه ده چه وامه وه، کارمان زور بوو، له و ته مه نه بچوکه مدا هه موو روژی ئاوم له کانی ده هینا، پشتم، ده ست

و قاچم دەتەزىن، جارى وا ھەبوو لە ژىر بارى گراندا ئارەقەم دەکرد و بەپشتىدا دەھاتە خوارى، لەو رۆژانەدا درکم بەدوو شت کرد، باشتەر لەحالى دايكم تيگەيشتم، زانيم، كە دايك ھەموو شتيكە.

تا ئەو رۆژە لە رەنجى دايكم تى نەدەگەيشتم، واتاي ئەو ئارەقەيەم نەدەزاني، كە لە ھەنيەى دەچۆرا، قەدرى ترەكيني دەستيم نەدەگرت، بەھاي ليوە وشكەوھەبووھەكانيم نەدەزاني. من لەو رۆژانەى بەرماليم دەکرد لەو شتانە ھەمووى تيگەيشتم، نەخاسمە، كە زۆر لە دايكەوھە نزيك ببووم. يەكەم جار بوو لە ئاست ئەو ژيانەدا كەوتبوومە نيو ناكوكيەوھە، بەردەوام بەخۆم دەگوت "بۆچى پياوان كارى مال ناكەن؟ چيشت لى نانين، زوو رانابن و قاوھلتى ئامادە ناكەن، ئاو لە كانى ناكيشن! ھەرچەندە تەمەنم بچووكيش بوو، ھەموو كاريكم دەکرد، بۆچى تەنى ژنان كارى مال دەكەن؟"

من ئەو پرسىيارانەم تەنيا بەبى دەنگى لە خۆم نەدەکردن، بەلگو لە دژى پياوان تورەيى و ھەلوئىستى پترم نيشان دەدا، دەمەوى دان بەوھدا بنيم، كاتى پرسىياريشم دەکرد، لەترساندا چون شۆرەبى دەلەرزيم، وام دەزاني پياويل ئاگايان لە ھەموو شتيكە، ساميكي وا كەوتبووھە دلەوھە، بەخۆم دەگوت "داخۆ باوكم دەزاني وھا بىر لەو شتانە دەكەمەوھە؟ داخۆ دەزاني لە دەرھەقى پياواندا بىرى وھا بەميشكەدا ديت؟" من بەو ترسەوھە ھەلدەستام و دادەنيشم، دەنووستم و بەئاگا دەھاتمەوھە. ديتەوھە يادم، رۆژيک بريايم دا چيتر بىر لە شتى وا نەكەمەوھە، ھەندى لە گەورەكانمان دەيانگوت، بىرکردنەوھە لە شتى وا گەورەترين گوناھە، ئەوانە فەرمانى خودايە و دەبى كەس لىپچينەوھى وا بەزەينيدا نەيەت، دەميكي بىرم لەو قسانەى خۆم دەكردەوھە، ئەژنۆم دەلەرزى، توشى دلەكوتى دەبووم و دەم و ليووم وشك دەبوون. كاتى قەسەكانى داپيرەم دەھاتنەوھە ياد، پتر دەترسام، ئەو پياوى لە چاو و ھزرمدا كەردبووھە خوداي سەر زەوى، ھەميشە دەيگوت "پياو لە ئاست دەولەتدا ملکہچە، ژنیش لە ئاست پياویدا. ژن سينيەرى پياو، دارى شكاوى دەستى پياو، ھەر كاتى بىەويت ژن دەكاتە دوو پارچە، بۆ ئەوھش دەبى ژن شتيكى ئەقلى نايبريت نەيكات و بىرى لى نەكاتەوھە" لەبەرچى بوو؟ نازانم! لەو رۆژانەدا ئەو قسانەى داپيرم دەھاتنەوھە ياد و بەدروستم نەدەبينين. بۆيەش لە داپيرەم تورە دەبووم، لەو رۆژانەى ھاوينا، كە مرۆف لە گەرمادا دەپروكا، دۆخى دايكم رۆژ لەدواى رۆژ خراپتر دەبوو، باوكم دەرمانى بۆ دەھينا، دەبیردە لای پزىشكى ناسراو، وەلى باش نەدەبووھە، واى لى ھاتبوو ھەموو پەراسووكانى ديار بوون و دەتوانى بيانژميرى، بەو دەستە بچووكانەم سەريم دەشۆرد و پرچيم بۆ شانە دەکرد، كاتى سەريم دەشۆرد دەگريا و دەيگوت:

-كچەكەم شيرين، مالەكەم، بارت گران دەكەم.

-دايە تۆ بارم گران ناكەى، ئەدى كە بچووك بووم ھەموو رۆژيک سەرمت نەدەشۆرد؟
-كچم تۆ ھيشتا مندالى.

-نا دايە، نا....

-بەھوى ئەم نەخۆشيبە خراپەوھە تۆ نەچوويە بەر خويندن، گوايە بريارمان دابوو بۆ خويندنگەت بنيرين.

- دايە كەى تۆ چاكەوھە بوويت ئەو كاتە دەچم.

-شيرينەكەم، ھەموو شتيك بەدەستى خودايە.

-ھەمو ئىوارەيەك دۇعات بۆ دەكەم بۆ ئەوھى چاك بيتەوھە.

- ھەموو ئىوارەيەك نزات بۆ دەكەم بۆ ئەوھى چاك بيتەوھە.

دەميكي دايكم بۆ سەرشۆردن دەبرد، گفتوگويەكى كورت لە نيوانماندا رووى دەدا. تا ئەو رۆژە نەمزانيبوو دايك و باوكم برياريان دابوو من بۆ خويندن بنيرن، فرە خۆشحال بووم،

زۆر جار لەتەك پەريا و سينەم باسى چوونەبەر خويندندم كەردبوو، ئيدى لەو رۆژەوھە، بۆئەوھى دايكم زوو چاك بيتەوھە، چيم لە دەست بەھاتبايە دەمكرد. رۆژى باوكم بەرخيكي سەربىرى، منيش چەند پارچە گۆشتم لينا و ئاوەكەيم كەردە نيو قايپكەوھە و بۆ دايكم برد، دواى ئەوھى خوارديبەوھە يەكسەر رەنگ و رووى گورا، ئىژيتە پەرجوويەك رووى دا، دايكم چون گول گەشايەوھە، ھىندە بەختەوھەر بووم گەر پەر و بالم ھەبوايە بەرەو ئاسمان دەفریم، ئەو مزگينيەم بەباوكم دا، ئەویش گەلىك خۆشحال بوو، ئيتز ھەموو رۆژى گۆشتاوم بۆ دايكم ئامادە دەکرد. رۆژ بەرۆژ، سات دواى سات تەندروستى بەرەو باشتەر دەچوو. دايكى پەريا ھەموو رۆژى بۆ سەردانى دايكم دەھات، ئەویش وەكو من و پەريا ھاوئازى دايكم بوو، خەم و دەرد و ئيش و ئازاريان لەگەل يەكدى بەش دەکرد، جارى وا ھەبوو چەندىن سەعات قەسيان لەگەل يەكتر دەکرد، ھەرچەندە دايكم باشتەر بىوو، ھيشتا ئەو پرسىيارانە منيان سەرقال دەکرد و لەنيو شەپۆلى بىرکردنەوھەكانمدا دەنگيان دەدايەوھە، لە راستييدا بەخۆشم لەو پرسىيارانە دەسلەمىمەوھە. پرسى بى وەلام مرۆف دەترسيتت، مەراقىك لە دلى مرۆفدا دەئافرینتت، ھەرچيم دەکرد بىرم نەدەچۆوھە، بەپىچەوانەوھە، وەك ئاگرى پىرۆز گەشتەر دەبوون، فراوان و كاردانەوھەمى بەگورتر دەکرد.

پەروشى چوونە خويندنگەش لەو پرسىيارانەى دور نەدەخستەوھە، لەو رۆژانەى دواييدا باوكم بەردەوام لى دەپرسيمەوھە، ئەوھە بۆ من مايەى بەختەوھرى بوو، ھەر كاتى دەرھەقى ھەبوايە دەيگوت: "كچم شيرين تۆ لەم رۆژانى دواييدا زۆر ماندووبووى، ئيش و ژانت كەردە دلەوھە"

ھەرگىز باوكم بەو جۆرە قەسى لەتەكەدا نەكەردبوو، زۆر بەئاسانى ھەست و خۆشەويستى خۆى دەرئەدەبرى، وەلى ئەو رۆژە تيگەيشتم، كە باوكم دلى زۆر ئيشابوو، دركم بەو ژانەى دلى دەکرد ھەرۆكو چەمىك لە قولايى ناخبيەوھە ھەلدەقولا، بەرەو زى دەخروشا و بەرەو جينيەكى بى سەروبن دەچوو، بەلام بەشى ئەوھى نەدەكرد دوايى بەناكۆكى من لەگەل ئەقلىەتى پياوانەياندا بەيئيتت. لەو تەمەنە بچووكەشمدا لە دل و ميشك و گيانمەوھە ھەستم بى دەکرد.

شيرين بەلەرزە كەوت، ئيشيكي نامۆ بەھەموو جەستەيدا دەگەرا، ئاناگا لەبەر خۆيەوھە گوتى "دايە... باوكە... ئيش و ئازارەكانم زۆر قورسن و لەو بىرە تاريكەدا ھەلدەلەرزەم، خوين لە نينوگەكانم دەچۆريت، گەدەم ھەلدەشينو، ئازاي ئەندامم دەسوتيتەوھە، دەلىى بەشيش داخكراو، نازانم چيم بەسەر ديت، وەلى لىرە ھىچ شتيك مەحال نيبە، ھىچ دەستەواژەيەك ناتوانى پيتاسەى دراندايەتى ئەمانە بكات، ھىچ وشەيەك، ھىچ پيتاسەيەك شايانى راقەكردنى ئەو شتانە نيين، كە لىرە روودەدن. دايە، ھەرچەندە لەم ژىرزەوييە تاريك، بى بن و ساردەشدا بم، باوهر بکە ھەميشە لای تۆم.

سەر دەخەمە سەر رانت، چون رۆژانى رابردوو چىرۆكى ولاتە غەريب كەوتووەكەم بۆ بگيرەوھە، قژم شانە بکە، پىكەوھە دەچينە نيو بيستانەكە و باخچەى گولان، دار گىلاسەكان ئاو دەدەين، قاقا پى دەكەنين. ديتەوھە يادت دايە، پيت دەگوتم "ھىچ ئيشيک ھىندەى ئيشى ئيسقان خراپ نىه!" جا منيش دەليم، ھىچ ئيشيک ھىندەى ئيشى نينوگ سوتينەر نيبە، لە كامە ولاتى دونيادا مرۆفەكان باسى ئيشى ئيسك و نينوگ بۆ يەكتر دەكەن؟ ئەمرۆ ئيمە بەراورد لە نيوان ئەو ئيشانە دەكەين، كە كاميان بەسوئترن. ببورە دايە! چاوم ھەلنايەت، ئيشى نينوگم تا ديت پتر دەبيت، چەند ئارەزووم دەکرد تارا خان لەديار سەرم دانىشتبايە و ھارپى بژەندبايە! رەنگە دەنگى ھارپەكەى ھەتوانى زامەكانم بى، لەو دەنگەى ويدا خروشى ئاو، باران، جريوھى بالندە و بۆنى سروشت دىن، دەنگى وى ھىندەى چاوەكانى دايكم لەبەردلان و رەنگينە."

بەھيواشى سەرى بەرەو لاي راست وەگەرەن و چاويلي ليكنان. كات، ھەناسەيەكى خولقنەرى وشەيە، لەنيو جەرگەي تەقىنەوئە مەزنەو فري و لەسەر باخچەي دلي مرؤقەكان نيشتەو، بەبالى حەوت رەنگيەوئە ناخي مرؤقەكانى گەشاندەو. كات، چيرؤكئىكى بئ كوتاييە، نە سەرى ھەيە و نە دوايي، چيرؤكئىكى ھىندە جوانە، بەھيژ و بئ ويئەيە، كە مرؤف زور ماندوو دەكات، لەحالى دەخات و ئەو چيرؤكە زور قوناغ، ئاست و سەردەمى ھەيە.

ھەندئ جار بۇ دلدارەكان كات دەبىتە مايەي بەختەوئەري.

جارى واش ھەيە دەبىتە دۆزەخ

برئ جاريش شەپؤلى نازادىي

يان دەبىتە توينئىي، برسئىي، دەبىتە ئيش و مردن

دەبىتە ئەسپە شىيەك و غار دەدات

دەبىتە مزگئىي لە دايكبوونى قارەمانىك

كات بۇ ئەفسوناوييە، جارەيە بوونى ھەيە و جارچارە نييە، وەلى بونەكەي بىگومانە، من لە گولە بەرفيى چياكانم ژنەفتوو، كات دەريايەكى بئ ئاوه، ئەو دەريايەي لە گورانىيەو ھات و سەر بو، بۆشايى بىدەنگيەكى بئ بنە و بەشەپؤلى جولەيەكى خوداييانە دەستى بەجولەيەكى ناكوتا كردوو، كات شورى دەست يەكەمىن جەنگاوەرە و بەئەفسوون لە دژى زولم دەھەژئت، كات رەنجى يەكەمىن مرؤقە، يەكەمىن وشەيە و پروسەي گەورەبوونى مندالئىكە، لە نيو جەستە و رۇحدا ئەو پردەيە، كە لە بالەكانى پەپوولەيەك دەچئت، ئەوانەي نازانن بەسەر ئەو پردەدا رى بكن، ناتوانن خويان بگەيەننە گيانيان و گورانى نازادىي بۇ ميژوو بلئىنەو. كات كانىيەكى دووچاوه، لە چاويكەو ژەر و لەوى ديكەيانەو ئاويكى سبى، روون و تەزيو دەخرؤشئت، گەر مرؤف لەو سەرچاوه ژەرراوييە بخواتەو، مردنى مسؤگەرە، گەر لەوى ديكەيان بخواتەو ژيانى ئەبەدىي و بەردەوام دەبئت. كات تيرە، گيان ئاسكىكە، گەر باش خوى نەپاريزئت بەرەوروى كوشتن دەبىتەو. كات دەريايە، مرؤف ماسيە. كات دوايىن نيگاي گيراويكى بەر سىدارەيە، كە دەيەويت لە دوايىن نيگاكانيدا بۇ ئەستىرەكان بروائئت. كات، زەردەخەي سەر ليئوى ئەويندارانە، كە بۇ دواجار بۇ يەكدى دەروان. كات، كاتى حەوانەوئەي مرؤقە، وەلى كات ليژە، لەم ژوورە تاريكەدا دەبوو بەگيژەلوكە، دەبوو بيريكى بئ بن و شيرىنى ھەلدەلوئى و دەيخكاند، دەرفەتى ھەناسەدانى نەدەدا، دەبوو قولپى گرگانىكى ژەرراوى و خوى لە جەستەي دەپئچا، نە نيگايەك، نە ھەلبەستىكى ژيان، نە گورانى نازادىي و نيگاي شيرىن لە چياي شاھق بو. كات بوو ئاگر و بەسەر شيرىندا دەبارى، ببوو درك و بەپئخاوسىي بەسەريدا رىي دەكرد. كات ببوو تيرىكى نووك ژەرراويى و لە دلى گيرى دەكرد. شيرىن بەدەستى تەزيو تيرە نووك ژەرراوييەكەي لە دلى دەردەھيئا و دەيھاويشتەو، ئيشيىكى بئ ويئە لە جەستەيدا شەپؤلى دەدا، ئيشيىكى جياوان، لە ھيچ ئيشيىكى تر نەدەچوو، دريژ و دەرزىناساي بئ كوتايى، ھى ھەموو سەردەمەكان بو، ھەموو شىئە ئيشيىكى لە خويدا كۆكردبوو، بەسەرزەوى و گەردووندا بلاودەبوو، ئەو ئيشى دلى كچە كوردىكى ياخي و بريندار، ئيشى شيرىن بو.

بۇ ماوئەيەك بەدەم ئەو ئيشەي بەھوى برسئىيەو جەستەي لاواز كردبوو، لەو ژوورە تاريكەدا لە نيو كيشمەكيشمى ئيرادەدا بو، سەررەپاي ئەو ھەموو ئەشكەنجە، ھەرەشە و تۆقاندە دەستى لە مانگرتن ھەلنەگرت و بەرگري كرد. لەو جەستە نازەننەي تەنى چەرم و ئيسك مابوونەو، ئا و لە جەستەي چكى كردبوو، ليئەكانى بەھوى بئ خوراكييەو وشك ھەلھاتبوون و شەقيان بردبوو، پوخسارە ناسكەكەي چرچەو ببوو و ئيسكى گيانى ژانى

دەكرد.

لەسەر بەتانييەكى تەرى بۇگەن رۆنئىشتبوو، بەكاوئەخۇ ھەناسەي ھەلدەكيشا و دەدايەو، ھەنسك و خزەي سنگە وشك ھەلھاتووئەكەي لەو ژوورى مەرگەدا دەنگى دەدايەو. گەرووى بەرادەيەك دەسووتايەو ئاوى لە چاوانى دەھيئا. ماوئەيەكى دريژ بوو لەو ژيژەوييەدا پايانگرتبوو و رۆژانە ئەشكەنجەيان دەدا. چەند جارئ ويستى خوى بكوژئت، بەلام دەرفەتى خۇكوشتئىشيان پئ نەدەدا. جاريىكان پرىچى لە گەردنى ئالاند، وەلى ھيژى خۇخكاندنى نەبوو، كاتى پرىچيان برىبوو ھاوارى كردبوو: "چەند ترسنؤك و پەريشانن! ئيوە لە پرىچشم دەترسن، لە يادى نەكەن، ھىندەي تالەكانى پرىچم مندالانى گەردوون، مندالانى كورد گورانى نازادىي دەلئىنەو، گەر ئيوە بەو ئاستە گەيشتوون لە قژى ژنيكى كورد بترسن، ئەو سەرکەوتنە بۇ مرؤقايەتى، مرؤقايەتى سەردەكەويت، فرە بەو شادم"....

دواي ئەو قسانەي بەشەق و مستەكۆلە لە دەم و جەستەيان دابوو، تەنانەت ئاخىكىش لەدەمىيەو دەرنەچوبوو، بەو ھەلوئىستەي ئەوانى شىت و ھار كردبوو، خوين لە لووتى دەچؤرا و لەسەر ليئەكانى وشك دەبووئەو.

بەو ئيش و نازارە دەتلايەو، بەلام بئ دەنگ بو، لەسەرخۇ بزوا و ئىنجا خوى بەديوارەكەو نووساند، ھەناسەيەكى قولى ھەلكيشا و بەدەستى راستى تەويلى شىئا، ويستى دەست بۇ پرىچى ببات، زانى پرىچى برراو، لە پرىچلەكى و ھەك شتىكى زور بەرخى ون كردبئت، لەرزى پئ كەوت و بەدەنگيىكى نزم لەبەرخويەو گوتى: "پەريا، ئىتر قژمان لەبەردەم كانى نيو بىستانەكە شانە ناكەين، ئىدى قژم نەماو".

تاران ھەك تەنوورى ليھاتبوو، بەھەموو شىئەيەك ھەست بەگەرماي ھاوين دەكرا، مانگى پوشپەر دەستى پىكردبوو. تاران لە چەوساندنەو، قەدەغە و زولم شەپؤلى دەدا، ئەو ژنانەي چى نەمابوو لە ژيژ چارشىئەكانيان بخنكىن، لە نيوچەوان، ژيژ قژ و جەستەيانەو ئارەقە دەچؤرا، لەو شويانەي لەبەرچاو گوم دەبوون، ھەكو بروسكە چارشىئو و لەچكەكانيان فرئ دەدان، بەباي پوشپەر پوخسار، گەردن، لاق، سنگ و سەريان فينك دەكردنەو، زۆرەشيان دركيان بەو مردنە نەدەكرد، جار و بار روويان لە يەكدى دەكرد، بەدەستەواژەي ھەژار، ناچارىي و سىسەوئەبوو ئيشى خويان بۇ يەكتر بەيان دەكرد، ژنانى گەنجيش لە دژى ئەو قەدەغە و گوشارانە كاردانەوئەيان نيشان دەدان، لە ژيژخانى مال و پشت دەرگا داخراوئەكانەو ھەموو شتىكيان دەكرد، شتىگەليك، كە بەزەينى مرؤقدا نايەت، خويان بەتال دەكردەو و قولپى ناخي خويان سارد دەكردنەو.

چەند رۆژيىك بەسەر گرتنەكەيدا تىپەريبوون، لە نيو خوين و ئارەقەدا، ھەك شتىك گلور بكنەو فرىيان دابوو نيو ژووەكەي شيرىن، لە سەر دەم لە سەر زەويەكە كەوتبوو. شيرىن لە سەرەتادا خوى لەو رەفتارتارەيان نەبان كرد، بەو چاوانەي، كە رۆشنايىيان كز ببوون سەيرى ئەو ديمەنەي دەكرد، ژنيكى قژدريژ، نىمچە رووت، نىنؤك بۆيەكراو، پىلاويكى پارژە بلندى بيى، لە ژوورەكە لەگەلدايە، وەلى نووزە و جولەي ليئەننايەت و لەسەر زەوى ژوورەكە پالخراو، دەنگوت لە خەويكى قورسدايە، كەمى خوى لئ نزيك كرددەو، بۇنى عەترى قژى بەدەمولوتيدا ھات، لە دلى خويدا گوتى: "ديارە تازە گرتوويانە، تۆ بلىي ھەقالى ئىمە بيت؟!" دواي ئىستىك، جاريىكى تر لە دلى خوى دا گوتى: "نا ئەو ھەقالى ئىمە نييە، بەلام بۇ ھاويشتوويانە تە ئەم ژوورەي منەو؟ داخۇ سيخور بيت و رەوانەي لاي منيان كردبئت؟" لە بىر را رۆچوو، گەرەكى بوو بانگى بكات، بەلام ھيچى نەگرت و پالى بەديوارى ژوورەكەو دا و راويستا، خەم دايگرت، لە خوى رانەبيى بتوانى ھاوكارى بكات، چاودروان بوو تاوئەكو بيتەو ھۆش خوى. شيرىن بەردەوام چاوى لەسەر

وی بو، له ناکاو په نجه کانی دهستی جوولان، شیرین به وه دلخوش بو، قهیریکې پی چوو به کاوه خو سهری به زه وه کرد، چاوه کانی هیلینان، ته وای جهسته ته زی بو، کاتی بو دوروبه ری روانی هینده ده لرزی ئیژیته له نیو به فرخه ره وه دریا نهیناوه، چوقه ی ددانی له ژورره که دا دهنگی ده دایه وه. شیرین دل پی سووتا، له دلی خویدا گوتی: "ئو درندانه چیان له و ژنه نازهنینه کردوه؟" ئیشی خو ی له بیر چوو بووه، له به را پیدا بیری بو شتی خراپ چوو، و هلی ئیستا بو چوونی گورا، ده یویست هرچی زوه قسه ی له گهل بکات، ماوه یه کی دریز بو له گهل که س قسه ی نه ده کردبوو، زور جار رووی له دیواره که ده کرد و له به رخویه وه قسه ی ده کرد، ئیدی هاو زیندانییبه کی بو پیدا بووه، هرچه نده نهیده ناسی، به لام ده یویست هرچوونی بی له گهل بدوی. ژنه له به ره وه هاته وه سهر خو ی و پالی به دیواره که وه دا، پیلاره بلنده کانی له پیی درهینا، نینوکه کانی قاچی به رنگی سووری ههناری بویه کرابوو، ژیر قاچی شین و مور ببوو، ویده چوو هیشتا شیرینی نه بینیبوو، وها هه لسوکه وتی ده کرد، که هیچ شتیک له وی نه بیت، جار جار به چریه له به رخویه وه دهیگوت "ئیشه لا له سهر ئو زولمه ی به م خه لکه ی ده کن، له نیو ئاگری دوزه خ بسوتین" شیرین به ده نگیکی غه مبار گوتی:

- به خیر بیی بو ژورره که م.

- تو کی؟

- وه کو تو گیراویکم.

کاتی شیرین وه های گوت، ژن تاین له جیی خو ی رابوو، به په له خو ی گه یانده لای دره که ی ژورره که، به نارحه تییه وه به بنی پیلاره به زه کانی له درگا که ی دا و هاواری کرد: وهرن، زوو وهرن من لیره دره کن، له م جیگه بوگه نه م دره کن، زوو بن... لیره ناتوانم هه ناسه بده م، نامه وی له گهل ئو ژنه بم، نایناسم، زوو وهرن، زوووو... تا هیزی تیدا بوو هاواری ده کرد و بانگی ده کردن، به لام هیچ که س به دهمیه وه نه هات، که س بو بهر درگا که نه هات بیرسی: بوچی بانگمان ده که ی؟" ژنه هینده ی تر هار بوو، شیرین جاریکی تر به ده نگیکی نه رم و هه ستیار گوتی:

- بو وا ده که ی؟

- ناتوانم له م ژورره بوگه نه دا بمینمه وه.

- چوون؟ وت چی؟

- گوتم ئه وا دوو مانگه لیره م، من ناتوانم بو روژیکیش لیره بمینمه وه.

- وا مه لی!

- ناتوانم، ناتوانم..

- وا مه لی! تو به خو رای خوت بیزار ده که ی، چه ند له درگا بده ی که س نایه ت به دهمته وه. چوون نایه ن.

- به سه! ته نیا بو ئه شکه نجه دینه ئیره.

- باشه، من ئیستا چی بکه م؟

- فیتر ده بی.

- ناتوانم فیتر بيم.

- راسته! فیتر بوونی ئیره زور سه خته به لام...

- به لام چی؟

- بو ئه وه ی ئاینده ی خوت ون نه که ی پیویسته.

- تو باسی چی ده که ی، ئاینده ی چی؟

شیرین تیگه یشت، که ئو ژنه له دخیکا نییه تیگات، ته نیا ناوی پرسی.

- ده توانم ناوت بزنام؟

کاتی شیرین ناوه که ی پرسی، هه لویسته یه کی کرد و به نیگایه کی توره وه ته ماشای شیرینی کرد، وه ک بللی تو ناوی منت بو چییه، سهری له قاند و هاواری کرد:

- ناوم سه میره حه سه نپوره.

- خو شحال بووم.

- ئه ی تو ناوت چیه؟

- شیرین عه له مه ولی.

- منیش خو شحال بووم.

- ده ی وهره دانیشه.

نارحه تی و بیزارییه که ی سه میره توژیک ره وییه وه، دوا یی بو شیرینی روانی و گوتی:

- هه موو جییه ک پیسه له کو ی دانیشم؟

- مه گه ر له م ولاته جیی پاک هه یه؟

زه دره خه نه یه که له سهر رووی سه میره دره که وت:

- تینه گه یشتم! گوت چی؟

- گوتم ئه م رژیمه هه موو جییه کی پیس کردوه.

سه میره پیکه نی و هات، له ته نیشتی شیرینه وه رو نیشت:

- من نه مزانی تو شیتی.

- راسته! شیتی له م ولاته جیاوازییه.

- وه لا تو شیتیکی خوشه ویستی.

- له وانیه توش شیت بی.

- خوا نه کا!

- بوچی؟

- چی، بوچی؟

- له م ولاته ئه وانیه شیتن مروقه زیره که کانن.

سه میره بابه ته که ی گوری:

- بوچی قزیان بریویت.

- دوا یی پیئت ده لیم.

- باشه.

- با توژیک پیکه وه قسه بکه ین، ئه وه دوو مانگه له گهل که س قسه م نه کردوه.

- باشه تو چوون له م ژورره تاریکه دا، عه قلی خوت له دست نه داوه.

- له به ره ئه وه ی خودی ولاته که مان زیندانیکی گه وره یه، بویه فیتری زیندان بووم. ئیمه له دره وه ش له زیندانیکی گه وره و تاریکا ده ژین، وا نیه سه میره؟ ئه ی تو بو گیراوی؟ به دلنیا بییه وه توش له دژی رژیمه که ی ئه وان هه لسوکه وتت کردوه، بویه تو یان هینا وه ته ئیره، ئه گه ر نا، بوچی ژنیکی نازهنینی وه ک تو بگرن و بیهیننه جییه کی ئاوا خراپ.. مه گه ر من هه له م؟

- نا تو هه له نیت، ئیدی به رگه ناگیریت، ئیمه ی ژن بومان نییه روخساری خومان نیشان بده ین، جه سته مان دبله، هزرمان دبله، جه سته ی ئیمه له ژیر عه با ره شه کاندایان، چونکه میتشکیشمان ده رزیت، رزین بوته چاره نوسمان، نه ده توانین شتیک بکه ین، نه ده توانین شتیک بلین، نه ده توانین به نازادی قسه بکه ین، گورانی بلین، سه ما بکه ین و پیکه نین، له مال کوته کی باوک و برا و له شه قامیش داری رژیم له سه رمانن، وه لا تا ئیستا هینده ی ئه مرو قسه م نه کردبوو، ئه ها چیم به سه ر هاتوو کچی؟ له ناکاو بوومه بولبول، منیش ورده ورده

وهک توم لیدیت ها...

شیرین هه ناسهیه کی قولی هه لکیشا، زهق زهق سهیری ناو چاوی سه میره ی کرد و به دهنگیکی پر میهره بانیه وه گوتی:

-سه میره!

-به لی!

-له م ولاته دا ته نیا مافیگ، که بۆ ژنان رهوا ده بینیت، ئه ویش مردنه، وه لی مه خابن ئه و مافهش به من رهوا نابین و ناهیلن سروشتیانه و به ره حه تی بمرم، ئه وان بریار له سه ر شیوه ی مردنی ژنانیش دده ن و جینه جینی ده که ن.

-ناهیلن بگه ریین، ناهیلن خو شه ویستی بکه ن.

-سه میره!

-به لی.

-هه تا رژیمیکی ئاوها هه بیته، چۆن ئه وین ده بیته و خو شه ویست ده بین؟ مه گه ر کویله مافی خو شه ویستی، نازادی، یان قسه کردنیان هه یه سه میره؟

-باش تیناگه م تو چی ده لی، ئیمه نه کویله یین و نه بیگه سین، بنه ماله مان هه یه.

-سه میره بروانه! تویان له خویندا گه وزاند، تو چ گوناح و تاوانیگت کردووه که ئه وهنده ئه شکه نه جته بکه ن؟

-من هیچم نه کردووه، خویندکاری زانکوم و ئه مسال سالی دوایینمه، بنه ماله که مان له تاران ده ژین، راستت ده ویت خویندن هیچ واتیه کی لای من نه ماوه، ده لین ئه م ولاته قه قه سیکه و ئیوهش به پیی ویستی ئیمه له و قه قه سه دا بژین، بۆ ئه وه ی له زانکو نه خوینم هه زار و یه ک کیشه یان بۆ نامه وه، به لام کولم نه دا و مافی چوونم بۆ زانکو به ده ست هینا، ئه مجاره یان له ویش رووبه رووی هه لومه رچی نادادی بوومه وه، ره فتار و گوشاریکی زور له سه ر خویندکارانی کچ پهیره و ده کران، سه ره رای ئه وهش ئاره زوی خویندنم زیاتر ده بوو، به رده وام له دلی خویدا ده مگوت: "پنویسته ژماره ی ژنانی وه کو فروخ له م ولاته زور بن" به لام من ته نیا خو زگه م ده مخواست، بروانه! ئیستا وای لیهاتووه چیتر ناتوانین شیعه رکانی فروخیش بخوینینه وه، ده لین له دژی خودا شیعی نوسیوه، ناهیلن به دلی خویمان شادی ببینن. من سه رم ئیشاندی با بیمه سه ر هۆکاری گرتنم، به ر له دوو روژ کاتی خویندنی ئه مسال ته واو بوو، چه ند خوینده قانیک له ژیره زوی ماله که ی خویندا ویستیان ئاههنگیک ساز بکه ن، چه زمان به گیرانی ئاههنگیک ده کرد، له نیوه شه ودا پاسدار دای به سه ر ماله که دا، سه ره تا ده ستیان به سه ر ئه و دیمه نانه دا گرت، که به کامیرایه ک تو مارمان کردبوون، پاشان میان ده ستگیر کرد، زوریان لی دام، هه موو جو ره ئه شکه نه جیه کیان دام، به ته زوی کاره با ئه شکه نه جیه یان دام، کاره بایان له سه ر زمانم ده دا، چی نه مابوو ناوسکم بیته ده ری، هه رگیز ئه شکه نه جیه ی وام نه بینیبوو، کرده وه ی له مرو قایه تی به ده ریان پیکردم، هاوسهنگی خویم ون کردبوو، له ده ره وه ی ئیراده ی خویم ده جولا مه وه، بۆ ئه وه ی هه ندی ئارام بیمه وه ده رزیان لی دام، دوا ی ده رزییه که له هۆش خو چووم، کاتی چاوم کرده وه، روو تکرابوو مه وه، جلی ژیره وه یان دامالیبووم، به رده وام پینان ده گوتم: "تو ده ته ویت کار بۆ مافی مرو ق بکه ی و ولاته که مان پارچه بکه ی؟" منیش ده مگوت: نا هیچ پیوه ندیه کم به کاروباری مافی مرو قه وه نییه، من ناتوانم مافی خویم بپاریزم، ئه وهنده ی تیگه یشتنم، هه موو ئه وانه له سایه ی کرده وه به سه رمان دیت، ده لین ده ستیان به "تیروریستی" کردووه و بانگه شه ی دژ به خودا ده که ن، ئیستاش ته ر و وشک پیکه وه ده سوتینن، له م ولاته دا له ژیر زه بر و سته م دا ده ژین، ئه وانیش بونه ته به لا به سه رمانه وه، تیناگه م بۆ چی کرد و وا ده که ن؟ خوا هه قمان له وانیش بسینیتته وه، من چۆن له م زیندانه گه نیوه دا بژیم؟

سه میره چون شه پۆلی ده ریا ده هات و ده چوو، جاریک لی ره و جاریک له وئ، بی چاره بوو، میتشکی، گیان و ههستی و سه ری دنیا ی لی هاتبوونه یه ک، ساده یی، بی چاره یی و نه زانییه که شی هۆکاری لاوازییه که ی بوون. کاردانه وه ی له دژی کورد زور توند بوو، وه لی شیرین وا هه لسوکه وتی ده کرد، ده تگوت هیچی نه ژنه فتووه، سه ری بلنده وه کرد، سه یریکی سه میره ی کرد و گوتی:

-سه میره!

-فه رموو.

-ده زانی؟

-چی بزائم؟

-من نزیکه ی بیست روژه نانم نه خوار دووه.

سه میره سه ری سو رما و گوتی:

-به راستته؟

-به لی.

-بۆ؟

-پیم گوتن، یان ئه و گوشاره م له سه ر هه لده گرن، یان تا مردن له خواردن مان ده گرم.

-وا ناییت؟

-ده بیته!

-چۆن ده بیته مرو قیک بۆ ماوه ی بیست روژ نان نه خوا؟

-هیچ شتیک نییه مرو ق نه توانیت...

-خوشکه گیان ده ست له و مانگرتنه هه لگه ره.

-بۆ که رامه تی خویم و نازادی گه له که م ده بی له و چالاکییه به رده وام بم.

-خوشکم باسی گه ل بۆ من مه که، ئه وان سه رقالی که یف و سه فای خوینان، تو لی ره ده مری، چۆن وا ده بیته؟

-له وانیه مردنی من بیته هۆکاری ژیانی گه لیک، رهنگه مردنه که ی من بیته هۆکار بۆ نازادی ژن، ئه و ژنانه ی سه نگه سار ده کرین و ده کو ژرین، کی ناییت به مردنی من سه رله نوئ نازیته وه، گه ر لی ره بیده نگ بم بۆ هه تا هه تایه ده مرین، بیدهنگی هه ندی جار له خراپترین جو ری مردن خراپتره.

-وه لا خوشکم تو شتی جوان ده لی و سه رم تیکه ل و پیکه ل ده که ی، به لام من باوه ر ناکه م که س خه مان بخوا، راستت پی بلیم، هه ر ئه مرو لی ره ده رچم سه به ی هه رگیز تو نایه یته وه یادم، ناتوانم ژیانی خویم بۆ که سی تر تیک بده م، دیاره تو هۆشی خو ت له ده ست داوه، به بۆ چونی باشتر هه رچی زوه هۆش به به رخو تدا بهینه وه، پیمو ابوو ژیری، به لام ده بینم به راستی شیتی! تو باسی که رامه ت و به های کی ده که ی؟ باسی کامه که رامه ت و کامه گه ل ده که ی؟ واز له م قسه نه زو کانه بینه خوشکی، باش بزانه، به راستی په شیمان بوومه وه، که بۆ لات هاتم.

شیرین ویرای هه موو ئیش و نازاره کانی جهسته ی، زه رده خه نه یه کی نیشان دا.

-سه میره!

-به لی.

-هه موو که سی وه کو تو بیر ده کاته وه؟

-چۆن؟

-هه رچیان به سه ر دیت، ده لین که س هیچی نه کردووه، بۆ خویم بخه مه مه ترسییه وه.

-بۆ ئه وه راست نییه؟

-نا. دەبى چىتر بەو شىۋەيە لە مەسەلەكان نەروانىن و ئاوا بىر نەكەينەو، ژن لەم ولاتەدا چون سىسارك دەكوژرېن، روژانە لە ئىران دەيان مروڤ لە سىدارە دەدرېن، گەر يەكېك را نەبى و بەم ماشىنى مەرگە نەلېت بەسە، ئەى چۆن دەبېت؟
-راستە بەلام ئەو تەنيا بەمن نابېت.

-ئەگەر مروڤ باوهرى قوول بېت، ئەو كەسانەى باوهرىان ھەيە و بوېرن، زۆرن سەمىرە، زۆر!

-ھەر كەس بەدوای ژيانى خۇيەوھەيە، تو بەخۇرايى سەر خۆت دەيەشىنى.

-تۆ تۆزى لەمەوبەر باسى فروخت كرد، فروخ ھەر لە تەمەنى گەنجىتەيەو ھەلوئىستى نىشان دا، ھەلبەستى رچەشكىنى نووسى، نەترسا، لە ھەلبەستەكانىدا باسى نارەوايى كرد، باسى ئازادىيى كرد، ئەويان لە ولاتەكەى خۆى وەدەرنا، بەلام مى كەچ نەكرد، دەبى ئىمەش ملكەچ نەكەين، تو خۆت دەلېى، ناھيلان كىتەبەكانى فروخ بخوئىنەو.

-بەلام، سەرەراى ئەوھش من ناتوانم ھەموو تەمەنى خۆم بۆ مەبەستىكى و ھەا پوچ تەرخان بگەم، ژيانم بەلامەو ھەموو گرنگە، فەرموو، ھەموو شتىكىان بەسەرم ھىتا، كى پەنجەيەكى لە پىناوى من دا ھەژاند، واز لەو گالە گالانە بىنە شىرېن! نە تو سەرى خۆت بىشىنە و نە من، تو بىست روژە برسیتە، لە دەرەو ھەموو كەسى لە كەيف و خۇشى خۇيداىە.

شىرېن تىگەيشت، كە سەمىرە زوو بەزوو رازى نابېت، چاوەروانىيەكانى لە ژيان جىواز بوون، شىرېن نمونەى برتلۆت برىختى ئەلمانى بۆ ھىنايەو ە درىژەى بەقسەكانى دا:

-دەزانى كاتى لە ئەلمانىا شەپۆلى دەستگىركردن دەستى پىكرد، برتلۆت برىخت گوتى:

"سەرەتا بۆ گرتنى كۆمۇنىستەكان ھاتن

من ھىچم نەگوت

لەبەرئەوھى كۆمۇنىست نەبووم

دواتر بۆ گرتنى كرىكار و ئەندامى سەندىكاكان ھاتن

من ھىچم نەگوت، لەبەرئەوھى ئەندامى سەندىكا نەبووم

دواتر بۆ گرتنى كاتولىكەكان ھاتن

و من ئەو كاتەش شتىكم نەگوت

لەبەرئەوھى پرۆتستان بووم

و دواجار بۆ گرتنى من ھاتن

كەس نەمايوو قسە بكات..."

"بۆيە دەبى باش ئەو راستىە بىينىن، رەنگە سەبەى سەرەى تۆ بېت، گەر تۆ ھاواری كەس نەبىستى، كەسېش ھاواری تۆ نابىستىت، ئەگەر تۆ ئازارى ناخى كەس نابىستى ئەو ەسېش ئازارى ناخى تۆ نابىستىت، جا سەمىرە دەبى تۆ دل و مېشكى خۆت بۆ ئېش و ئازارى ئەوانى دىكە والا بگەى، گەر نا فەرموو خۆت ئېش و ئازارى گەرەت بەسەرھات و تىيدا ژياى، بروانە، ھىشتاش خوئىن لە نىنۆكتەو دەچۆرېت، دەبى ئىدى كەس چاوەرېى سەرەى خۆى نەكات، دەبىنى ھەموو رۆژى ژنان سەنگەسار دەكرېن و دەكوژرېن، ژيانى ئىمەش وا لە نىودەچېت، ئەى فروخ فەروخزادە نەبگوتىوو: "ئەو چۆلەكەيەى مرد، ئامۆژگارى كردم، كە فرېنتان لە ياد نەچېت" ئەگەر درك بەھىزى بالەكانى خۆمان نەكەين، ھەرگىز ناتوانىن بفرېن، دەبىت بفرېن."

سەمىرە سەيرىكى شىرېنى كرد، بەھىواشى سەرى خۆى لەقاند، دواتر لە دلې خۇيدا گوتى: "ئەو ژنە بىست روژە نانى نەخواردوو، كەچى بەجۆش و خروشەو قسە دەكات، ئەو ھەموو شتە لە كوئ دەزانىت، ديارە لە دەرەوھى ولات خوئىندوويەتى، لە باشتىرېن زانكو، نازانم ئەو ھەلەيە يان من! دلنىام ئەو ھەلەيە، ئەم قسانە شتىك لەم ولاتە ناگۆرېت...."

ويستى بەدەنگى بەرز بىر بكاتەو، وەلې لە پرىكدا بەگرە گرمى كردنەوھى دەرگاگە راپچلەكى، سى كەسى درىژ و بەخۆ ئەملاولاي شىرېنىان گرت و بردىان. سەمىرە بەو دىمەنە زارەترەك بوو، يەكسەر ئارەقەى ترس ھەموو جەستەى داگرت، پاش ئەوھى دەرگاگەيان داخست، ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشا.

پاسداران شىرېنىان بۆ قاوشىكى تارىك برد، شوئىنكى نوئى بوو، كەلوپەلى ئەشكەنجە لە ھەموو سوچەكانىدا ھەبوون، دىمەنىكى سامناك بوو. شىرېنىان لەسەر كورسىيەك دانىشاندا، گلۇپىكىان لەسەر سەرى ھەلكرد، ھەريەكەيان لە لايەكەيەو ە يەككىشىان لە بەرامبەرىدا وىستا. شىرېن بەئاسانى دەيتوانى چىرەى ددانىان بژنەوئىت، بىدەنگىيەكى تەواو بالى بەسەر ژوورەكەدا كىشابوو. شىرېن دەيزانى چى چاوەروانى دەكات، خۆى بۆ ھەموو چۆرە ئەشكەنجەيەك ئامادەكردبوو، پاسدارى فنگە فنگەى لووتى بوو، بەنەرەيەكى سامناكەو ە گوتى:

-بۆ قسە ناكەى؟

شىرېن بەھىورى سەرى بەرزەو ە كرد و زەق سەيرى نىو چاويانى كرد:

-من چەند جار پىتان بلېم، ھىچم بۆ وتن پى نىيە.

-بۆ تۆ ھەر ئەو شتانە دەزانى؟

-بەلې!

-باشە، تۆ ھىچ شتىك نازانى؟

-نا!

-تۆ سەمىرە ناناسى؟

شىرېن كەوتە گومانەو ە: "رەنگە سەمىرە بەراستى شوپرىگىر بى، بۆ پرسىارى سەمىرە لە من دەكات؟"

-سەمىرە كىنە؟ نايناسم!

-ئەو ژنەى فرېماندايە ژوورەكەت.

-ناوى خۆيم پى نالېت، قسەمان نەكردوو.

كاتى شىرېن ئەوھى گوت پاسدارەكە ئاگرى گرت، بەسەرېدا قىراندى، دەمى كەفى دەچەراندا، بۆنى گەنىو لە دەمىەو ە دەھات، قىراندى:

-خىزا رووتى بگەنەو ە!

رووتيان كردهو ە، بەكوتە و سۆندە لە وىزەى بەربوون، بەمەبەستى كوشتن لىيان دەدا، لەسەر كورسىەكە داينىشاندبوو، بەھۆى لىدانى بەقامچى بارىك برىنى جەستەى دەمى دەكردو ە، دۆلكەيەك ئاويان بەسەرېدا كرد، ئاوەكەيان بۆ ئامادەكارىي شۆكى كارەبايى بوو، تەلىان بەسەر ھەردوو گۆى مەمكىيەو ە بەست و وزەى كارەبايان لىندا، ھاوار و فىغانى شىرېن ەرشى ئاسمانى دەھەژاند، ھەرگىز ئازارى بەو شىۋەيەى پى نەگەيشتبوو، دەستەكانى لە پىشتەو ە شتەك درابوون، نەيدەتوانى بەرگرى لە خۆى بكات و خۆى راتەكىنىت. كاتى شۆكى كارەبايان لە نىو گەلى دا، بوورايەو ە. چەند دۆلكەى تر ئاويان بەسەردا كرد، بەلام ھۆشى نەھاتەو ە، ەك جارەكانى پىشوو، دوو پاسدار بەراكىشان بردىان و لە ژوورە تارىكەكەدا فرېيان دا، بى ئەوھى مەقىان لىو ە بېت، خر دەرگاگەيان داخست و روئىشتن.

سەمىرە بەزەحمەتى ئەوى ھىنايە سەر بەتانىيەكە و بەديارىيەو ە دانىشت، شىرېن تا ئەو كاتەش رووت بوو. جەستەى نىو ە تەر بوو، سەمىرە تەماشاي برىنەكانى دەكرد، ھەم غەمگىن بوو و ھەمىش لە ناخەو ە دەكولا، قىن و تورپەى لە دلې پەنگيان دەخواردو ە، جەستەى شىرېنى بەجلەكانى خۆى داپۆشى و سەرى لەسەر رانى خۆى دانا، بەھىورى

ته ویلی ده شینلا و له دللی خویدا ده بیگوت: "ئو جه لادانه چیان لی کردی، شیرین؟" بی ئه وهی ههست به خوی بکات دوو دلۆپ فرمیسک رژانه سهر روخساری شیرین . دواى ماوه یه کی درێژ، شیرین چاوه کانی هه لێنان و بۆ سه میره ی روانی، به ئهسته م زمانی هاته گۆ: -سه میره! ئه وانه که ی منیان بۆ ئیره هینا؟ -تۆزیکه.

-چۆن منیان هینا؟

-به زماندا نایهت چۆن تو یان هینا.

کاتی شیرین ئه وهی ژنهفت، تیگه یشت، که روته و سه میره به جله کانی خوی دایپوشیوه.

-سه میره تکایه ده توانی هاوکاریم بکه ی جله کانم له بهر بکه م؟!

-تۆ خۆت ئه زیهت مه ده، من ده یکه م.

-نا، نا!

-خوشکم هیشتا خوین له دم و لوتت ده چۆر، ئه زیهتی خۆت مه ده.

سه میره هه موو جله کانی له بهرکردن، ههردوو قاچی ئاوسابوون، نهیده توانی بجوولیته وه.

کاتی سه میره جله کانی له بهرده کردن، دهستی بهر ئیسکی ده کهوت و زۆر ناروحهت ده بوو.

به دهنگیکی نزم به شیرینی گوت:

-خوشکم ده مه وئ شتیکت پی بلیم.

-چی؟

-چیان پی گوتی؟

-له سه تۆ پرساریان لی کردم، پیم گوتن ناتناسم، وا ده زانن تۆش شو رشیگیری.

-چۆن، چۆن؟

-ده لێن ئه ویش شو رشیگیره.

-نا وای نییه، من هه رگیز نابمه "تیرۆریست"

-سه میره، ئارام به! مه ترسه، ئه وانه ده یانه وئ شتیکی که نه تکر دووه بیخه نه ئه ستوت،

به لام ئه گه ر به رگری بکه ی، ناتوانن شتیکی وا بکه ن، پهنگه هه ره شهت لی بکه ن، مه ترسه...

-ئه وانه ده یانه وئیت من وهکو تیرۆریستیکی کورد چا و لی بکه ن، به لام من ئه وه قه بول

ناکه م.

-باشه!

-ئه وانه هه رچیان لپرسیت، بلی نازانم.

-به لام...

-به لام چی؟

-کاتی جه لادانه کان له منیان ده دا جهسته م زۆر ده ئیشا.

-ئه گه ر تۆ به رگری نه که ی، ئه وانه به شتی ناراست تا وانبارت ده که ن.

-وا ده که م.

-سو پاس سه میره.

-خوشکه که م ده مه وئیت شتیکی تر بلیم.

-بلی.

-ده لیم ده ست له و مانگرتنه به رده.

-سه میره نامه وئیت برسی بم، وه لی ئه وه پتویست بوو، ئه مرۆ زۆر هه ولیان له گه لم دا،

بۆ ئه وهی کۆتایی به مانگرتنه که م بینم، به لام ره تم کرده وه، پیم نه گوتن، ئه گه ر ده ست له و

گوشار و ئه شکه نه چه به رده ن ئه وه مانگرتنه که م ده شکینم، له و باره یه وه ئه وانیش هه چیان

نه گوت. ئه گه ر داواکانی من جیبه جی بکه ن، ئه وه ناو بهر به مانگرتنه که م ده دم.

-به وه خوشحالم.

له پر، جاریکی تر ده رگا که کرایه وه و دوو کهس وه ژوور که و تن، گوايه یه کی له وانه

پزیشک بوو، خۆی وا ناساند، به چه ند دهسته واژه یه کی کورت به شیرینی گوت "ئه گه ر وا ز

له چالاکی مانگرتن بینتی ئیدی ئه شکه نه چه که هه موو روژی نابیت، له وه دلنیات ده که مه وه."

شیرین هه ندیک بیری کرده وه و گوتی:

-ئه گه ر وا بیت مانگرتنه که م راده گرم.

-باشه.

-پیویستم به ئاو و خواردن هه یه.

-به لام ده بی سه رها ده رزیت لی بده یین.

-نا! نامه وئ و قبولی نا که م.

-ده مه وئیت ده رزییه کی ئارامکه ره وهت لی بده م.

-نامه وئیت.

زۆری پی نه چووو پزیشکه که، له ژووره که چوو ده ری. سه میره به سه رسورمانه وه گوتی:

-تینه گه ییشتم ئه وه پزیشک بوو؟ خو له جه لادانه کان توندتر و خراپتر هه لسوکه و تی ده کرد.

-ئه وه پزیشک نییه، به رگی پزیشکی پۆشیوه و ته واو.

سه میره به زه رده خه نه وه سه ری له قاند.

- راست ده که ی.

-ده بی باش له رووی راستی جه لادانه کان و ئه و رژیمه ی نوینه رایه تی ده که ن تیگه ی،

له به ره ئه وه ی به وردی له رووه په نه انه که یان تینا که یین، هه میسه ده خه له تینرین.

ئه مجاره یان سه میره به شیرینی نه ده گوت "خوشکی" و له ناخه وه ده یگوت:

-شیرین خان، راستت ده وئیت، ئه وه چه ند روژه پیکه وه یین زۆر شتت لئوه فیربووم

و ده بم، ده لینی چه ندین ساله یه کتر ده ناسین و خۆم به نزیکتی تۆ ده زانم، به داخه وه تا

ئه م ته مه نه م هه رگیز هاو ریییه کی وه کو تۆم نه بووه، ناچارم بلیم، که تۆ به زانایی خۆت،

دلگه رمی، هه لسوکه و تی بونیاده رانه ت، به زه رده خه نه ی متمانه به خشت و ئه و هیزه ی

ده یده ی به به رامبه ره که ت، منت سه رسام کرد، له وانه یه سه رنجرا کیش بیت بۆ تۆ، به لام

ده لیم، باشه که منیان گرت و ژنیکی ئازیزی وه کو تۆم ناسی، تا کۆتایی ته مه نم تۆ و

ئه م روژانه م له یاد ناچیت، دوینتی گوتم کاتی لیره بچه ده ره وه، له یادت ده که م، داوا ی

لپبورن ده که م شیرین گیان.

تیگه یشتبووم، که ژیان ته نی هه ناسه وه رگرتن و دانه وه نییه، به لکو ژیان زانایی، واتادان

و له هه لومه رچی سه ختدا، به ر خودانه، من له تۆوه فیری ئه و شتانه بووم، دوینتی له دللی

خۆمدا ده مگوت: "باشه که شیرین گیان له ده ره وه ی ولات زانکۆی ته واو کرده وه، ئه گه ر

له ولاته که ی خۆمان بیخویندبایه وه کو من نه زان ده بوو، ده میکی گوی له زانیارییه کانی تۆ

ده گرم، به خۆم ده لیم خۆزگه منیش له ده ره وه ی ولات بمخویندبایه.

کاتی شیرین دوا یین قسه ی سه میره ی بیست به زه رده خه نه وه بۆی روانی، سه میره پرسی:

-شیرین گیان بۆ پیده که نی؟

-تۆ ده زانی؟

-چی؟

-من ته نیا دوو سالم خویندووه.

سه میره به چه په ساوییه وه گوتی:

-گالته ده که ی.

-نا! به راستمه.

-باوهر ناکهم
 - بهلی باوهر بکه! بۆ فارسسییه کهم سه رنجی رانه کیشای؟ زور کهم فارسی دهرانم.
 - دروسته! فارسسییه کهت باش نییه، به لام...
 - به لام چی؟
 - من گوتم له وانه یه له دهره وهی ولات خویندبیتی و زمانی فارسسییت له بیر چووبیتته وه.
 - نا، وا نییه! من ته نیا دوو سالم خویندووه.
 - مه راقم بوو، چۆن دوو سالت خویندووه و ئه وه موو شته دهرانی؟
 - ئه مرو زور ماندووم، دواتر باسی ئه وه دوو ساله ی خویندنت بۆ ده کهم، باشه؟
 - سه میره ده تگوت هه موو ئه وه هه لومه رجه ی تیندایه له یادی کردبیت و به په ره وشه گوتی:
 - ئه گهر بۆم بگپرتته وه زور خۆشحال ده بم.
 - سه ره له بیانی پوژی دواتر، تیشکی روژ زور به کزییش بیت ژووره که ی پووناک ده کرده وه، شیرین جیی خۆی خۆشکرد، پشتی به دیواره که وه دا و دهستی به گپرانه وه ی سه رگوزه شته ی خۆی بۆ سه میره کرد و ئه ویش به سه رنجه وه گوپی راده دیرا.
 - پایز بوو، باوکم بۆ ماکو چوو بوو، جل، سه ره پووش و جوتیک پیلایوی بۆ کریم.
 - ته مه نم هه شت سالان بوو، ده کریت بلیم ئه وه دوایین وه رزی خۆشی پایزم بوو، زور به خته وه ربووم، له خۆشحالی و به خته وه ربییدا نه مده زانی چی بکه م، ئه وئ ده می په یم به وه برده بوو که مروقی فره به خته وه ر، بی چاره یه، له به ره ئه وه ی شتی خراپترت به بیردا نایهت، له هه مان سالدا هه ردوو هاوری و هاوته مه نه کانم سینهم و په ریا ده چوونه به ر خویندن، ئه وه دوخه جۆشی دلمی گه شتر ده کرد، به راده یه ک دلم هینده به توندی لئی دها و خوین به جه سه تمدا ده گه را، نه مده توانی له جینه کدا ئوقره بگرم. هه رگیز ئه وه روژانه ی وه رزی پایز له یاد ناکهم، به هوئی ئه وه په ره وشیییه ی له ناخندا بوو، سه ره له بیانی زوو به ئاگا ده بووم، به ره له وه ی هه تاو له پشت گردی نزیک گونده که مانه وه سه ر ده ربینئ، پرچم ده هونیییه وه، سه ره پووشه کهم له سه ر ده کرد و جله کانم له به ر ده کردن، نازانم له به ر چی بوو، وه لی هه رگیز پیم خۆش نه بوو سه ره پووش له سه ر بکه م، په ریاش هه روا بوو، خۆ به خۆ هیچ واتایه کمان به وه سه رداپووشینه نه دها، زور جار په ریا پی ده گوتم:
 - قژمان چه تی، مه سه له ی زایه ندیییه بۆ ده بی بیشارینه وه؟
 - گه را نه بی، ئه دی بۆ دایکمان هه ر سوور بوو له سه ر ئه وه ی ده بی قژمان بشارینه وه.
 - نازانم په ریا، به لام دایکم هه میشه ده یگوت فه رمانی خودایه.
 - تا ئیستا کی خودای بینیوه، من باوهرم به وه نییه، که فه رمانی خودا بیت.
 - وا مه لی!

ئه و روژه ی هه رسیکمان که وتینه دوا یه ک و پیکه وه بۆ خویندنگه ی گوند چووین، دلخۆش و پووگه ش بووین، لاپه ره یه کی نوئ بوو له ژیانماندا. روژیکی نوئ دهستی پی ده کرد، له قوناغیکه وه هه نگاومان بۆ قوناغیکی تری ژیانمان دها، جۆشی په ریا وه سف ناکریت، گه ر په ر و بالی هه بوایه مسوگه ر له خۆشیاندا ده فری. من که می مه نگ بووم، کاتی له دهرگای هه وشه ی خویندنگه وه چومه ژووری، له هه نگاوی یه که مه وه هه ستم به بارگرانیه ک کرد، که له ژیانم دا هه ستم پی نه کردبوو. په ریا یه کسه ر هه ستم به و گورانه ی من کرد و به هیمنی خۆی له من نزیک کرده وه، به ده نگیکی نزم و نارام گوتی:
 - شیرین.
 - چییه؟
 - بۆ وا بی دهنگی؟
 - هیچ نییه!
 - به لی هه یه، یه کسه ر پووت گورا.
 - نا، باشم.
 - ده لئی شه رم ده که ی؟
 - ئه وه تو ده لئی چی، شه رمی چی؟
 - بۆچی وا حالت گورا؟ ئاره قهت کردووه.
 - له گه رماندا.
 - دنیا فینکه، راست ناکه ی، تو نه خۆشی؟
 - ئه و کاته تووره بووم، دیتم په ریا وه کو بنیشت به منه وه نووساوه و لیم نابیتته وه.
 - په ریا ده ست له و قسه و پرسیارانه به رده، هیچم نییه و باشم.
 - تو زویریش بی لیت ناگرم. شتیکت هه یه، وه لی ناته وئ بیلی.
 - باشه پیت ده لیم!
 - په ریا یه کسه ر دهستی گرم و بۆ شوینیکی چۆلی برده م.
 - ده ی بلئ.
 - ناوسکم ده له رزیت، ناتوانم قسه بکه م. هه ست به بارگرانییه ک ده که م.
 - خه م مه خۆ، شتیکی ئه و تو نییه، لیره تازه بین بویه وا هه ست ده که یت.
 - ئیستا درکم به وه کرد، که په ریا نه ک له به ره ئه وه ی زور تیگه یشتوو بوو ئه وه ده سته واژانه ی به کار ده هینان، چی به ده میدا ده هات ده یگوت، دواتر منی برده سه ر ده ستشوری خویندنگه که، ده ست و ده موچاوم شوورد، گه رووم ته ر کرد، ژیر قژی خۆم فینک کرده وه، که میک هاتمه سه ر خۆم، هه ناسه یه کم هه لکیشا، جاریکی تر چووینه وه هه وشه ی خویندنگه که، منداله کان یاریان ده کرد، من و په ریاش به شداری یارییه که مان کرد، وه لی له وئ زور که س خۆی لیمان نزیک نه ده کرده وه، وه کو نامۆ له مه یدانه که د بووین. ئه وه دیمه نه په ریای تووره کرد، من بی ده نگ بووم، بۆ نیو خویندنگه که رویشتین، بینیمان سینهم به ته نی دانیشتوو، ئیمه ش چووین له ته نیشتیه وه دانیشتین، هه سستیکی سه یری خۆ به غه وارمان هه بوو، هه میشه له دوخی وا دا په ریا دهستی به قسه کردن ده کرد، به لام ئه مجاره یان هیچی نه گوت. له راستیییدا سه رم له و سوورما بوو، پاش ماوه یه ک هه موو خویندکاره کان له گه ل ماموستا چوونه پۆله وه، ئیمه ش به رزه بی هه ستاین، ماموستا جیی خۆی گوپی، دها، ئیمه ش بی سرته سه یرمان ده کرد، هیچ تینه ده گه یشتین، سینهم به سه رنجه وه گوپی بۆ شل کردبوو. په ریا سه یری منی کرد و به چرپه گوتی:
 - حالی نابم!
 - منیش حالی نابم.

-بۆچی به زمانی ئیمه قسه ناکات.
 -نازانم.
 -قته فیری ئەم زمانه نایم.
 -منیش.
 -ئەوه یه که مجاره زمانیکی وا ده ژنه وم.
 -دایکم قته باسی ئەو زمانه نه کردوه.
 -داخو هه موو مامۆستاکان به و زمانه قسه ده کهن؟
 -نازانم.

په ریا هه رچییه کی ده پرسی، وه لاهه که ی من "نازانم" بوو، به راستیش شتیک نه ده هاته وه یادم، له به ره ئه وه ی هه موو شتیکم له لا تیکه ل بیوو، به لام په ریا دۆخه که ی دایه بهر تیری پرسیار و لیپچینه وه و گهره کی بوو تی بگات، هه ستم به سیسبوونی خۆم له ئاست په ریا دا ده کرد. ئەو رۆژه هه چ شتیک تینه که یشتین. پاش نیوه رۆ، هه رسیکمان پیکه وه له خویندنگه گه راینه وه مال، له ریکادا من و په ریا قسه مان ده کرد، وه لی سینه م بی ده نگ بوو، ئەو رۆژه ی خویندنگه بووه باریکی گران له سه ر دلم.
 سه میره به غه مگینه وه گوته:

-بۆچی له زمانی مامۆستا تینه ده که یشتی؟ بۆ ئیوه به فارسی قسه تان نه ده کرد؟
 شیرین هه لویسته یه کی کرد و دهستی به نیوچه وانیدا هیئا و گوته:

-نا!
 -بۆ ئیوه به چ زمانیک قسه تان ده کرد؟
 -ئیمه به زمانی دایک قسه مان ده کرد.
 -وه لا من تینه که یشتیم.
 -سه میره!
 -به لی!

-ئیمه کوردین، هه رسیکمان کورد بووین و مامۆستاش فارس بوو، ئەو رۆژه کاتی له خویندنگه گه راینه وه، دایکم گوته: "دوو گه لی گه وره له م ولاته دا هه ن، یه کیان فارسه و ئەوی دیکه یان کورده، گه لانی دیکه ش هه ن" ئەو رۆژه تیگه یشتیم، که زمانی ئیمه له زمانی مامۆستا جیاوازه.

سه میره به واقور ماوییه وه سه یری شیرینی ده کرد و ده یویست پیی بلێ "تو گالته ده که ی."
 سه یری ده له قاند و پیده که نی، به لام شیرین قسه کانی خۆی نه بری و دریزه ی پی دا:
 -دوو سال چوینه خویندنگه، من هه رچیم کرد هه چ شتیک تینه ده که یشتیم، په ریاش به هه مان شیوه. وه لی سینه م زوو فیر بوو. دوا ی دوو سال من و په ریا ده ستمان له خویندن هه لگرت، له مالێ ماینه وه، وه کو که بیانوو کارمان ده کرد، به لام گومانمان له سه ر ژیانمان زور بوون و ئیتر ده ستمان به ژیانیکی سه خت کردبوو.
 سه میره دهستی خسته سه ر دهستی شیرین:

-به راستی تو کوردی؟
 -به لی.
 -داوا ی لیبوردن ده که م.
 -نابورم!
 -بۆچی؟

-مرۆف له و که سانه ده بوریت، که تاوانیان کردوه؟
 -من ناره واییم لی کردوو ی.

-تو چ ناره واییه کت نه کردوه.
 -به لی من شتی خراپم ده ره قی کورد گوته.
 -ئەوه قسه ی تو نییه.
 -چۆن؟
 -ئەوانه تو یان وه ها فیر کردوه.
 -جاریکی تریش داوا ی لیبوردن ده که م.
 -سه میره، قته دلته نگ مه به.

نیوه رۆ بوو، شیرین ده یویست که می به سیته وه، قاوشه که کپ بوو، قیره و هاواری که س نه ده هات، هه ردووکیان پشتیان له یه ک کرد و نووستن.
 * * *

دوو جار به بهرده م سه ری هه ردووکیانه وه تیپه رین، سه میره به زرمه ی پییان به ئاگا هات، قو لی راستی ته زی بوو، ئاره قه له ئەستوی و له نیوان هه ردوو مه مکیه وه به ره و خوار ده چۆرا، بۆنیکی ناخۆش له ژووره که ده هات، چاوی هه لگۆفی، سه یری لای ده رگا که ی کرد، بینی دوو جرج له ژووره که دان، هاواری لی هه ستا. شیرین له خه و راپه ری، سه میره ده تگوت مار پیوه ی داوه، شیرین باوه شی به سه میره دا کرد و گوته:

-چی بووه سه میره؟ مه ترسه هه چ نییه؟
 -سه میره خۆی هاویشه باوه شی شیرین، هیشتا هه لده له رزی. شیرین دیسانه وه پرسی:
 -سه میره بیژه، چی بووه؟

سه میره سه ری له سه ر سنگی شیرین هه لگرت، به چاوی زه قه وه ته ماشای شیرینی کرد:
 -ئەوانه!
 -کئ؟
 -جه لاده کان
 -دیسانه وه هاتنه وه؟
 -نا!
 -ئەئ؟
 -جرجیان به ردایه ژووره که.

-چی؟
 -جرج!
 -مه ترسه ...
 -چۆن ناترسم.
 -ئەو جرجانه هه موو رۆژی لی ره ده سورینه وه.
 -چۆن!

-ئیره ژیرزه وییه، هه موو کونجیکی به ئاگاییه وه دروست کراوه، بۆ ئەوه ی لایه نی ده روونیمان تیک بدن، له رووی ده روونیه وه بمانر وخینن، بۆ ئەوه ی لئیان بپارینه وه و بلئین لی ره ده رمان بکه ن، گه ر بزائن تو له مشک و جرج ده ترسی ده تبه نه جیی خراپتر، له به ره ئه وه کاتی مشک ده بینی مه قیژینه.
 -چی؟ جیی خراپتر؟

-به لئ!

-بۇ جی خراپتر و له مه‌ش سه‌ختتر هه‌یه؟

-جی و هه‌یه مروّف ناتوانی هه‌ناسه‌ی تیدا بدات. ئەم ژووره له چاو ئەوانی تردا به‌هسته.

-ئەگەر بمزانیایه‌ی دهنگم به‌رزوه نه‌ده‌کرد، ناتوانم یه‌ک ده‌قه له ژووری ئاوه‌ادا بمینمه‌وه. به‌ر له پازده روژ له ژووریکه‌ی دیکه‌دا بووم، پر بوو له میز، بۆنیکه‌ی تیز و بۆگه‌نی لی ده‌ها، نه‌مده‌توانی هه‌ناسه‌ بده‌م، ده‌یانویست له پووی ده‌روونییه‌وه سه‌روژیرم بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ری مردنیشم له‌به‌ر چاوی خۆم دانابوو، وه‌لی هه‌رگیز نه‌مه‌یشت درکی پی بکه‌ن و نه‌مگوت "ناتوانم لیره بمینم" خو به‌خو چاوه‌روانی ئەوه‌یان لیم هه‌بوو، ده‌بی شتیکی نه‌لیی، که به‌دلی ئەوان بی.

-چه‌ند روژ له‌وی بووی؟

-نزیکه‌ی هه‌فته‌یه‌ک.

-چۆن به‌رگه‌ت گرت؟

-چه‌ند روژیک له دوّخیکه‌ی نیوه‌هۆشدا بووم، زۆرم نه‌ده‌ژنه‌فت، ئەو بۆگه‌نه‌ تیزه‌ گێژی کردبووم، وه‌لی ناچار بووم، به‌رچاوم تاریک ده‌بوو، ئیلجم ده‌دا، وام ده‌زانی دیواره‌که به‌سه‌رم دا ده‌رمیت، هه‌ناسه‌م ده‌رنه‌ده‌چوو، به‌لام ده‌بوايه به‌رگری بکه‌م، بۆیه مروّف هه‌بوونیکی جیاوازه، بۆ ئەوه‌ی له دژی نار‌ه‌وایی، ره‌نجه‌پۆیی، هه‌لومه‌رجی له مروّفایه‌تی به‌ده‌ر، که دژ به‌سروشتی ئینسان بیته‌، خاوه‌ن هزر، میشک، دل، هه‌ست و هیزی بیرکرده‌وه‌ بین، بۆ ئەوه‌شه، که پیمان ده‌لین باشت‌ترین هه‌بوون و ده‌بی ئەو خه‌سه‌له‌ته‌ی خۆمان به‌باشی به‌کاربه‌ینین.

چاویکم گێزا، ده‌یان مشک و جرج له ده‌ورو به‌رمان ته‌راتینیان بوو، به‌سه‌ر جه‌سته‌ماندا تیده‌په‌رین، چرنووکیان، که چون ده‌رزی تیز بوون له زامه‌کانمان ده‌چه‌قاند، پیستم ده‌سوتایه‌وه، چونکی ماوه‌یه‌ک بوو نان و ئاوم نه‌خواردبوو، برینه‌کانم زوو ساریژ نه‌ده‌بوون و ده‌مان کردبوو، جو‌له‌ی مشکه‌کانم ده‌ناسییه‌وه، دانیان وه‌کو گوێزان تیژ بوو، کاتی ده‌یانویست جیه‌ک کون بکه‌ن، پیکه‌وه کاریان ده‌کرد، درکم به‌وه کرد، که گه‌وره‌ترین هیژیان له قاچاندايه.

سه‌میره له پر قسه‌که‌ی به‌شیرین بری.

-وه‌لا کاتی تو باس له‌و دیمه‌نانه‌ ده‌که‌ی، له‌رز به‌دل‌مدا دیت و له هه‌موو جه‌سته‌م شه‌پۆل ده‌دات.

-مه‌ترسه سه‌میره.

-چۆن نه‌ترسم وه‌لا..

-ئارام به!

-زراوم ده‌تره‌کیت.

-با دلت قایم بیت.

-به‌لام!

-ده‌زانم تو به‌م کاره‌ساتانه نامۆی، وه‌لی گه‌ر خوټ له ئاست ئەو هه‌لومه‌رجه‌دا رانه‌گری، ناتوانی سه‌رکه‌وتوانه لیره بیته‌ ده‌روه.

-له ئەنجامدا من مروّفم.

-پاسته! هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ی مروّفی ده‌بی به‌رگه‌ بگری و به‌رخودان بکه‌ی.

-نازانم شیرین، نازانم.

-ئوه‌وه له یاد مه‌که، گه‌وره‌ترین زیان له‌و مشکانه‌ ده‌ده‌ین، که له به‌رگی مروّفدان، ئەو

مروّفانه‌ گه‌وره‌ترین زیانبه‌خشن، له میشک، له قسه، له دید، له بۆن، له ده‌نگ و جووله‌یان له هه‌موو شوینیکه‌یانه‌وه ژه‌هر ده‌باری، ژه‌هر. سه‌میره! ئەو مشکانه‌ باش بناسه، که به‌رگی مشکیان له‌به‌ر کردوو، تو گوئی به‌ جیکه‌جیکه‌ی ئەم مشکانه‌ مه‌ده، ئەمانه‌ بی زیانترین بوونه‌وه‌رن، ئەمه‌ ئەزمونیکه، گه‌وره‌ترین ئاستی ژیانی من و تویه، بۆ منیش سه‌رنجراکیشترین به‌شی ژیانمه، ده‌بی سه‌رکه‌وتوانه لیره بجینه‌ ده‌روه.

سه‌میره له سه‌رخۆ سه‌ری ده‌له‌قاند:

-چی له ده‌ستم بی ده‌یکه‌م.

-سوپاس سه‌میره، سوپاس.

-سوپاس بۆ تۆش شیرین خان.

دواتر چه‌ند که‌سی خۆیان به‌ژووردا کرد، له کاتیکدا، که ژووره‌که له گه‌رما هالاوی لی هه‌لده‌ستا، گوتیان: "سه‌میره تو کارت لیره نه‌ما، وا دیاره‌ تۆمان به‌هه‌له‌ گرتوو، به‌نه‌ماله‌که‌ت له به‌رده‌م ده‌رگای ئاسایشدا راوه‌ستاون، چاوه‌پیتن، به‌لام، که چوینه‌ ده‌روه هه‌موو شتیکی لیره له یاد بکه، تیگه‌یشتی؟! سه‌میره به‌ئاماز‌ه‌ی به‌لی سه‌ری له‌قاند و به‌ پوویه‌کی غه‌مگینه‌وه، به‌چاوی پر له ئەسرین، به‌نیگایه‌کی ماندوووه‌وه بۆ شیرینی پوانی، هه‌موو شتیکی له‌به‌رچاوه‌رتبوو، به‌ره‌ولای شیرین پویشته، کاتی ویستی له ئامیزی بگریته، جه‌للاده‌که‌ گوته‌ی: "باش باوه‌ش به‌یه‌کت‌تردا بکه‌ن، چیت‌یه‌کت‌ر نابینه‌وه، هه‌رچییه‌ک بی ئەو باشییه‌ی ئیمه‌ له یاد مه‌که‌ن، به‌لام ده‌زانم له یادی ده‌که‌ن" کاتی ئەوه‌یان گوت، له نیو خۆیاندا دایان له قاقای پیکه‌نین، سه‌میره قایم باوه‌شی به‌شیریندا کرد، به‌به‌ر گوئییدا چرپاندی و گوته‌ی:

-له یادت ناکه‌م. هه‌رگیز خه‌م مه‌خۆ، ئەم ولاته به‌جی ده‌هیلیم، ئیتر له‌م کۆماری سینداره‌ی ئیسلامیه‌ی ژیان له من هه‌رام بووه.

شیرین، کاتی باوه‌شی پی داگرد، به‌گوئییدا چرپاندی:

-ئاگات له خوټ بیت، بیر له‌و ژنانه‌ بکه‌روه، که هه‌موو روژی پووبه‌رووی مردن ده‌بنه‌وه، سه‌نگه‌سار ده‌کرین.

-باشه.

-به‌خیر بچی.

-تۆش له نیو خیردا بیت.

سه‌میره به‌ده‌م ئەو هه‌سته‌ دژبه‌یه‌کانه‌دا، له‌و ژووره‌ گه‌نیوه‌ چووه‌ ده‌ری، دواچار کاتی شیرینی له ئامیز گرت، چاوه‌کانی فرمیسیان تیزاین، تنۆک تنۆک چون دوو چه‌م به‌سه‌ر گۆنایدا هاته‌ خوار، شیرین به‌پویشته‌ی سه‌میره‌ خۆشحال بوو و له دلی خۆیدا گوته‌ی:

"ئو له‌م دۆزه‌خه‌ رزگاری بوو، به‌لام دلّه ئالتوونییه‌که‌ی بۆ من به‌جی هیشت و دلی منیشی له‌ته‌ک خۆیدا برد" پاش چه‌ند سه‌عاتی سه‌میره‌یان به‌پرووتی هینایه‌وه و فریاندایه‌ نیو ژووره‌که، شیرین سه‌راسیمه‌ بوو، به‌حه‌په‌ساوییه‌وه بۆ ئەو دیمه‌نه‌ی ده‌روانی، بر‌وای نه‌ده‌کرد، که ئەو بیت، له شوین خوی وشکه‌وه‌ ببوو، له ئاست ئەو دیمه‌نه‌ زمانی شکابوو، ده‌می داچه‌قاند و له جووله‌ که‌وت، یه‌ک وشه‌ی بۆ نه‌درکا و مت بوو. پاش ماوه‌یه‌ک جلوبه‌رگه‌کانی سه‌میره‌یان فریدانه‌ نیو ژووره‌که‌وه، شیرینیان بینی، له داخ و په‌ژاره‌دا دارماوه، یه‌کیکیان پی گوت: "زۆر دلت پی ده‌سوتیت؟! وه‌ی وه‌ی، نه‌مانزانیوو دلت ئەوه‌نده‌ ناسکه‌! کچی له‌م دونیایه‌دا که‌س به‌دلناسکی نه‌گه‌یشتوته‌ هیچ شتیکی، ده‌ست له‌و خه‌یاله‌ پوچانه‌ به‌رده، ده‌بینم له‌م ژووره‌ تاریکه‌دا چۆن بیزار ده‌ین! به‌لام خه‌م مه‌خۆ له‌ ماوه‌یه‌کی نزیکدا مندالیکیتان ده‌بیت یان دروستتر بلیم، زۆلیکتان ده‌بیت...."

شیرین له قین و توپه‌بییدا ئاگر له چاوی ده‌باری، وه‌لامی نه‌دایه‌وه، له‌به‌رده‌م جه‌سته

رووتەكەي سەميرە پۈنئىشت. سەميرە لە نىئو خويىن و زامى ئەشكەنچەدا تلى دەدايەو، نىئوكەكانى قاچى دەرھىنرابوون، يەككىن خويىيان لى دەچۆرا. سەرگۆي مەمكەكانى شىن و مۇر ببوونەو، شىرىن بەھىئاشى سەميرەي راکىشايە سەر بەتائىيەكە، بەر لەوھى ھۆشى بىتەو، جەلكانى لە بەرکردەو، بەمشتى ئاوموچاوى شۆرد. سەميرە چاوى ھەلئىنا، ھەرودەكو پۇژانى رابردوو بەشىرىنى گوت:

-خوشكى.

-سەميرە گيان، ئىستا بەھوئوھ دوايى قسە دەكەين.

سەميرە لە قولپەي گريانى دا:

-خوشكى....ئەوانە...

-سەميرە خان ئىستا بەھسىوھ.

شىرىن نەيدەويست سەميرە قسە بكات، دەيزانى بارى دەررونى زۆر خراپە.

سەميرە جاريكى تر گوتى:

-خوشكى ئەوانە...

-باشە. دەزانم، سەميرە گيان..

-تۆ چى دەزانى.

-ئەشكەنچەيان داي.

-نا، نا تەنيا ئەشكەنچە نەبوو.

-نا، نا تەنيا ئەشكەنچەيان داي.

-تۆ راست دەكەي.

سەميرە دەلئى ئەو شتانەي دەبيست كە دەيويست بببيستى.

-تۆ باش دەزانى؟

-بەلى!

-چۆن؟

-تۆ ئىستا خۆت ئەزىيەت مەدە.

-نا دەمەويست قسە بەكەم.

-باشە! كەواتە بابەتەكەم لەسەرەوھ پى بلى.

شىرىن تيگەيشتبوو، كە تاكو قسە نەكات ھيور نابىتەوھ. سەميرە لەسەرەخۆ ھەستا،

دواي ئەوھى پەناي بەديوارەكەوھ دا، باسى ساتە دۆزەخخاساكانى كرد:

-بەدەم ئەو پەرۆشبيھى، كە چركەيەك زووتر بنەمالەكەم ببينم، رىگەم دەكرد، بەو

ھەستەوھ شەقاوھكانم خىراتر دەكردن، كاتى چەند ھەنگاويك لە ژوورەكە دوور كەوتمەوھ،

لەناكاو رايانگرتم، يەكى لە جەللادەكان تا تىنى تىدايوو زللەيەكى تى سرەواندم، بەو لىدانە

سەرم گىژى خوارد و كەوتم، وامزاني دونيا بەسەرمدا پووخا و ئاگر بەر پووم كەوت،

كابرا چاوبەستىكى رەشى لە گىرفانى دەرھىنا و چاوەكانى شەتەك دان، بەمشتەكۆلە و

شەق لە سەك، سنگ، پشت و دەموچاويان دەدام، بى برانەوھ پىيان دەگوتم: " تۆ بنەمالەي

خۆت نابىنى، دواي ئەوھى تۆمان برده بەر پەتى سىدارە، دىن تەرمەكەت دەبەنەوھ،

ئەو كاتە جەستەي ئەستوشكاوت رادەستيان دەيكەنەوھ، ئەوھ چاكەيەكى ئىمەيە ھا..

چونكە ھەندى بنەمالە تەرمى لەسىدارەدراوھكانىشيان نابىننەوھ، بۇيە دوعاي خىرمان

بۆ بەكە " من نەمزاني رووبەپووي چى بومەتەوھ خوشكى! من چىم كرددوھ وام لى

دەكەن؟ بۆ ژوورىكى تاريك و نوتەكيان بردم، ھەواي ژوورەكە زۆر سارد بوو، وەكو

بەفرخەرەوھ واپوو. سەرەتا جەلكانيان داكەندم، لە سەرما ھەلدەلەرزىم، لە تەمەنى خۇمدا

سەرماي وام نەبىنيوھ، شتىكى وەك سەھۆليان بەسەر سنگم دا دەھىنا، پاشان ھەمان

شتى ساردىيان خستە ناو لەشمەوھ، ھاوار و نالەم ئەرز و ئاسمانى دەھەژاند، وىراي

ئەوھش پارچە ساردەكەيان لەسەر جەستەم ھەلنەدەگرت، دەمويست شۆكى كارەبام

لى بدن، بۆ ئەوھى لە ھۆش خۆم بچم، كەچى نەياندەكرد، دواتر بەبەنىك سەر گۆي

ھەردوو مەمكىيان گرى دا و رايانكىشا، ھىندە نازارم پى گەبشت، وامدەزاني ھەردوو

مەمك لەبنەوھ دەرھاتووھ، خويىيان لى دەچۆرا، جار جارەش گۆي مەمكىيان دەگرت و

بايان دەدا، نىئوكيان ھەلكىشان، بەدلما ھات بوختان بۆ خۆم ھەلبەستم و شت بەھاويە

سەر خۆم، لەم دۆزەخە رزگارم بىت، بەلام قسەكانى تۆ و ئامۇژگاريەكانتم ھاتنەوھ ياد،

چاوميان كرددەوھ، چوار كەس بوون، يەككىن كوتەكيان لەناوگەلم دەدا، سەير بوو! ھىچ

پرسىاريان نەدەكرد، دوايىن جار بەرگەم نەگرت و بەسەرياندا نەراندم:

-چىتان لىم دەويست؟

بەگالتە جاريەوھ پىكەنن:

-سەير كە! دەلى چىتان لىم دەويست؟! وھى وھى تا ئىستا نازانى چىمان لى دەويست.

دىسان بەكوتەك لە ناوگەليان دام.

-بۆ تۆ نازانى چىمان لىت دەويست؟

-نا! نازانم.

-لە زانكو چۆن خۆتان رىك دەخست ؟

-رىكخستى چى؟

-ئەو رىكخستەي، كە دەيويست ولاتەكەمان پارچە پارچە بكات.

-من ھىچ رىكخستىك ناناىم و ئەندامى چ رىكخستىك نىم.

-چۆن ئەندامى ھىچ رىكخستىك نىت؟ بۆ ئىمە ھەروا لە خۇرا تۆمان لاي ئەو ژنە

تىرۆرىستە دانا؟ بۆ ئەو باسى رىكخستەكەي خۆي نەكرد؟

-تىرۆرىستى چى، رىكخستى چى، ئىوھ باسى چى دەكەن؟

-خۆت لە گىلى مەدە، ئەو پىي گوتىن، كە تۆ ئەندامى ئەوانى و لە زانكو لەژىر ناوى

ئەوان خەبات دەكەي.

-من ئەندامى ھىچ رىكخستىك نىم، ئەگەر ئىوھ درۆ ناكەن، ئەو ژنەي باسى دەكەن

بىھىننە بەردەمم، با بەرەو رووم بىتەوھ.

-پىويست ناك!

-كەواتە راست ناكەن.

-ئىمە راست دەكەين، بەلام ئىوھ ھەمووتان ئاوان.

شىرىن قسەكانى سەميرەي برى:

-تېنەگەبىشتم كاتى گوتيان " ئىوھ ھەموو " باسى كىيان دەكرد؟

سەميرە كەمى بى دەنگ بوو، ئىنجا گوتى:

-نازانم!

بەلام گوتيان:

-ئىوھى كورد ھەموو وھەان.

منىش گوتى:

-نا، من كورد نىم.

-تۆ كوردى.

-ئىوھ بەزۆر من دەكەن بەكورد.

-لىكۆلىنەوھەمان كرد، دايكت، باوكىشت كوردن. تۆ دەتەوئى كى بەلەتېنى؟

-بەدلىيايىوھ راست نىە.

سه میره نه یویست له م کاته دا ئه و شتانه بۆ شیرین باس بکات، وهلی شیرینیش ده یویست دریزه به قسه کانی بدات:

-من وتم ته نیا خویندکارم و هیچی تر.

-ئیمهش ده زانین تۆ خویندکاری، به لام تۆ گه نجان فریو ده دهی و په وانهی نیو پارتی "

تیروریست" ی کوردیان ده که ی.

-من کورد نانسیم، پیوه ندیم له گه لیاندا نییه.

-هه یه.

-نا، نییه.

-دهرگا که والا بوو و که سینی که رزا قورس به ژوور که وت، توره که یه کی له ده ستدا بوو، شتی زیندووی تیدا بوو، له بیچووه پشیله ده چوون، ده جوولانه وه، خیرا ده ستیان کردمه وه، له سه ر زه وی پالیان خستم و به ته خته یه که وه به ستیمان وه، پیشتر رووتیان کردبوومه وه، هه موو گیانم ده له رزی، ده می توره که یان کرده وه، به ده یان مشک له توره که که وه ده رپه رین، هه موویان هیرشیان کرده سه رم، هاوارم ده کرد، یه کی له مشکه کان چوووه ناوگه لم، هه ستم کرد ده چیتته نیو مندالمانه وه، قیره و هاوارم ده نگی ده دایه وه، له و ساته دا له دلێ خۆمدا ده مگوت: " ئیتر هه موو شتی ته واو بوو، هه رچی بلین قبولی ده که م " تۆزیک مابوو بلیم " ته واو" ئه و که سه ی مشکه کانی هینابوووه ژووره که جاریک تر هاته وه، ده می توره که که ی کرده وه، مشکه کان بازیان دا و چوونه وه نیو توره که که، هه ناسه یه کم هه لکیشا، له بهر ئه وه ی هه وای ژووره که سارد بوو، هیشتا له سه ر هۆش خۆم بووم، ئینجا بۆ ژووریک تریان بردم و ده ستیان به لیدانی شوکی کاره با کرد، یه کسه ر بوورامه وه و ئیدی نازانم چی رووی دا، نازانم ئه وانه چیان لی کردم...

شیرین قسه که ی پی بری:

-ئه وانه چی؟

-ئه وانه منیان...

-سه میره هیچ شتیک نه بووه.

-به لام...

-درۆ ده که ن.

-نازانم.

-گویی به وانه مه ده.

-به لام ئه وان..

-ئه وانه گه ره کیانه سایکولوجییه ت تیک بدن، له بیرته، کاتی له سه ر مشک قسه مان کرد. ئه مرۆ ویستیان به ریازیکی وه ها بتشکینن، ئیستاش ده یانه وی به و ریبازه لایه نی ده روونیت بروخینن.

-داخۆ ئه شکه نجه ی ترم ده ده یان نا؟

-لیره هیچ شتیک مسۆگه ر نییه، له وانه یه هه موو روژی ئه شکه نجه مان بدن، ئیمهش به رده وام به رگری ده که ی.

-ئه گه ر به رده وام بیت ده ست به چالاکی مانگرتن ده که م.

-سه میره.

-چییه؟

-په له مه که.

-ده زانی سه میره، مرۆف بونه وه ریکی ئه وه نده به هیز، هیچ نییه نه توانیت به رگه ی نه گریت، داوام لیت ئه وه یه، که هه رگیز نه لئی ناتوانم، گه ر بلینی ناتوانم ده دۆری و هه تا هه تاه

ملکه چ ده بی.

-زۆر سه خته.

-مرۆف وه کو که شتی وایه، گه ر ئاو دزه ی تی کرد، له به ره وه نوقم ده بیت و ئه نجامه که شی به کاره سات کوتایی دیت، بۆیه پیویسته هه رگیز نه هیلین ئاو دزه بکاته نیو که شتی به ر خودانمان و به رگه بگرین. ئیمه جاریک چارۆکه کانمان له زه ریای ژیاندا به سه رکه و تووی تا که ناره کانی نازادی والا کردوون. شتیکی تریش: جاری وا هه یه ئه و ویستگانهش به س نین، ده بی مرۆف ئه وانهش به جی به لئی و دوورتر بچیت.

-نازانم، ده لئی هیزم له بهر برآوه.

-سه میره مرۆف هیز له باوه رییه وه وه رده گریت، گه ر باوه رت هه بی، هیزت ده بیت.

-باوه رم لاوازه.

-نا! باوه رت به هیزه، ئه دی ئه وه تۆ نیت به رامبه ر ئه و هه موو ئه شکه نجه یه به رگری ده که ی؟ به لی، که واته باوه رت به هیزه، متمانه ت به خۆت هه بیت.

-هیشتاش ناخم ده له رزیت، کاتی مشکم دیته وه بیر، ده لئی له سه ر جه سته م ده سوورپیته وه. سه یرکه، تۆ له ئاست ئه شکه نجه یه کی هینده توند به ر خودانت کرد، ئیتر هیچ ئه شکه نجه یه ک ناتوانی ئیراده ت بشکینیت.

-داخۆ چ جۆره ئه شکه نجه یه کی تر هه یه؟

-زۆرن...

-چۆن؟ هیشتاش ماوه له سه رمان تاقی بکه نه وه.

-ئه گه ر بۆیان ده رکه ویت ئه ندای هیچ ریكخستنیك نیت ره نگه رایگرن.

-ئه وان باسی ریكخستیان کرد، خوشکی داخۆ ئه و شتانه ی له سه ر تۆ وتیان راسته یان نا؟

شیرین به زه رده خه نه وه ده ستی سه میره ی گوشی و گوتی:

-فه رموو تۆش ئه ندای پارته که ی ئیمه ی.

سه میره پیکه نی:

-وه لا مه راقمه، بۆ کورد پارتیان دامه زرانده وه و له دژی رژی شه ر ده که ن؟ وا ده لین، چوزانم! منیش سه رم لی شیواوه.

-سه میره.

-به لی.

-ئه گه ر تیکه ل و پیکه لی هه بی، ئه و کاته یه کلابوونه وه ش ده بیت.

-چۆن؟ تینه گه یشتم.

-میشک وه کو ئاو وایه، ئاو لیل ده بیت، وه لی دوی ماوه یه ک روون ده بیته وه.

-که واته تۆ ده لئی، دوی ماوه یه ک تیده گه م.

-تیگه یشتن نازادییه.

-چۆن؟

-ئه گه ر تینه گه ی، ناتوانی واته به و شتانه بده ی، گه ر تۆ واته ی پی نه ده ی، ناتوانی تیکۆشی، تیگه یشتنی راسته قینه به تیکۆشان مه یسه ر ده بیت.

-به لام ئه گه ر پیم نه لئی، چۆن تیکه م.

-کردم، من پیشتریش پیم گوت، ئیمه " تیروریست" نین، من شوورشگیرم، دژ به ناره وایی و په نجۆریم، ئه وانه راستیه کانمان ئاوه ژوو ده که نه وه، ده مانه وی له م ولاته به ناسنامه و

زمانی خۆمانه وه، به داب و نه ریتی خۆمانه وه ئۆتۆنۆمیانه و نازاد بژین.

-واته پارتی خۆتان هه یه.

- به لئ.

- چەند کەسن.

- ئیمە گەلیکین. ملیۆنان کەسین.

سەمیرە هەلینا، پیکەنی و گوتی:

- ماشەلا، ماشەلا، یا ستار، خودا بتانپاریزیت.

شیرین سەری سورما:

- گوتت خودا بتانپاریزیت.

سەمیرە بەنیمچە شوخییە کەو گوتی:

- گوتم، خودا قەلغانتان بیت.

ئەو قسەیه بەگویی شیرین زۆر خوش بوو.

- ئیمە زۆرین، لەو رژیمی سیدارەیهش ناترسین.

- ئەوەی دەیکەن پەوايه.

- ئیمە تەنئ بۆ خۆمان خەبات ناکەین، بەلکو نازادی ژن لەسەر وی تیکۆشانە کەمانە وەیه

و خۆمان بۆ نازادی ژن بەخت دەکەین.

سەمیرە بۆ شیرینی روانی و گوتی:

- سەرم زۆر دیشیت، دەمەوی هەندیک پاکشیم.

- باشە.

سەمیرە هەلاژیا و لەماوەی چەند چرکەیه دا چوو خەویکی قولەو، شیرینیش لەلای

سەری دانیشت....

* * *

گرووی شەرقان روویان لە چیاى شاھۆ دەکرد، وەکو پەنجەکانی دەست بەدوای یە کدا پیز ببوون و ملی رینگەیان گرتبوو بەر. شیرین لە ریزی چوارەمدا بوو. جانتاکەى بەشتیبو، پەخت و فیشەکلغەکەى بەقەدیبو، ئەلانەبو، کەفیبەکەى لە ملی پێچابوو، جار و بار رادەووستا و پشوویەکی کورتی دەدا، بە دەسەرکەى ئارەقەى نیوچەوانی دەسەرپەو، گروپەکە ماندوو بوون، لەسەر خۆ بەتولە پێیکدا، بەهەنگاوی قورس و بەھیوای مەزنەو پێیان دەبری، شەبای پایز پوخساری دەشیلان و دەروونیانی ئارام دەکردەو. شیرین گۆپالیکی لەدار بەپوو پێ بوو، ئەو گۆپالە لەو کاروانە درێژدا زۆر بەکەلک بوو، زۆر جار بەهەقالەکانی خۆی دەگوت: "ئەو گۆپالە رۆلی قاچی سینیەم بۆ دەبینیت" گەر یلا بەشەو لەو رینگە تەنگ و سەختەدا، هیز و ورەیان وەبەر خۆدەدا و بەلوتکەى شاھۆدا هەلەدەزان، چی نەمابوو بۆ بەرەبەیان، دوایین ئەستێرەکانی شەو دەتگوت، دواساتەکانی ژیانانە، لە لوتکەى شاھۆو پوونتر دیار بوون و دەدرەوشانەو.

گروپەکەیان، نزیکەى مانگیک دەبوو لە قەندیلەو بەرئ کەوتبوون، لە زۆر جینگە ئیستیان دابوو، بەزۆر مەترسییدا دەربازبوون، وەلئ هیچ گازندەى شەکەتیی و درێژی رینگەیان لئ نەدەببسترا.

ژین رۆژەلەت جار و بار دەچوو لە شیرین و دەیگوت:

- گەر بارت گرانه، دەتوانم جانتاکەت بۆ هەلگرم.

- نا، ژین نا! ئەو رۆژەى دەستم بەم کاروانە کرد، بارمان گران بوو، سوپاس بۆ هاوکاربیت.

دیار بوو گروویە کە گەیشتبوو جیی خۆی، بارەکەیان دانابوو، پالیان بەجانتاکانیاوە دابوو، بەقوولی بیریان دەکردەو. بەرچەم فەرمانداری گروپەکە بوو، و تەیهکی کورتی پێشکەش کردن و ویستی هەموو هەقالانی ژن جیی خۆیان خوش بکەن.

بەرچەم لە میژ بوو لە چیاى شاھۆ بوو، دواتر لە چالاکیەکا لە چیاى شاھۆ، لە ئەنجامی گولەبارانی پاسداران گیانی بەخت کرد. بەرچەم بۆلای شیرین هات و بەدەنگیکی ئارام و پێ لە میهرەبانی گوتی:

- هەقال شیرین.

- بەلئ!

- زۆرت دەخواست بۆ چیاى شاھۆ بیی، فەرموو وا ئیستا لە لوتکەى شاھۆداى، دلنیام زۆر خوشحالیت.

- دروست وایە! لە خوشییاندا دلەم بەکوته کوت کەوتوو.

- تۆزیکى تر رۆژیک هەلئ، دیمەنیکى ناوازه دەبینی، مرۆف گەرەکی نابئ تەنانەت چاویش بتروکینی.

- مانگیکە خۆزگەى ئەو دیمەنە دەخوام.

- کەواتە دەبئ نەخەویت.

- نا، ناخەوم!

- دوای سەعاتی، بەرە بەرە رەنگیکی نارنجی سەری دەرهینا، ئینجا رۆژ بەهەموو هەیبەت و جوانی خۆیهو هەلات.

- ئامادەکاری خۆم کردبوو، دەبئ دیمەنەکانمان میژوویی و هەمیشەیی بکەین.

- لەوئ هەم هەلەهاتنی رۆژ، هەم روانین بۆی سات و دیمەنی کەم وینەن، لە ناخەو کەریگەری لە سەر هەستی مرۆف دادەنیت.

- ژین رۆژەلەت، زۆر جار باسی ئەو دیمەنەى بۆ کردبووم.

- بەلئ، بەلئ ژین تەنئ باسی ئەو دیمەنە ناکات.

- ئەئ باسی چی تری کردوو؟

- باسی ئەوئ، کە شاھۆ تاقیگەى نازادییە، بۆ ئەوئ دەبئ هەموو ژنانی ئەم ولاتە شاھۆ ببینن.

- ژین راستی گوتوو، مرۆف لەوئ بال دەگریتهو و لە خەيالدا دەفریت، وەلئ دەبینین چۆن لەم ولاتەدا ژنان بەخەيالەکانیاوە دەکوژرین، خۆیان فیری فرین ناکەن، سیستەم تەنیا ریی کویالیەتی یان مردنی بۆ هیشتوو نەتەو.

- پیموابوو تەنئ من عاشقی شاھۆم، وەلئ ژینیش لە من عاشقتەرە، هەر دەلئ لە شاھۆ بەولاو هێچی تر نییە.

- بەرچەم.

- بەلئ.

- شتیکی بەم شیوەیهت بەمیشکدا دەهات؟

- چی؟

- قەت بەمیشکندا دەهات رۆژئ وەکو گروپیکى ژنانی نازادیخواز بەچیاى شاھۆدا هەلزنین؟

- راستت دەویت نا! بەلام وا ئەمرۆ ئیمە لیرەین.

- بریا ئەمرۆ پەریا و سینەمیش لیرە بوونایە.

- ئەوانە کین؟

- هاوڕیی مندالیمن، من و پەریا پیکەو خەباتمان دەکرد، دواتر ژنەفتم سینەمیش تیهەلچوو،

ئىدى ھىچ دەربارەي نەببىستەۋە، نازانم چى لىھاتتوۋە، فرە پەرۋشى باروۋۇخىم، زور سەرت نايەشىنم، وا رۇژ لە ھەلھاتتندايە و دىمەنە جوانەكەي دەردەكەۋىت. شىرىن قسەكانى بىرىن، جانتاكەي كىردەۋە، كامىراكەي دەرھىنا و خستىە بەرچاۋى، كاتى دىمەنەكە روونەۋە بوۋ، وىنەيەكەي چىركاند، بەدەنگىكى نزم و ھىور گوتى:

-بەرچەم، بەرچەم!

-بەلى.

-ۋەرە، ۋەرە.

-چ بوو؟

-لە بەردەم ئەۋ دىمەنە راۋەستە با وىنەيەكت بگرم.

ۋىنەي بەرچەمى چىركاند و دواتر بەرچەم وىنەي شىرىنى گرت.

-بەرچەم.

-بلى.

-بانگى ژىن رۇژھەلات بكە، دەمەۋىت وىنەيەكى بگرم.

-تۇش زور رۇمانسىت، شىرىن!

ھەردوۋ پىر بەدلى پىكەنن، ژىن بەچاۋى خەۋالۋەۋە ھات:

-بۇچى منتان بەخەبەر ھىتا؟

شىرىن بەپىكەننەۋە گوتى:

-ۋەرە لەگەل ئەم دىمەنە جوانە وىنەيەكت بچىرىنم

ژىن پىكەنى:

-باشە، بەلام با جارى شلپى ئاۋ لە دەموچاۋم بەدەم.

-باشە، خىرا با ئەۋ دىمەنە مېژوۋىيەت لە دەست نەچىت.

ژىن بەخىرايى دەموچاۋى شۇرد و ھاتەۋە:

-باشە، وىنەيەكى من و رۇژ بۇ مېژوۋ بچىرىنە.

ھەرسى پىكەۋە پىكەنن و شىرىن وىنەكەي چىركاند.

سەمىرە دىسانەۋە لەپىر بەدەنگى راچلەكى:

-چى بوۋ سەمىرە؟

-ئەۋە لە كەيەۋە بانگت دەكەم، تۇ ھەر پىدەكەنى، ھىچ ۋەلام نادەيتەۋە، منت ترساند.

-ئا، نا مەترسە، ھىچم بەسەر نەھاتوۋە، تا چىيى شىھۇ رۇيشتم، ھەر ئەۋەندە بوۋ.

-تىناگەم! ئەۋە تۇ باسى چى دەكەي؟

شىرىن مەسەلەكەي لەسەرەتاۋە تا دوايى بۇ سەمىرە گىرايەۋە، سەمىرە پىكەنى، بەدەنگىكى

بەرز پىكەنى.

- ئەۋەندەت ستايشى شىھۇ كىرد، بەلام پىت نەگوتم چىيەكى چۈنە؟

"ۋا باسى چىيى شىھۇم بۇ كىردى، وامزانى زانىارىيىت لەبارەيەۋە ھەيە، باشە! كەۋاتە

باسى چىيى شىھۇت بۇ دەكەم. شىھۇ دلى باۋەرىيە، ھىۋايە، ژيانە، شىھۇ سەرگوزشتەي

مېژوۋە، ئاۋازى بىندەستانە، ۋارى گول و گولزارى جۇراۋجۇرە، مەلبەندى ھەنگوئىنى

راستەقىنەيە " شىھۇ" بەزاراۋەي سۇرانى ناۋى بالندەيەكە، كە بە " شىھىن" ىش ناسراۋە و

لە بەرزايىدا نەبى ناژى، ئەۋ بالندەيە لە بەرزايىەكانى شىھۇ زۇرن، رەنگە ئەۋ ناۋە كەۋنار

بىت، بەشكۆيە و بۇنى ئازادىي لى دى، لەبەرئەۋەيە ناۋى شىھۇيان لى ناۋە، ئەۋەش ۋەكو

ھەلگورد و قەندىل بەرزە، يەكى لە بەرزىن چىيىكانى رۇژھەلاتى كوردستانە، نزيكەي

سى ھەزار و چوارسەد مەترە بەرزە، كاتى مەرۇف لە بنارى خواروۋيەۋە بۇي دەپروانىت،

سامىكى جىاۋاز دەخاتە ناخىيەۋە، شىھۇ لە نىۋ جەرگەي ھەوراماندايە، سەرىكى تا

مەريوان دريژ دەبىتەۋە، لايەكى بەرەۋ كىرماشان و كامياران دەكشى و سەرىكى تىرىشى تا پاۋە دەچىت، جىيەكى ئاسوۋدە و خۇشە. بنارەكانى چىيى شىھۇ ھەموۋ دارستانى چىرن، دارستانى بەروۋ، رەز و باخى گۈيز، تا بەرەۋ ژورور بچى، چىيەكى سەخت و سەركەشە، پىشتەۋەي دۆلى زور قولن، ئەۋ دۇلانى بەرەۋ چەمى سىروان دەكشىن، كە چەمىكى زور گەۋرەيە، لە شارى سەۋە تا شارۋچكە دەربەندىخانى باشورى كوردستان

دریژ دەبىتەۋە، گەر چىيى شىھۇ نەناسى و پىندا بگەرپى، بەدلىيەۋە ون دەبى. خەلكى ئەۋ ھەرىمە رەشمالەكانىان لە دامىنەكانى ئەۋ چىيەدا ھەلدەدەن. بەخىۋىكردى مەر و مالات لە قەدىال و دەۋرۋبەرى ئەۋ چىيە، كارى سەرەكى خەلكى گوندەكانى كاميارانە، بەشىك لە زنجىرە چىيىكانى شىھۇ ئەۋەندە چىر و سەختن، دەكرىت بۇ چەندىن سال خۆتى تىدا حەشار بەدى.

خەلكى دوۋ لاي چىيى شىھۇ بەھەورامى، سى لاي دىكەي بەسۇرانى قسە دەكەن. لە لوتكەي شىھۇ ئاۋ زور كەمە، لە مانگى تەمو دا چەند كانىيەك نەبىت ئەۋانى دىكە وشك دەكەن، دواي ئەۋەي ئاۋ چك دەكات، چالە بەفرەكان دەبنە سەرچاۋەي ئاۋ. ئەۋ چالانە لە نزيك ئەشكەۋتەكاندان، ۋەكو بىر و بەفرخەرەۋە وان.

خەلكى ئەۋ ھەرىمە بەزۇرى ئاۋى خۇيان لەۋ چالە بەفرانەۋە بەدەست دەھىتن، لە ۋەرزى بەھاردا شىھۇ سەۋز دەكاتەۋە، لەۋى مەرۇف لە ھەردوۋ ۋەرزى ھاۋىن و بەھاردا ھەست بە ئازادىي و خۇشحالىي دەكات. ئەۋەي چىيى شىھۇ نەناسىت لە ھاۋىندا بى ئاۋ دەبىت و لە تىنۋىتىدا دەمرىت، سىروشتى شىھۇ بەۋ شىۋەيەيە، راز و نيازى خۆي ھەيە، لەۋى مېشھەنگوئىن و گژوگىيى بەكەلك زۇرن، جىي بەخىۋىكردى مەر و مالاتە، لە سەردەمى زەردەشتىان و موسلمانىتىشدا بۇ كورد ھەمىشە قەلای پاراستن بوۋە، پاشماۋە و ژيانى كەۋنارىي سەردەمى دايكايەتتى لى بەجى ماۋە، مەرۇف دەخاتە نىۋ كەشىكى ئەفسوناۋى ناكۇتاۋە.

شىھۇ مەلبەندى يەكى لە گەۋرەترىن ئىلەكانى كوردە بەناۋى " ئەردەلان" كاتى يەكەم حكومەتى خۇيان دادەمەزىنن روۋ لەۋى دەكەن، لەۋى نىشتەجى دەبن و ۋەكو قەلایەكى سىروشتى بۇ بەرگىكردىن لە خۇ بەكارى دەھىتن. يەكەم حكومەتى كوردىي لە شىھۇ دامەزرا، كورد لەۋىندەر ۋلاتىكى بچوۋكىان بۇ خۇيان دامەزراند و خۇيان پاراست. لە سەردەمى ئىسلامىيىشدا حكومەتەكەي خۇيان لەۋى دامەزراند. ئەۋ گوندانەي لەۋ بنارانە دەبىرنىن لە دەشتەكانەۋە سەرنج راکىشترىن، حەۋشەي ھەر مالىك لەسەر مالىكى ترە، كاتى سەيرى مالەكان دەكەي، ۋا دەزانى چۈن خىشت لەسەر يەكدى رۇنراۋن. مالەكان لەسەر بانى يەكتر دروست كراۋن، ھەموۋ مالىك باخچەيەكى ھەيە. خەلكى ھەرىمەكە ھەموۋ رەنجەرن، بەئارەقەي نىۋچەۋانى خۇيان، بژىۋى ژيانىان دابىن دەكەن.

شىھۇ بەزۇرى بەرھەمى گۈيز و رەز و باخى تىرىش بەناۋبانگە، ھەروەھا دارى قەزۋان، گولۋى بەنەۋشە و " بەرەزاي مېركوژ" ناۋبانگىان لە ھەموۋ ھەرىمەكەدا ھەيە، بەرەزا لە جىي زور سەختدا دەپوئىت، ھەندى گىيى لى سەۋز دەبن لە ھىچ شىۋىتىكى تىر رۇژھەلاتدا نىبن. پەزەكۆيى، بەراز و كەرويكىشى لى دەژىن، دەمى سىپىدە بەقاسىپەي كەۋ را دەبى، كاتى مەرۇف لە بەھاردا بۇ شىھۇ دەچى، مەست دەبىت، دىمەنى گولەھەنارەكانى چۈن خۇين سوور دەچنەۋە، پورەمىشھەنگ بەسەر گولەكانەۋە شەپۇل دەدەن. زنجىرە چىيىكانى شىھۇ بەردەۋامى چىيى زاگرۇسە، لە نىۋان چوار شارى رەۋانسەر، پاۋە، كامياران و جۋانرۇدایە و دەكەۋىتە نىۋان سنوورى باشوور و رۇژھەلاتى كوردستان. دواي شىھۇ دالاھۇ دىت، لەۋ ھەرىمەدا چىيى شىھۇ بەرزىن و ناۋدارترىنەن.

ئەۋ بەفرەي لە ۋەرزى زستاندا لە چىيى شىھۇ دادەكات، لە ھەموۋ دەقەرەكانى تر زياترە

درهنگتریش دهتویتهوه. له وهرزی بههار و هاویندا، گهل دهچنه کویستانانی شاهو و کوسهی ههجیج، ئهو ههریمه زور خوشه، ژین روژهلالات دهیگوت: " شاهو تاقیگهی نازادییه" کئ لهو نهزمونهدا دهرباز بیته، بهپازی نازادیی را دهگات.

سهمیره وهکو ئهوهی له خهویکی گران را بووبی، چاوی ههلینا و تهماشای شیرینی کرد: -بوچی چیا دهبیته نهزمونی نازادیی؟

شیرین بهدهم زهردهخهنهوه گوتی:

-چیا چون مروّف، لایهنی هزری، ئایدولوژی، ههستیاری و قورسای خوی ههیه، دیروک و یادهوهریی ههیه، کاتی باسی شاهوم بو دهکردی، سهرنجتم بو لایهنه میژوووییهکهشی پاکیشا. بوچی نازادیی و چیا؟ چیا سهربهستی و هیزه، دژواره، کاتی مروّف ههنگاو بو چیا دهنیت، ههموو ئهو شتانه بهجیدههیلیت، که بونی بالادهستی لئ دیت، واته مروّف پردی نیوان خوی و سیستهه ههلدهوهشینیتتهوه، بال دهگریتهوه و دهفریت، مروّف خوی له نزیک ئاسودا دهبینیت.

-سهرم سوپردهمینیت! تو چون لهم دوزهخدا هینشتا بهو شیوهیه بیردهکهیتهوه.

-گهر مروّف له بیردا نازاد بیته، له ههست، له دل و هزردا نازاد بیته، شوین واتای راستهقینهی خوی ون دهکات.

-مروّف چون دهتوانیت بزائیت، که بهنازادیی گهیشتووه؟

-کاتی ترسی نیو ناخت شکست بی هینا، کاتی هیواکانت مهزنتر کردن و خوت گهپانده ئاستی پیروزیی بههاکان، بهچاوی خوت له گهردوون، مروّفهکان، له سروشت و له ژیان و رووداوهکانت روانی، ئهو کاته تو دهگهپته پازی نازادیی.

-پازی نازادیی چیه؟

-خوتی.

-چون؟

-گهر له ناخی خوتدا بهدووی خودی خوتدا بگهپیت و خوت بدوزیتتهوه، ئهوکاته له نیو شهپولی نازادییدا مهله دهکیت.

- ئایا ئهوه بو نازادیی بهسه؟

-بی گویمان بهس نییه.

-ئهدی؟

-بهلی.

-ناسینی خود! خوناسین واتادانه بهژیان.

-تا ئهمرۆ من پرسیارم له خوم نهکردوه، که من کیم؟! - گهرکی نییه ئهو پرسیارانه له خومان بکهین، ئهوانیش نایانهوی ئهو پرسیارانه بکهین، لهبهرئهوهی پرسیار تهختیان دههژینیت، ترس دهخاته دلپانهوه.

-بو هینده له پرسیار دترسن؟

-هر پرسیاریک چالاکییهکه، بهلام..

-بهلام چی؟

-ئهوانه دهپانهوی ئیمه بهردهوام بهمیشکیکی تهزیوهوه بژین، گیانی تهزیو، دلی تهزیو و ههستی تهزیو بو ژیانی ئهوان. سهرچاوهیه، سهمیره؟

-بهلی.

-داخو تا ئهمرۆ چهند جار ئهو رژیمی سیدارهیهت خستوته ژیر پرسیارهوه؟

-ههرگیز.

-تو چهند جار گوتوته دهبی ئهم رژیمه برووخیت؟

-ههرگیز.

-چ پرسیاریکت زورترین جار له خوت دهکرد؟

-من پرسیارم له خوم نهدهکرد.

-سکالا و گازنده نیشانهی بی چارهییه، سهرهتای تیکشکانه.

-راسته! ههموو کهسی بهههپهشهی لهسیدارهدان بی دنگ دهکن.

-بهلی، ههموو کهسی بی دنگه، هیچ نالین، له خوی مردندان، خهلی مهزلوم دنگ ههلباڤرن.

-سهمیره!

-چیه؟

-تو شتیکی زور خوشت گوت، تو دهزانی مارتن لوتهرکینگ چی گوت؟

-تا...

-دهلی: " نه زولمی زالمهکان، نه بی دنگی مهزلومهکان من دترسینیت " منیش ههرگیز لهوان ناترسم. مردنکی بهکهرامهت سهه جار له ژیانیکی بی نرخ باشته، لهبهرئهوهی، که بی دنگی مردنه، دۆران و بهدۆراندانه.

سهمیره سهری لهقاند و بی دنگ بوو. شیرین تیگهپشت، که دهمی له تینوینیتیدا وشک و تال بووه. بو ئهوهی پشوو بدات، پشتی بهدیوارهکهدا دا و چاوهکانی لیکنا.

* * *

ئهو روژه دواي ئهو ئهشکهنجه قورسه، ههستیان دهکرد بهردیکی رهش و قورس له سهه دلپاندايه، وهکو شیشیکی سوورهوهکراو بهجهستهیاندا دهچهقی. سهمیره له بهر ئیشی گیانی نووزهی دهرنهدههات، زمانی نهدهبزوا، له تیونیتیدا زمانی وهکو بهردی لی هاتبوو، جار و بار دهیگوت: " قومئ ئاوم بدهنئ، گهر ئاوم نادهنئ، وهرن بمکوژن، با ئهو دوزهخهی تیدا دهسوتیم، کوتایی بیته، زوو وهرن، وهرن من بکوژن، ئهی ئهشکهنجهکاران بو نایهن؟" بهر لهوهی بیانبهنهوه بو ژوورهکه، چهند کهوچکی خواردنی سویریان دابوونئ، وهلی شیرین نهخواردبوو، سهمیره چهند کهوچکی خواردبوو، پاشان داواي ئاوی کردبوو، بهلام ئاویان پئ نهدابوو. لهو گهرمای مانگی تهموزهدا لهو ژووره تهنگ و تاریکهدا گیریان

كردبوو، كه وهكو تهنور كلپهى لى دهردهچوو، ئارهقه وهك جوگهله بهجهستهيدا دهچورا، لهگهرمادا وشك ههلاتبوو، له توييتيدا بى حال ببوو، بهرچاوى تاريك و سهرى گيژى دهخوارد، تاميكي تالى وهكو داره بى دهمى تهنى بوو، نهديهتوانى ههناسه بدات، گهرووى دهسوتا، نهديهتوانى خوى لهسهر پى رابگرىت، بهملاولادا دهكهوت، تينى لهبهربرابوو، ويستى بهرهو لاي دهرگاكه بچيت، له پر بهسهر لاي راستيدا كهوت، كوشا ههستتته، بهلام سهركهوتوو نهبوو، ههچهنده دهرگاكهشى لى نزيك بوو، بهلام لهبهرچاوى زور دوور بوو، ئيژيته ههركيز ناتوانى دهستى پى را بگات، له دلى خويدا دهگوت: " دهبى لهم دوزهخه نه مرم، پيوسته بژيم" چاوى زهق كردهوه و بۆ دهرگاكهى روانى، فزهى نهبيست، دهرهوه خاموش بوو، وهكو له جيههكى بهرزهوه بۆ گولئى ئاو پروانى، قرچه له جگهرى ههلهدهستا، تاوى دايه خوى و لهسهر ئهژنۆ رويشت، دهكهوت، ههلهدهستايهوه، نهخير خوى بهدهرگاكه گهياند، ويستى هاوار بكات، وهلى دهنكى دهرنهدههات، بهو توزه هيزهى تيدا مابوو چهند جارئ له دهرگاي دا، دهيزانى چهند كهسيك له پشت دهرگاكهوه دانىشتوو، بهتورهيهوه گوتى:

- بۆ ئهوه دهرگايه ناكه نهوه؟

پاسداريک بهدهم پيکهنينهوه هاته بهر دهرگاكه:

- چيت دهوى؟

- خيرا ليره دهرمكهن.

- بۆ؟

- له گهرماندا مردم.

پاسدارهكه داي له قاقاي پيکهنين:

- نا، نا ئهوه نيهه ساغى!

- گهر ليره نامبهنه دهر، ئاوم بدهنى.

- ئاوت دهويت؟

- بهلى.

- باشه.

- بۆچى ئاوم نادهنى؟

پاسدارهكه بهدهنگيكي بلند پيکهنى و بهپاسدارهكهى ترى گوت:

- باش بوو، خۆم ميزم دههات.

كاتى سهميره گويى لهوه بوو، تفى كرده پرويان و گوتى: " ئيوه ئاژه ليش نين!" پاسدارهكه وهك ئهوهى گويى له هيچ نهبووى، هاته بهر دهرگاكه و ميزى بهسهر سهميره دا كرد.

- ها، ئاوت ويست؟ فهرموو ئهوه ئاو.

سهميره كه ميک بى دهنگ ما و له پشت دهرگاكه كشايهوه. بهر لهوهى سهرى بهقهراخى دهرگاكه دا بکيشى، له دلى خويدا دهگوت:

- مردن بهكهرامهتتيرين ههلوئيست و ئاسانتيرين ريگايه، ئهوانه بهمنيان دهگوت: " تۆ كوردى" دهمگوت: " نا " بهلام له چ نهژاديک بم كيشه نيهه، من لهم ساتهوه كوردم، شيرين، من نه مدهوييست بهو شيوهيه بهجيت بهيلم، ئيدى هيچ رى و ريبازيكيان بۆ نههيشتمهوه"..... تا هيزى تيدا بوو، سى جار سهرى بهقهراخى دهرگاكه دا كيشا، بهر شوئينيكي تيژى دهرگاكه كهوت، بهراديهك بهتوندى پيدا كيشا، قزه ئاوريشميههكى خهلتان خوين بوو و بهشينيكي بهدهرگاكهوه نوسا، له ههولى خوكوشتندا بوو. پاسدارهكان هاتن و گرتيان گوتى:

- ويلم كهن! درندهيهه، دهمهويت خۆم بكوژم.

- تۆ لهسهرمان بوويته بهبهلا.

- وس به!

- وس نابم، ليتان ناترسم، ئيوه درندهن، رووى رهشى مرؤقايهتئين.

له قيرهو هاواري نيوانيان پاسداريكي تر هات و بهسهرياندا نهراندى:

- خيرا دهمى بيهستن.

- ناييت.

- بۆ ناييت؟

- خوين له سهرى دچوريت.

- بۆچى چى كردوو؟

- ئاوى ويست، ئيمهش پيمان نه دا.

- زوو ئاو بينن.

سهميره بهدهنگيكي بهرز گوتى:

- ئاو ناخۆمهوه، وازم لى بينن، دهمهويت بمرم، درندهيهه، ئهشكهنجهكاران، وازم لى بينن!

ويستيان بهزور ئاو بهگهروويدا بکهن، سهميره لهسهر ئاو نهخواردنهوه مكوپ بوو، چيتر نهديهويست بژى، پاشان چهند جامى ئاوى سارديان بهسهر زامهكانييدا كرد، بهكيشيان كرد و فرپيان دايه ژوورهكه، سهميره نهيتوانى ههستتته سهر پى، چاوهكاني داخراو بوون، ماوهيهك بوو نيوه بيهوش بوو، كاتى شيرينيان له ئهشكهنجه هينايهوه ئهوه ئاگاي له خوى نهبوو، قهيريكي پى چوو چاوى كردهوه و بهدهم بى ئاگاييهوه گوتى: " ئاوم بدهنى " لهبهرئهوهى شيرين ئهشكهنجه قورس درابوو، جوولهى لهبهر برابوو، سهرهراى ئهوهش دلى لاي سهميره بوو، دوايين گفتوگوى لهتهكيذا سهرسامى كردبوو، بهنووژهيهكى پر له ئيش و كهسهرهوه بانگى كرد:

- سهميره، سهميره، سهميره....

سهميره سهرى بهرزهوه كرد:

- تۆ ليرهى خوشكى؟ دهمهويت بمرم.

- تۆ دهلى چى سهميره؟

- لهم ساته دا مردن بۆ من له ژيان شايسته تره.

- نا، تۆ دهبى بژى.

- وازم لى بينه خوشكى.

- سهميره تۆ ئاوت ويست، ئهوه ئاوه لاي سهرتهوه، بيخورهوه.

- نا، نامهويت بيخۆمهوه.

- سهميره وهها ناييت، دلّم پارچه پارچه مهكه، دونيام بهسهردا مهشيوينه.

- خوشكى من تۆم ناسى ئيدى بهسمه.

- گهر تۆ نهژى، منيش ناژيم سهميره.

- خوشكى وهره، لاي سهرم دانيشه، باسى ولاتهكه م، كوردستانم بۆ بکه.

- ولاتى چى، كوردستانى چى سهميره؟

- من كوردم شيرين، كوردم!

- كورد بى يان فارس، جياوازي نيهه، لهم قسانه گهرئ سهميره.

- نا، نا! من بهراستى كوردم.

- باشه سهميره! ئاو بخورهوه، بۆ ئهوهى بهرگه بگرى.

- باشه ئهئى تۆ نهتگوت، مردنیش جوړيکه له تیکۆشان.

-به لام...
 -به لام چی؟
 -من نه مگوت ئاوا به ئاسانی.
 -نا، نا.
 -چۆن نا؟
 -من تفم کرده روویان و پیم گوتن من کوردم.
 -سه میره؟
 -چی؟
 -تۆ بۆ ووره بهر ددهدی؟
 -من ئیدی دهمه ویت بفرم بۆ ئه و دونیا.
 شیرین تیگه یشت، که سه میره بریاری مردنی داوه، له دلی خۆیدا گوتی: "دهبی بیر له وه بکه مه وه، که چۆن قه ناعه تی پین بکه م، بۆیه بانگی کرد:
 -سه میره؟
 -چییه؟
 -تۆ چۆن زانیت، که کوردی؟
 -ئه وان پینان گوتم.
 -که ی؟
 -ئه و رۆژه ی به مشک ئه شکه نجه یاندام.
 -بۆ پیت نه گوتم؟
 -من باوهرم پین نه کردبوون، به لام..
 -به لام چی؟
 -پاشان بیرم کرده وه.
 -بیرت له چی کرده وه؟
 -له دایکم.
 -دایکت؟ بۆ؟
 -ئاخر دایکم خۆراسانییه.
 -ئه وه به و واتایه نایه ت، که ئه و کورده، بۆ له پینا و مردندا بۆ پاسا و ده گه ری؟
 -دیته وه یادم!
 -چیت دیته وه یاد؟
 -دایکم ده یگوت، کاتی مندال بووم، باوکم مرد، من و برایه کم چووینه ئه سفه هان، لای بازرگانیکی فهرش کارمان ده کرد، به لام له بهرئه وه ی فارسیمان نه ده زانی، زۆرمان سه ختی کیشا.
 -سه میره وان له م چیرۆکانه بیته.
 -نا، نا، برۆا بکه به راستمه.
 -بۆ تۆ حالی من نابینی؟
 -خوشکم داوای لیبوردن ده که م، وازم لی بیته.
 -سه میره ههسته ئاوه که ت بخۆره وه، ده ست له بیروکه ی مردن هه لگره.
 -نا، نابیت.
 -با! ده بیته.
 -چیتر نامه ویت بژیم.
 -سه میره.

-ها.
 -ده زانیت؟!
 -چی؟
 -داوای سیداره یان بۆ من کردووه.
 -وازم لی بیته.
 -تۆ ژنه فنت چیم گوت؟ ده یانه وئ له سیداره م بدهن.
 کاتی سه میره دا و رسته که ی شیرینی بیست، هه موو جهسته ی به له رزه که وت.
 -ئه وانه چۆن مرۆفیکی وه ک تۆ له سیداره ددهن؟
 -به خۆیان وایان گوت.
 -نا! تۆ به هه له تیگه یشتووی.
 -گه ر تۆ له بریاری کوشتنی خۆت پاشگه ز نه بیته وه، کئ چیرۆکی من ده باته ده ری؟ کئ ئه و شتانه ی به سه رم هاتووه دنووسیته وه؟
 -شیرین!
 -ها.
 -تۆ به راستته؟
 -به لی. پینان گوتم، وه لی من وه کو هه په شه یه کم بینی و له سه ره تادا ده ترسام، چیتر ناترسم، به لام!
 -به لام چی؟
 -غه مگینم...
 سه میره ویستی چاوی بکاته وه، به لام چاوه کانی بۆ نه ده کرانه وه، قژی به خوینه وشکه وه بووه که وه به سه ری وه و تاله کانی شی پیکه وه نوسابوون، قه یریک مات بوو، له و بیده نگیه دا پتر ههستی به نازاری سه ری ده کرد، قسه کانی شیرین یه کبین له مینشکیدا ده نگیان ده دایه وه. بئ ئه وه ی مه قی لیوه بیت، دهستی بۆ ئاوه که راداشت و هه لیقوراند، که میک هۆشی به به ردا هاته وه، ته ماشای شیرینی کرد:
 -تۆ چۆنی شیرین؟
 -باشم!
 -ببوره گه ر دلم شکانده ی.
 -نا، نا سوپاس، که ئاوت خواردووه.
 -زۆر گوشاریان بۆ هینام.
 -باشه، چیان کرد؟
 سه میره هه مووی بۆ گیزایه وه.
 شیرین حالی بوو، که سه میره بۆچی بریاری مردنی داوه.
 -خوشکی، دیاره زۆریان ئیش پین گه یاندووی.
 -به لی.
 -ئه دی نه تتوانی قاچه کانت لیک بنالینی؟
 -به قامچی لینیان دام.
 -درندهن، درنده...
 -قاچمیان خسته نیو دوو داره وه و ده یانفلیقانده وه، ده یان جار به و شیوه یه ئه شکه نجه یان دام، به لین بی.
 -به لینی چی؟
 -له مه ولا بۆ خه یاله کانی تۆ تی بکوشم.

- ئامانجان خه یالیکه سه میره!
 - تا ئیستا ئامانجان نه بوو.
 - ئامانجی هه موو ژنان یه که، ته نیا بزنان، که چون قهید و بهندی کویلیه تی بشکینن.
 - من چیتر ناترسم.
 - مه ترسه، سه میره سل مه که ره وه.
 - نا! ناترسم.
 - با ترس له تو بترسیت.
 - ئیستا خۆم نازاد ده بینم.
 - نه وه هه ستنیکی قول و ناکوتایه.
 - شیرین.
 - به لی!
 - نه و روژه، ده میکی باسی چای شاهۆت کرد، گوتت گروپیک هه قال بووین، بۆ هه قال؟
 شیرین به زه رده خه نه وه سه میری سه میره ی کرد و پرسیاره که ی پین خوش بوو:
 - سه میره، نا نا، هه قال سه میره.
 کاتی شیرین به و ناوه بانگی کرد، هه ردوکیان دایان له قاقای پیکه نین. سه میره زۆر به و وشه یه پیکه نی، ددانه برنجیه جوانه کانی ده رکه وتن، سه میره بی برانه وه پیده که نی، شیرینیش له گه لی پیده که نی. سه میره به دهم خه نده وه گوتی:
 - هه قال شیرین، هه قال شیرین، هه قال شیرین...
 - به لی هه قال سه میره، به لی هه قال سه میره...
 کاتی سه میره وشه ی "هه قال" ی به کار ده هینا، دهنگی زۆر خوش و زولال بوو.
 نه و، ته نانه ت یه ک وشه ش کوردی نه ده زانی و تا نه و کاته ش نه یده زانی هه قال واتای چیه؟
 بۆیه کاتی به کوردی، نه ک به فارسی وشه ی هه قال ی به کارهینا، شیرین به جوانی واتای "هه قال" ی بۆ روون کرده وه. سه میره دیسانه وه دهستی به پیکه نین کرد و گوتی:
 - هه قال شیرین.
 - به لی!
 - نه مرو فیری وشه یه کی کوردی بووم، زۆر خوشحالم.
 - ئیمه ئیتر هه قال یه کدین.
 - به لی هه قال.
 - باری هه قالیتی قورسه.
 - ئیتر نه و باره ش هه لده گرم.
 - منیش خوشحالم، که هه قالیکی نویم هه یه.
 - ده زانی؟
 - چی؟
 - نه گهر له م ژووره گه نیوه دا نه مرم و روژیک دایکم ببینم، مزگینی یه که مم نه وه ده بیت.
 - نه و روژانه ش ده بینن، سه میره.
 - له و باوه رده دام.
 - سه میره، ویرای نه و هه موو ئیشه ش هه ر پیده که نین.
 - له ده ره وه نه وه نده پینه ده که نیم.
 - سه میره.
 - نا!
 - ببوره هه قال سه میره، ده بینن چه نده زۆر پیده که نین، له به ره نه وه ی هیوامان له هه موو

* * *

شتیک گه وره تره.
 - هیوامان له مردن گه وره تره.
 - هیوا وه ک ئاو وایه، مرو فیش وه ک گوله، نه گهر ئاو له گول بیری، سیس ده بیته وه.
 - ئیمه هه رگیز سیس نابینه وه.
 - زۆر جوانت ده ربیری هه قال سه میره، ده یانه ویت له م ولاته ژن هه میسه وه کو گولیکی سیس وا بی، گه ره کیان نییه روومان گه ش بی، پیکه نین، تیهرین و قسه بکهین، له مه ولا له م جوگرافیا یه دا کورد به شورشی ژن میژووی نازادی ده نوسیته وه، ئیتر هه موومان پیکه وه گورانی نازادی ده لیینه وه سه میره...
 * * *
 کولی گهرمای مانگی پوشپه ر دیوار، ئاسن، ئاو و ته نانه ت باکه شی داغ کردبوو، گهرمایه ک مرو ف ده سوتینیت و هه ناسه ی له به ر مرو ف ده بریت.
 شیرین له به رده م په نجه ره که ویستا بوو، بۆ نه وه ی شنه بایه ک له رووی بدا و که میک فینکی بکاته وه، به لام هه سته ده کرد خه ریکه ده خنکی، به ناچاری هه ناسه ی ده دا، بی حال ببوو.
 به ر له چوار روژ، له پرێکا ده رگا کرابووه، به په له سه میره یان بردبوو، شیرین له دلی خۆیدا گوتبووی "دیسانه وه بۆ نه شکه نجه دان بردیانه وه، تو بیژی سه میره به رگه بگریت، خۆ شل نه کات و ملکه چ نه بیت، ده زوو وهره" وه لی گه رانه وه ی سه میره دیار نه بوو و هیچ سو راغیکی نه بوو، بیری وشه ی "خوشکی" ی سه میره ی ده کرد، چوار روژ بوون، واتا چوار روژ و چوار شه و، چوار جار روژ ده رکه وتبوو، چوار جار جیهان وشیار ببووه و که وتبووه نیو خه ویکی گران، سه میره هه ر نه هاته وه. نه سته ره کانی ئاسمانی روژه لاته چوار جار ده رکه وتن، ده ره وشانه وه و ون بوون، وه لی سه میره ده رنه که وته وه، به ته قه ی ده رگا که راده چله کی و به ئومیده وه بۆ لای ده روانی، سه میره هه ر دیار نه بوو، ئیدی به ره به ره هیوا ی به هاتنه وه ی بری، هه رچه نده زۆری بیر ده کرده وه، کاتیک جه لاده کان کاتیک سه میره یان برد، هیچیان نه گوت، چه ند جار یک پرسیا ری کرد، به لام پرسیا ره کانی بی وه لام مانه وه، له نیو ئیش و نازاردا ده تلایه وه، گهرمای هاوین له لایه ک و چاره نووسی نادیا ری سه میره له لایه کی تره وه نازار و خه می له دلی نابوو، نازاریک، مه گهر ته نی به به یاده هیتانه وه ی بیروه ریبه کانی که م بیته وه، رووی له دیواری ژووره بۆگه نه که ده کرد و ده که وته نیو شه پۆلی بیروه ریبه کانی روژانی رابردوو، خۆزگه کانی سه میره ی به و ولاته ی، که وه کو به هه شت بوو هاته وه یاد، له به ر خۆیه وه گوتی:

"سېنەم، سېنەمى بى دەنگ، ئەو سېنەمەى ھەموو شتىكت لە ھەناودا ھەلدەگرت، سېنەمى ھاوگوند و ھاوتەمەنم، سېنەمى كورد، چارەپەش، جوان و نازەنن، نازانم بۆچى! بەلام، ئەمرۆ لە بەيانىوہ لە يادى تودام، تۆ لە ئاسمانى دلدا وەكو بارانى بەھار دەبارىت، لە رووبارى دلدا وەك لافاوى پايز پى خروشى، سېنەم، سېنەم گيان مروفت لىرە قسە ناكات، ھەل ناكات، روژ، خولەك، چركە و سەعات تىناپەرن، شەوگارى كوتايان نايەت. سېنەم لىرە ھەموو شتى بەوردى دىتەوہ يادم، ئەو شتانەى ھەرگىز لە دەرەوہ نەدەھاتەوہ بىرم، ئىستا وەكو بارانى بەھار بەسەرمدا دەبارىن. سېنەم، بىدەنگىكەى تۆم قەت لە ياد ناچىت، بىدەنگى و نىگا ونبووەكانت و تىگەيشتنت بۆ ژيان. تۆ ھەمىشە وەكو رووبارىكى بىدەنگ دەخروشاى...

ئەو روژەى باوہژنت بەتوندى لى دابووى، ھەموو جەستەت خوینى لى دەچورا، ھاتم بە ھاوارتەوہ و پالمان بەتاشە بەردەكانى چىاى ئەلكەوہ دا، باى بەھار ھەلىكردبوو، سەرەتاي رەشبەلكى بەفرى چىكان بوو، ئەو چىا بەرزانەى ھاوارى ئازادى دەيلەرزاندن و بەدىمەكانى مروفيان سەرمەست دەكرد، ببوونە ھىوا بۆ من، ئاوى رەشبەلكى بەفر رىچكەى گرتبوو، چون مار پىچەلپىچ، لىرەو و لەوئى بنى دۆلەكە يەكيان دەكرتەوہ. دەمىكى لەسەر گردى بەرز دانىشتبووين و لە جوانى ئەو سروسشتەمان دەروانى، بەجوانىيەكە سەرسام ببووين، چىكان، كە ببوونە دەرووى ھەناسەدانمان، و دەيان پى دەبەخشىن. كانىاو و سەرچاوہ تەقبوہەكانى بەھار شەپۇليان دەدا و بە سەريەكدا قولپيان دەدا، خۆزگە ئىستا لەسەر ئەو چەمانە بوومايە و قومىك ئاوى تەزىو، پوون و خوشم لى بخواردايەتەوہ و شلپىكم لە دەموچاوم بدابايە، بەسەر جگەرم بمپژانايە، كە لەبەر ئازار دەسوتىتەوہ، بەلام سېنەم، ئەمرۆ لەو چەمانە فرە دوورم، بىرى پوش و پەلاش، دار و بەرد و تۆز و خۆلەكەى دەكەم. سېنەم تىھزرى، تۆ لە بن ھەتاوى ھاویندا، لەبەر گەرمای مانگى پوشپەردا بەستراوئىتەوہ، وەكو ئەوہى لە بىبابانى كەربەلا بى، چون ئاگرى ئەنفال، بەھەمان شىوہى ئەو كوورەيەى بۆ جووہەكان بنىات نرابوو، ھەرەكو دۆزەخ لە دەورت ئاگرىيان ھەلكردوہ و بەساجى سوورەوہەكراو گەمارۆ دراوى، لە توونىتيدا جگەرت دەسوتىت، وەلى نەتوانى ئاؤ بخۆيتەوہ، چونكە ئاوت لى دەبرن، ئىنجا ژوورەكەش گەرم دەكەن و دەيانەوئى مىزى خۆمان بخۆينەوہ، كە چى ئەوہش شك نابەين، لەبەرئەوہى جەستەمان وشك بۆتەوہ، چون پىستەى خوئىكراو و شكراوى لى ھاتوہ، دلۆپىك ئارەقەشى تىدا نەماوہ. سېنەم بىھىنە بەر چاوت، تۆ دەتەوئى بمرى بەلام نامرى، جا بزانه لەم شوئىنەشدا تۆم ھەر لە بىرە.

ئەوئى روژى تا لاي ئىئوارى لە چىاى ئەلكى گەراين، زامەكانتم بەكراسەكەم پاك كردنەوہ، سەرەپاى ئەوہش ھەر پىدەكەنن، وەكو روژانى رابردوو پىم دەگوتى، سېنەم دەمدى، ئەھا تۆ لەم دواىيانەدا بوئىتە سېنەم دەمدى و لە چىكانى كوردستان تىدەكوشاى. سېنەم گيان، ئىستا چاوەكانم بەبەندىكى رەشى قەترانى شەتەك دراون، ھىچ نابىنم، وەلى بەچاوى دلّم تۆ دەبىنم. ئەو روژەى ھاتبووینە سەر كانى مران، كانىاوہكە چەند خۆش دەخروشا، ماسىيە بچووكەكان لە نىو ئاؤە روونەكەدا يارىيان دەكرد، قەلبەزەى ئاؤ و ھاژە بەخروشەكەى چ دىمەنىكى دلرفىن بوو! دارە تووہەكان چرويان كرددبوو، ئىمە بەتەنى بووين، پەريمان لەتەكدا نەبوو، تۆ گوتت "گەر پەريا بزائىت لىرەين، ئىرەبىمان پى دەبات راستت گوت، دواتر زۆر ئىرەيى پى بردىن، منىش زۆرم پى خۆش بوو، جا تۆ دەزانى كاتى باسى ئەو گەرانەى خۆمانم بۆ كرد، خەرىك بوو دىقى دەكرد! ئاخ سېنەم، ئاخ پەريا، خۆزگەم بەو روژانە، كاتى دەمگوت:

سېنەم!

چىە؟

بۆچى دايكت ئەمرۆ ئەوہندەى لىدای؟ بۆچى وا دەلىنى؟

پاش مردنى دايكم، باوكم ھاوسەرگىرى كردەوہ، ژنەكەى، نەك ھەر ئەو روژە، بەلكو ھەموو روژى لى دەدام، نەيدەھىشت يەك دەقە دابنىشم، لە بەيانىوہ تا ئىئوارى كارم دەكرد، سەرەوتم نەبوو، پىشم لە ژىر باردا چەماپوہ، نازانم روژ چۆن تىدەپەرى، لە سپىدەوہ، كە ھىشتا دونيا تارىك بوو، لە خەو ھەلىدەستاندم، قاوہلنىم حازر دەكرد، ئىدى نەيدەھىشت بخەومەوہ، خۆى و مندالەكانى نانىان دەخوارد و دوايش ئەوہى لەوان دەمايەوہ من دەمخوارد، گەر ھىچم بۆ نەمايەتەوہ ئىدى تاكو ژمىكىتەر بەبرسىتى دەمامەوہ، باوكم ھەرگىز فزەى لىوہ نەدەھات، لەتەك خوشكەكەشم بەھەمان سىوہ مامەلەى دەكرد، ئىستا لەيلاي خوشكم لاي كەسىكى نااشنا كار دەكات، خزمەتكارىانە و ھەموو مانگىكىش پارەكەى دەھىنى و لە مست باوہژنى دەنى. من بەخوشكەكەم گوت: "پارەكەتى مەدەرى" خوشكەكەم دەبگوت: "پىم دەلى ئەگەر يەك تمەن كەمتر بەھىتەوہ سېنەم برسى دەكەم و لى دەدەم" خۆ ھەر بەو شىوہيەى دەكرد، بۆيە خوشكەكەم بەناچارى ھەموو پارەكەى پى دەدا. جارى وا ھەبوو ھىندەى لى دەدام دەبوورامەوہ، لە خوئىدنگە سەرکەوتوو بووم، خوشكەكەم دوو كىبى بۆ كرپىووم، وەلى بەر لەوہى بىخوئىمەوہ، خستىە ئاگردانەكەوہ و سووتاندى، ھەرەشەى توندى لە خوشكەكەم دەكرد. ھەموو روژى فشارى بۆ باوكم دەھىنا و دەبگوت: "زوو لەيلا بە پىاويك بدە، با سەرى بىستىن، ئەو بۆ ئەم مالا بارگرانىيە" وا نەبوو خوشكەكەم كارى دەكرد، بەلام مەبەستى ئەو دوورخستەوہى لەيلا بوو لە من، بۆ ئەوہى وەكو خزمەتكار كار بەمن بكات. خۆ بەخۆ من ھەر وەك كۆيلە و خزمەتكار كارم دەكرد. لەيلا گەرەكى نەبوو ھاوسەرگىرى بكات، روژىكىان بەمنى گوت "نامەوئى شوو بگەم، ھا ھاوسەرگىرىم كرد ھا مردن، ھىچ جىاوازيەكى نىيە" لەيلا راستى دەگوت، ھەموو روژى بە لانى كەم ژنىك خۆى ھەلدەواسىت يان خۆى دەسوتىت، پەر و پالمان دەكەن، تەنيا بەوہشەوہ ناوہستن، بەلكو بەزىندووى لى گورمان دەنن.

راستە!

ئەى تۆ نەتژنەفت؟ بەھوئى گوشارى باوہژنەوہ چوار خوشك لە گوندى چراڤ، وىستيان پىكەوہ خۆيان بكوژن، وەلى پىيان زانن و دواتر يەك بەيەك لەو تەمەنە بچووكەياندا بەپىاوى لە خۆيان گەورەترىان دان! ھىچ رى و رىبازىكمان بۆ ناھلئەوہ، بەلەيلا دەگوت "تۆ خۆت بۆ من سەغلەت مەكە" وەلى گويم لى ناگرىت، چىتر گەرەكم نىيە بچمەوہ مالى، نامەوئى رووى ئەو ژنە بى وىژدانە بىنم، مالاكەمان ھىچ جىاوازيەكى لەگەل دۆزەخدا نەماوہ، خۆزگە تەنيا لە منى بدايە، دەم دەكاتەوہ و ئىژى "چارەتم ناوئىت!" بۆچى ناھەقىم لەتەك دەكات، روژ بەروژ بارى دەروونىم خراپتر دەبىت، ھاوسەنگىم تىك دەچىت، ھەر ساتىكم دۆزەخىكە و دەمەوئى لە دژى راپەرم، ھەندى جار بىر لەوہ دەكەمەوہ، ئاگر لە خۆم بەردەم، ئەو روژە پەتم كردە ملم و گەرەكم بوو خۆم بخنكىنم، وەلى كە لەيلام بىر كەوتەوہ پاشگەز بوومەوہ.

سېنەم دەمدى تۆ چۆن بىر لە شتىكى ئاوا دەكەيتەوہ؟

چىتر ناتوانم ھەناسە بدەم!

دەرگايەكى خىر دەكرىتەوہ سېنەم، دەكرىتەوہ..

پوو لە خودا دەكەم و نزا دەكەم، وەلى ئەوئىش بەھاوارمەوہ نايەت.

سېنەم مردن لەيلا بگە، بىر لە ژيان بگەرەوہ.

ژيان چىيە شىرىن؟ من چۆن و چى بىنمەوہ يادى خۆم؟

-منیش نازانم ژیان چیه، ئیمه هاتووینه ته ئه م دنیا به بۆ ئه وهی بژین.
-ئه دی چاوت لینه ناهیلن بژین.

-سینه م تو گوتت ناهیلن بژین، دروسته ناهیلن، وهلی ئیمه ده مانه وی چون بژین؟ ئه و کاته نه مده زانی ژیان چیه؟ به لام ئه مرو دهم زانم! ژیان به خودانه له دژی ناره وایی، سه ره له دانه، ئیمه ش راپه رپوین، ئه وه تا من لیرهم، توش له دۆلی نازادیی و به دووی حه قیقه تا ده گه رپی، چی له وه چاکتره، سینه م! ئه و رۆژه ئیمه هیچ نه ترساین و تا ئیواری گه راین، کاتی هاتینه ماله وه تابوتی ژنیکیان له گوند هه لگرت. ئه و ژنه له زولمی میزده که ی نه یوانی به رگه بگری و ناگری له خوی به ردا، من و تو سه یری یه کدیمان کرد، مه قمان لی برا، چه ند رۆژ تینه په رپوو هه والیک له گوند بلاو بووه، گوایه خوازینی سینه م دمدی هاتوه. په ریا گورج خوی گه یاندمی و گوتی "درۆیه، سینه م هیشتا بچوکه" وهلی درۆ نه بوو، خوازینی کارانی سینه م دمدی هاتبوون، سینه میش له بهر ده رگا ئه سرین له چاوانی قه تبس مابوو، بۆ نیو گۆرستانی گوند هه لات، له به رده م کیلی گۆرکه ی دایکی رۆنیش و به کۆل گریا، باوه شی کیله که دا کردبوو و ده ردی خوی بۆ ده گیزایه وه.

هیشتا فرمیسه که کانت وشک نه ببونه وه، هاتن و تویان برد، ئه و رۆژه من مردم، په ریا و تو و هه موو ژنانی گوند به جاریک مردن، جیهان له به رچاوم تاریک بوو، ئه و شه و ئه ستیره به ئاسمانه وه نه بوون، سینه م ئه و ساتانه و دیمن و فرمیسه که کانتم بیر ناچنه وه، سینه م دمدی، زیره ک و ئه قینداری خویندن، بیده نگیه که، که هیچ کهس وه سف ناگریت، له دوی خوت به جی هیش و رۆیشتی. سینه م ئه وه ته نیا تراژیدیای تو نه بوو، به لکو تراژیدیای گه لیک بوو. من تا کو ئه و ده مه، ژیانی یاخییانه ی تو م نه بینییوو، ئه و شه وه په ریا به دووت گه ر، ئه و په ریایه ی خۆشی نه ده ویستی، ئیره یی پی ده بردی، به دوی تو دا گه ر. با بزانی ها!

تا وه کو ئه و ده مه ی روومان له چیا کرد، په ریا به رده وام بانگی ده کردی "سینه م، سینه م!" وا دیسانه وه بانگی شیوانی دا، ده زانم، که شه وه، ئه مرو به ربه ستی به ر چاومیان فره شه که ت داوه، سه رم خه ریکه ده ته قیت. سینه م دمدی، داخو رۆژیک به یه ک ده گه ینه وه؟! نازانم نازانم! شه و باش سینه م...

بۆ ئه ستیره کان بره وانه...

***

به ر له چه ند رۆژی به شیرینیان گوتبوو "لیره ده تگوازینه وه، به له سیداره دان سزا دراوی. خو ده بیته هه ر له سیداره ت بده ن، تو هیشتا ئیمه ت نه ناسیوه، ده یانی وه کو تومان نارده به ر په تی سیداره، ده بیته توش له سیداره بدری، کهس ناتوانی ئه و سزایه ت به تال بکاته وه، تو هه رگیز له وه تینه گه یشتی، لیره ده تگوازینه وه، میوانه په ره ریمان له یاد مه که" دوی ئه وه ئه شکه نه که کاره کان ژووره که یان به جیه هیشت، به ر له وه ی ده رگا که داخه ن یه کیان هه لگه راپه وه و به ده نگیک ناخه زه وه نه راندی:

-مه راتی سه میره نا که ی؟ خه مت نه بی، هه موو شتیکی پی گوتین و چووه وه مالی، هه ندی زانیاری سه رنجراکیشی ده رباره ی تو داینی. ئه و جا چاوه رپی ئه و مه که، ئه و رۆیشت! شیرین هیچی نه گوت، یارو ده رگا که ی داخست و چوو، شیرین له بهر خۆیه وه له سه رخو گوتی "سه میره تو له کوئی؟ چیان لی کردوی؟"

بۆ ئه وه ی هه ندی خوی له و دۆزه که سوتینه ره دوور بخاته وه و بچیته وه سه ر چیاکانی ولات، ئه و چیاپانه ی لوتکه یان به که شکه لانی ئاسمان را ده گات، خه یالی نوقمی که شی ئه وی بوو، به گه ران به نیو چیا و دۆله کاندایه ور ده بووه، بۆیه چاوی داخست، وه کو کۆتریک له شه قه ی بالی دا و به سه ر چیاکاندا ده فری، یان چون ئاسکیک له نیو ده و له کاندایه بۆ ئا و ده گه ر، ده شت و کیوی ده بری.

له گه ل هاتنی به هار، گروپیک له شه رقانان به ده نگی شیرین رابوون، چا، په نیر و نانی سه ر ساج ئاماده بوون، په رداخه کانیا ن له سه ر سف ره که ریزکردبوون، کتری و قورییه که، به ناگر ره شه وه بووه که به ده ست سه ما ئورامارییه وه بوو، یه ک یه ک به رداخه کانی پر له چا کرد، هه لمیان لی بلند ده بووه و بۆنی چایه که هه مووانی به لای خۆیدا راکیشا، ناگری بن کتری و قورییه که هیشتا گه ش بوو، سه ما ئوراماری به روویه کی ئارام و پر زه رده خه نه وه په رداخه چاییه کانی به سه ر هه قاله کاندایه ده کرد، سه ما هه م شه رقان بوو، هه م رۆژنامه وان، رۆژانه به سه ر هه قالا نییدا ده گه ر، له هه ر دۆلیک و بن به ردیک بیره وه ری و سه رگوزشته یه کی هه قالا نی کۆده کردنه وه و ده نیووسینه وه. بیره وه ری ژنانی ولاته که ی ده نووسییه وه، ژنانی بی ده رتان و چه وساوه، ژنانیک، که له نیو لاپه ره ره شه کانی میژوودا ون ببوون و کهس نه یه ناسینه وه، چیا به چیا، دۆل به دۆلی ته ی ده کرد.

له ده وری یه کدی کۆبوونه وه و ده ستیان به خواردنی قاوه لتی کرد. شیرین، ژین، سه ما، ئافیس، نه سرین، زین، ره نگین، زیلان، نالین، په ری، نازلیجان، گولپه ل و سینه م، له پال تاشه به ردیکی قه ندیل دانیشتیوون، دۆلیکی قول و بی سه ر و بن له به رده میان و دوندی چیا که ی پشتیشیان به که شکه لانی ئاسمان را ده گه یشت، چه ند هه نگاوی له ولاتردا کانییه کی به خور له بنار کیوه که وه هه لده قول، ئاواکه ی به راده یه ک سازگار و پاکژ بوو، ئیژیته چاوی قرژانگ بوو، کچان له و کانییه ئاویان ده خواردنه وه و سه ریان ده شور، ئه و چایه ئارامبه خشه ییشان هه ر له ئاوی ئه و کانییه دم کردبوو. شیرین ده میک بوو له وی ده مایه وه، هه ر کاتی ده رفه تی هه بوایه، ده چوو له سه ر ره وه زیک داده نیش و ته ماشای دۆله که ی ده کرد، هه ندی جار ده فته ره که ی ده رده هینا و به و تۆزه خوینده وارییه ی، ده رد و که سه ری ژیانی رابردوی به چه ند دیریک ده نووسییه وه، له جوانی و ئه فسانه یی ئه و چیاپانه سه رسام و مه ست ده بوو، له دلی خۆیدا ده یگوت "مه خابن دیر رووم لیره کرد" هه میشه به دلکی پر له خه م و ئازاره وه باسی ئه و ساتانه ی ده کرد، ئه مرو ش جاریکی تر دوی نانی به یانی، ده ستی دایه جاننا و چه که که ی و بۆ دم کانییه که رۆیشت، مشتی پر له ئاو کرد و هه لیقو راند، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، بۆنی گوله سو سه ن، به یبوون، نیرگز و نه فله ی به که پوویدا هاتن، به رامه یه کی خۆش و دلنشین، که ئیش و ئازار، خه م و په ژاره له دلی مرو ف ده رده کات، پالی به داره نجیریکه وه دا و رۆنیشت. به ر له چه ند مانگیک

خوی و په‌ریا له ژیر سینه‌ری ټو پیره‌داره‌دا دانیشتیوون و به‌جلوبه‌رگیکي تره‌وه به‌په‌ک گه‌یشتن، دواي قسه‌وباسیکی زور، شیرین گومانی له ناسینه‌وه‌ی کرد، هرچه‌نده په‌ریاش له ناسینه‌وه‌ی شیرین دلنیا نه‌بوو، دواي ټاوخوارده‌وه یو جیگه‌ی خویان گه‌رانه‌وه و ټاسو له تاریکبووندا بوو، ټوانیش ټاماده‌کاریان بو ټیواری ده‌کرد، په‌ریا چه‌ند شه‌قاویک له شیرین نزیکه‌وه بوو و به‌درېونگی و ده‌نگیکي نزم، که که‌س نه‌بیسیټ گوتی:

- شیرین چونی؟

شیرین به‌سهرسورمانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- تو باسی کی ده‌که‌ی؟ من نوم شیرین نیی، نوم روونا هییه.

په‌ریا به‌زهرده‌خه‌نه‌وه گوتی:

- پیموایه تو شیرینی، ټه‌دی تو من ناناسی؟

- نا.

- من په‌ریام!

شیرین به‌خوشحالیه‌وه باوه‌شی به‌په‌ریادا کرد و گوتی:

- په‌ریا! چون تو من ناسییه‌وه.

- من قژم بریوه و شه‌ویشه.

- چون قژت بری؟ خو تو زورت پی خوش بوو، که دریژ بیت.

- له‌م هه‌لومه‌رجه زه‌حمه‌ته‌دا ماندوومی ده‌کرد.

- ده‌ی په‌ریا قسه‌م بو بکه، چونی؟

- باشم.

- ټه‌ی هاوار! تو من چون نه‌ناسییه‌وه...

- ناهه‌قت نه‌بوو، تاریکه، بویه نه‌تناسییمه‌وه.

- راسته زور تاریکه.

- وه‌لی من تو من ناسییه‌وه!

- کاتی ناوی خو من له تو ژنه‌فت هه‌ستم به‌جوشیکی سهر کرد.

- شیرین!

- به‌لی!

- له رییه‌کی گه‌لیک دووره‌وه هاتووم، ده‌بی که‌میک به‌وه‌یمه‌وه.

- باشه.

- سبه‌ی قسه ده‌که‌ینه‌وه.

کاتی شیرین سهری به‌رزه‌وه کرد، سینه‌می بینی. سینه‌م به‌دیارییه‌وه ویستابوو. شیرین که‌می غه‌مگین دیار بوو:

- سینه‌م دمدمی!

- به‌لی، فرموو.

- وهره دانیشه.

- توزیک کارم هه‌یه.

- کاری چی؟

- سه‌ما ټورامار ده‌یه‌ویت دیداریکم له‌گه‌ل ساز بکات.

- سه‌ماش بو‌ته کو‌که‌ره‌وه‌ی سه‌رگوزشته.

- کاریکی زور باش ده‌کات.

- راسته ده‌بیت سه‌رگوزه‌شته پر تراژیدیه‌کانمان بنوسرینه‌وه، بو ټه‌وه‌ی جیهان ده‌نگمان بژنه‌ویت.

- شیرین ده‌بی بچم.

- په‌له مه‌که سینه‌م دمدمی، په‌له مه‌که.

- هه‌موو شتیکیان ټاماده کردووه، چاوه‌ریی منن.

- وهره دانیشه! گه‌ر ټاماده بی، سه‌ما بی کار نامینیت، هه‌قالیکی تر ده‌بینیت دیداری له‌گه‌ل ساز بکات.

- باشه.

سینه‌م له ته‌نیشته شیرینه‌وه دانیشته. شیرین ټاو‌ری دایه‌وه و به‌سینه‌می گوت:

- سینه‌م، تو قه‌ت باسی خو‌تت بو نه‌کردم.

- چون؟

- دواي ټه‌وه‌ی له گوند چوویته دهر، من و په‌ریا ته‌نیا ماینه‌وه، هه‌ر کاتی به‌یه‌کدی

ده‌گه‌یشتین په‌ریا ده‌یگوت، داخو سینه‌م دمدمی چی ده‌کات؟ زور دل‌ی پیت ده‌سووتا.

- سینه‌م پیکه‌نی و وتی:

- په‌ریای هه‌سود چون ټه‌وه‌نده مه‌راقی منی بووه.

- ټه‌ویش ده‌لی، سینه‌م هه‌سوده.

- منیش به‌هه‌مان شیوه، دایمه ټه‌وه‌م به‌خو‌م ده‌گوته‌وه، دروسته! ټیوه‌م جیه‌پشت، وه‌لی دل‌م له لاتان بوو، له گوند و هاو‌ریکانی خو‌م دور که‌وتمه‌و، چوومه گوندیکی چپایی گه‌لیک دور، هیچ که‌سم نه‌ده‌ناسی، که‌سیش منی نه‌ده‌ناسی، وه‌کو که‌ر و لال وا بووم، باش بزانه، ټه‌و روژده‌ی له گوند دهرچووم سینه‌م دمدیم لای ټیوه به‌جه‌پشت، ټه‌و فرمیسکانه‌ی ده‌رژان هی سینه‌م دمدمی بوون، ټه‌و هاو‌اره‌ی له گویی هه‌مووتان دا ده‌زرینگایه‌وه، هی سینه‌م دمدمی بوون، هه‌ستم، گیانم، دید و خو‌شه‌ویستی و می‌شکم لای ټیوه بوو، ټه‌و بنه‌ماله‌یه‌ی بووم به‌بووکیان نیو ټازه‌ری و نیو کورد بوون، هاوسه‌رکه‌م ته‌مه‌نی زور له من گه‌وره‌تر بوو، مرؤقیکی نه‌زان و بی ټیراده بوو، له قسه‌ی ده‌ورو به‌ری دهرنه‌ده‌چوو. پاش هه‌فته‌یه‌ک له هاوسه‌رگرییم، ژیانیکی له ټاگری نیو دوزه‌خ خراپ‌ترم بو ټاماده کرابوو، روژ به‌روژ پتر ده‌یسووتاندم، هه‌ناسه‌م له‌به‌ر برابوو. ټه‌و سینه‌مه‌ی روژانه له باران هه‌لده‌هات، چون ته‌رزده‌ی لینه‌اتبوو، راستت ده‌ویت، من نه‌مده‌ویست له باران هه‌لیم، له‌به‌ر ټه‌وه‌ی ده‌مزانی روو به‌رووی ته‌رزده‌ی هه‌مه‌وه. ټه‌و روژده‌ی هان بمبه‌ن، باوکم هاته لام و به‌گویمدا چرپانندی "کچم شتیکم له ده‌ست نایه‌ت، وه‌لی هیوادارم ټه‌م هاوسه‌رگرییه بییته ده‌رگایه‌کی خیر و له‌سه‌رت بکریته‌وه، بمیووره، ده‌زانم هه‌له‌م زور بوو، داوا له خودا ده‌که‌م له ټیستا به‌دواوه به‌خته‌وه‌ر بی" راستت ده‌ویت، باوکم ده‌یزانی ده‌رگای دوزه‌خم له سهر ده‌کریته‌وه، ټه‌و ته‌نیا دل‌ی منی خو‌ش ده‌کرد، خو‌ی وه‌کو په‌ریشان نیشان ده‌دا، به‌لام وه‌ها نه‌بوو.

دوو مندالم بوون، له‌یلا و فه‌هاد، بارم گرانتر بوو، له‌یلا له فه‌هاد گه‌وره‌تر بوو، روژ به‌روژ هه‌ردووکیان گه‌وره ده‌بوون، ټارامی له نیو خیزانه‌که‌ماندا نه‌بوو، شه‌ر و پیکه‌له‌پرژان بوونه کاریکی روژانه، هه‌ر روژده‌ی ژنیک خو‌ی ده‌سووتاند، خو‌ی هه‌لده‌واسی یان ده‌ستیان له منداله‌کانیان هه‌لده‌گرت و به‌جیان ده‌هیشتن. ژنان ره‌شبین و بی هیوا بوون. غه‌در و توندوتیژی پیواون له ټاستیکی ترسناکدا بوون، ژنان نه‌یاندته‌وانی چاویان بکه‌نه‌وه، هینده‌م سه‌ختی ده‌بینی ټاواتم بو ژیان لای باوه‌ژنم ده‌خواست و به‌موم بوی ده‌گه‌رام. تیگه‌یشتم، که هاوسه‌رگری گورستانی یه‌که‌مه بو ژن، ټه‌و روژده‌ی شوو ده‌که‌ین، ده‌مرین، شتیکم له‌سه‌ر ناوی ټیمه نامینیت، نه هوش، نه گیان، نه ټیراده، نه ټه‌ستاتیک و ټاسووده‌یی. بو ټه‌وشه‌ده‌لیم. شووکردن مردنی یه‌که‌ممانه، له ټاینه‌کاندا ژن له‌نیو‌براو، کی هه‌یه بل‌ی له ټیراندا ژن ده‌ژین؟ نا مه‌حاله! دوو مندال له ټه‌ستومدا بوون و ده‌بووا دایکایه‌تیان بو بکه‌م،

هرچه نده خومیش هیشتا مندال بووم، مه گهر مندال ده توانیت دایکایه تی بو مندالان بکات؟ نا، شیرین من لهو ته مهنه بچووکهدا دوو مندالم هینایه دونیا، نادادی لهو خیزانه دا باری دهر وونیمی ده شتواند، وازم له خواردن و خواردنه وه هینابوو، روژ به روژ، سات دوی سات ده توامه وه، هیچ به گهرومدا نه ده چوو خوارئ، توشی نه خوشیه کی قورس بووم. له یلا و فهرهاد دایمه به دیار سهرمه وه ده گریان، کهس به ختوی نه ده کردن، بی سهر پهرشت بوون. ئەو دۆخه ی ئەوان ئازاری دهدام، فره هه ولم دهدا بهرگه بگرم. دیسانه وه، له پاش دوو سی مانگ به هوش هاتمه وه، کوتایی دوایین مانگی زستان بوو، دوی قاوه لتی ته له قیزی نه کهم هه لکرد، هه والیکی بلاو کرده وه هه مومانی تاساند، باسی به دیلگرتنی ریبهری گه لی کورد عه بدولا ئوجه لانی ده کرد، ئەو کاته ئەوم نه دهناسی، وه لی خه لکی لای خومان رابوون و رژانه سهر شه قامه کان، خویان ده سوتاند، له روژ هه لاتی کوردستان دۆخیکی نائاسایی بهرپا بوو. دواتر تیگه یشتیم، که ئەو ریبهری کی کورده، دواتر زور وتاری ئەوم له ته له فزیونی کوردییه وه ده بیینی، به وردیی گویم بو را ده دیرا، قسه کانیم سه بارهت به ژنان فره پی باش بوون، گه لیک سهرنجیان راده کیشام، که لهو سهرده مه دا هیچم له باره یانه وه نه دهنانی.

به هار هات، سهر له ئیواره یه ک، گروپیک شهرفان بو مالمان هاتن، یه که مجار بوو ئەوان ببینم، دوو هه قالئ ژنیان له ته کدا بوون، زور جوان دهدوان، وهکو دوو فریشته وابوون، دهر باره ی نازادی و شتگه لیک قسه یان ده کرد، که هه رگیز نه مژنه فته بوون، ئەو شه وه سینهم دمدی هاته وه، سینهمی زاگرۆسی گه رابوو جه وه هری خوی، دیسانه وه په ر و بالم لی روابوون، ئیژیته ده ستم به گویایی ئه فسوناوی گه یشتوو، زور متمانه م به خوم هه بوو. ئەو شه وه دل م رووناک و باری دل م سووکه وه بوو، چاوه کانم دهر بیکانه وه، ورده ورده هیوای سیسه وه بووم زیندوو ده بووه و ده گه شایه وه، جاریکی تر له قولایی دل مه وه پیده که نیم. ئەو ئی شه وئ، ئەو شهرفانانه وهکو حه وار بیه کانی عیسا هاتن، قسه یان کرد و هیوایه کیان له دل م چاند و رویشتن، تاکو به یانی خه و نه چوو ه چاوه یلم، خه یال و هیوایه کم هه بوون، چاوه روانیم له ژیان هه بوو، له چاویاندا ژنگه لی قاره مان و ئایندهم ده بیینی. چ هه ستنیکی خوش و به خته وه ریبه کی ناکوتا بوو، شه ویکی کهم وینه بوو، نارامیی به گیانم ده به خشی. بیر به ره وه، دوو ژنی نازاد، هاتن و باسی سهر به سستی و نازادیان بو یه کیکی بی هیوای چون من ده کرد و هه موو که سیش گویی لی ده گرتن. چی له وه خوشتر؟!

ماوه یه کی دریژ به سهر سهر دانه که یاندا تیپه ریوو، بیر و هزر م روون ببوونه وه، بریاری خوم دابوو، چاوه روانی روژ بووم و ئەو روژه پیروژ هات، روژی ژیانه وه، ئەو روژه ی له گورستانی تهنگ و تار قوتارم بی، له یلا و فهرهادیش ئاماده بوون و له بن شه وقی مانگی پوشپه ردا، لهو گونده ی دهر فته ی هه ناسه دانی لی بریوووم، دهرچووم. شهرفانانی نازادی چاوه ریم بوون، کاتی گه یشتینه لایان، رهنگه بر وا نه که ی، چون ئەستیره یه کم لی هات، که خوی به ئاسمان گه یاندوو، هه ستم به نازادی ده کرد، خوشحال بووم به وه ی له یلا و فهرهادیش به نازادی گه وره ده بن، هه موو شتیک به دروستیی فیر ده بن. کاتی ده بیینی پیم نالین "دایه" ئیژن "هه قال" متمانه یان به خویان ده بییت. ئیستا له یلا کیژیکی گه وره، به به هره و لیژانه. لهو روژه وه ی هه نگاوم بو چیا نا، هه موو دونیم گورا. مروژ له چیدا له سهر بنه مایه کی دروست ده گوریت، روژ به روژ فیری شتی نوچ ده بییت، ئاسوی بنه سته بووی ده کریته وه، میشکی ته مومژاوی روون ده بیته وه، جیهانی تاریکی رووناک و خه یاله مردوو هکانی زیندوو ده کاته وه. چیا جیی خوناسیین و بیینی خوده، پاکترین جیی ئەم زه مینه یه، مروژ له حه قیقهت نزیک ده کاته وه، ببوو ره سهر م ئیشتاندی. شیرین به زهر ده خه نه وه گوتی:

- هه رگیز بیزار نابم.
- خۆزگه ئیستا په ریای حه سویدیش لی ره بوایه!
- ئەو روژه ش دیت...
- راسته.
- ئەو کاته هه رسیکمان پیکه وه پیده که نین.
- خۆزگه.
- وا هه قال سه ما بانگت ده کات!
- ده ی مالئاوا.
- شیرین به دوایین قسه ی سینهم راجله کی، له خۆوه گوتی:
- نا، سینهم دمدی مه چۆ!
- کاتی بو دهر ووبه ری خوی روانی، له ژوو ره تاریکه دا به ته نی بوو.
* * *

هیشتا چاوه کانی شه ته ک درابوون، به به ندیکی ئەستور پیچرابوون، له بهر دهرگا رایانگرتبوو، ناچار یان کردبوو به پتوه رابوه ستنیت، له بیه یزیدا چۆکه کانی دهر له رزین، به راده یه ک تینوو و برسی بوو هیزه ی نه بوو ته نانهت شه قاویکیش هه لگرئ، چی نه مابوو بکه ویت، به هیواشی کشایه وه دواوه و پشتی به دیواره که وه نا، هه ردوو ده ستنیشی له پشته وه به سترابوون، سه ری په نجه کانی ده سوتانه وه، ژانیکی توندیان پیدا ده گه را، نازاری پییه کانی هینده بوون، ده تگوت به سهر درکدا ری ده کات. هه موو شوینی کش و مات بوو، یه که مین جار بوو هه نسکی گریان، هاوار، قیره و فیغانی نه ده ژنه فت، پیده نگیه کی سهرنجراکیش بالی به سهر قاوشه که دا کیشا بوو. نزیکه ی دوو سه عات ده بوو له بهر دهرگا که رایانگرتبوو، چه ندی کاته که دریژتر ده بووه، پتر هیزی له بهر ده برا، هه ناسه ی توند ده بوو و ئاره قه له ته ویلی ده چۆرا، له ناکاو به لادا هات و کهوت، پاسداریک، که له نزیکیه وه ویستابوو، قیراندی:

- بو داده نیشی؟ هه سته سهر پی.
- دانه نیشتووم!
- ئە ی چی ده که ی؟
- نابینی که وتم؟
- بو ده که وی؟
- هیژم له بهر براوه.
- هه سته سهر پی.
- ناتوانم!
- ده لیم زوو هه سته! ده ی زوو!
- ناتوانم.

-چۈن ناتوانى؟

- تىنم تىدا نىيە.

-دەبى ھەستى.

-تىناگەي؟

-ئەو دەلىي چى؟

-دەلىم تۇ تىناگەي؟

-دانىشتن قەدەغەيە.

-نزىكەي سى سەعاتە بۇ ئىرەتان ھىناوم، بەئاگايىيەو ھاوھا دەكەن، ئىو دەزانن قاچم

زامدارە، ھەلئ لەسەر پى پاتانگرتووم، نيازتان چىيە زوونەنجامى بدەن.

- لىرە دەتەين.

- بۇ كوي؟

-جىيەكى دوور.

- دەمەوي دەمودەست بمبەن.

- كەمىكى ماو، بەدەستى خۇم دەتخەمە ئەو دۇزەخە!

شىرىن بەو دانىشتتە ھەندى ئىشى قاچى كەمەو بو، لەسەرخۇ ھەستايەو سەر پى،

دوای چەند خولەككىك، دوو كەس ھاتن و ئەملاولايان گرت و برديان. ئۇتۇمبىلىكى داخراو

لەبەردەم بەرئو بەرايەتى ئىتىلاعات راوہستابوو، دەروازەي بەشى دووہمى قاوشەكەيان

والا كرد، فرىيان دايە نىو ئۇتۇمبىلەكە، بۇنىكى ناخۇشى لىوہ دەھات، ھىلنجى ھات و

رشاپەو، ئەسرىن لە چاويلى دەچۇران، ھەناسەي توند ببوو. ئۇتۇمبىلەكە جىي ھەواگۇرپى

نەبو، گەلئ تەنگ بو، لەسەر سەكۇيەكى دانىشت.

ھىشتا دەقەيەك تىنەپەرىبوو، جارپىكى تر دەرگاي ئۇتۇمبىلەكە كرايەو، يەككىكى تریان ھىنا

و لاي شىرىنەو دايان نا، ئەويش ھەكو شىرىن رشاپەو. چاويان بەسترايوون، يەكديان

نەدەبىنى، شىرىن بەدەنگىكى نزم پىي گوت:

-توزىك ھەرە ئەملاوہ.

-تۇ كىي؟

-گرنگ نىيە كىم! توزىك ھەرە ئەملاوہ و لەسەر سەكۇكە دانىشە، پال بدەو، كەمى

دەحەسىنئەوہ.

-باشە! بەلام چاوم نابىنئت.

-بەدەست دەتوانى سەكۇكە بدۇزىتەوہ.

-دەست بدەم لە كوي؟

-ئىرە زۇر تەنگە، توزىك ھەرە ئەملاوہ، دەيدۇزىتەوہ.

-باشە.

شىرىن لە دلئ خۇيدا گوتى:

ئەم دەنگە بەگويم غەرىب نىيە! ئەم دەنگەم لە كوي ژنەفتووہ؟!

لەپال يەكدى دانىشتن، ئۇتۇمبىلە سەرداخراوہكە بەرىكەوت، نىو سەعاتىك دەبوو بەرئوہ

بوون، شىرىن دىسانەوہ لە دلئ خۇيدا گوتى " تۇ بىژى ئەمە كى بى! داخۇ گەر بېرسم

وہلامىكى چۇنم بداتەوہ؟! " بىيارى دا بېرسى:

-دەتوانىن يەكتر بناسىن؟! من نام شىرىنە.

-ھەلە تىنەگەيشتم نا؟ ناوت شىرىنە؟

-بەلى.

-داخۇ ھەمان ئەو شىرىنەيە، كە من دەيناسم.

-نازانم تۇ باسى كامە شىرىن دەكەي؟

-نام سەمىرەيە.

شىرىن جۇشئىكى سەبرى گرت:

-سەمىرە تۇي؟ بۇ دەنگت ئەوہندە گۇراوہ؟

-دەنگى تۇش وايە، نەمناسىيەوہ، سەرم سوپما.

-منىش.

-توزىك ھەرە ئەملاوہ.

-ھەقال شىرىن چۇنى؟

-من باشم، تۇ چۇنى؟

-من..

-ئى.

-منىش..

-سەمىرە بلئ چۇنى؟

-باشم.

-نا، نا راست ناكەي، وا ديارە بارودۇخت باش نىيە.

-وہلا باشم.

-ئەو ھەموو رۇژە لە كوي بووى سەمىرە؟ تۇيان بۇ كوي برد؟

-من لىرە بووم لە ژوورپىكى ژىرزەويدا.

-بۇچى؟

-دەيانويست دان بەشتى نادروستدا بنىم، نكوليم لئ كرد، رۇژانە ئەشكەنجەيان دەدام،

پىيانوايە، كە من شەرقاتىكى پۇاكم.

شىرىن، دەمىكى ناوى پۇاكى ژنەفت سەرى سوپما، چونكە تا ئەو رۇژە ھەرگىز باسى

پۇاكى بۇ سەمىرە نەكردبوو.

-سەمىرە!

-بەلى.

-تۇ ناوى پۇاكت لە كوي بىست؟

-ئەوان بەمنيان گوت.

-چۇن؟

-دەيانگوت پۇاك ناوى پارتى كوردەكانە.

-دروست ئىژن.

-چەندە بەرگىم كرد، ھەر قەناعەتيان نەكرد، دەي كەواتە لە ئىستاوہ پۇاكىيمە.

شىرىن پىكەنى:

-كچى تۇ ھەر رۇژە و دەبىتە شتىك.

-من لە ھەلومەرجى سەخت و زەحمەتدا راستى خۇم ناسى و بىنى، سەرەتا كردمىان

بەكورد، دوايىش بەپۇاك، دەبىنى لەم دۇزەخەدا ناسنامەي منىش دروست بوو.

-سەمىرە!

-بەلى.

-مروۇف گەورەترىن راستى لە نەيارەكانى خۇيەوہ فىر دەبىت.

-راستى منيان نىشانى خۇم دا.

-ئىمەي كورد بەو شىوہيەين، داگىركەران تەنى ولاتەكەيان پارچە نەكردووين، بەلكو

چەستە و دل و مىشكىشيان پارچە پارچە كردووين.

له و ژووره تاریک و ژیر زهوییه هیچ نه‌ما به‌سهرمان نه‌هینن، به‌رده‌وام ده‌یانگوت، نه‌وه‌ی به‌سهر شیرینمان هینا، به‌سهر توشیدا ده‌هینن، له تویینتییدا زمانم گو ناکات، نیوکیان به‌پیمه‌وه نه‌هیشت، شوینیک له جه‌سته‌م نه‌ماوه زامی پیوه نه‌بیټ، هه‌ست ده‌که‌م میشکیان له سهرم نه‌هیشتووه، سنی شه‌و له‌سهر یه‌ک نه‌شکه‌نجه‌یان دام، ده‌یانخسته‌ نیوان دوو ته‌خته، ته‌نی سهرم به‌ده‌روه بوو، ته‌خته‌کانیان به‌پی ملی هه‌رکه‌سیک دروست کردبوو، له کاتی نه‌شکه‌نجه‌دا ته‌خته‌که‌یان له ملم ده‌جه‌راند و بایانده‌دا، نه‌م نه‌شکه‌نجه‌یه به‌راده‌یه‌ک درندانه بوو، چیت نه‌مده‌توانی ملم بجولینم، دواتر دلۆپ دلۆپ ناویان به‌سهر سهرم به‌رده‌دایه‌وه، هه‌ر دلۆپه‌ی مردنیک بوو، هینده نازاربه‌خش بوو، له‌گه‌ل هه‌ر دلۆپیکدا واتده‌زانی دنیا به‌سهرتدا که‌وتووه، بروسک له چاومه‌وه درده‌چوو، جه‌سته‌م هه‌لده‌له‌ری، ده‌مویست هاوار بکه‌م، به‌لام ده‌نگم درنه‌ده‌هات، ده‌تگوت که‌سیک ده‌ستی خستوته سهر دم‌م، هه‌ناسه‌م درنه‌ده‌چوو، نه‌مه‌ چهن‌دین سه‌عات دریزه‌ی ده‌کیشا، سنی جار هه‌مان نه‌شکه‌نجه‌یان دامه‌وه، به‌راده‌یه‌ک زمانم گران ببوو، وامده‌زانی رووباریک له گویمه‌وه هه‌لقولاه، گرمه گرمیکی سه‌یری لیوه‌ده‌هات، نیستاش زایه‌له‌ی نه‌و ده‌نگه له گویمدایه، سهرم دیشیت، زمانم به‌قورسی ده‌بزویت.

روژیکیان، سه‌رله‌به‌یانیه‌کی زوو بوو، بۆ ده‌روه‌ی ژووره‌که‌یان بردم، له شوینیک رایانگرم، چاومیان کردبووه، به‌لام له‌به‌ر لیدانی زور چاوم باش نه‌یده‌بینی، هه‌موو شتیک له‌به‌رچاوم ته‌مومژاوی بوو، نه‌و هه‌یوانه‌ی لی راوه‌ستا‌بووم، لای راستیه‌وه دوو په‌نجه‌ره‌ی لی بوو، ته‌نیا دوو شوشه بوون، کیلونیان نه‌بوو، به‌بایه‌کی کز ده‌کرانه‌وه، له په‌نجه‌ره‌که‌وه بۆ ده‌روه‌م روانی، ده‌ری نارام بوو، پشیله‌یه‌کی ره‌ش به‌قاچیکی شکاوه‌وه به‌قراخ جاده‌که‌دا ده‌رویی، جاروبار راده‌وستا و گوئی قوت ده‌کرده‌وه، ده‌می ده‌کرده‌وه و زمانی ده‌رده‌هینا، سه‌یری ده‌ورو به‌ری خوی ده‌کرد و جاریکی تر به‌شه‌له شه‌ل به‌ری ریگه‌ی ده‌گرته به‌ر. چهنده‌گه‌لایه‌کی وشکه‌وه‌بوو وه‌کو په‌ر، به‌ده‌م شنه‌باوه ده‌خولانه‌وه و سه‌مایان ده‌کرد، به‌ده‌م باکه‌وه دیار نه‌بوو روو له کوئ ده‌که‌ن، به‌لام به‌سه‌ربه‌ستی ده‌بزوان، له پر مندالیکی شه‌ش، سه‌وت سالان له‌به‌رده‌ممه‌وه تیپه‌ری، قژیکی ره‌ش و دریزی هه‌بوو، نارده‌قه‌ی نیوچه‌وانی به‌سهر گوپه‌کانیدا ده‌چورا، به‌ده‌ست ده‌یسریه‌وه، شتیک له ده‌ستی راستییدا بوو، بۆم روون نه‌بووه چی بوو، ده‌مویست بۆم پروانیت، ناوری نه‌دایه‌وه، ده‌تگوت هه‌رگیز له ده‌روه نه‌ژیاوم، نه‌و دیمه‌نه بۆ من زور سه‌رنج راکیش بوو، هیشتا له سه‌یرکردنی ده‌روه تیر نه‌ببووم، هاتن و بۆ جییه‌کی دیکه‌یان بردم. له پشت جامه‌کانه‌وه رایانگرم، کاتی سه‌یری به‌رده‌مم کرد، دایکم بینی، بروام به‌چاوی خۆم نه‌کرد، دوو پاسدار پیشیان پی گرتیوو، به‌توندی په‌نجه‌یان لی راده‌وه‌شاند، تیگه‌یشتم، که هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌که‌ن. دایکم به‌چاوی پر له ترسه‌وه سه‌یری ده‌ورو به‌ری خوی ده‌کرد، وه‌کو ئاسکیکی بریندار، بی چاره، بی حال، سه‌رسورماو و به‌گومانه‌وه فرمیسک له چاوانی ده‌باری. دایکمیان به‌به‌رچاوی منه‌وه نه‌شکه‌نجه‌ دا، نه‌و ساته بۆ من گه‌وره‌ترین نه‌شکه‌نجه بوو، نیس له جه‌سته‌م ده‌گه‌را. کاتیک یه‌کیک له پاسداره‌کان به‌پوتینه‌که‌ی پی به‌قاچی دایکم دا نا، هاواری دایکم ئاسمانی ده‌هه‌ژاند، ده‌یانویست من تیگه‌شکینن. ناچار بووم به‌شینه‌یه‌کی جیاواز هه‌لسوکه‌وت بکه‌م، هه‌ستم کونترول بکه‌م و بیخه‌مه لاه. هاتن و پینان گوتم:

-یان قسه ده‌که‌ی یان دایکت ده‌کوژین.

یه‌کسه‌ر، بی بیرکردنه‌وه پیم گوتن:

-بشمکوژن، شتیکم بۆ گوتن پی نییه.

تیگه‌یشتم، که دایکم داواکه‌ی نه‌وانی په‌سه‌ند کردووه، چیان ده‌گوت، دایکم سه‌ری

ره‌زامه‌ندی ده‌له‌قاند. قولیان گرم و بۆلای دایکم بردیانم، کاتی دایکم دۆخی په‌ریشان و سه‌روچاومی بینی، هاواری لی هه‌ستا و خوی له ئامیزم وهرنا، هیچمان نه‌گوت، دیار بوو دایکم به‌لینی پیدابوون. به‌بینی دایکم خۆشحال نه‌بووم، به‌پیچه‌وانه‌وه گه‌لیک خه‌مبار بووم. دایکم به‌توندی له ئامیزی گرم، قژم له نیو نارده‌قه و پیسییدا ره‌ق و وشکه‌وه ببوو، ده‌ستی له‌رزوکی به‌سهرمدا هینا، دانیشتن، به‌په‌روشی هه‌لوئستییه‌وه بووم. دایکم به‌ده‌نگیکی نرم، غه‌مگین و ره‌شبین، بی هیوا و تیشکاو گوتی:

-کچه‌که‌م سه‌میره!

-به‌لی دایه.

-چۆن ناوه‌ات لی هات؟

-چیم لیها‌تووه؟

-ته‌نیا چه‌رم و نیسکت ماوه.

-خه‌مت نه‌بی دایه.

-چۆن خه‌مم نه‌بیټ؟

-غه‌مگینم بۆت.

-بۆ من خه‌م مه‌خۆ.

-سه‌میره! نه‌وه ده‌لی؟

-ده‌لیم، بۆ من نازاری خۆت مه‌ده.

-تو ده‌زانی چی ده‌لی؟

-به‌لی.

-من دایکم، دایک!

-نا، نا هۆشت له‌سه‌ر خۆت نیه.

-دایه!

-چییه؟

-تا نه‌مرو هۆشم له‌سه‌ر خۆم نه‌بوو، به‌لام له مه‌ولا هۆشم له‌سه‌رمدایه، پروات به‌وه هه‌بی.

-سه‌میره، کچه‌که‌م ره‌نگه میسکت تیگچوویټ و باش بیر ناکه‌یته‌وه.

-نا، دایه.

-کچه‌که‌م!

-بلی دایه، چیت لیم ده‌ویټ.

-کچم، نه‌مده‌زانی پیوه‌ندیت له‌گه‌ل نه‌و ریخراوه خودانه‌ناسه هه‌یه.

-دایه، نه‌وانیش هه‌مان شتیان پی گوتم، که چی تۆش نه‌و شته‌ چه‌وت و چیلانم پی ده‌لینته‌وه.

-باشه کچم تو چۆن که‌وتیته سه‌ر رییه‌کی ناوها؟!

-من نه‌که‌وتوومه سه‌ر هیچ رییه‌ک به‌لام...

-به‌لام چی؟

-نه‌وانه منیان خسته سه‌ر رییه‌کی زور باش.

دایکم که‌می به‌ده‌نگی بلندر گوتی:

-تو چی ده‌لی سه‌میره؟

-ده‌لیم تا نیستا هیچ رییه‌کم نه‌بوو، به‌لام نیستا رییه‌کم هه‌یه و ده‌بیرم.

-رپی چی، شیت بووی؟

-نا دایه، شیت نه‌بووم.

-تو باسی چی دهکەیی؟
 -من دهلینم، من کوردم.
 دهمیکی ئەوهم درکاند، دایکم بهلهرزه کهوت، له جیبی خۆی ههلبهزییهوه و چی وای نهمابوو له هۆش خۆی بچیت، دهتگوت دلی له لیدان کهوت، چاوانی داخران، کهمیکی پین چوو چاوی ههلتنا و گریا.
 -سهمیره تو دتهوئی من بکوژی؟
 -نا دایه، دهمهویت راستیت پین بلیم.
 -راستی چی؟
 -بۆ خودا ههموو بهندهی خۆی یهکسان نهخولقاندوو؟
 -بهلی.
 -کهواته تو بۆ ئەوهنده له کوردبوون دترسی؟
 -وا نییه.
 -با، وایه!
 -لهوانهیه ههندی کهس درۆیان لهگهلت کردب، شتی وها نییه، ئیمه کورد نین.
 -دایه ئەوان پینان گوتم من کوردم.
 -ئهگەر من کورد نهیم و باوکت کورد نهی، تو چۆن کوردی؟
 -تو من دهخهلهتینی.
 -خهلهتاندنی چی؟
 -تو کوردی، باوکیشم کورده، بهلام ئەو تا ئەمرۆ نارەواییهکی گهورهی کرد و ئیمه و هک بیانی گهوره کرد، باش بزانه ئەو رژیته ههراگیز ئیوهی وهک خۆی نهبینیوه و ناشیبینیت.
 -کچهکهه، ئیمه....
 -بلی دایه، ئیوه چی؟
 -ئیمه له پیناو ئیوهدا ئەوهمان کرد.
 -نا دایه ئیوه شتیکتان بۆ ئیمه نهکردوو، ئەوهتان بۆ خۆتان کردوو، راستی ناشاردیتهوه.
 -کچم ههراچییهکیان لیت دهویت، بیللی و با بۆ مال خۆمان برۆینهوه، بروانه له چی بارودۆخیکدای.
 -بزانه، جاریکی تریش تویان ههلهتاندوووه.
 -نا، نا نازادت دهکهن.
 -دایه! من چیان پین بلیم؟
 -دهلین سهمیره چۆته نیو ریکخستنی کوردهکانهوه.
 -راسته! ئەوان لیره منیان خسته نیو ریکخستنی کوردهوه.
 -سهمیره، کچم ئەگەر تو قسه نهکەیی ههموومان دهگرن.
 -مهترسه، ناتانگرن. تو باوهرت بهمن نییه، وهلی باوهرت بهوانه.
 -نا، کچهکهه نا، وا نییه!
 -با، وایه!تو دتهوئی نازادت بکهن، لهوانهیه ههندی گوشارت بۆ بهینن، بهلام دواتر بهرت دهدن، بروانه چۆنیان ئەشکهنجه داوی، مه بهستیان ئەوهیه له ریی تووه من بشکینن.
 -کچهکهه چۆن دهبیت تو لهه بارودۆخدا بمینیتهوه؟
 -دایه، لیره ژنیکی کوردم ناسی، ناوی شیرینه، زولمیکی زۆر لهو ژنه دهکهن، ئەشکهنجهیهکی دهکهن بههیچ زمانیک وهسف ناگریت، تهنیا له بهرئهوهی کوردین وامان لی دهکهن، تو تا ئیستا بهزمانی خۆت لهگهله مندالهکانت قسهت نهکردوو، کوردبوونی خۆت شاردهوه، ئیمهت وهکو فارس و نهیاری گهلهکهمان گهوره کرد. تو دهزانی ئەوان ههموو روژی

جینو بهگهلهکهه دهدن و دهلین، کورد سهراچاوهی ههموو ویرانکاری و خراپهکارییهکن، له کاتیکدا ئەوان تهنی بۆ ماف و کهرامهتی خۆیان تیدهکۆشن، شیرین باسی سمایل خانی شکاک (سمکو)، قازی موحهمههه، لهیلا قاسم، رییبهی کورد عهبدوو لا ئوجالان و دکتور نوری دهرسیمی دهکرد، ئەوانه ههموویان رییبهی کوردن.
 -سهمیره گیان.
 -بهلی.
 -تو داها تووی خۆت تاریک دهکەیی؟
 -نا، من داها تووی خۆم رووناک دهکهمهوه.
 -ئیمه دهخهیته نیو ئاگری دۆزهخهوه.
 -نا، له نیو ئاگرتان دهردههینم
 -کچهکهه کهمیگ نارام به، وا ههلسوکهوت مهکه، باش بیر بکه رهوه.
 -سهیرکه دایه! نهیارانمان فیری کوردبوونیان کردم، بهلام تو دتهویتی دوورم بخهیتهوه.
 -سهمیره نابینی رۆژانه دهیان کهس له سیداره دهدن.
 -له سیدارهشم بدن لهو رییبه پاشگهز نابمهوه.
 -سهمیره من بهلینم پین داو، که تو لهو رییبه ههلهیه پاشگهز بکه مهوه، دهی تو بیر له من، خوشک و براکت بکهیتهوه.
 -دهزانم که بهلینت پیداون، بهلام...
 -بهلام چی؟
 -من بهلینم بهخۆم داوه، داوی ئەو ههموو ئیش و نازاره ههراگیز لهو رییبه پاشگهز نابمهوه.
 -دایکم بیچاره بوو، نهیدهزانی چی بکات، بهچاوی پر له فرمیسکهوه گوتی:
 -سهمیره کچم، بمبوره بهلام ئەگەر تو لهو رییبه پاشگهز نابیتهوه ناچارم حاشات لی بکهه.
 -خۆت دهزانی دایه، من گلهبیت لی ناکهه.
 -دایکم له ئامانجهکهی دا، سههرکهوتوو نهبوو، بۆیه زۆر بی تاقهت بوو، بهتورهیییهوه ههستا و جیبی هیشتم، ئەو شهوه پتر ئەشکهنجهیان دام و چهند نینۆکی تریشیان دهرهینام، سی رۆژ خواردنیان پین نهدام، ههراگیز توم له بیر نهدهچوو، تا ئیستاش خوین له نینۆکهکانم دهچۆرئ.
 -شیرین بهدهنگیکی پر کهسهه گوتی:
 -منیش ههراگیز توم له یاد نهکردوو سهمیره.
 -تو گومانته له من نهکردبوو، وا نییه؟
 -ههراگیز.
 -داخۆ ریگاکه زۆری ماوه؟
 -نازانم!
 -ماوهیهکی درژه بهرئیهین.
 -رهنگه کهمی مابیت.
 -هیوادارم زۆری نه مابیت.
 -داخۆ بۆ کویمان دهبن؟
 -گرنگ نییه بۆ کویمان دهبن، بیر لهوه ناکه مهوه.
 -ئهی بیر له چی دهکەیتهوه؟
 -گەر لیکمان دا برن خراپه.

-دروسته.

-گەر ليكيان دابرين ئاگادار خۇت بە.

- تۆش ھەروا.

-بەدلىيايەو ھەكتر دەبىنين.

-بەدلىيايەو ھە.

-بەلى، تا ئەو كاتە ئاگات لە خۇت بيتت.

لەو كاتەى پىكەو ھەدوان، ئۆتۆمبىلەكە وىستا، بەپەلە ھەرگەكەيان كەردەو ھە بەخىرايەكى بروسكئاسا لە ئۆتۆمبىلەكە دايانگرتن، ديار نەبوو بۇ كوئىيان دەبەن، شەو بوو و دىنيا گەرم و تاريك بوو.

* * *

تر سەيرى كەردەو، ئەمجارەيان بوون بەدوو ژن، لە نيوانياندا گىراويك ھەبوو، خوين لە لووتىەو ھەپزا، بەباشى رووى نەدەبىنى، تەنى لاوو و قژى بىنى، راچلەكى، پاشەوپاش كىشايەو، ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشا، لەبەرخۆيەو ھەگوتى "رەنگە ئەو بيتت! دەستى خستە ژىر چەناگەى و لە بىر را روچوو، لەپەر گوتى: "نا، نا پىموانىيە! ھەو نەبوو" دىرۇنگ بوو، ھەلى نەيدەويست برۋا بكات، كە ئەو ھەى بىنيويەى راست بى، توشى دلەكوتى بوو و گوتى "نا، نا بە دلىيايەو، بەھەلەدا چووم، بوچى مەگەر ئەو دەگىرەيت؟ ئەو لە چىاي و لاتە" ھەرچەندە ئەمەى لەتەك خۇيدا دووپات دەكەردەو، بەلام لىدانى دللى ئاسايى نەدەبوو ھە و پتر و پتر دەبوو.

سەمىرە لە ژورەكەى بەرامبەرى دانرابوو، دەويست بانگى بكات، دەمى برە بەردەم كۈنەكە و بەدەنگىكى نزم بانگى كرد:

-سەمىرە، سەمىرە.

-چىيە؟

-دەنگم دىت، نا؟

-بەلى.

-لە كوئى؟ ۋەرە بەر ھەرگاگە.

-لەبەر ھەرگاگەم.

-گوئىت بەباشى لەبەر كۈنەكە راگرە.

-باشە.

-ئىستا دەنگ باشە؟

-زۆر باشە.

-ئىستا يەككىيان بىرەدا برد، تو روخساريت بىنى؟

-دوو كەس بوون، كامەيان؟

-دوايىيان.

-بەلى، روخساريم بىنى.

-بۆم ۋەسەف بگە، چۆن بوو؟

-دەموچاويكى خرى ھەبوو، تەويلى فراوان، چاۋەكانى بچووك بوون، لوتى بچوك و لىۋەكانى ئەستور بوون، بالاي ئەو ھەندەى تو دەبوو، ھىندەم بىنى، شىرين دەنگم بىست، تىگەيشتى، بۇ پرسىيارى ئەو ژنە دەكەى؟ شىرين، شىرين، شىرين..

دەتگوت شىرين لەوئى نىيە، دەنگى برا، ۋەكو ئەو ھەى دەنگى سەمىرەى نەژنەفتى، بەردەوام لەبەر خۇيەو دەيگوت "ئەو، ئەو، بەھەلەدا نەچووم، چۆن ئەويان گرتوۋە، چۆن..."

سەمىرە جارىكى تر بانگى شىرينى كەردەو:

-بىوورە، فەرمو!

-چىت لى ھات؟

-ھىچم لى نەھاتوۋە!

-ئەدى بۇ ۋەلامم نادەيەو؟

-سەمىرە.

-بەلى.

-دەزانى ئەو كى بوو؟

-ئەو پەريا بوو، پەريا!

-پەريا كىيە؟

-ھەقالى ئىمە.

شەويكى تاريك، ھاويىكى سووتىنەر، ديار نەبوو چى روودەدات، چى دەكەن؟ كى دىت، كى دەبەن؟ ئەمەشەو چى دەقەومىت؟ شەويكى دوور و درىژ، بى كوتايى، سەخت و دژوار، كى بۇ جارى دوايى لە ژيان دەروانىت و لە سىدارە دەدريت؟ نا، نا! تەنى بىر لە درىژى ئەم شەو نەبراۋەيە دەكرايەو. كات زورى ماۋە يان نا؟ بۇ نارۋات؟ ئىرە بۇ كاترمىزى لى نىيە و چركە چركى كاترمىز نايەت؟ بوچى كات راۋەستاۋە؟ شەو تا دىت درىژتر دەبىتەو، خاموشە و نابرىتەو، ئەستىرەكان دەنالين، ئىش و ئازار قولتر دەبنەو، زايلەى ھاوار و نالەى مروڤەكان لە پىرەو پىچەلىپىچ و دوور و درىژەكاندا بلندتر دەبنەو، داخۇ ئەوانە دەنگى كىن؟ ئەوانە كىن؟ چ جۆرە ئەشكەنجەيەك دەدرين؟ ئەمرو، دوينى، پىرەى چ جۆرە ئەشكەنجەيەك دراۋن؟ ئەم شەو درىژانە بوچى كوتايان نايەت؟ بوچى ئەم ھەرگا ئاسنىنانە والا نابن؟ كات لىرەدا نىيە، بوچى بوشايى گەردوون لىرە پر نەبوۋتەو؟ بوچى دەنگمان نابىسرىت؟ بوچى لىرە دەنگى مروڤەكان بەر لە خۇيان دەمرن؟ بوچى و... بوچى؟ شىرينى كچە كورد، زىندانى بەلەسىدارەدان سزادراۋ، كچى ئارارات، بەكاۋەخۇ لە جى خۇى جوللا، چاۋى ھەلگۇفى، دواى ئەو ھەى ماۋەيەكى درىژبوو، كە چاۋەكانى شەتەك دراۋون، بۇ بەردەم خۇى روانى، ھەرگايەكى ئاسنى بىنى، كونىك لە ژىر ھەرگاگەدا بوو، ھىندەى چوار پەنجە درىژ و پان بوو، لەو كۈنە بچووكەو رووناكى دزەى دەكردە ژوورى. شىرين دواى چەند مانگى رووناكى و شوئىنىكى دىكەى بىنى، بەرادەيەك خۇشحال بوو، ئىژىتە لە ژياندا رووناكى نەبىنيو، لەبەر خۇيەو دەيگوت "روناھى، بەلى ناۋەكەشم رووناھىيە" ناۋەكەى خۇى بەياد ھاتەو، پىكەنى و سى جار لەسەر يەك گوتى: "روناھى، رووناھى، رووناھى" دەمىكى رىگەى كاروانى ئازادى گرتەبەر، داۋاي كرىبوو ئەو ناۋە ھەلگرت، ھەقالانىشى ئەو داۋايەيان پەسەند كرد، گەلىكى خۇشى بەو ناۋە دەھات.

ھەرچۇنى بى ھەستايە سەر پى، بەھەنگاۋى قورس و ماندوۋەو بەرەو ھەرگاگە پۇيشت، لە پشت ھەرگاگە رۇنىشت، دەستى راستى خستە سەر چاۋى و لە كۈنەكەو بۇ ھەرەو ھەى روانى، ژنىك لە بەردەمىيدا ھەرباز بوو، باۋەرى نەدەكرد، ھەلۋىستەيەكى كرد، جارىكى

-ههقالی تو؟
 -بهلی، هاوته مهن، هاوگوند، دراوسی و هاوری مندالیم.
 -حالی باش نه بوو.
 -بینیم.
 -چون گیراوه؟
 -نازانم.
 -شیرین من شتیکی تریشم بیست.
 -چیت بیست؟
 -دهزانم ئیره کوئییه.
 -کوئییه؟
 -زیندانی ئه وینه.
 -چی؟
 -ئیمه ئیستا له زیندانی ئه وینین.
 -بهلی.
 -ههقالانی ئیمه لیره ههن، هیوادارام له ماوهیهکی کورتدا یه کتر ببینین.
 -بهراستته؟
 -بهلی.
 -زورن؟
 -زور زورن.
 -له و باوه رهدام له ماوهیهکی نزیکدا پیکه وه ده بین.
 -سه میره، شیتته...
 -بلی.
 -سبهینی کاتی هاتن پیتان ده لیتن، یان ده مانبهن بۆ لای گیراوانی تر یان ده ست به مانگرتن ده کهین.
 -باشه.
 -زامه کانت چون؟
 -که میک دیشین، به لام خه م مه خو.
 -دوینی شه و زور دریزبوو.
 -له ئیواریه هاواری که سانی تر دین، نه تژنه فت؟
 -بهلی.
 -وهلی له دهنگی راستی ناچیت، ده لیتی کوپییه.
 -له ئیواریه به و دهنگه گیز بووم.
 -ئهمه دوو روژه وایه.
 -شیرین.
 -بهلی.
 -دهنگ دیت، وا دیاره دیسانه وه لیره تیده په پهن، رهنگه په ریا بیت.
 -له وانهیه.
 -باش سهیری بکه.
 -باشه.

له بهر ده رگا که وه تپه رین، ئه مجاره شیرین زور باش سه رنجی دا، په ریا بوو، نازناوه که ی رووکه ن بوو، رووکه نی زیره ک و جوان، کچه ی روژه ه لاتی.

-شیرین باش بینیت؟
 -بهلی بینیم!
 -خوین له ده میه وه ده چورا...
 -بهلی!
 -هیوادارم شتی خراپتر روونه دات.
 -سه میره جارئ شه و باش.
 -شه و باش.

شیرین بی تین و له ش داهیزراو، ههر که له سه ر به تانییه که پالکه وت، یه کسه ر چوه خوئیکی قووله وه، به بینینی په ریا هه رچی هیزی له بهر بوو له دهستی دا.

* * *

زیندانی ئه وین کونترین زیندانی ئیرانه، شوینی ئه شکه نجه، مردن، بی سه روشوینکردن. له ناوبردن و پاکتاو کردنه. ئه و زیندانه نیوه ی له ژیرزه ویدایه، که پیی ده لین به شی تاییه ت، به شتیکی گه وره ی زیندانه که یه، به وه ستایی بۆ ئه و کارانه دروست کراوه، ده یان راره وی تاریک و تهنگ و دریزی تیدایه، ژووری قوول و تاریک له ناویه کدا دروست کراون. هه موو ده رگا کانی ئاسنن، کاتی ده کرینه وه و داده خرین، دهنگی سامناکیان هه یه، رویشتن به نیو ئه و راره وانه دا هه ناسه ی مروف تهنگ دهکات، ژووره کانیش هه واکیشیان نییه، ته نی له راره وه کانداهه ن، ههر کاتی بیانه ویت ده رگی ژووره کان ده که نه وه، گیراوه کان ده بن و چیژ له ئه شکه نجه دانیان وه رده گرن. مروف هه رچه نده هاوار بکات و بقیرینیت دهنگی به که س را ناگات، به لکو دهنگه که بهر دیواره کان ده که وی و ده گه ریتته وه. له و راره وانه دا چه ندین جور که رهسته ی ئه شکه نجه دان ههن، ئه شکه نجه کانیان به شیوه یه کن هیچ ئیراده، گیان، میتشک و دلنیک خوی له به ریدا راناگریت، دیاره هه موو شتیکی به ناگایی و ورده کارییه وه ده که ن، قسه، لیدان و هه موو شتیکی بۆ تیکشکاندن به ر خودانی کورد و به ره له ستکاره کانی ترن. ئه و زیندانه وه کو تاقیکه یه و له سه ر ژن هه موو جوره ئه شکه نجه یه ک تاقی ده که نه وه. ئه م به یانییه هه مان شتیان کرده وه.

شیرین دهستی به چالاکی مانگرتن کرده وه، به وه ش هار و شیت بیوون، رووتیان کردبووه، ده ست و قاچیان به ستنه وه و خستیانه نیو سه هولا وه وه، له به ره وه سه هولی دیکه شیان بۆ زیاد ده کرد. شیرین وه کو شو ره بی نیو ئا و ده له رزی، به راده یه ک شه که ت، جهسته ی به ته واهه تی که سیره بوو و بورایه وه. ده میکی چاوی هه لیتنا خوی له نیو گروپیکی ژاندا بینیه وه. له به راییدا پییوابوو خه و ده بینیت، وه لی دوا یی بۆی ده رکه وت خه و نییه و راستیه، سه ری سوپما، بۆ ده وره بری خوی روانی، سه میره ی بینی، هه موویان پیکه وه گو تیان " هه قال شیرین به خیر بیی سه میره دهستی له ژیر سه ری نا. شیرین به دهنگیکی نزم و پر ئیشه وه گو تی:

- ناوتان به خیر.
 -شیندار
 -زوزان.
 -له یلا.
 -گولا ف.
 -ئاگرین.

-سىقى.
-ئاسۆ.

سەمىرە چوۋە ژىر بالى شىرىن و بۇ سەر دۆشەكەك بىردى، دواى چەندىن مانگ سەختى و زەحمەت، يەكەمجار بوو لەسەر نوپىنىكى بەو شىۋەيە پال بەداتەوہ. ژنانى نىو قاوشەكە ھاوکارىان دەرگى، زامەكانىيان تىمار دەرگى، خواردىيان بۇ ئامادە دەرگى، دەيانوويست بىدوئىن، بەلام شىرىن بى دەنگ بوو. زۆزان ھاتە لاي دانىشت، بۇى روانى و گوتى:

-ھەقال چۆنى؟

شىرىن دەستى بەگريانىكى بەكول كىرد، فرمىسكەكانى وەكو جۆگەلە بەدىيەيدا دەھاتنە خوار، بەدەنگىكى پىر ئىشەوہ گوتى:

-باشم! بەبىنىنى ئىۋەوہ باشم، ئىستا بشمرم خەمم نىيە.

-ھەقال، ئىرە وەك دۆزەخ وايە، پىكەوہبوون خۇراگرمان دەكات.

-ھەقال زۆزان، كوا پەريا؟

-بەر لەوہى تو بىنن، ئەويان بىرد.

-بۇچى؟

-زۆر گوشارى بۇ دەھىنن.

-كەى دىتەوہ؟

-كەمىكى تر دەھىننەوہ.

-فرە تاسەم كىردوہ.

-تۇ پىشووئەك بەدە، دواى قسە دەكەينەوہ.

-باشە، وەلى كاتى پەريا ھات، خەبەرم بکەنەوہ.

-باشە.

شىرىن ھىشتا سەرى نەخستبوو سەر سەرىنەكە، خەوبردىيەوہ.

* * *

بى دەنگى بالى بەسەر قاوشەكەدا كىشاپوو، ھەموو كونجىك، ژوور و قاوشەكان كىش و ماتن. شىرىن لە خەوئىكى قورسدايە و بەئاگا نايەتەوہ، رۆژ بوو بەئىۋارە، ئىۋارى بوو بەشەو، شەو دواى ھات و رۆژ بۆو، چىشتەنگاو، نىۋەپۆ و عەسرى بەدوادا ھات، شىرىن ھىشتا رانەبووہ. ئەو گوتبووى "سەرخەويك دەشكىنم" بەلام وا دوو رۆژە لە خەوئىكى قوولدايە، جار جارە دەجولتەوہ، ئەمدىو ئەودىو دەكات، پەريا و سەمىرە ھەرچارەى يەكىكىان دىن و سەيرى رۇخسارە ماندوۋەكەى دەكەن، لە جەستەى لاۋازى دەپروانن. شىرىن بچووك بۆتەوہ، چاۋى بەقوولدا چوۋە و گۇناكانى تواونەتەوہ، ئىسكەكانى سەر شانى دەرپەريون، ماسولكەكانى رانى نەماون، پەنجەكانى بارىك و وشك بوونەتەوہ، تالى سىپى لە نىو قژە رەشەكەيدا دەبىنرئ، چاۋەكانى، كە بەردەوام پىدەكەنن، غەمگىن و پروناكىى چاۋى كز بووہ. شىرىن وەكو ھەيكەلىكى بى ھىزى لى ھاتوۋە و گوشتى پىۋە نەماوہ.

سەمىرە بەپارچەيەك ئارەقەى نىۋچەوانى شىرىنى سىپىيەوہ، سەرىنەكەى رىك كىردەوہ. جەستەى شىرىن وەكو ئاگرى لى ھاتبوو، سەمىرە زانى، كە دۇخىكى ئاسايى نىيە. گولاف لى نىك بۆوہ و بەغەمگىنەوہ پى گوت:

-بۇ شىرىن ھىندە بى ھىز بووہ؟

-پىرئ زۆر ئەشكەنجەيان دا، چەندىن مانگە لە ژىر ئەشكەنجەدايە، ئەمەى دواى وەكو دوا قۇناغ بوو.

-دەبى بۆئەوہى بىتە سەر خۆى، ھەرچىيەكمان لە دەست دى بىكەين.

-شىرىن بۇ من ھەموو شتىكە، دەبى چاك بىتەوہ.

-ئىرە ھەموو رۆژ ئەشكەنجە ھەيە يان نا ؟

-ھەر كاتى بىانەوئە ھەيە...

-بۇ ئىرە زىندان نىيە...؟

-ناۋى زىندانە..

-چۆن؟

-ئىرە جى سەختىن و خراپتىن ئەشكەنجەيە.

-من ھەرگىز ناۋى ئەم گرتوخانەيەم نەبىستبوو.

-پاستە! زۆر كەس نەبىستوۋە وەلى گرتوخانەيەكى كۇنە، ئەندامى بەرھەلىستكارانى ئەم ولاتەبۇ ئىرە دەھىنن.

-من بەخەويش بىرم لە جىيەكى بەم شىۋەيە نەكردۆتەوہ.

-دەزانى واتاى ناۋى ئەم زىندانە چىيە؟ لە زمانى كوردىيدا بەواتاى "عەشق" دىت، بەلام بۇ ئىمە دۆزەخە.

-دەبى منىش فىرى زمانى كوردىى بىم.

-تۇ ھىچ زمانى كوردىى نازانى؟

-نا.

-چۆن نازانى؟

-دايك و باوكم قەت بەكوردىى قسەيان نەكردوۋە.

- بهلین بی فیرت دهکهین.
- منیش دهمهویت، زورم پی خوشه.
- باشه.

له قسه کردندا بوون کاتی شیرین چاوی ههلینا، سه میره و گولاف پیکه وه پیکه نین.
- وهرن، وهرن شیرین رابوو.
- هموو هاتن، بهلام په ریایان تیدا نه بوو، شیرین به زرده خه نه وه گوتی:
- زور خه وتم؟

زوزان گوتی:
- نا! تهنی دوو روژ نووستی.
- هموو به پیکه نینه وه سهیری شیرینیان ده کرد.

- تا ئیستا په ریایان نه هیناوه.
سه میره په کسه ر گوتی:

- بهلی، بهلی په ریا هاتوو.
- ئهی بو نایهت؟
- دیت.

- با بیت ببینم.
- ئیستا که می پشوو دهدات.

شیندا و زوزان دهستیان به دروستکردنی خواردن کرد، خواردنیکی گهرمیان به شیرین دا.
شیرین له و نارامییی نیو هه فالانیدا ههستی به ئاسودهیی کرد و زرده خه نه که و ته سه ر
لیوی.
* * *

بوو، په ریا به و چاوانه ی، که ئیشیان لی دهباری نهیده توانی هموو شتیک به شیرین بیژی.
دهمیک بوو نه ئاوی خواردبووه، نه نانی به گه روویدا چوو بوو، شیرین بو چاوه کانی
دهروانی، کز بیوون، خوی بو نه گیرا، باوهشی پیدا کرد و فرمیسه کانی به سه ر روخساری
په ریادا رژان، بانگی له شیندا کرد:
- بهلی.

- خیرا پیم بلنی، په ریا بو لیوی دوریوه ته وه؟

- هموو روژ ئه شکه نهجه ی قورسیان ددها، گوتی، چیترا ناتوانم به رگه بگرم. روژیک بردیان
و زوریان نازار دابوو، کاتی گه راندیانه وه، هاواری کرد و گوتی "چه قویه کم بو بهینن، زمانم
ده برم" به لام ئیمه نه مانه ئیشت، کاتی زانی ناهیلین گوتی "گه نه هیلن زمانم بپریم ده بی دهمم
بدوورنه وه" واقمان و پرما و ناچار بووین، ئه و بریاری دابوو زمانی بپریت، ده یگوت "زمانم
ده برم بو ئه وه ی هه رگیز قسه نه که م، ئه وان ده یانه وئ بمکوژن، وه لی ئه و کاره ناکه ن" ئه و
شوه تا دهمه وه بیان نه خه وتین، هه ر شه وه ی ده هاتن و په کیکمانیان بو ئه شکه نهجه ده برد،
تا نیوه شه و نازاریان ده داین و وه کو جه سته یه کی بی گیان فرییان ده داینه قاوشه که،
دوو روژ به دیار سه ری په ریاوه توبه تمان گرت، وه لی ئه و بریاری خوی دابوو. دوا جار
داخوارییه که یمان به جی هینا و لیوه کانیمان دورینه وه، فرمیسه که به چاوانییدا ده بارین،
وه لی نقه ی لیوه نه هات و نه بزوا. به راستی هه موومان چه په سا بووین، په کیین خوینی
لی ده چورا. روژی په که م ویرای ئه وه ی دهمیشی دوریبووه دهستیان له ئه شکه نهجه دانی
هه لئه گرت. دوو سه ر روژی دواتر ده سته برداری بوون. ئه وان گه ره کیانه دورینه وه که ی
لیوی بکه نه وه به لام ئه م رازی نابیت، ئیژی هه تا نه مرم، ده ست له و چالاکیه هه لئاگرم.

شیرین هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و گوتی:
- وا نابیت.

- چی بکهین؟

هه موو پیکه وه کوبونه وه و له نیو خویان دا گفتوگویان کرد:

- ده لیم با هه موومان دهممان بدوورینه وه.

- ده بی پنیان بلینن، گه ر کوتایی به م نه هینن، ئه وه هه موومان خومان ده سووتینن.

- ئه دی ئه گه ر قاوشه که بسووتینن چونه؟

- نابی! ده بی زوو ریگه یه ک ببینینه وه.

- دۆخی په ریا باش نیه! نزیکه ی ده روژه ئاوی نه خواردو ته وه، ته نیا له لووتیه وه چه ند
دلۆپیکه ده دهنی، ئه گه ر ریگه چاره یه کی باش نه دۆزینه وه، ده مریت.

- باشترین ریگه ئه وه یه، که سبه ینی هه موومان پیکه وه داوا یه کیان بدهینی و بلینن، ده بی
کوتایی به و گوشارانه بهینن، ئه گه ر نا، ئیواره قاوشه که ده سووتینن.

- ده بی سه ره تا قه ناعه ت به په ریا بهینن.

ئه و شه وه شیرین بو ماوه یه کی دوور و دریژ له گه ل په ریا قسه ی کرد، ئه ویش سه ری
به ئامازه ی رازیبوون له قاند، سه ره له به یانی زوو داواکه یان رادهستی به شی ژنانی زیندانه که
کرد، ئه ویش داواکه ی بو کارگیری زیندانی ئه وین برد. هه موو به رپرسه کان ئاماده بوون.
کاتی به رپرسی یه که می زیندانه که داواکانی بینی، له جیی خوی هه لبه زییه وه:

- دیسان چی بووه؟

- داویان بو په ریا نووسیوه، ده لینن، ئه گه ر کوتایی به گوشاره کانی سه ر په ریا نه هینن،
هه موومان دهممان ده دوورینه وه و قاوشه که ده سووتینن.

- ئه وانه کین تا هه ره شه بکه ن؟

- قوربان، توره مه به.

-ئەى چى بکه م؟
 -دەبى رېئەک ببىننەوہ.
 -رېى چى؟
 -رېگەيەک لەو بېراره پاشگەزىان بکاتەوہ.
 -تەنیا يەک رېگە ھەيە، ئەويش ئەوہيە، ئاگر لە قاوشەکە بەربدەين و ھەموويانى تىدا بين بەخەلوز.
 -تۆ راستەکەى، بەلام ئىستا دۆخەکە گونجاو نىيە، لە يادت چوو لە سەرەوہ ئاگادارىي ھاتبوو و پېيان گوتىن، دەبى وريا بين.
 -ئاھا، ئەنجامى وريايى ئەوہيە؟
 -دەبى بلېن، باشە.
 -نا، نا ئەوانە ھەرەشەمان لى دەکەن، وازيان لى بينە، ناتوانم شتىكى لەو شىوہيە بکہ م.
 -قوربان.
 -چى؟
 -وا بىر مەکەرەوہ.
 -ئەى چۆن بىر بکہ مەوہ.
 -ئەو پڑاکیانە چى بلېن، دەیکەن.
 -چۆن؟ پىتوايە ھەموويان دەمى خويان دەدوورنەوہ؟
 -بەلى!
 -نا، تۆ ھەلەى.
 -ئەى نايەتەوہ يادت ئەو ژنەى ناوى ئاسۆ بوو، گوتى، زمانم دەبېرم و دواتر بېرى؟!
 -قوربان کاتمان زۆر نىيە.
 -راستە کاتمان نىيە ھەموو کورد بکوژين، بەلام کاتمان ھەيە نۆ، نۆ، دە دە بيانکوژين.
 -چۆن؟
 -دەتوانين بەشىوہيەک لە کۆل خۆمانيان بکہينەوہ و لە دەستيان رزگارمان بى.
 -نايىت.
 -چۆن دەلېى نايىت؟
 -بىر لە ئاسايشى ولات دەکەمەوہ.
 -تۆ باس لە کامە ولات دەکەى؟
 -ولاتەکەمان.
 -لە يادت نەچىت، گەر دەولەتیک ھەبى ئەوہ منم، قانونیک ھەبى منم، دادگايەک ھەبى منم، دادوہر و داواکارى گشتيش ديسان منم، من.
 -راستە قوربان.
 -ئەو کاتە تۆش دەلېى، دەمەوى خوينيان بخۆمەوہ.
 -کەواتە بړۆ و خوينيان بخۆرەوہ.
 -بەلام.
 -بەلام چى...؟
 -ئىستا نايىت.
 -دەبىت، دەبىت...
 -دۆخى ولات.
 -باسى دۆخى ولاتم بۆ مەکە.
 -باشە.

* * *

-ھەريەکیکتان شتىک دەلېن.
 -دەتوانين لە يەکیان دابېنن.
 -پىشتريش ھەمان شتمان کرد.
 -راستە.
 -ناتانەوئیت بيانکوژين، بچن پېيان بلېن باشە.
 -باشە.
 -بەلام دواى ئەوہى ئەو ژنەى ناوى پەريايىيە دەمى خوى کردەوہ، دريژە بەھەمان شت بدەن.
 -نايەلم يەکیان لىرە بەزىندوويى بچىتە دەرەوہ.
 -باشە گەرەم.
 -بەرپرسیارى بەشى ژنان بەپەلە چووہ قاوشەکە ھاواری کرد و قىراندی:
 -داواکاريەکانتان پەسەند کراون، با خوى ئامادە بکات دەبىيەنە لای پزىشک، تەقەلەکانى دەمى بکاتەوہ.
 -زىندانىيەکانى نىو قاوشەکە لە نىو خوياندا قسەيان کرد:
 -بەراستيانە؟
 -خەلەتاندن نەبى؟
 -ھەقال لەيلا چى دەلى؟
 -دەبى لە ھەقال لەيلا بېرسىن، ئىنجا پەريا بچىت.
 -دروستە!
 -لەيلا کتیبەکەى لەسەر دۆشەکەکە دانا و ھاتە بەر دەرگا:
 -ئەگەر ئىوہ داواکەى ئىمەتان پەسەند کردبىت، ئەوہ ئەو ھەقالەمان تەقەلەکانى دەمى دەکاتەوہ.
 -بەدلنایىيەوہ داواکانتان پەسەند کراون.
 -نامانخەلەتین، وايە؟
 -نا، نا! با پەريا زوو بىت.
 -دەبى زوو پەريا بەیننەوہ.
 -باشە.
 -پەريا مالئاوايى لە ھەقالەکانى کرد و لە قاوشەکە وەدەر کەوت.
 -ھىوادارم زوو بگەرپىتەوہ.
 -ھەقال شىرىن ئىمەيان چۆن رازى کرد؟
 -دەلېين ھاوړى سەردەمى مندالېين.
 -بەراستى؟
 -سەمىرە وای گوت.
 -ئەو سەمىرەيەش ھەموو شتىک دەزانىت ھا!
 -بەلى.
 -دواى ماوہيەكى زۆر، رۆخسارىان ئارامتر ديار بوو، ساتەکانى ئىش و ئازار لە ژىر سىنەرى نيگاكانياندا نەمابوون، ھەموويان لە چاوہروانى ھاتنەوہى پەريادا بوون.

چهند رۆژئ بهسەر گه‌رانه‌وهی په‌ریادا تیپه‌ری بوو، خوینی لئوی گیرسابۆوه، هیشتا زامه‌کانی چاک نه‌ببوونه‌وه، ئاوسابوون و به‌رده‌وام ده‌ئیشان، دوو رۆژی یه‌که‌م زاری هه‌لنه‌هینا، دواتر کاتی ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد، ئیشی پتر بوو. شیرین هه‌میشه به‌دیار سه‌رییه‌وه بوو، لئی دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، به‌گه‌رانه‌وهی په‌ریا خۆشحال بوو. سه‌میره ئه‌و رۆژانه سه‌رقالی فیربوونی زمانی کوردیی بوو، به‌خیراییه‌کی سه‌یر پیش ده‌که‌وت، شیندا مامۆستای بوو، جار و بار قسه‌کردن و ده‌ربڕینه‌کانی ده‌بوونه‌وه بابته‌ی گالته و گه‌پ، شیرین به‌رده‌وام خۆشحالی خۆی ده‌رده‌بڕی، باسی رۆژانی یه‌که‌می سه‌میره‌ی ده‌کرد، هه‌م پیده‌که‌نین و هه‌میش غه‌مگین ده‌بوون، هه‌رچه‌نده‌ گوشاریکی زۆریان له‌سه‌ر بوو، به‌لام پینکه‌وه‌بوونیان شادمانیی پێ ده‌به‌خشین.

بارودۆخ و ئاسۆی نیو قاوشه‌که هه‌موویانی خه‌مبار ده‌کرد، په‌ریا به‌و نیوه‌ زمانه‌شییه‌وه ده‌کوشا خۆی له‌گه‌ل ژيانی ئه‌وئ رابین، خۆی به‌خویندن و نووسینه‌وه سه‌رگه‌رم ده‌کرد، زۆربه‌ی کات ده‌ینووسی، له‌یلاش کاری پیکه‌ستنی ده‌کرد، هه‌مووان ئه‌ویان وه‌کو به‌رپرسانی خۆیان هه‌لبژاردبوو. له‌یلا، وریا و ژیر و تینگه‌یشتوو بوو، زانیاری له‌سه‌ر میژوو، فه‌لسه‌فه و سیاسه‌ت زۆر بوو، به‌له‌خۆبوردیه‌یه‌وه زانایی خۆی له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا به‌ش ده‌کرد، ژيانیان له‌ نیو پیوه‌ندی گه‌رم، هه‌قالانه و دابه‌شکردنی کاردا ده‌گوزه‌را.

په‌ریا و شیرین له‌پال دیواری هه‌واکیشه‌که دانیشتیوون، چرپه‌چرپیان بوو. شیرین ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانی په‌ریا و گوتی:

په‌ریا، کاتی من بینیم تۆیان گرتوه، زۆر غه‌مگین بووم.

ده‌زانی، که هه‌قالان بۆ تۆش زۆر خه‌مبار بوون؟

خۆ به‌تاوانبار ده‌زانم له‌به‌رئه‌وه‌ی زوو ده‌ستگیرکرام.

وا مه‌لی!

به‌لی، به‌لی وایه، ده‌بووایه هه‌رگیز نه‌گیریم.

شیرین، ده‌لین سزای سیداره‌یان بۆ بریویته‌وه.

به‌لی راسته.

چۆن ده‌بیت؟

منیش تینه‌گه‌یشتم چۆن بوو.

بۆچی ئه‌وه ده‌که‌ن؟ باشه نه‌یاریتی، ناریتییه به‌لام..

کاتی بۆلای دادوه‌ریان بردم، ته‌نیا سێ ده‌قه له هه‌یوانی دادگادا راوه‌ستام.

پرسیاریان له‌سه‌ر هه‌یچ شتیک لێ نه‌کردی؟

نه، ته‌نانه‌ت نه‌یانه‌یلا به‌رگری له خۆشم بکه‌م.

بۆ ناھیلن مرۆف قسه‌ بکات؟

نه! ته‌نیا هه‌ندی قسه‌ی هه‌یچ و پوچ ده‌که‌ن و ده‌لین بۆ.

باش ده‌زانن چۆن دوژمنایه‌تی بکه‌ن، باوه‌ر ناکه‌م، سزای له سیداره بۆ من ببرنه‌وه.

منیش باوه‌ر ناکه‌م.

به‌لام دیسان دوژمنایه‌تییه.

دروسته!

پروون نییه چی رووده‌دات.

وایه.

به‌تیپه‌ربوونی کات، تیده‌گه‌ین مه‌سه‌له چیه.

ئیحسان فه‌تاحیان بێ لێرسینه‌وه، له سیداره دا.

ئه‌ویش لێره بوو.

هه‌رگیز زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی و خۆشه‌ویستی بۆ ژیان له یاد ناکه‌م.

ئه‌و بووه باران و به‌سه‌ر دل و میشکماندا باری.

ده‌یانته‌وی به‌سیداره بمانترسین.

ئه‌وان که‌م ده‌بنه‌وه و ئیمه زۆر ده‌بین، وه‌ک شاعیریک گوتویه‌تی: مه‌گه‌ر ده‌توانن چه‌می وان وشک بکه‌ن؟...

ده‌ی با ئه‌وه‌نده باسی سیداره نه‌که‌ین.

دروست ئیژی!

په‌ریا، پیم بلی، تۆ چۆن ده‌ستگیرکرای؟ چۆن ئه‌و ئاگره‌ت له جگه‌ری من به‌ردا؟

چی بیژم! بابته‌یکی دوور و درێژه، وه‌لی به‌کورتی بۆت ده‌گێرمه‌وه، بۆ خه‌باتی سیاسی

بۆ مه‌هاباد چوو بووم. نزیکه‌ی سێ مانگ له‌وی کارم کرد، رۆژیکیان به‌کولانیکی ته‌نگدا

ده‌رۆیشتم، له‌لایه‌ن چوار که‌سی نه‌ناسه‌وه گیرام، دوا‌ی سێ رۆژ بۆ تاران هینایانم، خۆشت

ده‌زانی چۆنت ئه‌شکه‌نجه ده‌دن.

به‌لی.

به‌کورتی به‌و شیوه‌یه بوو.

به‌ر له‌وه‌ی قه‌ندیل به‌جی به‌یلم، سینهم دمدمیم بینی، زۆری بیر ده‌کردی.

ئای سینهم، سینهم!

سینهم چیه‌تی؟

دوو مندالی هه‌یه.

په‌ریا به‌پینکه‌نینه‌وه گوتی:

به‌راسته؟!

به‌لی.

سینهمی هه‌سود، دیسان جیاوازی خۆی نیشاندایه‌وه.

به‌لی. به‌لی.

سینهم، ئای سینهم! زۆر بیرم کردوی.

ده‌یگوت، مسۆگه‌ر پیویسته په‌ریا ببینم.

سینهمی هه‌سود.

ئه‌ویش ده‌یگوت، په‌ریا هه‌سوده.

په‌ریا دای له قاقای پینکه‌نین و گوتی:

ناهه‌قی نییه! من ئه‌و بیده‌نگیه‌ی ئه‌وم پینخۆش نه‌بوو.

ته‌نیا بیده‌نگیه‌که‌ی؟

باشه، من ئیره‌ییم به‌چوونی بۆ خویندنگه ده‌برد، به‌لام..

شیرین پیکەنى:

- بەلام چى؟

- فرە بىرى ئەو ھەسودەم کردوۋە، ئاى سىنەم، سىنەمى چاۋ بچكۆلەى، دەم بەپیکەنىنى ھەسود..

- لەوئى ھەموو كەسى پىي دەلئىن، سىنەمى دىمدى.

- بەراستتە؟

- بەلى.

- بىمزانىياھە منىش وام پى دەگوت.

- دىسانەۋە دەيداتەۋە قاقاى پىكەنىن.

- خۆزگە دەخوازىم بىيىنمەۋە.

- دەيىننەۋە.

- دەيىنى؟ من بەدواى ئەودا وئىلم، كەچى ھىشتا پىم دەلى ھەسود؟!

- ژىن رۆژھەلات و سەما ئۇرامارم بىيىن.

- منىش ژىنم بىنى.

- ژىن ۋەكو ئاگرى لىھاتوۋە.

- فرە سوور بوو لەسەر ئەۋەى بۇ باكور بىروا.

- چوۋە يان نا؟

- نازانم.

شیرین و پەريا بەپیکەنىنەۋە چوۋنەۋە نىو قاۋشەكەيان، چاۋەكانى پەريا دەبرىسكانەۋە.

* * *

چاۋەكانى شیرین باش نەياندەيىنى، ھىزى بىنايى كز ببوو، ۋەكو چرايەك بەرە بەرە لە كزبووندا بوو، دەيان جار بۇ نەخۇشخانە رۇيشتبوو، بۇئەۋەى چاۋىلكەى پى بدن، بەلام ھىچ ئەنجامىكى نەبوو و كىشەى چاۋيان بۇ چارەسەر نەكردبوو، ھەرۋەكو ھەموو داۋاكانى ترى، ئەو داۋايشيان رەت كىردبۇۋە، ئامانجيان ئەۋەبوو شیرین نابىنا بىت، بى ئاگا لەۋەى، كە شیرین نەك تەنى بەچاۋەكانى بەلكو بەدل و رۇح و مېشكى لە جىھان دەپوانىت.

ئەشكەنجەدانىش تەنيا لەسەر پىي نەبوو، بەلكو بەپىيازى كۆن، تەكنىكى نوئى و دەروونى بەرئوۋەدەبرا، ۋەكو خۇيان دەيانگوت، بەپىيازى سارد و گەرم و ھەموو جۇرىكى دەروونى دەگىرايە بەر. لە بەندى ۲۰۹ دا ئەشكەنجە ھەموو ھەول، پەيوەندى، خواردن و خواردنەۋە و قسەكردن دەگرتەۋە. بىست و چوار سەعات ئەشكەنجەى دەروونى ھەبوو، لە ئەنجامى ئەو ئەشكەنجەدانىش شیرین رووناكى چاۋەكانى رۆژ بەرۆژ و سات بەسات لە دەست دەدا، نەيدەتوانى زۆر بخوئىتەۋە و بنووسىت. سەمىرە جار و بار پىي دەگوت "تۇ باش دەبى بەلام كاتى دەۋىت" گەرەكى بوو بەو شىۋەيە دلئى شیرین خۇش بكات و متمانەى بۇ بگەرىننەۋە، ئەۋىش لەبەرئەۋەى لە مەبەستەكەى تىگەيشتبوو، ھىچى نەدەگوت، تەنيا بەزەردەخەيەك ۋەلامى دەدايەۋە.

سەمىرە، لەو رۆژانەى دوايىدا قورسايى خۇى خىستبوۋە سەر فېربوونى زمانى كوردى، بەتايىتەتى لەگەل شیرین بەكوردى قسەى دەكرد. شیرین شىۋە قسەكردنىكى زۆر خۇش، نەرم و لەبەردلانى ھەبوو، گەلىك ھەولئى دەدا سەمىرە فېرى كوردى بكات، بۇ ئەۋەش چى لە دەست بەتايە دەيىكرد. سەمىرە دەيگوت "تۇ مامۇستاي منى" كاتى شىندا ئەو قسەيەى سەمىرەى دەبىست توورە و دەھرى دەبوو، يەكسەر دەيگوت "من ئەو ھەموو رەنجەم لەگەل داى چۆن زوو لە بىرت چوۋەۋە؟" شەرى سەمىرە و شىندا ھەمىشە بەردەوام بوو، پەرياش پىدەكەنى و دەيگوت "بەخودا، شەرى شىندا و سەمىرە، شەرى من و سىنەم دىمدىشى تىپەپاندوۋە".

سەمىرە ۋەكو جارى جاران بۇ لاي شیرین دەھات، دادەنىشت و قسەى دەكرد، بى شیرین ئۇقرەى نەبوو.

- ھەقال شیرین.

- بەلى، ھەقال.

- من دويىنى دەرفەتم نەبوو باسى سەردانى بنەمالەكەمت بۇ بگەم.

- بەراستتە؟!

- دايكم ھاتبوو.

شیرین پىكەنى:

- بەراستى بەپەرۋشم بزانم ئەمجارەيان ھەلوئىستى چۆن بوو؟

- منىش دەمويست باسى ئەۋەت بۇ بگەم.

- دەى فەرموو، بۆمى باس بگە.

- دويىنى كە بۇ ژوورى سەردان چووم، دايكم و باوكم ھاتبوون، بۇ من زۆر سەرنجراكىش بوون.

- چۆن؟

- دەمىكى دايكم ئامىزى بۇ كىردمەۋە، بەدەنگىكى بەرز و بەكوردى پىي گوتم: كچم چۆنى؟

ھەپەسام! پاشان دانىشتىن، دايكم بەدەم خەندەۋە پىي گوتم:

- سەمىرە گيان.

- بەلى دايە.

-داوای لیبوردن دهکهم.

-بۆ؟

-من نارہواییه کی گهورهم لی کردی.

-دایه ئه و رۆژانه له یاد بکه.

-کچم له ئهمرۆ به دواوه چ بریاریک بدهی، پشتگیری لئ دهکهمین.

-به راستیته؟

-به لئ کچم.

-ئیه به وه منتان خۆشحال کرد.

-من و باوکت تا ئهمرۆ گوناھیتی گهورهمان له ئاست تۆدا کرد، بمانبوره.

-دایه، دوو هه قالم به له سیداره دان سزا دراوان، ده زانی بۆچی؟

-نا، له بهرچی؟

-ته نیا له بهر ئه وهی وه کو ئیمه کوردن و ده یانه وئ نازاد بژین.

- ئای خودایه! ئه و نارہواییه له و خودانه ناسانه قبول نه که ی.

-ده بی ئیتر دایکان و باوکانی ئیمهش له و خه وه قورس و مردنه وشیار ببنه وه.

-راسته که ی کچم! دروسته هه تا ئهمرۆ خۆمان ده خه له تاند، دوا ی ئه وهی له لای تو

رۆیشتمه وه، چه ندین رۆژ له نیو فکرا بووم، تیگه یشتم، که ده یانه وئ ئیمه و رۆله کانمان به یه کدا بدن.

-به و قسانهت زۆر شاد بووم.

-له ته له فزیونه وه بینیم چۆن هه زاران کچی وه ک تو بۆ به هاکانیان تیده کوشن.

-دایه بهر له هه موو شتیکی ده بی ژن نازاد بی، ئیمه ده بی نازاد بین، ئه دی نابینی ژن له

چ بارودوخیکدایه، هه چ نرخیکمان نییه، ژیانمان هه چ واتایه کی نییه، چی له وه خراپتره؟

وا نییه؟! ئه وه باوکیشم لیره یه، تا رۆژی ئهمرۆ نه مده توانی له لای باوکم زار هه لبینم،

باوکم گهوره ترین ترسی له دل و ده رووندا چاندبوو، ئیدی متمانه م به خۆمه، تیگه شتم،

بونه وه ریکی خاوه ن ئیراده وه هه ست، بیر و دلم، چی له وه باشتره؟

-کچم، هه موو قسه کانت دروستن.

-ئیسنا لیره، گروپیک له ژنان، پیکه وه یین، فره یه کدیمان خۆشده ویت، یه کگرتووین و هه موو

شتیک پیکه وه ده که یین، هه رچه ند له ژیر باری زولمیشدا ده ژین، وه لی بیر و دلمان، میتشک،

گیان و هه ستمان نازادن. ئیمه لیره زۆر چیرۆکی تراژیدیمان سه بارهت به کوردی په ریشان،

هه ژار و سه ته ملیکراو بیست، کچی بچوکی خۆیان وه کو دیل به پیاوی به ته مه ن، گهوره

و ده وله مه ند به مستیک پاره ده دن و دوا ییش لینیان بی ناگا ده بن. مه گهر چ له و گونا هه

گهوره تره؟ دلی دایک و باوکانیان چۆن بهرگه ی ئه وه ده گریت، تیناگه م.... دایه ئه و ده گریت؟

-نا کچم نا!

-به لئ تو ده گریت.

-کاتی تو باسی کچانی ته مه ن بچووکت کرد نازار به دلم گه یشت، خۆم بۆ رانه گیرا،

ئیشیکی گهوره یه، خودایه که س نه یییت.

-بیر بکه ره وه ته نانهت له و ته مه نه بچوکه دا...

دایکی سه میره قسه که ی پین بری نه هیشته ته واری بکات:

-کچم به س باسی ئه و شتانه بکه، دلم ده سووتیت.

-دایه ده بی برۆم.

-به خیر چی کچم.

-که هاتمه وه، له مال دانانیشم.

-باشه کچم، دلت چی ویست ئه وه بکه.

-سو پاس دایه گیان.

-ئه ی هه قاله کانت چۆن؟ ئیشه لا بارودوخیان باشه.

-به لئ باشن، ته نیا هه قالیکمان نه بن، که بارودوخی خراپه و نازاری هه یه.

-بۆچی؟

-ئاسۆ.

دایکی سه میره به بیستنی دهنگی که وته له رزه:

-چی، ئاسۆ؟

-به لئ.

-چی لیها تو وه؟

-ئاسۆ، ئاسۆ...

هه ندی بیده نگ بوو و ئینجا گوتی:

-زمانم گۆ ناکات باسی بکه م.

-زوو بلئ کچم، ئاسۆ چی لی هاتو وه.

-ئاسۆ زمانی خۆی بریوه.

دایکی سه میره له جیی خۆی وشکه وه بوو، ده نگوت له دونیایه کی تر دایه، دوا ی ماوه یه ک هاته وه سه ر خۆی و گوتی:

-داما وه! بۆ زمانی خۆی بری؟

-له بهر ئه شکه نه جه ی زۆر.

-وه ی نه مینم!

-دایه هیا وش.

-پیم بلئ بزائم ئاسۆ کچی چۆنه؟ خه لکی کو ییه؟

-نازائم چۆن باسی جوانی و ورده یی که یته بۆ بکه م؟! به ژنی هینده ی من به رزه، ده موچا و

پان و وه کو به فری چپای شاهۆ سپی، لوتی بچووک و چاوگه لی چون چاوی ئاسکه زه رد،

برۆکانی وه کو که وان، کاتی پیده که نی دوو چال سه ر پوومه تی ده نه خشینن، هه قالا ن پیمان

ده لئین ئیه زۆر له یه کدی ده چن. خه لکی ورمییه.

-گوتت ورمی؟

-به لئ!

-کچم زۆر سلاری منی پین بگه یه نه، له جیاتی من له نامیزی بگره.

-باشه.

-شاد بی کچه که م.

-به خیرچی دایه.

دایکم به و شیوه یه مالئاوایی کرد و رۆی. شیرین دهستی به پیکه نین کرد:

-سه میره تو خۆشحالت کردم.

-هه رگیز پیشبینیم نه ده کرد دایکم به و شیوه یه بگورئ.

-ئه ی سلاری ئیمه شته پین گه یاند؟

-به لئ، به لئ. ئه ی چۆن.

-سو پاس.

-ئه ویش زۆر سلاری لی ده کردی.

سه میره له دوینتیه ده یویست له گه ل ئاسۆ قسه بکات، به لام ده رفه تی نه ده دۆزییه وه، کاتی

بینی ئاسۆ به ته نیایه، شیرینی به جی هیشته و چووه لای.

شیرین لهسه رخۆ گوتی:
-دایکی سه میره بۆچی ئه وهنده په رووشی هه والی ئاسۆ بووه؟

* * *

ریگه که یان زۆر درێژ بوو، ده میکی گه یشتنه وه مالی ده ستیان به مشتومریکی توند کرد:
-ئه وه هه لویست بوو؟
-کامه ؟
-تۆ بۆچی به و شیوه یه له گه ل سه میره قسه ت ده کرد؟
-بۆچی؟
-تۆ خه له فاوی؟
-من خه له فاوم یان تۆ؟
-بۆچی من؟
-ئه گه ر که سیکی تاوانبار هه بێ، ئه وه تۆی.
-ئه وه ده لێی چی؟
-تۆ ده زانی ده لێم چی.
-ئه ی هه لویستی سه میره ت نه بینی.
-بینیم، به ئاشکرا گوتی نایه مه وه مال.
-با نه یه ت!
-چۆن نه یه ت؟
-تا روژی ئه مرۆ جگه له درۆ چیمان فیترکردن؟
-درۆی چی؟
-تۆ چه ند زوو شتت بیر ده چیت.
-له بیرم نه چوو.
-ده که واته بێ دنگ به!
-سه میره هاتوو له به رامبه رم، نازانم باسی چی ده کات، تۆ ده لێی بێ دنگ به؟

-به لێ بێ دنگ به!
-تۆ به و شیوه یه هه یچ به ده ست ناهینیت.
-ئاو!
-به لێ ئاو!
-تۆ ده بی ئه وه له یه راست بکه یته وه.
-ئه وه یان له خۆت بپرسه.
-چی له خۆم بپرسم، حورمه ت؟
-نه مزانی ئه وه نده دلره شی!
-دلره شی چی، جا ئه مه ت له کوپوه هینا.
-من پیم نه گوتی بپرسه، ده نتوانی هه ندیک به په رووش بی.
-سو بجانه لا! به په رووشی چی بم؟
-تۆ ئاسۆت له بیر کرد؟
-نا من له یادم نه کردوو.
-ئه ی بۆ نه تپرسی؟
-حورمه ت، له وانیه ئه وه نه بێ، له م ولاته هه زاران ئاسۆ هه ن.
-کاتی سه میره باسی ده کرد، تۆ هه یچ خه میکت پیوه دیار نه بوو.
-تۆ ئه قلی خۆت له ده ستداوه، ئه قلی خۆت...
-ئه گه ر تۆ ئه قلی خۆت له ده ست نه دابیت، کچیکی خۆت نه ده فروشته ئه و بێ ویزدانانه، هیشتا مندال بوو، مندال.
-من فروشتم ها؟
-تۆ فروشتت تۆو!
-که واته منت تاوانبار کرد؟
-تۆ ته نیا ئه مرۆ تاوانبار نیت.
-ئه دی ئه و کاته بۆ قسه ت نه کرد؟ ها؟
-تۆ بێ ویزدانی! چۆن ئه و کاته پیم نه گوتی، من به شه و و روژ به ده ورتدا گه رام، پیم گوتی ئه وه جگه ری منه، رووناکی چاومه، مه یده به و پیاوه هه شتا ساله یه، تۆ گویت لی نه گرتم.
-کاتی به و پارهیه خانووم بۆ کریت، نه تگوت نا.
-خانووکه ت سه رت بخوا، له ئه مشه و به دواوه لیره نامینم، که می که رامه ت هه بیت، تۆ ئاسۆت به و لوتبه رزانه دا.
-بۆ ته نیا من له م ولاته ئه و کاره م کردوو؟
-تۆ هیشتا ش شه رم ناکه ی؟
-تۆ خۆت له بیر کردوو؟
-من چیم له یاد کردوو؟
-ئه دی باوکت تۆی به بازرگانیکی ئه سفه هانی نه فروشتبوو؟ من نه بووم تۆم له و کویلایه تییه رزگار کرد؟ که س نرخ ی پشیله یه کی بۆ دانه ده نای؟
-ئه وه ده لێی چی؟ شه رم ناتگری؟
-من باس له راستیی تۆ ده که م.
-بۆ ئه وه نده خۆت بچووک ده که یته وه؟
-تۆ ناچارم ده که یته م شتانه باس بکه م. کاتی تۆم ناسی، وه کو مریشکیکی کوپه بووی، ژه میکیان خواردن پێ ده دای، سێ ژه میان پێ نه ده دای، ئه و من بووم تۆم له و دۆزه خه هینایه ده ر و رزگارم کردی.

-ئىستا بۇ ئەۋەى تاۋانەكانى خۆت بشارىتەۋە، رابردووم بەچاۋدەدەيتەۋە؟
 -بۇ ئەمە راستىيى نىيە؟ تو بەھەموو كەسىكت دەگوت ھەتيوم، بەلام تو ھەتيو نەبووى
 كۆيلە بووى.
 -تا بەيانى قسە بكەى ناتوانى خۆت لەۋە پاك بكەيتەۋە، كە تو ئاسۆت بەۋان فرۆشت.
 -خانوم بۇ كرپت.
 -سەد جارم پىن گوتى با ئاسۆ رەۋانەى شوينىكى ھىندە دوور نەكەين، بەلام تو كردت.
 -من چۆن بمزانىيايە ئاسۆ ون دەبىت، خۆ دەستى خۆم بۆن نەكردبوو.
 -باش دەترانى.
 -تو ناھەقىم لى دەكەى.
 -تا دۆزەخ تو ناھەقى.
 -حورمەت تو بەۋ قسانە ناتوانى تاۋانەكانت سووك بكەيتەۋە.
 -تو ھىچ بىر ناكەيتەۋە؟ ئەگەر ئاسۆ و سەمىرە لەۋى يەكتر بناسن، چى روودەدات؟
 -باۋەر ناكەم، لەبەر ئەۋەى ئەۋە ئاسۆى ئىمە نىيە.
 -تو چوزانى ئاسۆى ئىمە نىيە؟!
 -ئاسۆ كارى بەرپىكخستنىكى بەۋ شىۋەيە نىيە.
 -ئەدى سەمىرە چۆن پىۋەندى پىۋە كردوۋە؟ ئاسۆش بەھەمان شىۋە كەوتۆتە نىۋيان.
 -حورمەت پىتوانەبىت! ۋاز لەۋ ۋەسۋەسەيە بەيئە.
 -چۆن ۋاز بەيئەم؟ ئەى ۋەك تو بى خەم بم؟
 -ئەى ئىمە بەسەمىرەمان نەگوت بكەۋىتە سەر پى و ئاسۆ لە رووداۋىكى ھاتوچۇدا ژيانى
 لە دەستدا؟
 -ھەموو كىشەكان بەۋ قسەيەى تو كۆتايى نايتە.
 -ناتوانم سەرى خۆم بەقسە پوچەكانى تو بئىشىتم.
 -ۋەكو ناۋى خۆم دەزانم، دلنىام ئەۋە ئاسۆ بوو.
 -بۆچى تو جادوگەرى؟
 -كاتى سەمىرە باسى ئەۋى دەكرد، دلّم خەبەرى دا، كە ئەۋە ئاسۆيە.
 -حورمەت بەراستى دللى منىش زۆر دىشى بەلام..
 -بەلام چى، چى؟
 -ناتوانىن ھىچ بكەين.
 -با دەتوانىن!
 -چى بكەين؟
 -برۆ لىپرسىنەۋە بكە و ئاسۆ لەۋى دەربىئە.
 -چۆن؟
 -ئەۋ پىاۋەى تۆمەتى بۇ ئاسۆ ھەلبەست، بەدلنىيايەۋە دەزانى.
 -من دە جار زياتر لىم پرسىۋە.
 -تو دەبى خۆت بۇ ورمى برۆى.
 -لە ورمى ھەموو رۆژى رووداۋىك دەكەۋىتەۋە، ناتوانم بچم.
 -ھەر دەبى برۆى!
 - حورمەت...
 -چىيە؟
 -ئىستا ماندووم، سبەينى.
 -سبەينى چى؟

* * *

-سبەينى قسە دەكەين.
 -باشە، بەلام..
 -بەلام دىسانەۋە چى؟
 -منىش لە يادى ناكەم، منىش بەدوايدا دەچم.
 -ئىستا سەرمان لە نىۋ بەلايەكدايە، تو دەتەۋىت بەلايەكى ترىشمان بەسەر بەيئىت.
 -ئەۋانە مندالى ئىمەن، چۆن ۋا دەلىتى؟
 -بۆچى؟ لەم ۋلاتەدا چەند مندال ھەبوون ۋەكو سەمىرە ژيانىكى خۆشيان ھەبىت؟
 -تو لەم دوا دوايىبەشدا ئەۋەت كرده منەت.
 -بۇ ۋا نەبوو؟
 -بەسە، بەس لە سەر ئەۋ قسانەى تو چى نەماۋە خۆم بكوژم.
 -ئەۋەى درىژەى پىن دەدا تۆى.
 -تا ئەۋ كاتەى دلّم ئارام دەبىتەۋە دەيلىم و دەيلىمەۋە.
 دواتر ھەردووكيان بىدەنگيان لى كرد و خامۆشى باسى بالى بەسەر ژوورەكەدا كىشا.
 * * *
 شىرىن دوو رۆژ لەنىۋ جىگەدا كەوت، نەيدەتوانى ھەستىتە سەر پىن، كۆخەيەكى توندى
 گرتىۋو ئارەقە بەتەۋىلىدا ۋەكو جۆگەلە دەچۆرا. شىندا بەدىارىيەۋە دانىشتىۋو، بەخاۋلىيەك
 ئارەقەى نىۋچەۋان، مل و پىشتى دەسپىيەۋە. فرمىسك لە چاۋىلى دەرژا، جار و بار
 ھەلدەلەرزى، دەينالاند و دەكۆكى، بەلغەمى خويىناۋى لە سىيەكانىۋە دەھاتە دەر، ئەۋ
 دۆخە ھەموۋيانى ترساندبوو. شىندا بەمىھربانىيى لەچاۋانى دەروانى، لەيلا بەكەسەرەۋە
 گوتى:
 -ھەقال شىرىن چۆنى؟
 -باشم.
 -نا! ۋاديارە باش نىت.
 -نا، نا باشم.
 -كەمى خۆراگر بە، ۋا ھەقالان خەرىكن دەرمانت بۇ ئامادە دەكەن، نازانى بۇ ۋا نەخۆش
 كەوتى؟
 -سەرمام بوۋە.

-وھلى ھەوا زۆر گەرمە.
 -ئەو سەرمايە ھى ئەمرۆ نىيە.
 -كەى سەرماى بوو؟
 -بەر لەوھى بۇ ئىرەم بەينىن، لە نىو سەھۇلاويان دانام، لە يەك دەقەدا ھەموو جەستەمى تەزاندا...
 -رەنگە سىيەكانت ھەويان كرديت.
 -وا بزاتم.
 -باش خزمەتت دەكەين، چاك دەبيتەو.
 -خەم مەخۇن، ھىچم لى نايت.
 -چيت پىويستە بۆت بکەين.
 -سەميرە چى دەكات؟
 -ئەو و پەريا پىكەوھە ككتيب دەخويننەو.
 -ئەگەر سەميرە بەھاتبايەتە لام زۆر باش دەبوو.
 -بۆچى؟
 -بەشيكى تر ماوھ لە ژيانم دەمەوى بۆى باس بکەم.
 -دواتر، دواتر...
 -نا، با ئىستا بيت.
 -باشە.
 -با دەفتەر و قەلەمىكىش لەگەل خۆى بەينيت.
 -شيرين.
 -بەلى.
 -تۆ بەم دۆخە خراپەت دەترسينى.
 -نا، مەترسە ھىچم لى نايت.
 -ئەى بۆ داواى قەلەم و دەفتەر دەكەى ؟
 -من باسى ھەموو ژيانى خۆم بۆ سەميرە نەکردوو، تەنيا باسى بەشيكىم كرديوو، دەمەوى ئەوى ماوھتەوھ بۆى بگيرمەو.
 -بەلام ديسانيش.
 -پىداگرى مەكە..
 -چۆن پىداگرى نەكەم، ھەناسەت دەرناچيت.
 -لەيلا.
 -چىيە؟
 -لەنقەكەم بۆ رېك بکەرەوھ با لەملاوھ شتىكت پى بلىم.
 -بەلى.
 -ئاسۆ.
 -ئاسۆ چىيەتى؟
 -تۆ ھىچ شتىك دەربارەى رابردوى دەزانى؟
 -بەلى دەزانم.
 -خەلكى كوئيە؟
 -كچى مالئكى دەولەمەندى ورمىيە.
 -باشە.
 -بۆ پرسىار دەكەى؟

-دەمويست ھەندى بىناسم.
 -لەم رۆژانەى دواييەدا ئەو و سەميرە زۆر پىكەوھە قسە دەكەن.
 -بەراستتە
 -ئاسۆ كەمىك باشتەر، پىويستە ھاوکارى بکەين.
 -راستە.
 -ھەقالان دەلئىن ھەلبەستيش دەنووسيت.
 -وايە!
 -ئەگەر باشتەر بىم ھەلبەستەكانيت بۆ دەخوينمەو.
 -ئەوھ سەميرە ھات.
 -ھەقال شيرين بانگى منت كردي؟
 -بەلى سەميرە.
 -بارودۆخت چۆنە.
 -وھكو دەبينى.
 -چيت بۆ بکەم؟
 -سەميرە.
 -فەرموو!
 -من قسە دەكەم، تۆ لای خۆت بىنوسە، باسى ژيانى خۆمت بۆ دەكەم، دەبيت تۆش قسەكانم بەنەمرى بەيلىتەو، گەرەكم نەبوو لەم دۆخە نالەبارەدا ئەو داوايەت لى بکەم، وھلى دەبينم كات سات بەسات دەروات و رۆژەكان تىدەپەرن، دەوران ديت و دەچيت.
 -من قسە دەكەم و تۆش گويم بۆ شل بکە، من بەسادەى قسە دەكەم و تۆش رستەى پر لە جوانى لى ساز بکە، بەسەرھاتە پر لە دەرد و كەسەر و شكاوھكانم كۆبکەرەوھ و بەئائىدەى بسپيرە.
 -سەميرە، ئىمە چارەنووسمان لە شوئىنكىدا بەيەك گەيشت، وا ديارە ئەمرۆ لەيەكتر دادەبريت، كاروانىكى پرئيش و سەختمان پىكەوھ تىپەراند.
 -بەلى.
 - ئىستا باس لە بەشيكى ژيانى خۆمت بۆ دەكەم.
 -سەميرە زۆر دلئەنگ بوو، وىراى ئەوھش ھىچى لەسەر قسەكانى شيرين زيادەنەكردي، تەنى گوتى:
 -بە خۆشحالئەوھ دەينووسمەوھ.
 -بەھوى نەخۆشى قورس، بى ھىزى و تاوھ ھەموو جەستەم دەسوئىتەوھ، لەوانەيە وشەكانم نيوەچل بن، تۆ خۆت تەواويان بکە.
 -من شيرين، شيرين عەلەمھولى. نازناوم پووناھىيە، خەلكى شارى ماكوى رۆژھەلاتى كوردستانم، لە نىو ئىلى جەلالى و ميلاندا ھاتومەتە دونياوھ، بەبۆنى ميژخاسى ئارات گەرە بووم، بەئىشى چىرۆكەكانى دايكم پىگەيشتەم، مردن، تىكشكان و ھەژاريم چەشتون. من لە تەمەنىكى بچوكدا چىرۆكى حەسەن قزلىم ژنەفت، بەسەرھاتەكانى غەربى، خۆشەويستى، عەشق، كۆچبەرى، ئەشكەنجە، زىندان، ناچارى، ولاتپاريزى، ھاوار، قىرە، كەسەر، ئازار و نالەم بەر گوئ كەوتن. حەسەن قزلى ھاوارى دوينى و ئەمرۆ و سبەيىنيە، ھاوارىكە لە ژىرزەوى گرتوخانە و دوايىن نىگاكانى ئەقىندارانىكە، كە بەمورادى خويان نەگەيشتن، ھاوارى نيوەچلى چىرۆك و بەسەرھاتى زۆر لە شەوگارى گوزەران و تراژىدياى سىمكوى شكاك، زامى نىو دلى كوردانە. من لە جىيەكدا گەرە بووم، لە نىو شەپۆلى تارىكىيدا گەرەبووم، بەلام لە ھەموو قوناغەكانى تەمەنى خۆمدا بەدواى

پووناکییدا ویل بووم، دهمزانی باجی گه‌ران به‌دوی رووناکیی قورسه، وه‌لی دیسانیش کولم نه‌دا، دهمویست می‌شک، دل، گیان و هه‌ستم پووناک بینه‌وه و باجه‌کشی هه‌رچییه‌ک بیت، بیده‌م. دوایین جاریش به‌خه‌بات له پیناو نازادیی ناشنا بووم، به‌و شیوه‌یه‌ش خوم ناسی، پووناکییه‌کی ناکوتا له دل‌مدا داگیرسا، پووناکیه‌ک، که تاریکیه‌کانی ژیانمی یه‌ک به‌یه‌ک دواپی پی هینا و به‌رییمی رۆشن کرده‌وه. ژنانی کورد به‌رگی مردنیان له‌به‌ر خویان دادپین و یاخی بوون، ئیدی به‌دووی خه‌یاله‌کانیدا ویل بوون، قسه‌یان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، خو‌شه‌ویستیان بۆ ژیان گه‌شه‌ی ده‌کرد، پۆل پۆل به‌ره‌و پیری نازادییه‌وه ده‌هاتن، دواچار منیش... منیش بریاری خوم دا، بریاری کاروانی نویم دا، کاروانی ژنانی به‌خته‌وه‌ر، کاروانی گه‌لنک، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش ریگه‌ی خه‌باتم بۆ نازادیی گرت به‌ر.

ئهوئ شهوئ من و په‌ریا ژیانى بنده‌ستیمان به‌جه‌پشت و رۆیشتن، له‌و شه‌وه ئه‌نگوسته‌چاوه‌دا سه‌گ به‌ دواماندا وه‌ری، وه‌لی ئیمه‌ درێژه‌مان به‌ ریگه‌که‌مان دا، له‌ شه‌وه پایزییه‌دا، بۆ دوایین جار مالئاواییمان له‌ ئه‌ستیره‌کانی ناسمانی ماکو کرد، له‌و شه‌وه تاریک و فینکه‌دا هه‌نگاوه‌کانمان خیرتر ده‌کردن، کاتی دل نازاد بیت، پییه‌کانیش هه‌رگیز ماندوو نابن. ئه‌ستیره‌ ناسمانی داگیر کردبوو، یه‌کیان ده‌کشا و سه‌دانیان ده‌بریسکانه‌وه، چ ساتیکی بی وینه و خو‌ش بوو، شه‌ویکی پر به‌خته‌وه‌ری، بۆنی خاک، بۆنی گه‌لای وه‌ریو، بۆنی پوش و په‌لاش، کاس و مه‌ستی کردبووین، خو‌زگه‌ ئیستا له‌ ژیر ئه‌و ئه‌ستیره‌ گه‌شانه‌دا بوومایه، خو‌زگه‌، خو‌زگه‌....

ئهو شه‌وه له‌و ریگه‌یه هه‌رگیز ماندوو نه‌بووم، جاری یه‌که‌م بوو له‌ ژیر پووناکی مانگه‌شه‌ودا له‌گه‌ل شه‌رفانان که‌وتبوومه‌ ری، گروپیکی پتر له‌ بیست که‌س ده‌بووین، نیوه‌مان کچ و نیوه‌مان کور بووین، هیچ شتیکی لیکى جیا نه‌ده‌کردینه‌وه، جو‌شی ناخ، ته‌په‌ ته‌پی دل‌م له‌و دۆل و چیا‌یانه‌دا پتر ده‌بوون، هه‌ستم چون پووبار سه‌ری کردبوو و ده‌خو‌شا، بۆ ماوه‌ی سئ سه‌عات ریگه‌مان کرد، سه‌رده‌سته‌ی گروپه‌که‌مان له‌پر فرمانی دا و راوه‌ستاین، کاتی هه‌سانه‌وه هاتبوو، هه‌ریه‌که‌مان له‌ جیی خو‌ی رۆنیش، شه‌رفانیکی دیرین له‌مه‌سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وسه‌ری گروپه‌که‌ی به‌سه‌ر کرده‌وه و ژماردینی، نه‌ که‌م و نه زیاد بووین، هه‌قالیک ئاوی بۆ گیزاین و گوتی: "ته‌نیا سئ قومی لی بدن، ئاو که‌مه‌ ئیمه‌ش له‌به‌رخاتری هه‌قاله‌کانی تر به‌قسه‌مان کرد. شه‌و تاوه‌کو به‌ره‌و نیوه‌ی ده‌چوو، فینکتر ده‌بوو، ئه‌ستیره‌کان ده‌تروسکانه‌وه، به‌راوه‌یه‌ک جو‌ش و خو‌ش هه‌بوو، قه‌سدم ده‌کرد یه‌کبین قسه‌ بکه‌م، وه‌لی قسه‌ کردن له‌ شه‌ودا قه‌ده‌غه‌ بوو. ژین رۆژه‌لات له‌ پیش منه‌وه بوو، ئه‌و له‌ من به‌هیزتر ریی ده‌کرد، کاتی هه‌ستان و ده‌ستیان به‌رۆپشتن کرده‌وه، فه‌رمانداری گروپه‌که‌ گوتی "با هه‌قالان چاویان له‌ یه‌ک بیت" من هیچ واتایه‌کی ئه‌وتوم به‌و قسه‌یه‌ی نه‌دا. پاشان ره‌نگین ورمی وشیاری دا" هه‌قالان ئاگاتان له‌ به‌رده‌م خو‌تان بیت"، ئه‌و کاته تیگه‌یشتم.

له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بووین و ریگه‌که‌ دواپی نه‌ده‌هات، شه‌که‌ت بووین، ئه‌ژنومان سست ببوو، من چیتر خوم نه‌گرت و گوتم "ئیتیر ماندوو بووم" شه‌وی یه‌که‌م بۆ من گرت بوو، له‌ هه‌مان کاتدا واتا و ئه‌زمونیکى میژوویی هه‌بوو، ده‌بووایه سه‌رکه‌وتوانه‌ ئه‌و ئه‌زمونه تیپه‌پینم. ره‌نگین ورمی چهنه‌ جار پیی گوتم "گه‌ر هیلاکی ده‌توانین که‌میک راوه‌ستین" به‌لام من قه‌بولم نه‌کرد. گردیکی به‌رز له‌ به‌رده‌مماندا بوو، ئه‌و گرده‌ منی ترساند، پوومان له‌وئ کرد، ئه‌و ریگه‌یه‌ به‌شه‌و ته‌نگتر بوو، سه‌ره‌نجام گه‌یشتینه سه‌ر گرده‌که، ئیژیته خوم به‌دونیا‌یه‌کی تر گه‌یاندوو، هه‌ستم به‌سووکیه‌کی سه‌یری جه‌سته‌م ده‌کرد. ژین رۆژه‌لات ئاو‌پی دایه‌وه، پیکه‌نی و گوتی:

—بۆچی پیده‌که‌نی؟

—له‌مه‌ولا چیاى له‌م جو‌ره زور ده‌بینی.

—به‌راسته!

—به‌لی، ئه‌وه چییه؟

ره‌نگین ورمی وشیاریی بیده‌نگبوونی پی داین. ئه‌و شه‌وه تا به‌ره‌به‌یان ریمان کرد، له‌ نیو دارستانیکی چر و تاریکی پال چیا‌یه‌کدا راوه‌ستاین، شوینه‌که‌مان وه‌کو به‌هه‌شتی سه‌ر پووی زه‌مین وا بوو، له‌ خو‌شی ئه‌و دیمه‌نانه نه‌مه‌توانی چاو لیک بنیم و بنووم. سه‌رله‌به‌یانی قاسپه‌قاسپی که‌و ده‌وربه‌رمانی پر خو‌ش کردبوو، ده‌یانقاسپاند و له‌ شه‌قه‌ی بالیان ده‌دا و ده‌فرین. گه‌لاکان به‌شنه‌ بایه‌ک ده‌وه‌رین و به‌وه‌رینیان خسه‌خشیکی ناسکیان لیوه ده‌هات، یه‌ک ریز ده‌بوون و دیمه‌نیکی جوانیان ده‌نه‌خشاند. به‌ره‌به‌یانیکی فره‌ ئارام بوو، که‌شه‌که‌ مرو‌قی مه‌ست ده‌کرد. ژین رۆژه‌لات له‌ ته‌نیشتمه‌وه خه‌وت، ده‌موچاوی به‌که‌فیه‌که‌ی داپۆشیبوو و چوو بووه خه‌ویکی شیرین و قووله‌وه، گه‌ره‌کم نه‌بوو بنویت، دهمویست زوو را بی و قسه‌ بکه‌ین، که‌چی به‌ئاگا نه‌ده‌هاته‌وه. ره‌نگین ورمی چهنه‌ هه‌نگاویک له‌ولاوه‌تره‌وه دانیشتبوو، قه‌له‌میکی پی بوو، شتی ده‌نووسی، روخساریکی سه‌رنج راکیش و ئارامبه‌خشی هه‌بوو. دواى ئه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی ته‌واو کرد، ده‌ستی به‌خویندنه‌وه کرد، یه‌ک چرکه‌ی به‌هه‌ده‌ر نه‌ده‌دا، یه‌کبین کاری ده‌کرد.

رۆژ پیوه بوو به‌ته‌واوه‌تی پووی خو‌ی ده‌رده‌خست، هه‌موو شه‌رفانان را‌بوون، کاتی قاهه‌لتی بوو، دوو شه‌رفان چایان ئاماده‌ ده‌کرد، قوریه‌کی ره‌شیان له‌سه‌ر کوانوه‌که‌ دانا‌بوو، دوو شه‌رفانی تریش خو‌اردنیان ئاماده‌ ده‌کرد، زه‌وی سفه‌ری خو‌اردنمان بوو، زه‌یتون، په‌نیر، نان و چا دانرا‌بوون. ژین رۆژه‌لات به‌گویمدا چرپاندی:

—مرو‌ف تامه‌زرۆی له‌م چایه ناشکیت.

دامانه قاقای پیکه‌نین. په‌ریا به‌چاویکی پر ئیره‌یییه‌وه سه‌یری هه‌ردوو‌کمانی کرد، من تاسو‌قه‌وه قومیکم له‌ چاکه‌ دا، چیژی پی به‌خشیم، هینده به‌تام بوو، وامده‌زانی یه‌که‌مجاره‌ چا ده‌خومه‌وه، ژین راستی کرد، مرو‌ف تامه‌زرۆی له‌و چایه ناشکی، چاکم دیته‌وه یاد، سئ په‌رداخى گه‌وره‌م خو‌اردنه‌وه، له‌ دواى چاکه، میدیا جگه‌ریه‌کی پیچراوی بۆ را‌داشتم، نه‌مکیشا. هه‌قالان ده‌ستیک جلی شه‌رفانیان پی دام، به‌په‌رۆشه‌وه جله‌کانم پۆشین، پشتینیکی رۆژه‌لاتیانه‌شم له‌ که‌م‌رم پیچا. ژین رۆژه‌لات هاته‌ لامه‌وه و گوتی:

—له‌سه‌ر خیر.

—سو‌پاس.

—زور لیت جوانه.

—خه‌ونه‌که‌م هاته‌ دی.

—هه‌موو خه‌ونه‌کانت دینه‌ دی.

—بۆیه منیش ئەم ریگه‌یه‌م هه‌لپژارد.

—با بچین به‌روو کۆبکه‌ینه‌وه.

—با بچین.

من و ژین له‌ گروپی شه‌رفانان دوورکه‌وتینه‌وه، رۆچووینه نیو قولایی دارستانه‌که، به‌رووه سووره‌کانی ژیر داره‌کانمان کۆکردنه‌وه، دوو کۆله‌پشتییمان پر کردن و گه‌راینه‌وه. به‌پوومان له‌سه‌ر ئاگر برژاند و خو‌ارد.

رۆژ له‌ زه‌رده‌دا بوو، سیتیبه‌ری چیاکان درێژ ده‌بوونه‌وه، هه‌تاوی پایز پیوه بوو له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیا بلنده‌کانه‌وه ئاوا ده‌بوو، دیمه‌نیکی نارنجی له‌ پاش خو‌ی به‌جی ده‌هیشت، به‌راوه‌یه‌ک دلگیر بوو، ئارامی به‌ دل و نیگا‌کانمان ده‌به‌خشی، له‌ ئاست ئه‌و دیمه‌نه‌دا گه‌ره‌کم نه‌بوو چاو بتروو‌کینم. شتومه‌که‌کانمان کۆکردنه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌وئ جی به‌یلین

پاشماوه‌ی ناگر و جی دانیشتنه‌کانمان په‌نهان کردن. هر روزه‌ی فیری پلانیکی تری گه‌ریلا ده‌بووم، کاریکمان ده‌کرد که‌س شوین پیمان هه‌لنه‌گریتته‌وه. رهنگین ورمی به‌زهرده‌خه‌نه‌وه هاته‌لام، حالی بووم ده‌یه‌وی شتیکم پی بلن، خوم لی نزیک کرده‌وه، په‌ریا و ژین روزه‌ه‌لات سه‌یریان کردین و پیکه‌نین. رهنگین گوتی:

-هه‌قال پروناهی.

-هه‌رموو هه‌قال.

-بو رویشتنی ئیواره‌ئاماده‌ی یان نا؟

-ئاماده‌م!

-ده‌بی بزانی، که ریگاکه زور دووره.

-چه‌ندیش دوور بیت ئاماده‌م.

-زور باشه.

ئه‌و شه‌وه تا ده‌مه‌وبه‌یان ریمان بری، قاچم خوینی لی هاتبوو، وه‌لی به‌که‌سم نه‌گوت، پاش سنی شه‌و و سنی روزه‌بو باره‌گاکه‌مان گه‌یشتن. گروپیک له‌هه‌قالانی ژن پیشوازیان لیکردین، سللومان له‌یه‌کدی کرد، نازانم له‌به‌رچی بوو به‌لام له‌ناخه‌وه هه‌ستم به‌ئیسراحه‌تیکي زور ده‌کرد، ده‌میک بوو له‌و به‌خته‌وه‌ریبه‌ ده‌گه‌رام، که هیچ وشه‌یه‌ک ناتوانی په‌ی پی به‌ریت. له‌ئه‌کادیمیای په‌روه‌ده‌ی شه‌هید بیریتان بووین، ئاکادیمیایکه له‌قه‌دپالی چیاپه‌کی بلندا بوو، هه‌موو جوړه کتیبیکي لی بوو، کتیبه‌کانی نیو کتیبخانه‌ی ئه‌کادیمیایکه‌یان پی ناساندم، کتیبی فه‌لسه‌فی، میژوویی، هونه‌ری، که‌لتوری و سیاسی لی بوون، من نه‌مه‌توانی بیانخوینمه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌خوینده‌وار بووم. ئیمه شه‌ش ژن بووین، که له‌وی خولی په‌روه‌ده‌مان ده‌بینی. هه‌موو که‌س و هکو میرووله‌ کاریان ده‌کرد، ته‌نانه‌ت خوله‌کیکیان به‌هده‌ر نه‌ده‌دا، هه‌موو چه‌مکیکیان سه‌رله‌نوئ شروقه‌ ده‌کردنه‌وه، له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا فیری خویندن و نووسین بووم، ئیدی به‌زمانی خوم ده‌مخویند و ده‌منووسی.

هه‌ستم به‌شانازی و سه‌ربه‌رزی ده‌کرد، به‌و هه‌سته‌وه ده‌ژيام. له‌وی، به‌ر له‌هه‌موو شتیک فیری رازی نازادی بووم، دلم کرایه‌وه، میشکم پروناک بووه، متمانم به‌خوم به‌ده‌ست هینا و تیگه‌یشتم، که باوه‌ر هینده‌ی بوونی مروقه‌کان گرنگه، ئه‌وه‌ی مروف و اتادار ده‌کات، باوه‌ر و تیکوشانه‌بو نازادی. له‌وی مروف ده‌ست به‌بینینه‌وه‌ی که‌سایه‌تی خوی ده‌کات، سه‌رته‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌گفتوگو کرا، که بوچی ناوی ئه‌کادیمیایکه‌ئ هه‌هید بیریتان "ه، دواتر خولیکی شه‌ش مانگیمان له‌خودناسین و خودشیارکردنه‌وه ده‌ست پیکرد، پاش ته‌واو بوونی خوله‌که، به‌لگه‌نامه‌مان وه‌رگرت و به‌شداری تیکوشانی گریلابی بووین، بیگومان بارمان گران بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌م ژن بووین و هه‌م کورد، به‌لام ریبازه‌که‌مان ریبازی حه‌قیقه‌ت بوو، راستی له‌خودی خوماندا بوو و خاوه‌نداریمان لی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر مروف خاوه‌نداری له‌ئه‌رکه‌کانی نه‌کات، ناتوانی خاوه‌نداری له‌هیچ شتیک بکات. ئه‌وانه‌ی بی ده‌رفه‌تی و هکو چاره‌نوس ده‌بینن، ناتوانن باسی نازادی بکن. بی چاره‌ی قه‌ده‌ری مروف نییه، ئه‌وه مروقه، که ده‌رفه‌ت ده‌خولقینیت. باجی نازادی گرانه، وه‌لی نازادی شایانی هه‌موو قوربانیه‌که، ئه‌وانه‌ی واتای نازادی نازانن، ناتوانن هیچ بکن.

دیسانه‌وه کۆکه‌یه‌کی قورس هاشاولی بو شیرین هینا، هه‌ناسه‌ی توندبوو، قومیک ناوی خوارده‌وه، به‌لام کۆکه‌ی به‌رده‌وام بوو. سه‌میره ده‌ستی خسته‌بن سه‌ری و که‌میک به‌رزی کرده‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیتشا. سه‌میره ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ریبه‌وه، شیرین گوتی:

-سه‌میره ماندبوو بووم.

-توزی پشوو بده.

-ده‌مویست پرسیاریکت لی بکه‌م.

-چییه؟

-قسه‌ت له‌گه‌ل ئاسو کرد؟

-به‌لی.

-سللوی دایکت پیگه‌یاندا؟

-به‌لی! زور به‌گه‌رمی هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کات، نایه‌وی لیم دووربکه‌ویتته‌وه.

-به‌راسته؟

-به‌لی، ناوی دایکمی لیم پرسی، کاتی باسی ماله‌وه‌مان کرد، خه‌م دایگرت، دواتر خوشحال

بوو، داوام لی کرد به‌ماله‌که‌یانم پی بناسینی، به‌لام گوتی "دواتر"

-باشه، باش.

-ئاسو زور زیره‌که.

-راسته!

-به‌رده‌وام هه‌لبه‌ست ده‌نووسیت.

-تو هه‌لبه‌سته‌کانیت خویندوونه‌ته‌وه.

-به‌لی.

-به‌لای توه‌وه چوئن، جوانن!

-ناخ ئاسو ناخ...

-خوزگه‌ زمانی خوی نه‌برپایه.

-کی ده‌زانی چند نازاری چه‌شتوو.

-زور بو دادگایی کردنم نه‌ماوه.

-سه‌میره نازادت ده‌کن.

-نازانم!

-نا، نا با دلت ئاسوده‌ بیت.

-نامه‌وی بروم و به‌جیت به‌یلم.

شیرین له‌ماندوویدا چاوه‌کانی لیک نا و ورده‌ورده‌خه‌و بریدییه‌وه.

* * *

له‌خوشحالییدا ته‌نانه‌ت ژووره‌که‌ش به‌خرۆش که‌وتبوو، سه‌میره و په‌ریا نازاد کران، سه‌میره بی ده‌نگ و په‌ریا خه‌مبار بوو، هه‌قالانی دیکه‌ش خوشحال بوون، به‌یه‌کدیان ده‌گوت "دو هه‌قالمان نازاد کران" شیرین سه‌میره‌ی له‌ئامیز گرت، کاتی گه‌یشته‌په‌ریا و باوه‌شی لی وه‌رنا، په‌ریا ده‌ستی به‌گریان کرد و گوتی:

-دوای چوونی سه‌میره زور خه‌مبار بووه.

-وايه!

-زور هه‌ز ده‌کات قسه بکات به‌لام...

-هه‌قائيتی ئه‌و زور به‌نرخه.

-به‌رخودانييه‌که‌ی له به‌رامبه‌ر ئه‌شکه‌نجه‌دا که‌م وینه‌يه.

-شيرين.

-چييه؟

-بوچی بنه‌ماله‌که‌ی قه‌ت سه‌ردانيان نه‌کردوه.

-نازانم.

-زور باش ده‌بيت ئه‌گه‌ر روژیک بينه سه‌ردانی.

-تو باسی بنه‌ماله‌ت کرد، ئه‌مرو بنه‌ماله‌که‌ی من دین.

-به‌راسته؟

-به‌لئ، به‌لئ.

-سلاويان لئ بکه.

-باشه، به‌دلنیايييه‌وه.

-لييان بپرسه چ باسه.

-لييان ده‌پرسم.

-با سلاومان بگه‌يه‌تنه هه‌قالان.

له کاتی قسه‌کردنی شیرين و شيندا، ده‌رگای قاوشه‌که به‌گرمه‌يه‌کی ناحه‌ز کرایه‌وه، که مروقی راده‌چله‌کاند:

-شيرين عه‌له‌مه‌ولی خۆت ئاماده بکه، سه‌ردانيت هه‌يه.

شيرين ئاماده‌بوو. له‌چکه‌که‌ی له‌سه‌رکرد و له‌قاوشه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، به‌رپرسيک له‌به‌رده‌م ده‌رگه ئاوپی دایه‌وه و به‌ده‌نگی گراوی گوتی:

-تو زيندانيکی سیداره‌ی.

شيرين بيژاری نیشان دا:

-ئه‌وه کاری دادگایه، تو به‌چ مافیکه‌وه ئه‌و برپاره ده‌ده‌ی.

-ناچارم بيه‌نيمه‌وه يادت، به‌پیتی تاوانه‌که‌ت هه‌لسوکه‌وت بکه.

-هه‌چ تاوانیکم نييه.

-تا ئيستاش باوه‌ر ناکه‌ی، که له سیداره‌ت ده‌ده‌ين.

-بوچی باوه‌ر بکه‌م؟

-باوه‌ر بکه، باوه‌ر بکه.

-واز له‌و زمان دريژيه‌ی به‌ينه.

-به‌راستی من تا ئه‌مرو گيراوی مه‌حکوم به‌سیداره‌م زور بينيون، به‌لام که‌سم وه‌ک تو نه‌بينوه، ليژه راوه‌سته.

-بوچی.

-توزیکی تر بنه‌ماله‌که‌ت دیت.

دایکی شیرين، برازا و خوشکه‌که‌ی به‌ژوور که‌وتن، شیرين و دایکی باوه‌شيان به‌يه‌کتردا کرد. دایکی پتر له‌ده‌جار شیريني ماچ کرد، خوشکه‌که‌شی به‌هه‌مان شيوه، شيلانی بچکوله، خۆشه‌ويسته‌که‌ی به‌ر دلئ پووره شیرين، ئه‌ستیره‌که‌ی پووری، شيلانی جوان، گوله‌که‌ی شاهو، سووره گولی چيای ولات، هیوای دلئ گيراویکی مه‌حکوم به‌سیداره به‌هه‌نگاوه بچوکه‌کانی به‌ره‌و لای شیرين هات، جاری يه‌که‌م بوو پووری ببينیت، شیرين باوه‌شی پيدا

کرد و ماچی تیر ماچی کرد، شيلان به‌کوردييه‌کی روون و ره‌وان گوتی:

-پووری.

-بلئ گیانی پووری، پووری به‌قوربانت بيت.

-حه‌ز ده‌که‌م ماچت بکه‌م.

شيرين رووی خوی به‌ليوه‌کانی شيلانه‌وه نا، ئه‌ویش تیر شیريني ماچ کرد.

-پووری.

-بلئ! رووناکی چاوی پووری.

-زورم خۆشده‌ويی.

-وه‌ی قوربانی خۆت و قسه‌کانت بم.

-پووری باوكم زور سلاوت لئ ده‌کات.

-تۆش سلاوی لئ بکه، شيلانه‌که‌م.

دایکی شیرين به‌خه‌مگيني و چاوی پر له‌ئه‌سرينه‌وه گوتی:

-کچه‌که‌م شیرين.

-دایه مه‌گری، دایه گیان مه‌گری، با نه‌يارانمان خۆشحال نه‌بن.

-کچه‌که‌م روخت پيوه نه‌ماوه.

-نه‌دایه باشم.

-کچه‌که‌م بارودۆخت چی لئ دیت؟

-باش ده‌بی دایه، باش ده‌بيت.

-کچه‌که‌م باسی برپاری سیداره ده‌که‌م.

-سه‌ری خۆت به‌و مه‌سه‌لانه‌وه مه‌ئيشينه.

-ده‌لین له سیداره‌ت ده‌ده‌ن.

-نازانم دایه، ئه‌وانه بو ئه‌وه‌ی له ريبازه‌که‌م پاشگه‌زم بکه‌نه‌وه گوشاريکی زوريان بو هيتام

و ده‌هين، داوام له ئيوه ئه‌وه‌يه، که هه‌رگيز مل که‌چ نه‌که‌ن، به‌رگری بکه‌ن.

-کچم دوای ئه‌و هه‌موو ئه‌شکه‌نجه‌يه لييمان کراوه، قه‌ت مل که‌چ ناکه‌ين.

-به‌وه زور شادم، گه‌له‌که‌مان، ژناني بيچاره و مندالانی ولاته‌که‌م سه‌رده‌که‌ون.

-بارودۆخت ئيمه ده‌ترسينیت.

-دایه، تا دوا هه‌ناسه به‌سه‌ربه‌رزی ده‌مينمه‌وه.

خوشکه‌که‌ی شیرين قسه‌کانیانی بری و گوتی:

-تو له من گه‌وره‌تر بووی، هه‌موو ئه‌رکی ماله‌وه‌ت له ئه‌ستو گرتبوو، سه‌ختی زورت

بینی، کاتی ئه‌و روژانه دینه‌وه يادم، دلّم ژان ده‌کات، داوای ليبوردن ده‌که‌م.

-خوشکی گیان، بپر له‌وه مه‌که‌ره‌وه، ئه‌و روژگاره‌شم به‌ياد مه‌هينه‌وه، که‌می باسی

ده‌ره‌وه‌م بو بکه، چ باسه؟

-هه‌قالان دین و ده‌چن.

-کامیان دین؟

-سه‌ما ئورامار و چه‌ند که‌سيکی تر.

-بارودۆخی سه‌ما چۆنه؟

-باشه، زور باشه، سلاويان بو‌ت هه‌بوو، سه‌ما ئورامار ده‌يگوت، ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تی هه‌بوو

با نامه‌مان بو بنيريت، په‌نگين ورمی چه‌ند جاريک سه‌ردانی کردین.

-زور خۆشحال بووم.

-ده‌زانی کاتی بو مالمان دین، شيلان گورانيان بو ده‌لئ...

-به‌راسته؟

-بەلى.

-شىلان.

-بەلى پوورى.

-گىيانى پوورى، كام گورانىيەيان بۇ دەلىنى؟

-گورانى دەلىلە "دل دخوازى ھەرە جەنگى!"

-چى تر؟

"-دايە خاتر ژ تە دخوازم"

-چى تر؟

"-ھەفالانۇ"

-دەى كوا گورانىيەك بۇ منىش بچرە.

-كامەيان بلىم؟

"-دل دخوازى ھەرە جەنگى"

شىلان بەدەنگە نوازەكەى، كە وەكو كانىاويكى خرۇشاو مروقى مەست دەكرد، گورانىيەكەى

بۇ شىرىن چرى، ئىنجا بەپىكەئىنەوہ پرسى:

-پورى خۇش بوو؟

-پووناكى چاوم فرە خۇش بوو، ھەرگىز ئەو دەنگە خۇشەى تۇ لە ياد ناكەم.

شىرىن بەخوشكەكەى گوت:

-باش ئاگاتان لە شىلان بىت.

-خەمت نەبىت، ئاگام لىيەتى.

-دايە كاتم نەما، توش ئاگات لە خۇت بىت.

-كچم ژنەفتم ھەقالىكتان زمانى خۇى برىوہ، بارودۇخى چۆنە؟

-ئىستا باشتەرە.

- ھەموو كەسىك كە ئىمە دەناسىت دلى بۇ تۇ و ھاورىكانت ژان دەكات.

-دايە با گەلەكەمان بزانى، ئىرە سەد ئەوہندە لە دۆزەخ خراپتر و زەحمەتترە، بۇيە ئاسۇ

زمانى خۇى برى، لە ھەلبەستىكى دا دەلى:

"مروقاىەتى زمانى ھەيە

بەلام ناجولئ و لالە

گوئىيان لە ھاوار و فىغانى

كوردان نابىستى

من زمانم برى

بەلكو لالى من شەرم بىانگرى

بەلكو لە زمانى خۇيان شەرم بىانگرى

بى زمانى ئاسۇ زمانى بوونى كوردانە. لالېوونى ئەو ھاوارىكى مېژووييە، ھاوارى كوردانە،

پژانى زمانى كوردانە، بۇ ئەوہى مندالان بەشادمانىەوہ گورانى بلىن ئاسۇ زمانى خۇى برى.

-شىرىن.

-بلى دايە.

-لە جياتى من ماچى بکە.

-باشە دايە.

كاتى دابران و مالئاوايى بوو، شىلان لە پوورى دادەبرا، بەر لەوہى برۇن، شىرىن بەنە

سوورەكەى دەستى لى كرددوہ و قزى شىلانى پى بەست.

-شىلان گيان.

-بەلى پوورى.

-ھەمىشە قۇت بەو بەنە ببەستە.

-باشە.

-ونى نەكەى ھا.

-نا پوورى ھەرگىز ونى ناكەم.

-ھەر كاتى ھەفالانم بۇ مالئان ھاتن، لە جياتى من باوہشيان پىدا بکە و ماچيان بکە.

-باوہش بەھەمووياندا دەكەم.

مالئاوايىان لە يەكتر كردد و لە يەكدى دابران، دايك و خوشكى شىرىن دەستيان كرددە گريان،

دەستى مالئاوايىان بۇ يەكتر راوہشانند و بەھەنگاوى قورس وەدەرکەوتن.

* * *

كات لە جوولە وىستا بوو، رۇژ، ھەوا، ھەموو شتى گران گران دەبزوا، بارقورسىيەكى

سەيرى دروست دەكرد، رۇژ كۇتايى نەدەھات، ئەو دۇخە شىرىنى دەخستە نارەحەتییەوہ.

ھەوالى سىدارە تاكو دەھات گەرمتەر دەبوو. دوايىن جار كاتى بۇ دادگا برديان، ديسانەوہ

بريارى لەسىدارەدانىان بەروويدا دايەوہ، داواى كرددوو بەرگرى لە خۇى بكات، بەلام

مۇلەتيان پى نەدا، نەيانھىشت پارىزەرەكەى بىتە ھۇلى دادگا، گىراوہكان دەيانگوت "ئىرە

ھۇلى دادگا نىيە، ھۇلى شانۇگەرىيە" دادوہر نەيدەھىشت لە خۇى بەولاوہ كەس قسە بكات،

ھەموو بريارى لە دەستى خۇيدا بوو. شىرىن لە دوايىن دانىشتندا ھەولكى زورى دا

بۇ ئەوہى قسە بكات، ويستيان لە ھۇلى دادگا دەرى بکەن، داواى قسە كرددنى دووبارە

كرددوہ، دادوہر ناچار بوو مافى قسەكردنى پى بدات.

-بەرىز دادوہر.

-دەتەوى چى بلى؟

-بەرىز دادوہر، تا ئەمرۇ ئىوہ مافى قسەكردنتان پى نەداوم.

-تۇ ھىچ بۇ گوتن پى نىيە.

-بەرىز دادوہر، ئىوہ ناھىلن من بەرگرى لە خۇم بکەم.

-شتىكت نىيە شاىستەى بەرگرى بىت.

-با ھەمە!

-ئەگەر داواى لىبورن بکەى، ئەو كاتە مافى قسە كرددنت پى دەدەم.

-داواى لىبورن لە چى بەرىز دادوہر؟

-تۇ تاوانىكى گەورەت كرددوہ.

-من ھىچ تاوانىكم نەكرددوہ.

-با تاوانت كرددوہ.

-دەمەوى بەرگرى لە خۇم بکەم.

-نە! بۇت نىيە.

-بۇچى بۇم نىيە؟

-سەرەتا داواى لىبورن و پاشگەزبونەوہ بکە.

—بهريز دادور ئهوه چ دادورهيهکه؟

—من نوينهرايه تی داد دهکهم.

—ئهگەر وايه بۆ ناهيلى قسه بکهم.

—دهبی سهرهتا په شيمانبوونهوت رابگهيه نیت.

—بهريز دادور تو دهليى "نکولى له بوونی خوت بکه، پی بهسهر ناسنامهی خوتدا بنی، گیانی خوت بفروشه، میتشکت له ناوبه ره، ئینجا مافی قسه کردنت پی ددهم" داخو ئه و کاته مافی قسه کردنت ددهیتی به مکورکاریکی ددهی، که چ جیاوازیهکی له گهل مشکیکدا نه ماوه؟ ئهگەر ئه و بکهم، که تو دتهویت، هیچ پیویستییت به قسه کردنی من نامییت.

—له وانه یه رزگار بیت.

—نه، رزگار نابم.

—رزگار دهبی.

—ئه و کاته تا مردن چون مردوو دهژیم، تو دتهوی بمکوژی، ئینجا بهرم بهدی.

—بوچی، تو بیر له رزگاریی خوت ناکه یتهوه؟

—نا بیر له رزگار بوونیکی به و شیوه یه ناکه مه وه.

—ئه ی بیر له رزگار بوونیکی چو ن دهک یته وه.

—رزگارییهکی به که رامهت.

—که رامهت، که رامهت!

—به لی.

—دهست له و قسه پووچانه هه لگره

—نا، نا وای نییه دادوره ی بهريز، ئه و کاته دوزه کهم بۆ ههتا ههتایه بهردهوام ده بیت.

دادور دای له قاقای پیکنین و گوتی:

—ئه و مشکه کویره ده لی چی؟!

—ده لیتم ئه م دوزه ی من دوا یی نایهت.

—چه ند روژیکت ماوه، کاتی له سیداره درای هه موو شتییک کوتایی پی دیت.

—ئه و دوزه دوزی گه لیکه بهريز دادور!

—کاتی چوو یته بهر په تی سیداره ئه و قسانه بکه.

— راسته! ئیوه دهتوانن من له سیداره بدن، بهلام، ئایا دهتوانن نازادیی له سیداره بدن؟ ئه و هیزهتان هه یه؟ هه رگیز! روژیک دیت ملتان له بهردهم نازادیدا که چ بکن، ئایا به له سیداره دانی ئیحسان فهتاحیان سه رکهوتن؟ هه رگیز! گهنجیکی ئاراراتی و هکو حه سه ن ده میرتان له سیداره دا، به مبه سه تی خوتان گه یشتن؟ هه رگیزاو هه رگیز. ئایا دهتوانن چیا ی ئاگری له ناوبه رن؟ هه رگیز! ئیوه هه رگیز سه رناکه ون، بهريز دادور! ئیمه سه رده که وین، ئه وهش بزائن، که من شتییکم نه کردوو به مباته بهر په تی سیداره.

شیرینیان به خیرایی له هولی دادگا برده دهر و بۆ زیندانی ئه وینیان برده وه. شیرین له و روژانه ی دوا ییدا مات و بی دهنگ بوو. گولاف نازاد کرا، شیرین، ئاسق و شیندا له قاوشه که دا مابوونه وه، هه رچه نده شیرین خوینده واریه کی ئه وتوی نه بوو، به لام بهردهوام دهینووسی، دهفته ر و قه له مه که ی هه لده گرت وله بیر را رۆده چوو، ئینجا دهستی به نووسین ده کرد:

ئه قینداری نازادیی، ژین روژه هلات:

چیت پی بلیم و چیت بۆ بنووسم؟ له م دوزه خه شه و روژه ی زیندانییدا دللم بی پسانه وه بۆ ئیوه لی دها. سالانی رابردوو، روژانی شادیی و بهخته وه ری، پیکه نیمان له سیپه ری درهخته کانی ئه و چیا به رز و سه رکه شانه دینمه وه یاد، گه رچی ژانی ئه شکه نجه ی ژووری

تاکه که سیی له جه سه تمدا ده گه ری، وه لی ئه و ئیش و ژانه یه ک زه ره کاریگه ری له سه ر بیر و باوه ر و هه ستم نه کردوو، ئه و سلاره گه رمه ت ژیا نی وه بهر هینامه وه، من پیشتله هه ندی کتیدا باسی ژیا نی گراوی مه حکوم به سیداره م خویندبوونه وه، له راستیدا فره واتام به و کتیبانه نه دها، ئیستا، که خو م گراویکی مه حکوم به سیداره، سیداره! به لی سیداره، وشه یه کی سارد و توقینه ر، له هه مان کاتدا راستی ئه م ولاته، لیرده دا بۆ ژیا ن تیده کو شم، له بوونی خودا به دوا ی هیز ده گه ری، سه باره ت به له سیداره دانم یه کلابوونه ته وه و ئه و بریاره یان جی به جی ده که ن. له م روژانه هاتن و پییان گوتم "خو ئاماده بکه، ئه مشه و دوا یین شه وته" بیگومان که س نایه وی له سیداره بدریت، به لام کاتی پییان گوتم نه سه له میمه وه، بۆ ناو چاویانم روانی و گوتم "هه ر کاتی بین من ئاماده م" سه رم شو رد و چاوه رییان بووم. ئاسق له تیک په نیر و پارچه یه ک نانی بۆ هینام، وه لی بۆم نه خورا، پاش چه ند خوله کیک له نیو قاوشه که دا ده ستم به هات و چۆ کرد، ئاره قه ی سه ر جه سه تم له به ره وه وشک ده بووه، شیندا گه ره کی بوو له تووره ییدا هاوار بکات، نه مه یشت، له وه تیگه یشتبووم که نازاری دهروونییمان دهن، هه رچه نده خه م و دلته نگیم زوری بن، به لام په یامه که م دیواری زیندانه که ی شکاندوو و گه یشتوته دهره وه، ئیشی من چون سینا وه ستاوه و ده خرۆشیت، روحم له نیو زه ریای نازادیدا مه له ده کات. ژین، زور زور بیرت ده که م، هه موو شه وی میوانی خه ونه کانی منی، چیاکان دهر باز ده که ی و خوت ده گه یه نیته لام، بارودۆخت چۆنه؟ له و باوه ردام دلله نازاده که ت روژ به روژ گه وره تر ده بیت، هه ر کاتی ئه م نامه یه ی منت خوینده وه له جیا تی من له و دیمه نه ناوازانه بروانه، بیرى جریوه ی چۆله که، شه وانه سه ری سپسک و هاژه ی خرۆشانی ئاوم کردوو، ئاگات له خوت بیت، سلوا کیژی سه ره به رز، سلوا رووناکی روژه هلات، سلوا ژینی باوه رمه ند، لی م ببوره ئه گه ر روژیک دل ئیشاندی، به هیوا ی روژی نازادیی و به خته وه ری...

شیرین به هیواشی قه له مه که ی خسته سه ر دهفته ره که ی و ویستی که می پشوو بدات، به لام ئاسق نه یه یشت، ئاسق به زه رده خه نه وه ده نگیکی لیوه هات:

—هییی.

شیرین تینه گه یشت ئاسق ده یه وی چی بلی، ئاسق دیسانه وه پیکه نی.

—هییی، کخ، کخ....

—ئاسق گیان.

—هییی..

—ئاسق گیان لی م ببوره، تیناگه م دته وی چی بلی؟

—هییی.

—ئه وه ی دته وی بیلی له سه ر کاغه زیک بۆم بنووسه.

ئاسق سه ری له قاند و نوی:

—سه میره....

—ئی!

—سه میره خوشکی منه.

شیرین به حه په ساوییه وه سه یری کرد و گوتی:

—نا، تو گالته ده که ی؟

—به راستییمه.

—من گومانم له دایکی سه میره هه بوو، به لام هه رگیز پیشتیینی ئه وه م نه کردبوو.

—سه میره خوشکی راسته قینه مه.

—بوچی بیت نه گوت؟

-من بەئاگايىيەو پىم نەگوت.

-بۆچى؟

-سەمىرە كچىكى زۆر ھەستىيار و ناسكە، ئەگەر پىم بگوتايە زۆر خەمبار دەبوو و ھەستى بەئازار و شكست دەكرد.

-پىموايە بگوتايە باشتر دەبوو.

-دلم نەھات.

-چۆن تىگەيشتى، كە خوشكى يەكن.

-ئەو رۆژەى بۇ سەردان رۆيشت، باسى كرد، دايكم لىي پرسی بوو، سەمىرە بە دريژىي باسى منى بۇ كردبوو.

-چۆن لە مال داپراي؟

-بابەتىكى دوور و دريژە، دواتر بۆت دەگيىرمەو، بەلام....

-بەلام چى.

-ھەرگىز بەدەمم دا نايەت باسى ئەو كاتە بكەم....

-ئاسۆ گيان، دەمەوى سەرگوزشتەى تۆ بزنام، بەلام ئەگەر تۆ ناتەويت، باسى مەكە.

-نا، باسى دەكەم.

-سوپاس.

ئاسۆ دەستى بەنوسىن كرد و نىشانى شىرىنى دەدا:

-كاتى ھەشت سالان بووم، سەمىرە ھىشتا گاگولكىي دەكرد، ساوا بوو، ئىوارەيەك نانمان

دەخوارد، دايكم سەيرى كردم و گوتى:

-كچم ناچار بتخەمە بەر كار.

لە راستىيدا من نەمدەزانى بۇ چ كارىك رەوانەى ورمىم دەكات، ھەفتەيەكى نەبرد، دوو كەس ھاتن لە ورمىو ھاتن و منيان لەگەل خۇياندا برد، پارەيان بەباوكم دا، باوكم پارەكانى دەژمارد و پىدەكەنى، ئەو كاتە تىنەگەيشتم مەسەلە چىيە، دايكم ئىخەى كراسەكەى دادرى و ھاوارى كرد، نەدەبوا بۇ ورمىم بنىرى، باوكم دەيگوت "حورمەت، خۇ نافرېت، بۇ سەردانمان دىتەو"

دەمىكى گەيشتىنە ورمى، منيان رادەستى بنەمالەيەكى دەولەمەند كرد، يەكەمىن رۆژ پىيان گوتم "تۆمان كرپو، تۆ لىرە كار دەكەى" لە مەبەستيان تىنەگەيشتم، لەبەرئەو ھى زۆر ماندوو بووم. ئەو شەو تە بەيانى نەخەوتم. ژنى مالەكە بەدەنگىكى ناھەز و توورەو بەئاگاي ھىنامەو و گوتى "تۆ بۇ خەوتن ھاتووى؟ ئەو ھەموو پارەمان داو! ھەستە دەى، زوو وەرە دەست بەكاركردن بكە" يەكسەر بۇ جىي كارەكەكەى بردم. شەش ھەوت كچى ترىش لە تەمەنى مندا لەوئ كارىان دەكرد. كارەكەى ئىمە دروستكردنى بەنى فەرش بوو، جاروبار بەسكى تىر و جاروبارىش بەبرسىتى، خەو دەبىردىنەو. ژيانمان چەندىن سال بەم رەوتە بەردەوام بوو، تاكو ئەو كاتەى چوومە ئىو رىكخستتەو.

-بنەمالەكەت قەت لىيان نەپرسىتەو؟

-نا.

-بۆچى؟

-لەوانەيە ويستىبىيان لە يادم بكەن.

- لەو باوھردا بووى لە يادت بكەن؟

-بەلى سەمىرە بەمنى گوت: ناوى خوشكە گەرەكەشم ئاسۆيە، بەلام رووداوىكى ھاتوچۇدا گيانى لە دەستدا"بەو ھەدا تىگەيشتم، كە ئەوان وايان بەخوشك و براكانم گوتوو.

-نالېم چۆن وايان كرد؟

-سەمىرە ھەندىك باسى بنەمالەكەمانى كرد، دەولەمەندن و كوردبوونى خۇيان شاررۇتەو، باوكم مروقىكى كۆنەپەرسىت و فىلبازە.

-ھىيى.

-سەمىرەيان ھەندى جىياواز گەرە كردوو.

-خۆزگە ھەموو شتىكت بەسەمىرە بگوتايە.

-من بەو زمانە براوھى خۆمەو چۆن بمتوانيايە ئەو ھەموو ئىش و ئازارەى بۇ بگىرەمەو؟ سەمىرە توى فرە خۆش دەويست.

-بەلى.

-ئەگەر دايكت بەمە بزانتىت چى دەكات.

-نازانم!

-دېت يان نا؟

-باوھر ناكەم.

-بۆچى باوھر ناكەى.

-منىش نامەويت بىت.

-بۆچى ئاسۆ گيان.

-نامەوى من لەو بارودۇخەدا ببىنتىت.

-ئاسۆ گيان، تۆ زۆر ھەلبەستىشت نوسىو.

-بەلى.

-ھەموويان دەخوئىنمەو.

ئاسۆ بەپىكەنىنەو:

-زۆر دەبم.

-ئاسۆ گيان ھىچ خەم مەخۇ.

ئاسۆ توند دەستى شىرىنى گوشى، وەكو مندالىك، كە خۇى لە ئامىزى دايكى بەھاويت، خۇى لە باوھشى شىرىن وەر نا، لەھەمان كاتدا شىندا بەژوور كەوت و گوتى:

-چا ئامادەيە.

ھەرسىكيان لە دەورى مېزەكە دانىشتن، گفوتگوكانيان بەدەم چاخوارنەو بەردەوام بوو.

* * *

شېرىن لە دوا رۆژەكانىدا رۆژانەي خۇي لە دەفتەرەكەيدا دەنوسىنەو، بەسەرھاتەكانى بەھەموو وردەكارىيەكەو بەيان دەكردن. ئەمرۆش جارىكى تر دەستى دايەو قەلەم و دەفتەرەكەي. شىندا و ئاسۆش كىتیبیان دەخویندەو.

۴ نىسانى ۲۰۱۰

چەند رۆژىكە تەختەي شەترنجيان پىداوين، پىشتەر بەھىچ شىوہەيەك حەزم لەو يارىيە نەدەكر، بەدىتى بىزار دەبووم، چۆن؟ لەبەرئەوہي پياوان شەو و رۆژ يارىيان دەكر و ژنانىش كاريان دەكر، پياوانى گوند بەم يارىيە كاتيان بەسەر دەبرد، خۇيان پى سەرگەرم دەكر، لە كاتى يارىكرندا پىوہنديان بەندياي دەرەو دەپچرا. باوكم گىرۆدەي ئەو يارىيە بو، كاتى دەستى پى دەكر ئىدى كۆتايى پى نەدەھىنا، ئەو دۆخە دايكىمى زۆر بىزار دەكر و توورە دەبوو، وەلى شىتىكى لە دەست نەدەھات.

بەر لە چەند رۆژى كاتى تەختەي شەترنجيان پىداين، من نارەزايىم نىشان دا، بىزار بووم و پىم گوتن "بىبەن، نامانەويت ئەو كەسەي تەختەكەي بۆ ھىناين، بەسەر سۆرمانەو سەيرى كردين وەكو ئەوہي پىمان بلى " ئىمە چاكەيەك دەكەين بەلام ئەو كەي وەلامە! شىندا خىرا ھاتە لام و گوتى: "شەترنج بۆ ئىمە زۆر باشە، با بىھىنن" شىندا لىي وەرگرتن و بۆ ژووہەكە گەراپەو، يەكسەر تەختەكەي دانا و بەردەكانى رىز كردن و بانگى ئاسۆي كرد "وہرە، وەرە، من لىت دەبەمەو" منىش خۆم پى نەگىرا و گوتم: "بۆ تۆ زۆرت حەز لەم يارىيەيە؟" بى بىركردنەو گوتى: "بەلى" منىش تا ئەو تەمەنەم دەستم بۆ بەردى شەترنج نەبردبوو. رۆژانى يەكەم ئاسۆ و شىندا بى برانەو يارىيان دەكر، منىش سەيرم دەكردن. شىندا نەيدەتوانى لە ئاسۆ بىباتەو، توورە دەبوو، مايەي سەرنج بوو، كە زۆر زوو فىرى يارى شەترنج بووم. مەرۆف گەر مەبەستى بى لە زىنداندا لە ماوہي بىست و چوار سەعاتدا فىرى ھەموو شىتىك دەبىت. ئەمرۆ من و شىندا پىكەو يارىمان كرد، زۆر ھەولى دەدا و خۆي ئامادە كرديوو لىم بباتەو، بەلام مەخابن من بردمەو، بەر لە ماوہەك كىتیبى "جەنگاوەرى پووناكى" پاولۆ كۆيلۆم خویندبوو، ناوہرۆكى ئەو بەشەي دەربارەي يارى شەترنج بوو بۆ شىندام گىراپەو:

-دەزانى پاولۆ كۆيلۆ دەربارەي شەترنج چى دەلى؟

-نا، نازانم.

-دەلى: "جىھان تەختەي شەترنجە، بەردەكانى جولەي ژيانى رۆژانەمانن، رىساي يارىيەكە رىساي سروستن، ئىمە يارىزانەكانى بەرامبەر خۆمان نابىين، وەلى دەزانين، كە ھەردەم يارى دادوہرانە بەسەير و بەدروستى دەكرىت"

شىندا پىكەنى و گوتى:

-كۆيلۆ جوانى گوتوہ.

-راستە جوانى گوتوہ، بەلام لە ژيانى راستەقىنەدا دادوہرى ھەرگىز بوونى نىيە، تەنيا لەسەر تەختى شەترنجدا ھەيە، سەرنجى ئەو ولاتە بدە، كە تەختەي شەترنجى دروست كرديوو، بەپىي كۆيلۆ بەقەت مسقاليك دادوہرى تىدا نىيە.

دواي ئەوہي لە شىندام بردەو، ئاسۆ زۆر پىكەنى، من و ئاسۆ لە دژى شىندا ھاوپەيمانىمان پىكەينا، راستتان دەويت ئەو دۆخە بەدلى شىندا بوو، لەوہ بەولاوہ منىش حەزم لە شەترنج بوو، داخۆ گەر دايكم بزاني يارى شەترنج دەكەم، بۆچونى چى دەبىت؟

ئەمرۆ ھەرگىز سىدارە مىشكەدا نەگوزەرا، لە دلى خۆمدا گوتم: "لەوانەيە لەبەر ئەوہ بى، كە لە سىدارە نزيك دەبمەو، بۆيە بەخەيالدا نايەت" سەرچاوەي ورم ئاسۆيە، ئەو لالە، بى زمانە بەلام شادترين مەرۆقى ئەم جىھانەمە، جارى وا ھەيە بەخۆم دەلىم،

خۆزگە من و ئاسۆ پىكەو لە دورگەيەكدا دەژيانن، شەو و رۆژ ھەلبەستەكانى ئاسۆم بخویندنايەتەو، ھەرچەندە دەزانم ئەوہ مەھالە، وەلى، دەمىكى بەرەو سىدارە برۆي، ئەو خەيالانەش خۆشن، زۆر خۆشن...

بىرى سەمىرە و ئەو ھەقالانەم كرديوو، كە لىرە بوون و ئازاد كران، نىگەرانى دۆخى سەمىرە بووم، خۆشحال بووم كاتى زانيم سەمىرە گەيشتوتە جىي خۇي، داخۆ كاتى باسى منيان بۆ سىنەم دەمى و ژين رۆژھەلات كر، كاردانەويان نىشان دا؟ رۇخساريان چۆن بوو؟ چيان گوت؟ نازانم بۆ ئەو شتانە بەزەينمدا تىدەپەرن؟ دەلىن كاتى مەرۆف لە مەرگ نزيك دەبىتەو ھەموو شىتىكى وەبىر دىتەو. دوينى ناوي ھەموو ھاوپىيانى مندالىيم ھاتەوہ ياد، تەننەت شتومەكى نىو مالەكەمان، خانوہكەمان لە سەرووي گوند، لە پشت خانوہكەمان تاشەبەردىكى گەورە ھەبوو و بنەكەي كەمى بۆش بوو، كانىيەك لە نىوان مالمان و ئەو تاشەبەردەدا ھەبوو، زستانان ئاوي لى ھەلدەقولا. خانوہكەمان لە چوار ژوور پىك ھاتبوو، ژوورى ميوان، ژوورى نووستن، ژوورى دانىشتن و ژوورى كاكەم، ھەسارىكى گەورەي ھەبوو ديوارەكانى بەبەردى گەورە و چوارگۆشە دروستكرابوون، تارادەيەك بلند بوون، سەرى ھەوشەكە بە دارەرا داپۆشرايوو، دەرگاي ھەوشەكەمان گەورە و لە داريين بوو، دارتوويەك لە گوشەي رۆژھەلاتى مالەكەماندا بوو، تووي رەشى دەگرت، تووہكان ھىندەي دانە زەيتونىك گەورە بوون. مندالىيم لە ژير ئەو دار تووہدا گوزەرا، جار و بار لە وەرزى پىگەبىشتنى توودا، لىوم بەئاوہكەي سور دەكر، بەر لەوہي باوكم بىبىنىت دەمشۆرد. خانوہكەمان بەوہستايى دروست كرابوو، وەكو داپىرەم دەيگوت "باپىرەت ئەو خانوہي لە چوار سالدا بەتەنيا دروست كر" ھەمىشە دەيگوت: "خانوو بۆ مەرۆف ئارامىيە، ئەگەر ئارامىي نەبى ژيان واتاي نىيە" داپىرەم لە پىداگوتندا كەمى زيادەرۆي دەكر، دەويست ھەموومان شوكرانبژىرى باپىرەم بىن، وەلى بەراستىش خانوہكەمان خۆش بوو. كاتى دار ھەنجىرەكەمان گەلاي دەگرت، گولى دارەنارەكان دەپشكوتن، دار بەھىي پشت خانوہكەمان، كە رەگەكەي تا بن تاشەبەردەكە دەچوو، گولى دەگرت، مەرۆف ھەستى دەكر لە باخچەي بەھەشتايە، ھەر بۆيە داپىرەم ناھەقى نەبوو كە واي دەگوت. دايكم لە دوايين سەردانىدا پىي گوتم: "ئەوہ دوو سالە دار ھەنارەكان گول ناگرن" داپىرەم گوتويەتى: "دارەنارەكانىش لەبەر شىرىن شىنيان ھەيە، گول ناگرن" كاتى ئەوہم بىست زۆر خەمگىن بووم، دارەنارەكان ھىچ سالىك بى گول نەبوون، لە وەرزى بەھاردا سوور دەچوونەو، بە دايكم گوت: "رەنگە بەھۆي نەخۆشەوہ بىت، نەك لەبەر من، با داپىرەم وا بىر نەكاتەوہ و خەمبار نەبىت" زانيم دايكىشم ھەمان بۆچونى ھەيە.

من لە گەورەترين ژوورى مالەكەماندا لە دايك بووم، دوو پەنجەرەي گەورەي تىدا بوو، تا ئەو كاتەي لە مال دەرچووم سەعاتى ديوارى ئەو ژوورە ھەر مابوو، شەو و رۆژ چركە چركى بوو. ديوارى مالەكەمان بەكلىم و جاجمى وىنەي ھەزرى عەلى و ئاسك رازابوو. لە ديوارەكەي دا تاقىكى بچوكى ھەبوو، رادىويەكى كۆنى تىدا دانرابوو. دار ھەنجىرىك لەبەردەم يەكئ لە پەنجەرەكاندا بوو، لەبەھاردا كاتى لە بەردەم پەنجەرەكە دادەنىشتىن، بۆنى دارەكەمان بەرووماندا دەھات، بۆنىكى ھىندە دلگىرى ھەبوو، مەرۆف ھەرگىز لىي تىر نابى، دايمة لەبەردەم ئەو پەنجەرەيە دادەنىشتم و سەيرى دەرەوہم دەكر، لەم رۆژانەدا ئەو بۆنە خۆشەم دىتەوہ ياد.

***

۲۰۱۰ ی نيسانی

بهر له سې روژ جاريکی تر بانگیان کورمه‌وه، هه‌ره‌شه‌یان لې کردم، گوشاری زوریان بۆ هیتام بۆ ئه‌وه‌ی پاشگه‌ز بېمه‌وه و داوای لیئوردنیان لې بکه‌م، په‌تم کرده‌وه، داوایان ده‌کرد له هۆلی دادگا به‌ملکه‌چی داوای لیئوردن بکه‌م، باش ده‌زانم، که مه‌به‌ستیان لیئوردنی من نییه، به‌لکو مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه له که‌سایه‌تی مندا، کوردبوونم، نه‌ته‌وه‌که‌م و به‌هاکانم، بې نرخ بکه‌ن، ده‌یانه‌وئ ژیانم بې واتا بکه‌ن، جاروباریش ده‌یانه‌وئ له ماندوویم که‌ل وه‌ریگرن، له ساتانه‌ی ناماده نیم شتیکم بې بدرکینن و نامانجه‌که‌یان بپیکن. درکم به‌وه کرد، که به‌دوای ده‌رفه‌تیک ده‌گه‌رین، شه‌و و روژ به‌دوای دوزیکي به‌و شیوه‌یه‌وه‌ن. پیشینان له خۆرا نه‌یانگوتوه: " ئاو بخه‌وئ، نه‌یار ناخه‌وئ" لیره له ساتی لپرسینه‌وه‌دا قسه‌ی خۆش و نه‌رم ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وئ باوه‌ریان بې بکه‌ین، خۆیان به‌شیوه‌یه‌کی دیکه نیشان ده‌دن، به‌لام کاتیک سه‌یری نیو چاویان ده‌که‌یت هه‌موو نادره‌ستییه‌کانیان تیدا ده‌بینی. ژین روژه‌ه‌لات هه‌میشه ده‌یگوت: " باوه‌ر به‌مروقی بې باوه‌ر مه‌که، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وانه جی باوه‌ر نین" به‌راستی وایه، هینده‌ی مسقاله زه‌ره‌یه‌ک باوه‌ریان به‌مروقایه‌تی نییه، به‌هایه‌کی پیروزیان نییه، ته‌نیا مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه هه‌موو که‌سیک به‌ینه‌ ئاستی خۆیان، هه‌موو هه‌وله‌کانیان بۆ ئه‌وه بوو، به‌لام هه‌میشه شکست ده‌هینن و ده‌دروین.

سه‌ره‌رای هه‌موو هه‌وله‌کانیان داواکانیانم رته کردنه‌وه. جاريک به‌توندی هه‌ره‌شه‌ی سیداره‌یان لې کردم، خۆ به‌خۆ سیداره‌یان کردۆته پارچه‌یه‌ک له ژیانی روژانه‌م، کاتی بانگم ده‌که‌ن ده‌لیم ئه‌مه دوايين جاره! مالئاوایی له هه‌قالانی قاوشه‌که‌م ده‌که‌م و ده‌روم.

ده‌میکی داوای په‌شیمانیم رته کرده‌وه، چاومیان به‌باندیکی ره‌ش شه‌ته‌ک دا و بۆ شوینیکی ناداریان بردم، چه‌ندین سه‌عات له‌سه‌ر بې رایانگرتم، سه‌ره‌رای هه‌موو زام و نازاره‌کانم، رووبه‌رووی کرده‌وی وه‌هایان ده‌کردمه‌وه، ده‌می برینه‌کانم ده‌کرانه‌وه و خوینیان لې ده‌چوران، ژان به‌هه‌موو جه‌سته‌مدا ده‌سوورا. سه‌ره‌تا هیلنجم ده‌دا و دواتر که‌وتم، سه‌رم به‌ر دیواری ژووره‌که که‌وتبوو، دواتر زانیم ژووره‌که هه‌واکیشی نه‌بوو، گێژ ده‌بووم، ده‌مویست تا هیزم تیدایه بقیرینم، ده‌تگوت زمانیان بریوم، ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌چوو، بانده‌که‌م له چاوم کرده‌وه، ژووره‌که زۆر تاریک بوو، چاو، چاوی نه‌ده‌بینی، له خۆم که‌وتمه گومانه‌وه، ده‌مگوت: " چاوم پیوه نه‌ماوه یان کویر بووم؟ " ده‌ستم به‌دیواره‌وه گرت و بۆ دواوه رویشتم، سه‌رم به‌ر دیواره‌که که‌وت و به‌پاشدا که‌وتم، زۆرم تینوو بوو، زمانم له تینووتیدا ئاوسا بوو، ده‌م وشک ببۆوه، ئیشی قاچم هه‌ر وه‌کو خۆی بوو، بۆنیکي جیاواز گه‌رووی ده‌سووتاندم، نازانم ئه‌و بۆنه چی بوو، له بۆنی سیر ده‌چوو، زۆر تیژ بوو، ده‌رگایان کرده‌وه:

-تۆ هینده که‌لله‌ره‌قی؟

-که‌لله‌ره‌ق نیم.

-پیت ده‌لین قسه‌یه‌ک بکه و خۆت رزگار بکه به‌لام تۆ...

-ئیه ده‌سته‌واژه‌یه‌کتان له من ناویت.

-چیمان لیت ده‌ویت؟

-ئیه که‌رامه‌تی گه‌لیکتان لیم ده‌ویت.

-ده‌ست له‌و شته‌ شیت و ویتانه‌یه به‌رده.

-ئیه یا به‌شیت یان به‌" تیروریست" مان ده‌ناسینن، به‌لام ئیمه کوردين و داوای که‌رامه‌ت و مافی خۆمان ده‌که‌ین.

-ده‌ته‌وئ له سیداره بدری؟
-نا.

-که‌واته ئه‌و هه‌لوسته چیه؟

-له جیاتی ئه‌وه‌ی داوای لیئوردن بکه‌م و تا دوايي ته‌مه‌نم هه‌موو روژیک بمرم، له سیداره‌م بدن باشتر نییه؟ ئیه ده‌توانن له که‌سایه‌تی مندا بۆ هه‌تایه هه‌تایه گه‌له‌که‌م له سیداره بدن.

-تۆ ده‌تگوت که‌س ناتوانی کورد له سیداره بدات.

-کاتی داوای لیئوردن بکه‌م، هه‌تا هه‌تایه گه‌له‌که‌م له به‌رده‌م په‌تی سیداره‌دا ده‌بیت و منیش هه‌موو روژیک له سیداره ده‌دریم...

-که‌س نازانی تۆ له سیداره ده‌دری.

-هه‌موو جیهان ده‌بیستیت.

-وازی لې بینن، بییه‌نه ژووره‌که‌ی تر.

بۆ ژووریکي گه‌وره‌یان بردم، تا ئه‌و کاته له ژووری به‌و گه‌وره‌یه‌دا نه‌بووم، په‌نجه‌ره‌ی گه‌وره‌ی تیدا بوو، یه‌کیک له په‌نجه‌ره‌کانم والا کرد، هه‌یوانیکی گه‌وره دیار بوو، جموجولیک له هه‌یوانه‌که‌دا هه‌بوو، چاوم باش نه‌یده‌بینی، به‌له‌چکه‌که‌م چاوم سه‌رییه‌وه، ژنیکي قه‌له‌وم بیني، رووتیان کردبووه، له نیوان دووکه‌سدا بوو، بۆ شوینیکی ناداریان ده‌برد، به‌ده‌م رویشته‌وه لییان ده‌دا، به‌لام هه‌چ نه‌ده‌گریا، ته‌نیا ئاو له چاوانیه‌وه ده‌هاته خوار، دیار بوو پینان گوتبوو، نابج هاوار بکه‌ی، هیشتا دیمه‌نی ئه‌و ژنه له به‌رچاوم بوو، هاتن بۆ قاوشه‌که، بۆلای ئاسۆ و شیندایان بردم، له ریگه پینان گوتم: " ئه‌و ژنه‌ی بینیت ئه‌مشه‌و له سیداره ده‌دریت" گویم پی نه‌دان و بې ده‌نگ بووم.

من هیچتان بې نالیم: گيراویک له‌به‌ر سیداره‌دا بیت، نایه‌وئ زۆر قسه‌ بکات و وه‌لامی هه‌موو پرسیاریک بداته‌وه. شینداس کاتی پرسیاری لې ده‌کردم خۆم لې گیل ده‌کرد. مروفت هه‌ست به‌باریکی گران ده‌کات، وه‌لی هه‌ست و ئاسۆی مروفت پونتر ده‌بنه‌وه. چی ده‌بینم، ده‌بیستم و ده‌خوینمه‌وه له زه‌ینمدا ده‌چه‌سپن و له‌یادی ناکه‌م. ده‌مه‌وئ شه‌و و روژ بنووسم. ده‌میکی ده‌ست بۆ قه‌له‌م ده‌بم، هه‌ست به‌ئارامی ده‌که‌م.

کاتی گه‌رامه‌وه ژووره‌که‌م، ئاسۆ به‌سه‌رسورمانه‌وه بۆی روانیم، له به‌رخۆیه‌وه ورته‌ورتیکی لې هات، لې تینه‌گه‌یشتم، پاشان تینگه‌یاندم، که نزام بۆ ده‌کات، به‌ئاماژه قسه‌مان کرد، هات و توند باوه‌شی پيدا کردم:

-چۆنی؟

-باشم.

-زۆر په‌روشت بووم.

-خه‌م مه‌خۆ، ئه‌وه نییه له‌لام.

-ئه‌مجاره‌یان زۆر ترسام.

-ئاسۆ گیان.

-هیی

-تۆ زۆر نازاری خۆت ده‌ده‌ی.

-نا، نا...

-ناتوانن هیچم لې بکه‌ن.

-گوتم ئامجاره‌یان به‌راستی بۆ له‌سیداره‌دانیان بردی.

-گویتان ده‌تبه‌ین، به‌لام بۆ ئه‌شکه‌نجه‌یان بردم.

-من پرسیارم لې کردن، گویتان، چاوه‌رپی مه‌به له سیداره‌مان دا.

–لە ئىستا بەدواوۋە گوييان لى مەگرە و باوۋەريان پى مەكەن.
 –من نزام بۇ كرى.
 –سوپاس ئاسق گيان.
 –خەم مەخۇ.
 –ئاسق گيان.
 –بەلى.

–ئەمرۇ گەرەكم نەبوو لەسەر سىدارە قسە بگەم، وەلى دەمەوى ھەستى خۇم لەگەل تو بەش بگەم. لەو رۇژەوى رىگەى تىكۇشان بۇ ئازادىم گرتە بەر، خۇم بۇ ھەموو شتىك ئامادە كر دوو، بەلام راستت دەوى ھەرگىز بىرم لە سىدارە نەكر دبوو، ئەمرۇش دەبىنى، كە لە سىدارەدانم زور نرىكە، ھەموو رۇژى وەكو شورىك لەسەر سەرم دەبسورىننەو و دەيانەوى سامىك لە ناخى مندا دروست بگەن، سامىكى جىاوان، لە ھىچ سامىكى دىكە ناچىت، جىاوازە، كاتى ديار نىيە، تا ئەمرۇ لەو باوۋەردا نەبووم لە سىدارەم بەن، ئىدى لە برىارەكەيان دلنبا بوومەو، منىش ئامادەم، ھەر كاتى بچمە بەر پەتى سىدارە ناھىلم ئەژنوم بلەرزىت.

–دوینى گوىم لە رادىو گرت، سەمىرە نامەيەكى نارد و باسى توى دەكر، دەىگوت: " رىگرى لە لەسىدارەدانى شىرىن بگەن، دەبى منىش شەو و رۇژ بۇ ئەو مەبەستە كار بگەم" ھەرەھا گوتى " ئەو بابەتە دەخەمە رۇژەفى ئاستى نىونەتەو دەبىيەو.."
 –خۇزگە گوىم لە نامەكەى سەمىرە بوایە.
 –لەوانەيە جارىكى ترىش نامە بنوسىت.

ئاسق بۇ من خەمبار بوو، ھىندەى لە دەستم بى لەبەردەمى پىدەكەنم، باسى ئىش و ئازارى خۇمى بۇ ناكەم. ئاسق رووى گەرمى مرۇقايەتى و وىژدانى رۇژەھەلاتى ناوینە. ئەمرۇ دەى نىسانە و زستان كۇتايى ھاتوو، بەھار دەستى پىكر دوو، لىرەش ھەموو وەرەكان لە يەكدى دەچن، سال دوازە مانگ ئەشكەنجە ھەيە، لە ژوورەكەى ترەو و زانىريان پى دام، كە ژنە قەلەو و رووتەكەى چەند رۇژ لەمەوبەريان لە سىدارە دا. كاتى ژنەفتم لە دللى خۇمدا گوتم" لە سىدارەدان لەم ولاتە لەھىچ ولاتىكى تر ناچىت، بەر لەو دەى لە سىدارەت بەن، رووتت دەكەنەو و ئەشكەنجەت دەدن" فرمىسى بىدەنگى چاۋە ئاۋەساۋەكانى، ھاوارە بىدەنگ و برىندارەكانى، قژە رەشە قەترانىيەكەى، نىگا بى ھىوا و نىوہچلەكانىم ھەرگىز لە بەرچاۋ لاناچن، لەو رۇژەو بى برانەو بىرم لە سىدارە دەكر دەو و بە قولى نوقمى بىركردنەو بووم. دوایىن جار لە دللى خۇمدا گوتم: " لەم دنبايەدا ناچارى چەندە دژوارە!"

۱۱ ى نىسان ۲۰۱۰

ئارامى، چ ھەستىكى خۇشە، بەرەو بەختەو ھەرىيەكى ناكۇتات دەبات و دەروازەى نوى لەسەر مرۇق دەكاتەو، ئەمشەو لەنىو ئەو ھەستە ئارامبەخشەدام. ئاسق ھەلبەستەكەى خوى بۇ ھىنام، كە بەناۋى: " مىروو پىرۇزەكەم" كاتى خويندەمەو بەراستى خوين لە جەستەم شەپۇلى دەدا و جۇشىكى بى وىنە سەراپاى گيانى داكرتم، ھەلبەستىكى زور جوان بوو. ئاسق قسەى لەگەل مىرووى پىرۇزدا دەكر. مىرووى پىرۇز لە خەوىكى قولدا بوو، ئاسق بە وتەكانى لە خەوى مردن وشىارى كردهو، وەلى مىرووى پىرۇز زىز ببوو، نەيدەوىست بفرىت، نەيدەوىست رى بكات و داواكەى ئاسق بەجى بەنىن، ئاسقوش بى ئەو دەى ھەست بەماندووبوون بكات دەستەواژەى دلرفىتى رىز دەكر، تا ئەو كاتەى مىروو دەستى بەفرىن كر. ئاسق دەلى، من بەھەلبەستەكەم ئەوم ھەلفراند، دەستەواژەم خولقاند و فراند. ئاسق دەستای وشە و دەستەواژەيە، خەزىنەى دىر و ھەلبەستە، بەدەستەواژەكانى سەرنجراكىشن،

مرۇق دەھەژىنىت و مەستى دەكات. ھەر كاتى ھەلبەستەكانىم بخویندایەتەو، بالم دەگر تەو و بەرەو ئەستىزەكان دەفرىم، چاۋم بەر ئەستىزەكان دەكەوت، فرمىسى بەختەو ھەرى و شادى ئەستىزەكان بەسەر قژمدا دەبارى، ھەموو بارگرانىيەكانم سووك دەبوون، خۇم لەسەر شەپۇلە بى سەر و بنەكانى دەرىيەك دەبىنىيەو. ئاسق وەكو ھۇمىرۇسە، روو لە سروش دەكات، رۇدەچىتە نىو قولايىيەكانى، بەگوى خاكدا دەچرىنى، دلۇبى باران دەلاوینىتەو، نالەى خاك و دار و بەرد دەبىستى و بەوشەكانى، بەچوارىنەكانى بارى سروش سووك دەكات. ئەو رۇژە ئاسق ھاتە لام، قەلەمەكەى لە دەستىدا بوو و پىدەكەنى، گوتى " من زمانم لە دەست دا بەلام قەلەم بەدەست ھىنا ئاسق ھەموو شتىك واتادار و بەھادار دەكات.

ئەمشەو پەنجەرەكەم كردهو و سەبرى دەرەو دەم كر، ئاسمان ساىە و روونە. ئەستىزەكان چر و گەشن، دەبرىسكىنەو، شەو خامۇش و بىدەنگە، بۇنى بەھار دىت. شىنداش ھاتە لام، قسەمان كر و پىكەنن، باسى برىندارىيەكەم بۇ شىندا كر:

–تازە چووبوینە چىا، زور بەجۇش بووم، بۇ ئەو دەى خۇ بخەمە بەرچاۋى ھەقالانەو و خۇ خۇشەوىست بگەم، لىرە و لەوى ھەلپەم بوو. فرە خۇم ماندوو دەكر، وەلى ھىچ خەم نەبوو، چىژم لە ئاۋەيتان وەرەگرت، دەمىكى دەچومە سەر كانى، تەنى بۇ ئاۋەيتان نەدەرۋىشتم، بەلكو چىژم لە چوونەسەركانى دەبىنى، لە ھەر شوینى بوويناىە و ئاومان نەمايە، خۇم بەبەرپرسىار دەبىنى. ژىن رۇژەھەلات بانگى كر دم" چا لى دەننن، ئاومان نەماۋە". يەكەورى دەستم داىە دەبەكان و رووم لەسەر كانى كر. گوتم:
 –من دەمەوى بچم.

ژىن رۇژەھەلات پىكەنى:

–تو جىى كانى نازانى، چۇن دەچى؟

–رىگام پى بللى خۇم دەچم، كانىيەكە دەبىنمەو.

–باشە، تو لەو بەرزايىەو تىپەر، تاشە بەردىكى گەرەت دىتەپىش، لە نرىك تاشەبەردەكە پوورەھەنگ دەبىنى، سەبرى پوورەھەنگەكە بگە و شوئىيان بگەو، كاتى پوورەھەنگەكە ون بوو، رىيەكى تەنگ دەبىنى، بەر لەو دەى بگەو پتە سەر ئەو رىيە، قاچى راستت دانى، ئەو تە بەدلنبايەو لە ياد نەچىت، ئەگەر قاچى چەپت لە پىشدا دانا كانىيە نايىنەتەو، لە كاتى رۇشىتندا قەت سەبرى خوارەو مەكە، بەردەوام سەبرى سەرى بگە، بەر لەو دەى خۇت بگەيەنپتە ئەو سەرى رىيە تەنگەكە، دار ھەنجىرىك لە بەردەمتدا قوت دەبىتەو، رەشەمارىكى لە سەر، ژىر سكى زەردە، مارەكە بۇت دەرانىت، تو دەرزىيەك دەربەننە، خۇتى لى كىل بگە و بەژىرىدا تىپەر، گەر مارەكە زانى تو ئەوت بىنىو، دوات دەكەو پت، كاتى گەيشتىە سەر رىيە تەنگەكە، دارمازوويەك دەبىنى، ئەو دارە زور كۇنە، ھەناۋى كۇنە، ھىلانەى چۆلەكەى رەشەلەكى لەسەر، لەسەر ئەو ھىلانەيەش، ھىلانەى چۆلەكەى سنگ زەرد ھەيە، لەسەر ئەوانىشەو ھىلانەى كۇتر ھەيە، ھەموو ھىلانەكان ھىلكەيان تىدان، ئەگەر ژمارەى ھىلكەى ھەر ھىلانەيەك بزانى، دەگەپتە نىو دەى رىگە، گەر ئەو ئەزموونەت تىپەراند دە خولەكى تر دەروى، لە دوورەو دارسنەوبەرىكت لى دەردەكەو پت، چەند بەرەو ئەو دارە بچى، ئەو پتر لىت دوور دەكەو پتەو، رەنگە ھەوت شەو و ھەوت رۇژ برۇى، ئىنجا خۇت دەگەيەنپتە ئەو دار سەنەوبەرە، كاتى گەيشتى دەبى پىكەنى، ئەگەر پىنەكەنى، ئەو كانى وشك دەبى و بەدەستى بەتال دەگەرپىتەو.

كاتى ژىن رۇژەھەلات دوایىن قسەى كر، ھەموو بەدەنگىكى بەرز پىكەنن، ھەقالان ئاویان ھىتابو، چاكەشىان دەم كر دبوو. ژىن رۇژەھەلات ئەو چىرۇكەى بۇ ئەو دىرۇكر دەو، كە من بۇ ئاۋەيتان نەچم، منىش چىرۇكەكەم پى خۇش بوو، بەسەرنجەو گوىم بۇ رادىرا.

ئاخ، ژین ئاخ، زور بیرم کردوی، پیکه نینه گهرمه کهی، ئه و چاوانه ی هیوایان لی دهباری، نیگا پر متمانه کهی، تورپیی له ژیردهستی. ژین روژهلالات کچیکی چیاپی، کچیکی میشک و دلنازاد بوو.

دوای ئه وهی من و شیندا تیر سهیری ئاسمانمان کرد، بۆ لای ئاسۆ گهراینه وه، چا ئاماده بوو و پیکه وه چامان خوارده وه. کئی دهزانی؟! پهنگه دوایین چا بیت!

۱۳ ی نیسانی ۲۰۱۰

دوینی ئاسۆ پیی گوتم: " دیار نییه چی دهبی، ناییت! نامهیهک بنوسه کاتی ئه وهی گوت، ههستم بهرووخساره خه مگینه کهی کرد، چاوهکانی پر له ئه سرین بوون. کئی دهزانی ئاسۆ چه ند روژ بیرری کردوته وه بۆ ئه وهی ئه و قسانه م پیی بلئی؟! چه ند زهحمه تی بینیبوو، مرؤف ناتوانی له راستیی ههلبیت، ئه ویش ئیدی ئه و راستییه قبول دهکات: سیداره. ئه و دهزانی، که من له سیداره دهدریم، دهیهویت نامهیهک له دوای خۆم بهجی بهیلم، شتی له و جورم بهیاددا نه دههات، بهلام دهبی داواکهی ئاسۆ بهجی بهیتم، پهنگه نامهیهکی کورت بۆ دایکم یان بۆ ههفالان بنوسم، ئیستا هیچم بهزهیندا نایهت، باسی چیان بۆ بکه م؟ ههول ددهم بهر له سیداره دانم چه ند رستهیهکیان بۆ بنوسم، ههچهنده نه مهوئ بیر له روژی سیداره دانم بکه مه وه، وهلی ئه و هزره پر ژانه وهک باران به سه رمدا دهباریت. له یلا قاسم بیر دهکهوئته وه، قاره مانیتیه کهی ئیستاش له میشکدا دهنگ دههاته وه، من له ته مه نی بچووکیما به سه رهاته کهیم ژنه فتوه، که چی وا ئه مرؤ به سه ر خۆمدا دیت. دوینی شه و خه وم پیوه بینی، پیکه نی و پیی گوتم: " شیرین به خیر هاتی "

دوینی دیسانه وه بریاره که یان هینایه وه، ئیدی تیگه یه شتم، خه ریکن ئاماده کاری دهکه ن. پیته چی له ماوهیه کی نزیکا بریاره که جیبه جی بکه ن. کات بۆ گیراوانی سیداره نییه، ته نیا کاتی هه ناسه دده ن باشتر له واتای کات تیده که ن، جاریکی تر کات، روژ، سه عات و چرکه چون ئاو دهرو، هه موو شتیکی خیرا وهکو بروسکه تیده په پیت. شه و و روژ وهکو بارانی به هار دین و تیده په پین، شتیکی سه رنج راکیشه، له م روژانی دواپییدا خه وم قورس بووه. کاتی ده چه نیو جیگه دوای چه ند دهقهیه که یه کسه ر خه وم لی دهکه ویت، تاکونی ئاسۆ یان شیندا خه به رم نه که نه وه، به ئاگا نایه مه وه، پیشتتر به پیچه وانه وه بووم، خه وم نه دههات. ئه مرؤ بارانی زور خۆش و به خور باری. ئاسۆ و شیندا له جیی هه واگورکیکه له ژیر بارانه که دا گه ران، ته ر ببوون. ئاسۆ رووی له ئاسمان دهکرد و باران دلۆپ دلۆپ به سه ر روخساریا دهباری، پیتم خۆش بوو منیش هه مان شتم بکردبایه، به لام هیز و توانام نه بوو.

۱۵ ی نیسانی ۲۰۱۰

شینداش ئازاد کرا. دوینی دوای نان خواردی نیوه رو، له بریاره که ئاگاداریان کرده وه، کاتی رویشت زور گریا نهیده ویست به جیمان بهیلم، هینده به گه رمیی له ئامیزی گرتبووم، گه ره کی نه بوو لیم بیته وه، به رویشتنه کهی خه مبار بووین، چونکه لیک دابراین، له هه مان کاتدا ئازادکردنه کهی خۆشحالی کردین.

کاتی ئاسۆ گالته ی پیی دهکرد، پیته که نی، پیی دهگوت " کچه هه ورامی " شیندا زور جوان سه مای دهکرد، جاروبار جلوبه رگی گه لیری له بهر دهکرد و وهکو ساریا سه رحه د سه مای درامای دهکرد، کاتی دهخولایه وه و قژی به بادا ده دا، مرؤفی سه رسام دهکرد، قه سدت دهکرد چاوی له سه ر هه لنگریت. ئاسۆ ئه مجاره ش پیی گوت " کچه هه ورامی تو ده چی و ئیمه ش لیزه ده مینینه وه. "

شیندا نهیتوانی بهر له فرمیسکه قه تیسماوه کهی بگریت، بۆ منی روانی و گوتی:

- شیرین گیان.

- بلئی.

- به دلناییه وه یهک دهبینین.

- له ماوهیه کی نزیکا له چیا به یه کتر دهگه ینه وه.

- دروسته!

- شیندا گیان ئاگات له خۆت بیت.

- تۆش.

- سلاو بگه یه نه.

- باشه.

- با هه فالان بۆ من خه م نه خۆن.

- شیرین گیان، ئه گه ر داوایه کت هه یه، پیتم بیژه.

چی وای نه ماوو پیی بلیم: " با له گونده که م بمنیزن " وهلی له دوا چرکه دا خۆم گرت و قسه که م گه رانده وه، له بهر ئه وهی به شیندا م گوتبوو، یه کتر دهبینین.

- به لی داوایه کم هه یه.

- بلئی.

- کاتی چووئته دهره وه له جیاتی من به پیخاوسی بگه ری.

- باشه.

- تیر سهیری چیا بهرز و سه رکه شهکان بکه.

- چیتر؟

- سهیری دارستان، چه م و کانیهکان بکه.

- باشه.

- داوایه کی تریشم هه یه.

- بلئی.

- بچۆ بۆ مالمان و شیلانی برازام ماچ بکه.

- تۆش زور ئاگات له خۆت بیت.

شیندا به چاوی پر ئه سرینه وه به جیی هیشتین. له دلی خۆمدا گوتم " شیندا به خیر بچی و مالئاوا " له بهر ئه وهی دیار نه بوو یه کتر دهبینینه وه یان نا! سه ره رای ئه وهی هیچ هیوای یه کتر بینینه وه مانم نه بوو، وهلی هه ندی جاری له بهر خۆمه وه ده لیم، پهنگه بریاره له سیداره دانم راگرن. شیندا تۆش چوو، به خیر بچی کچه هه ورامی... به خیر بچی. تو دلی ئیمه شت به ره و چیا بلندهکان برد.

۱۶ ی نیسان ۲۰۱۰

روژ دهرکهوت و له ئاسمانی روژهلالات بهرز بووه. هه تاوی به هار له روخسار و قژمی ده دا و ماچی دهکرد، دلم له به ره وه راده په ری و پیته که نی، ناخم جۆش ده دا، نازانم ئه و جۆشه چیه؟ ئه مرؤ ده می به یانی زوو له خه و رابوووم. شه و خه ویکی سه یرم بینی، له به رده م په نجه رکه ویستابوووم، ئه و ژوره ی لیی بووم، فره گه وره نه بوو، ژوویریکی خۆش بوو، به وینه ی که مال پیی، زه ینه ب کناجی، مه زلوم دوغان، فره هاد کورتای، مه عسوم قورقماز، سه ما یوجه، له یلا قاسم، سه روک ئوجالان و زور وینه ی تر رازینرا بووه، زور خۆشحال بووم، له سه ره خۆ په نجه رکه م والا کرد، شه نبایه کی فینک، خۆش و ئارامبه خش دههات، بۆ دهره وه م روانی، زه ریایه کی روون، شین و بی سه ر و بنم دیت، تیشکی هه تاو له سه ر رووی زه ریاکه ده بریسکایه وه و تیشکی له چاومی ده دا، زه ریاکه مه ن و خامۆش بوو، دیمه نیکی سروشتی ناوازه بوو. دهرگای سه ری کرایه وه و ژین روژهلالات به ژووور کهوت، قسه ی نه ده کرد، پیته که نی، روخساری وهکو زه ریاکه روون و ئارام بوو، منیش له خۆشیدا خه ریکبووم بال بگرمه وه، ژینم له ئامیز گرت، ئه ویش به گوئیمدا چرپاندی " هاتووم تو

ببهم، ئەمشه و سواری كهشتی دهبم و دهروم، ههقالان زور بیریان کردوی" کاتی ویستم جاریکی تر ژین له نامیز بگرمهوه، لهخو راپهیریم، له جیی خهوتتهکه بهتهنی بووم، ههرگیز خهونی هینده روونم نهیبینوه!

من و ئاسو بهتهنیان، پیکهوه کتیبمان خویندهوه، ئەو بۆ من جیگهی ده کهسی گرتوتهوه، بری جار له دلی خۆمدا دهلیم" گهر ئاسو زمانی ههباویه بهدهنگی بهرز پیدهکهنین و دهمانقیراند! "منیش وهکو ئەو بیدهنگ بوومه. دوینی پیی گوتم" کاتی بی دهنگی من و تو یهک دهگرن، گهردوون دهلی، چیا له خهه و شهردما دهخنکیت، بیدهنگی ژنیک بۆ مرۆقاییهتی گهرهترین سزایه، وهلی دهنگی ئیمه بهرزترین دهنگی دونیایه."

ئهمرو قال دهبمهوه و رۆ دهچمهوه نیو بیرکردنهوه، گهر مرۆف له ریی سهرفرازی له سیداره بدریت، داخو سیداره چ واتایهکی دهبیته؟ بی گومان بی واتا دهبیته، له راستییدا ئەو رژیমেهی دهیهوی من له سیداره بدات، من نا، خوی له سیداره دهدات، له بهر ئەوهی، که من ههرگیز نامرم. سیداره ناتوانی هیزی من لهناوبهریت، ئەو رۆژهی له سیداره دهریم، ههزاران شیرین دینهوه مهیدان، هاوشیوهی هاتنه مهیدانی لهیلا قاسمهکان و ئەوانیش به له سیداره دانی من کهم دهبنهوه، کهمبوونهوه مردنه، لهناوچوونه. من له ئاستی ئازادییدا دهژیم. زانای ئامارایی ئەو تووهی له دلماندا چاند، لهوهوه فیزی ئەو رازه بووم، سنورهکانی زانیان بهزاند و ریی تیگهیشتنی واتای به من دا. دوینی چیرۆکی پرۆمیتوسم خویندهوه، کاریگهرییهکی گهرههی لهسهرم دانا، چارهنوسی منیش وهکو ئەوه. ههموو رۆژی من دهکوژن، لهناومدهبن، وهلی ههموو رۆژی لهگهڵ دهرکهوتنی رۆژ خۆم دهنافرینمهوه، جگهرم پارچه پارچه دهکهن، بهلام جاریکی تر وهکو گولی سۆسهن دهپووتهوه و دهگهشیتهوه و بهجوانی سروشت خوی دهرازیتهوه. ویستیان لهناومبهرن، هیزیان بهشی ئەوهی نهکرد، گهرهکیان بوو وهکو تیامات پارچه پارچه بکهن، سهرنهکهوتن. ئیستاش دهیانهوی له سیدارههه بدن، دهزانم سیداره خراپترین جوهرهکانی مردنه، وهلی سیدارهکهی ئەوانیش بهشی له ناویردنی من ناکات.

ریگاکهه دریزه، پر ههراز و تهگهریه، جار جاره دهکهوم و ههندی جاریش ههلهدهستمهوه، بهلام له ئەنجامدا دهگههه جیی مهبهست، ههرگیز سکالا و گازنده ناکهه، گازندهکردن کاری کهسی بهلهنگازه و منیش ههزم له بهلهنگازی و پهڕیشانی نیه.

دوینی ئاسو پیی گوتم، نامهیهک بۆ دادوهر بنووسم، دهزانم هیچ ئەنجامیکی نابیت، دیسانیش دهینوسم. من ژیانم خوئشدهویت، بهلام زندههوی ناکهه، له بهرئهوهی زندههوی له دهستدانی راستیی ژیانه. زور زوو باوهر بهشت ناکهه و زووش دهست له باوهری خۆم ههناگرم. ههرگیز نامهوی دلم وهکو ئاسمانی بی ئەستیرههی لی بیت، بهکو دهمهوی ئەستیرههی ئاسمانی دلم وهکو موروی مهرجان بدرهوشیتهوه و چاوی ههموو کهسیک رووناک بکاتهوه، با چاو له چاوهروانییدا بی، بۆئهوهی ههرگیز باوهر له دهست نهدهت.

داپیرهه ههیشه پیی دهگوتم: "کچی با ههموو ساتیک چاوهکانت بیریقینهوه، ئەگهر رۆژیک چاوت نهبریقینهوه، ئەوه بزانه ئەو رۆژه زور شت له تهمنهت چووه، ئامۆژگارییهکی ترم ئەوهیه، با پشتت له ژیر باری پیروژدا، نهک له ژیر باری گراند کورر بیت، ئەو کاته کوربوون دهبیته تهختایی، ههروهها له خواردن ههلهپه مهکه، بۆ ئەوهی تامی راستیی بکهیت، رووی خۆت له ئیش و ئازار وهرمهگهڕینه، ئەو کاته نرخی خۆشی دهزانی، با ههیشه مردنت له یاد بیت بۆ ئەوهی بهشادی بژیت و ژیان واتادار بکهی."

ئیسنا بیرم دهکهویتتهوه، که داپیرم له تهمنهتی چواردهه سالیمدا فیتری بنهماکانی ژیان کردم، داخو ئەگهر ئیسنا لهلام بوایه، سهبارته بهسیداره چی دهگوت؟ چ ئامۆژگارییهکی دهکردم؟! لهوانهیه پیی بگوتمايه: "کچم له سیداره مهترسه، بۆ ئەوهی سیداره ببیته رووی رهشی

مرۆقاییهتی و دهمامکی رووی مرۆقاییهتی بکهویت" دیسانیش بهپهروشی ئامۆژگارییهکانی ئەوم.

۱۷ ی نیسانی ۲۰۱۰

ماوهیهکی دریزه له زیندانام، وهلی خوئشهویستیم بۆ ئازادی مسقالیکیش چیه کهه نهپوتهوه. دهیانهوی خوئشهویستیم بۆ مرۆقاییهتی، بۆ گهلهکهه و خاکهکهه له ناوبهرن، ههرچهنده دیوارهکان بلنیش بن له بالای ئەقین و هیواکانم بهرزتر نین، چونکه ئەقینی بی وینهه ههموو دیوارهکان دهرمینیت و بی واتایان دهکات، ههروهکو چۆن ئاسو و پیدهشتهکان له جییهکدا بهژوانی یهکدی را دهگهن، دلی منیش له شوینیکیدا خوی بهگهلهکهه دهگهیهنیت. من جیگه و وارم له دلی خۆمدا بی واتا کردووه، له بنکهی چالهپهشیکیشدا بم، دلم دهکهمه مۆم و رووناکی چاومی پی دهکهمهوه و چالهکesh رووناک دهکهمهوه. ئیمههی ژن خاوهن دلیکی نهبهزین، که ههرگیز له لیدان ناکهویت، بۆیه دهلیم، جیهان له لایهک، دلی ژنیکی ئەقینداری ئازادییش له لایهکی تر. ههمان ئەو رۆژهی، که تازه گیرابووم دهیانویست له تاریکی زیندانا، تیشکی رووناکی رۆژ، درهوشانهوهی ئەستیره و بارانم له بهرچاو رهش بکهن، بی واتایان بکهن، له نیو زیندانی کپ و خاموشدا بمخنکین.

زیندانی ئەم ولاته، له ههموو سات، قوناق و کاتیکی ژیاندا مردن دینیتهوه بهرچاوی مرۆقهکان، بی هیوایی دهنافرینیت. کاتی بۆ ژووری تاکهکهسییان بردم، نهخاسمه شتیکیان پی دهگوتم: "کاتی لهم ژوره هاتیته دهر دهبی ملت کهچ بیت، وهکو خزمهتکاریکی بیچاره ببیته بهردهممان، گهر گوپرایهلمان نهبی زور جاری تر بۆ ئیره دینیتهوه دهیانویست بهرچیکی تیکشکاوهوه لهم ژورانه وهدهرکهوم، منیش ههردهم بهئیرادهیهکی بههیزترهوه له چالی مردنهوه دهردهچووم و بهسهربهزییهوه ریم دهکرد.

دهمیکی لهو چالی مردنهیان دههاویشتم، چا و جگهرهیان لی دهبریم. مرۆف دهتوانی تا دوایین ساتی تهمنهتی بی نان ههل بکات، بهلام بی ئاوی دۆخیکی سوتینهره، ههناسه له مرۆف دهبریت. له هاویندا ئاویان لی دهبریم، زستانیشدا بهتانی و جلیان پی نهدهدام، شهو و رۆژ ههلهدهلهزیم، دهنگی چۆقهی ددانهکانم دهگهیشته ژورهکانی تری زیندان، کاتی لهسهه زهوییه کۆنکریتهکه دهنووستم، چهندین رۆژ نهخۆش دهکهوتم و دهکوکیم، گورچيله و سییهکانم ههویان دهکرد، بهو ئەشکهههجهیهمان دهگوت "ئەشکهههجهی سپی" واته لیت نادهن، وهلی بهشیوازی نامرۆبیانه، بهئەشکهههجهی دهروونی دهیانهوی تیتبکشین.

بهراستی ئەو شیوه ئەشکهههجان، دهیان جار له ئەشکهههجهی جهستهیی سهختترن، گهر خاوهن ئیرادهیهکی پۆلایی و بیروباوهری روون نهبی، مهحاله بتوانی یهک رۆژیش بهرگری بکهی. بۆ ئەوهی ئیرادهی مرۆف بشکینن، بیروباوهری لهق بکهن و کهسایهتی تیکبکشین ههرچیان له دهست بی دهیکهن. بهکورتی، ههموو شتیکیان بۆ ئەوه دهکرد، که خۆت بهدهستهوه بدهی.

ههندیک له گیراوان چاویان، ههندیکیان دهروونیان، بریکیان هۆش و چهندین کهسیش جگهر، دهیان کهس سی و ههندیکی تریان دهست و قاچیان له دهستداون. تیپهزه! کهس نییه بهشیکی له جهسته و ناخی له دهست نهدابیت، جگه لهو کهچه رقتهستوره نهبی، که ئەویش سهمیرهیه، ئەو کهچه نازهنینهی دهمگوت، ناتوانی بهرگه بگریته، وهکو چیایهک وا بوو، ئیرادهی له چیا مهزنتر و دلی زریان ئاسا و رووبهرووی ئەو ستهمکارانه بۆوه، ههموویانی چهپهساند. ئەو سیسههله ژیره بووه کینو و نهرووخا.

ههست دهکهه کات زوو دهگوزهریت و خهریکه کاتم بهدهستهوه نامینیت، وهلی بهلینم بۆ ژیان، ههستم بۆ ئازادی گهرهتر دهکات.

۱۹ ی نیسانی ۲۰۱۰

دوینچی دور له چاوهروانیمان دایان بهسەر ژوورهکهمان دا، بهخیرایی چاوی من و ئاسویان شهتهک دا و بردیانن بۆ ژووری تاریک، ژووری تاکهکهسییهکان و قاوشی گشتی نزیکهی بیست - سی مهتر لهیهکدی دور بوون، دیواری ژوورهکان بهههویری گهنیو سواخ درابوون، ههموو جووره میروویهکیان لهسەر بوون، کاتی بهمرؤقیانهوه ددا، ئیژیته ئاگری تی بهردهدن یان بهشیشیکی گهرم جهستهی مرؤف داخ دهکن، بهرادهیهک دهسوتایهوه، دونیای له بهرچاوی مرؤف رهش دهکرد، شوینی پیوهدانهکه رهش، شین و مور ههلهدهگهرا، بۆ ماوهیهکی دریژ خورینیکی بیزارکهریان لهسەر پیستمان دروست دهکرد، چهندمان بخوراندایه، هیندهی تر زیاتر دهبوو. لهو ژووره تاریکانهدا دووپشکیان له ویزهی یهکدی بهردهدا، ئەمه ترسیکی سهیری لهناخدا دروست دهکرد، خهوی له چاومان دهفراند، دهباویه ههمیشه وریا بین. ئەوانه ببوونه بهشیکی ژبانی رۆژانهمان.

ئاسویان له ژووریکی تهنیشت منهوه دانابوو، لهبههرئهوهی ئاسۆ نهیدهتوانی قسه بکات، تا نیوه شهو بهبیدهنگی دهماینهوه. کاتی بۆ قاوشهکهیان هیناینهوه، کاترمیر سیی شهو بوو، برنج و چا و ههموو شتهکان، تهنانهت تایت و شهکریشیان تیکهله بهیهکدی کردبوو، ئاسۆ پیکهنی و گوتی:

-له تیکهله و پیکهلهکرندا رژیمنیکی بئ وینهیه!
 -خهمت نهبی دواي ههموو تیکهله و پیکهلییهک، یهکلابونهوهیهکیش ههیه.
 -بهلام ئەگەر ههموو رۆژیک تیکهلی و پیکهلی ههبن، رۆوبونهوه دهگاته ئاستی خوین...
 پیکهنینم و...

-ئاسۆ گیان واز له فهلسهفه بینه، ئەمانه چۆن چاک بکهینهوه.
 -شیرین خۆت دهست بهفهلسهفه دهکهی و من تاوانبار دهکهی...

پیکهوه تیر پیکهنین، ههمیشه بهو شیوهیهین، دواي ئەشکهنجهی قورس و ههموو سهختیهکان بهدلنایهوه شتیک دهکن بۆئوهی تیر پیتی پیکهنین... لهبههرئهوهی کاتی پیدهکهنین، ههموو ئیش و ئازارهکانی جهستهمان له یاد دهکهن. باسی پیکهنینم کرد، سینهم دمدمیم هاتهوه یاد، جاری وا ههبوو من، پهریا و سینهم ههتا تینمان تیدا بوو پیدهکهنین، سینهم له پر رووی خۆی گرژ دهکرد و دهیگوت: " دایکم دهیگوت ئەگەر ژن زۆر پیکهنیته، کارهساتی گهرهه بهسەر دیت ئیمهش باوهرمان دهکرد و له پیکهنین پهشیمان دهبوینهوه. ترس و سامی جیاوازی لهدلماندا دهچاند، وهلی ئیستا بهپیچهوانهی ئەو قسانه دهجوڵینهوه، چهند پیدهکهنین هیندهش شاد دهبین، ئیش و ژانی خۆمان له بیر دهکهن. سینهمی چا و وردیله زۆرم بیر کردووی.

تاوهکو رۆژ ههلهات کارهکانمان تهواو کردن و چایهکمان دهمکرد. ئاسۆ گهرهکی بوو شتیکم پئ بلی، وهلی نهیدهگوت، جار و بار دریژ و قوول بۆی دهروانیم و رووی وهردهگهرا. بهدهنگیکی نزم پیم دهگوت:

-ئاسۆ گیان.
 -بهلی.
 -دهتهویته شتیک بلیی.
 -نا.
 -بهلی، بهلی.
 -نازانم چۆن پیت بلیم.
 -قهیناکه بیلی.
 -دایکم.

-چی لینهاتووه؟

-گهر لیژه دهرحم، برۆم ببینم یان نا؟
 له راستیدا من وهلامیکی حازر بهدهستم نهديتهوه، که پیتی بلیم. گوتم:
 -بۆچی؟

-دهلیم سهمیره باسی منی بۆ دایکم کردووه.
 -ئهگهر هاتو لیژه دهرحووی بچۆ دایکت ببینه.
 -بهلام...
 -بهلام چی؟
 -بهخۆمدا ناپهرمم.

-ئاسۆ گهر بۆچوونیکت لهسەر ئەوه دروست بووه، مانای وایه هیزی ئەوهت تیدایه.
 -نازانم.
 -گهر سهمیره شتیکی لهو بابتههی بهر گوی کهوتبی دلنایه ههلوئستیکی زۆر توند نیشان دهدات.

-راسته، کاتی ههندی شتم بۆ سهمیره باس کرد، ههرچهنده نهیدهزانی من خوشکیم، ههلوئستی توندی نیشان ددا.
 -لهوانهیه کاتی لیژه دهرحی من لات نههم.
 -چۆن؟

-لیژه هیچ شتیک مسۆگهر نییه، ههر کاتی لیژه دهرحووی برۆ سهردانی دایکت بکه.
 -هیشتا لهو بارهیهوه یهکلانهبوومهتهوه.
 -دواي ههموو تهومژییهک، یهکلابونهوهیهک ههیه.

دیسانهوه پیکهوه دامانه قاقای پیکهنین، دیار بوو ئاسۆ قهناعهتی کردبوو، زۆر بهتاسهوه بوو دایکی ببینیت، بهلام کاتی ئەو شتانهی دیتهوه یاد، که بهسهریان هیناوه، بیزاری دایدهگرت و تووره دهبوو، لهو باوهردام ئاسۆ دایکی خۆی دهبینیت، چونکه زۆر بیرى دایکی دهکات، له ناخهوه ههستی پئ دهکهم.

* * *

دهمهوی بیمه ئەستیره
 ههوت کیشوهرهکهی جیهان
 روناک بکهمهوه...
 چون ههوت سهرسورهینهرهکهی جیهان
 له دلای خۆدا ههشار دهدهم
 ئاسۆ
 * * *

۲۰ ی نیسانی ۲۰۱۰

سی هه‌قالی تریشم چاوه‌روانی له‌سیداره‌دانن، فهرزاد که‌مانگه‌ر یان مه‌زلومی رۆژ‌هه‌لات، مامۆستای گهل، فه‌یله‌سوفی بناغه‌ی نویی به‌رخودانی مه‌زن، دلچپای گه‌لی هه‌ژار و ژیرده‌ستان، فه‌ره‌اد وه‌کیلی و عه‌لی هه‌یده‌ریان، سی قاره‌مان، سی گیانفیدا، سی پامیار، سی مافیاریز، سی که‌سی ریگه‌ی حه‌ق و حه‌قیقه‌ت، سی میرخاس، سی چه‌می میژووی، سی پۆله‌ی کورد و سی گۆلی جیهان.

ئه‌م‌پۆ نامه‌یه‌کی فه‌رزاد که‌مانگه‌رم خوینده‌وه. ئه‌و شه‌و و رۆژ ده‌خوینیته‌وه، ئه‌فراندن ده‌کات، ده‌نووسیت، ده‌گیریته‌وه و ئه‌وه‌ی ده‌یلیت، به‌جیی ده‌هینیت و به‌هزره یاخیه‌که‌ی ژیان ده‌راژینیته‌وه، ئاراسته‌ی میژوو ده‌گۆریت. ئه‌و مامۆستای ژیان، له‌ره‌شینی، بیوره‌ی و ترسه‌وه دووره، کاتی نامه‌که‌یم خوینده‌وه تیگه‌یشتم، که‌له‌که‌سایه‌تی خۆیدا سیداره‌ی له‌ناوبردوه، له‌به‌شیکه‌ی نامه‌که‌یدا ده‌لیت:

"ئه‌م‌پۆ، که‌ده‌یه‌انه‌ی ژیان له‌من بسین، هاو‌پۆ له‌گه‌ل "ئه‌قین به‌هاو‌پۆ که‌ه‌کانم" ب‌پارم داوه‌ئهنده‌مانه‌کانی له‌شم وه‌کو دیارییه‌ک به‌و نه‌خۆشانه‌به‌خشم، که‌مه‌رگی من ده‌توانیت ژیان به‌وان به‌خشیت، دلم به‌و هه‌موو "ئه‌قین و خۆشه‌ویستییه‌وه" وه‌ک سه‌هوقاتییک به‌مندالیک بده‌م. ئه‌و منداله‌له‌هه‌ر کوییه‌ک بیت لای من جیاوازی نییه، ئیدی له‌پۆخی کارون، داوینی سه‌به‌لان، له‌قه‌راخ وشکانی رۆژ‌هه‌لات یان به‌مندالیک، که‌چاوه‌روانی هه‌لاتی رۆژه‌له‌سه‌ر چپای زاگرووس، ته‌نیا دلی سه‌رکیش و بی ئوقه‌رم له‌سینگی مندالیکدا لی بدات، که‌له‌من هیواکانم سه‌رکیشتر بی، مندالیک شه‌وانه‌له‌ته‌ک مانگ و ئه‌ستیره‌کاندا بدوی و ئه‌وان به‌شایه‌ت بگری، که‌له‌گه‌وره‌یه‌یدا خیانته‌له‌خه‌ونه‌کانی سه‌رده‌می مندالی نه‌که‌ن. دلم له‌سینگی که‌سیکی خه‌مخوری ئه‌و مندالانه‌لی بدات، که‌شه‌وانه‌به‌زگی برسپیه‌وه سه‌رده‌نینه‌وه، یادی "حامید" قوتابییه‌ ۱۶ ساله‌ی شاره‌که‌م له‌دلیدا به‌زیندووی رابگری، که‌نووسیبووی: "له‌م ژیاندا چکۆله‌ترین هیوام وه‌دی نایه‌ت" و دواتر خۆی هه‌لواسی.

لیگه‌پۆ دلم له‌سینگی که‌سیکدا لی بدا، گرینگ نییه‌ ئه‌و که‌سه‌به‌چ زمانیک ده‌یه‌قی، پیستی چه‌ره‌نگه، ته‌نیا مندالی کریکاریک بیت بۆئه‌وه‌ی ده‌سته‌قلیشاوه‌کانی باوکی چه‌خماخه‌ی سه‌ره‌له‌دانکی نویی له‌رووی نابه‌رانبه‌رییه‌کاندا له‌دلمدا زیندوو بکاتوه.

دلم له‌سینگی مندالیکدا لی بدات تا له‌داها‌توویه‌کی نزیکدا بیته‌مامۆستای گوندیکی بچووک، هه‌موو سه‌ر له‌به‌یانیه‌که‌به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی جوانه‌وه، له‌پیشه‌وانی مندالاندا بیت و ئه‌وانیش ئه‌و به‌شه‌ریکی هه‌موو خۆشی و گه‌مه‌کانی خۆیان بزائن، په‌نگه‌هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌مندالان تامی هه‌ژاری و برسیتی نه‌زانن و له‌جه‌یه‌انی ئه‌واندا بیژه‌گه‌لی "زیندان، ئه‌شکه‌نه‌جه، سته‌م و نایه‌کسانی" هه‌چ مانایه‌کیان نه‌مین. لیگه‌پۆ دلم له‌قوژبنیکی ئه‌م جیهانه‌پان و به‌رینه‌دا لی بدا، ته‌نیا ئاگاتان له‌وه‌بیت، له‌دلی مرۆفیکدا بی، که‌پاز و قسه‌نه‌گوتراوه‌کانی

خه‌لکیکی زۆر و ولاته‌که‌می تیدا په‌نگیان خواردبیته‌وه، ئه‌و خه‌لکانی دیروکیان به‌ره‌نج، خه‌م و ده‌رد سیخناخه. لیگه‌پۆ دلم له‌سینگی مندالیکدا لی بدا، که‌سه‌به‌یه‌نان له‌گه‌روویه‌که‌وه به‌زمانی دایکیم هاوار بکه‌م:

"من ده‌مه‌وی ببه‌بایه
خۆشه‌ویستی مرۆف به‌رم
بۆ گشت سووچی ئه‌م دنیایه"

منیش ده‌لیم، مامۆستا گیان، تۆ به‌و خۆشه‌ویستییه‌ بیسنوره‌ته‌وه، دلی خۆت به‌هه‌موو مندالانی گه‌ردوون دا، کاتی ئه‌وانت له‌گوندیکی چپایی له‌خویندنگه‌کاولبووه‌کاندا په‌روه‌رده‌ده‌کردن، خۆشه‌ویستی خۆت له‌دلی ئه‌و منداله‌سک برسپیه‌انه‌دا ناشت. مامۆستا مه‌گه‌ر دلی تۆ له‌دلی مندالیکدا ده‌حه‌ویته‌وه؟ باوه‌ر ناکه‌م، بۆ ئه‌م گه‌ردوونه‌بچووکه‌پروانه، حه‌وت کیشوه‌ر نه‌یانتوانی دلی تۆ هه‌لگرن، منیش ده‌لیم باشترین شت ئه‌وه‌یه، ئه‌و ده‌لت به‌سه‌ر هه‌موو مندالاندا دابه‌ش بکه، منیش له‌تیکم له‌و ده‌لت ده‌ویت. زه‌هه‌را که‌میک باسی تۆی بۆ کردبووم. ئه‌و ده‌یگوت، تۆ موچه‌که‌مه‌که‌شت به‌سه‌ر مندالاندا دابه‌ش ده‌کرد و خۆت بی پاره‌ده‌هیشه‌وه. زه‌هه‌را ده‌یگوت، مامۆستا فه‌رزاد به‌دزییه‌وه پاره‌ی له‌گیرفانی خۆی ده‌رده‌هینا و بی ئه‌وه‌ی بیبینین له‌دوو تۆی ده‌فته‌ره‌که‌مانی ده‌نا، خۆزگه‌م ده‌خواست منیش وه‌کو زه‌هه‌را خویندکاری تۆ بوومایه‌ و له‌به‌رده‌ستت په‌روه‌رده‌بوومایه. مامۆستا، ئیستا من و تۆ گیراوی سیداره‌ین، به‌لام تۆ زۆر له‌میژه‌هه‌موو سنوره‌کانت به‌زاندوون و خۆت گه‌یاندۆته‌ دلی هه‌موو مندالانی ولاته‌که‌م، مامۆستا هه‌روه‌کو خۆت هه‌میشه‌ده‌لی، ئه‌گه‌ر له‌م جیهانه‌ش کۆچ بکه‌ین، ئه‌م کاروانه‌ناوه‌ستیت، له‌به‌ره‌وه‌ی کاروان جاریک ده‌جوولیت و ریگه‌ی خۆی ده‌گریته‌به‌ر.

مامۆستا سلاره‌کانی تۆ به‌به‌رده‌وامی پیمان ده‌گات، هیوادارم پروناهی له‌چاوه‌کانت که‌م نه‌بی، که‌لیوان لیون له‌هیوا و باوه‌ر، به‌پروناکی چاوت ده‌ل تاریکه‌کان پروناک ده‌که‌یته‌وه، هه‌رچه‌نده‌جیهان تاریکیش بیت، بۆ هه‌له‌هاتنی ئاسۆ تۆزیک ماوه، ده‌لی، له‌وانه‌یه‌جاریکی تر ته‌قینه‌وه‌یه‌کی تر پروبدات، مردن، نایه‌کسانی، نادادی، ژیرده‌ستی، په‌نجخوری و سته‌م له‌هه‌موو جیهان له‌گه‌ل خۆیدا راده‌مالیت، بۆ ناییت مامۆستا؟ بۆ ناییت؟

خۆزگه‌ده‌رفه‌تم ده‌بوو و نامه‌کانی به‌ر له‌پۆژانی سیداره‌م بخویندبانه‌وه، ده‌زانم کاتی په‌تی سیداره‌ده‌گریته‌گه‌ردن، ئیدی هه‌چ شتیکی وه‌کو رابردوو ناییت و ناووسریته‌وه. من ئه‌و کارته‌م وه‌رگرت، که‌بۆ پۆژی هه‌شتی ئادار ناربدووت، بۆ من بارته‌قایی هه‌موو جیهانه، له‌وه‌لومه‌رجه‌ی له‌دۆزه‌خ خراپتر، سه‌ختتر و زه‌حمه‌تتره، تۆ په‌یامی پیروزیایی ده‌نیری! سوپاست ده‌که‌م مامۆستا. به‌پراستی ده‌لت گه‌وره‌یه..

۲۲ ی نیسان ۲۰۱۰

به‌وه‌راهاتووین، که‌هه‌ر کاتی ده‌رگا ده‌گریته‌وه ده‌لین: "ئه‌مجاره‌چییه؟" له‌به‌ره‌وه‌ی کاتی به‌توره‌ی ده‌رگا ده‌که‌نه‌وه، مسۆگه‌ر دین و یه‌کێمان بۆ ئه‌شکه‌نه‌جه‌ده‌بن. دوینی دیسانه‌وه‌هاتن و به‌روویه‌کی گرژه‌وه‌گوتیان: شیرین، سه‌بی له‌سیداره‌ده‌درییت، به‌لام له‌کاتیکی نادیاردا "ئه‌وه‌یه‌ان گوت و ده‌رکه‌یان داخست و چوون، پیاله‌چایه‌کم به‌ده‌سته‌وه‌بوو، به‌هیواشی له‌سه‌ر زه‌ویم دانا، له‌پیاله‌که‌وه‌هه‌لمی چاکه‌به‌رز ده‌بۆوه، له‌و ساته‌دا گه‌ره‌کم بوو ته‌نیا له‌وه‌لمه‌بروانم. به‌ده‌نگیکی هیور له‌به‌رخۆمه‌وه‌گوت: "ته‌مه‌نی په‌پووله‌و مرۆف وه‌کو یه‌کن" نازانم بۆچی ئه‌مه‌م گوت؟! وه‌لی کاتی ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌له‌زارم ده‌رچوو، کۆتایی به‌واقورماوییه‌که‌م هات و ده‌ستم به‌خواردنه‌وه‌ی چاکه‌م کرده‌وه. کاتی ئاسۆ گۆیی له‌ده‌نگیان بوو پیاله‌چاکه‌ی له‌ده‌ست به‌ربۆوه. یه‌که‌مجارم بوو ئاسۆ به‌و شیوه‌یه‌ببینم، گلینه‌ی چاوی، که‌وه‌کو زه‌یتون بوو، چرکه‌به‌چرکه‌مه‌زنتر ده‌بووه‌وه، مت

بوو، تەنى بۇ منى دەروانى، وەكو پەيكەر رەقەوہ بوو، ئەو دەنگە ناحەزەيان، كە زەرەپەك ھەستى مرقاھەتى تىدا نەبوو، لە گوئىدا دەنگى دەدايەوہ: " سبەى ھەلتدەواسىن، سبەى ھەلتدەواسىن! زۆر بەئارامىش پىيان گوتم، ئىژىتە مزگىنى خىرم دەدەنى. ئاسۆ ھەرچۆنى بى لە جىي خۇى جوولا، بەھەنگاوى خەمبار و لەسەرخۆوہ ھات و لە بەرامبەرم لەسەر ئەژنو كەوت، سەيرى كردم، فرمىسكى وەكو موروو لە چاوانىيەوہ دەپزان. چاوەكانى بى چارەبىيان لى دەبارى، نازانم بۆچى لەيەكەم قەسەدا گوتى: -شیرين، برسیتە؟!

لەكاتى دىكەدا دەگوت، خەمت نەبىت، ھەرگىز لە سىدارەت نادەن، لە دوينئوہ ئەوہى نەدەگوت، بەلكو تەنيا دەپىرسى: -برسىت نىيە؟ بەوردىي بۆيم روانى و گوتم: -بەلى.

لە راستىيدا برسىم نەبوو، وەلى ئاسۆ چى بگوتايە، دلیم نەدەشكاند، خواردى بۇ ئامادە كردم، سەرى شۆرد، ئىنجا روو لە پەنجەرە سەيرى رۆژى كرد و لەبەرخۆيوہ قەسى دەكرد. ئىوارى ئاوى بۇ گەرم كردم، منىش خۆم شۆرد. ئاسۆ قژى داھىنام و پرچى بۇ ھۆنيمەوہ، تا بەرەبەيان نەخەوتىن، ھەرچىم بەزەندا دەھات بۇ ئاسۆم دەگىرايەوہ، من باسى خۆشەويستى پلاتونىكى خۆشم بۇ كرد، خۆزگەم دەخواست پەريا و سىنەم دەمدى ھەسوودىش لىرە بونايە، من و ژين رۆژھەلاتىش بۇ دواچار يەكترمان لە ئامىز بگرتايە، شەو زوو دوايى ھات و رۆژ بۆوہ، چەندە زوو بەيانى ھات! پىم گوتم: " ئيوہ ئەمرۆ لە چ سەعاتىكدا لە سىدارەم دەدەن؟" وەلاميان نەدامەوہ و رۆيشتن.

زانىم دەيانەوئىت لە چاوەروانىيەكى كوشندەدا بەھىلنەوہ، تا ئىوارى بەو شىوہىە گوزەراندىمان، ئاسۆ لە من زياتر رەنجى دەچەشت، تىگەيشتم، كە لە سىدارەدانىمان دواخستووہ، لەوانەبوو چەند رۆژى تر بژىم، تەنيا چەند رۆژىكى تر، لىرە ھەر ساتىكى ژيان بەبارتەقاي تەمەنىكە، دەمەوئىت ھەموو ساتەكانى بژىم، كاتى مرقۆ لە بەردەم پەتى سىدارەدا بىت، تىدەگات ئەگەر دروست بژى، شتىك نامىنىت لە توانايدا نەبىت، چونكە تەمەنى مرقۆ بەشى ھەموو شتىك دەكات، ھىندەى بەسە، كە دروست بژى.

۲۴ ى نىسان ۲۰۱۰

چاوەكانم باش نابىن، چاويلكەم نادەنى، دەيانەوئى بەتەواوہتى كوئىر بىم، ئاسۆيان بى زمان كرد، دەيانەوئى منىش كوئىر بىم، وەلى باش دەزانم نابىنايىشم دەيانترسىنىت، چىرۆكى ھونەرمەندى ناودارى شىليايى فىكتور خارام بىركەوتەوہ، كە لە سانتياگو، ئەشكەنجەكار دەستى ورد دەكات، بۇ ئەوہى چىتر گىتار نەژەنى و كولى ناخى دانەمركىنى، ئاواز بۇ ئازادى لى نەدات و گورانى " لاي لاي" بۇ مندالانى شىلى نەچرىت، ئەوئىش بى برانەوہ گورانى دەچرى و دەنگى خۆى بەھەموو مندالە چاوەگەشەكان دەگەياند:

وہرە وەرھوہرە

وہرہبا شەقامى پان و پەرىن تىپەركەين
لەوئى داھاتووئىھكى تر بەدى دەكرىت

" دەم و دەوران گور، لە سەردىرى رۆژنامەكانى شىليدا نوسرا: " ئارام بنون دىكتاتور مرد" و ژھنيارى گىتار ديوانھشيعرىك دەپزانىنئوہ و جەماوہر شانازى بەشا دىرى ديوانەكەى دەكەن" گەر بەم ئاوايە بەردەوام بىت ئەوا پاش ماوہىەكى كورت بەچاوە رووناكەكەى خۆم

نامەيان بۇ دەنوسم، منىش وەكو ئەو ھونەرمەندە بەنرخە، باس لەم دۆزەخە دەكەم. زىندان بۇ شۆرشگىزان مىژووئى مردن و لىدانە، چىرۆكىكى بەرادەيەك درىژە دوايى نايت، لە كۆتايى ھەر چىرۆكىكدا چىرۆكىكى كارىگەرتر و بەسوئر دەست پى دەكات و لە ھەموو چىرۆكەكاندا مردن و لىدان ھەن. زىندانى ئەوين شونىنكە، مرقۆ تىيدا ھەموو جۆرە مردن و لىدانىك دەبىنىت، بەئاگايەوہ نيوەيان لە ژىرەوئىدا دروست كردووہ، ھەر رۆژ و ھەر ساتىك يەكىك لەژىر ئەشكەنجە يان لەبەر تىكچوونى بارى دەروونى سەرى بەدىوارەكاندا دەكىشىت و دەمرىت.

بىيەشكردىن لە چاويلكە، دلۆپىكە لە دەرياي ئەشكەنجەكانيان، لەم زىندانەدا چىرۆكى زۆر بەسو و تراژىدى روو دەدەن، فەرموو ئەمە يەكىك لەو چىرۆكانەن: " جارىكى گىراوىكى سىياسى لەم زىندانەدا چاويلكەيەكى ھەبووہ، بەھۆى ئەشكەنجەى درندانەيانەوہ چاويلكەكەى دەشكىت، پارچە كاغەزىك لە جىي شووشە شكاوہكە دادەنىت، دوايىن جار بەو دىمەنەوہ دەچىتە دىدارى دايكى، كاتىك دايكى بەو شىوہىە دەبىنىت، لە دەروہ باسى دەكات. پاش ماوہىەك زىندانىيەكە لە ژىر ئەشكەنجەدا دەكوژرىت و لە گۆرپىكى بى ناو و نىشاندا دەنئىرئىت، دواى چەند ھەفتەيەك چاويلكە شكاوہكەى و جلە خويناوويەكانى بەدايىكى دەدەنەوہ، بەلام جەستەكەى نادەنەوہ.

ھەموو ساتىكى ژيان لە زىندانى ئەويندا بىرىكى بى كۆتايىيە. لىرە ژيان دىت و دەچىت، دوايىيەكەى ديار نىيە، وەلى داخۆكەى مرقۆكەن دەست بەخويندەوہى ئەو ھزرە ناكۆتايە دەكەن؟

۲۶ ى نىسانى ۲۰۱۰

دايە...

" ھىزى نووسىن لە خۇدا نابىنم، وەلى وئىراى ھەموو شتىك دەمەوئى نامەيەكت بۇ بنوسم. رەنگە دوا نامەم بىت، بەلام ئەو دلەى بۇ ئازادى لى دەدات ھەمىشە لەلات دەبىت. تۆ لە تەلەفۇنەكەدا پىت گوتم: "بەھىز بە!" من باشم، خەمت نەبىت دايە، تەنيا شتىكى ئازارم دەدات ئەوہىە، كە جارى دوايىيە پىتان بلىم خۆشمەدوئىن و ئيوہش يەكترتان خۆش بوئىت. خۆشەويستى و ئازادىي بەرەتتيرىن مافى مرقۆن. دايە، ئيوہش داکۆكى لە خوتان بكەن، خاوەندارى لە كەلتورى خوتان و مافى مرقۆ بكەن ژيان بەئازادىيەوہ واتادار دەبىت.

دلّم ژان دەكات، نەك لەبەرئەوہى لە سىدارە دەدرىم، بەلكو لەبەرئەوہى خزمەتىكى ئەوتوم بەمرۆقاھەتى، گەلە بەدەست و ھەژارەكەم نەكرد. گەورەترىن ژانى دلّم ئەوہىە، بەھەموو بىروباوہرىكەمەوہ بروام بەوہىە، كە ئەم تىكۆشانەى مرقۆقاھەتى سەردەكەوئىت.

دايە بەجىي من شىلان ماچ بكە، ئەو و ھەموو مندالانى ترم خۆشەدوئىن، لە كەسى ئەودا سلاو لە ھەموو مندالان دەكەم. لەوانەيە جارپىكى تر دەنگم نەژەنەن. بەلەسىدارەدانم دلّتەنگ مەبن، لەبەرئەوہى لەسىدارەدانى من باجى ئازادىيە. سلالوى گەرم بۇ دايكانى ھەقالانم پەريا و ژين رۆژھەلات پەوانە دەكەم. داپىرەم چۆنە؟ با لە گولەھەنارەكان زوئىر نەبىت، ھەركاتى سەيرى گولەسوورەى دارەھەنارەكانى كرد چاوەكانى منى تىدا بىنىت، ئەگەر تەرمەكەمىان رادەستتان كرددەوہ، لاي ھەقالەكانم بەخاخم بسپىرن، ھەروەكو زاناي ئامارايى دەلى: ئازادىي سەردەكەوئىت. ھەمووتان يەك بەيەك لە ئامىز دەگرم."

گىراوى سىدارە: شىرىن

***

شېرىن، بەھۆى ژانى سەر و چاويىيەو وەكو رۆژانى رابردوو، درىژەى بەنوسىن نەدا. دەفتەرەكەى داخستبوو و قەلەمەكەى لە تاقي سەرەوەى دۆلابەكەى دانابوو. ئاسۆ جاروبار ھەلبەستى دەنوسى و دەيھىنا بۆ شېرىن بۆ ئەوەى بيخوينىتەو، شېرىنىش بى ئەوەى چاوى بىكەتە پاساوى نەخويندەنەو، شىعەرەكەى لى وەردەگرت و دەيخويندەو.

لەم رۆژانەى دوايىدا زۆر جار خەيال دەيبردەو و لە بىر را پۆدەچوو، دوو رۆژى بۆ مانگى گولان مابوو، سىدارە لە رۆژەقدا دەنگى دەدايەو. سەمىرە لە دەروە چالاكانە لەسەر ئەو مەسەلەيە كارى دەکرد، دوايىن جار بەزمانى ئىنگىلىزى و تارىكى بەسەردىپى "ژنىكى كورد لە بەر پەتى سىدارەدايە" نوسىبوو، ئەو گوتارە دەنگدانەو پەكەى باشى ھەبوو، بەلام سەھۆلى دلى داگىرەرانى نەتواندەو، ھەرچەندە ھەندىك كەسانى بەويژدان دەنگيان بلند كردهو، وەلى كارىگەرى لەسەر بىريارى لەسىدارەدانەكە نەبوو، بەپىچەوانەو رۆژى لە سىدارەدانى شېرىن و ھەقالانى رۆژ بەرۆژ نىكتەر دەبوو، ئىدى شېرىنىش لەو باوەر دا بوو، كە لە پەتى سىدارە نىك دەيبتەو، بەيىدەنگى خۆى ئامادە دەکرد.

رۆژىك دايك و باوكى ئاسۆ لە پر بۆ دىدارى ھاتن، بەلام ئاسۆ ھىچى دەربارەى ئەوان نەگوتبوو، شېرىن بەپەرۆش بوو، بەلام لەو كاتەدا نەيدەويست بابەتى سەردانەكە لە ئاسۆ بېرسىت، كاتىك بەدەرفەتى زانى بەھىمنى لە ئاسۆى پرسى:

-ئاسۆ گيان.

-بەلى.

-تۆ باسى دايك و باوكت نەكرد.

-گوتم، رەنگە كاتى گويگرتنت نەبى.

-چۆن وا دەلىنى ئاسۆ گيان؟ ھەمىشە ئامادەم گويت لى بگرم.

-سەمىرە.

-سەمىرە چى كردووە؟

-چۆتەو بۆ مال.

-بەراستى؟!

-بەلى زۆر تورە و بىزار بوو.

-چى گوتووە؟

-دايكم گوتى، ئەوەى تا ئىستا نەمانبىستوو سەمىرە پىي گوتىن.

-ئى.

-سەمىرە پىي گوتوون، ئىوہ ئاسۆتان نەفرۆشتوو، بەلكو خۆتان فرۆشتوو، ئىوہ گيان، خوين، مرقايەتى و ئەسل و فەسللى خۆتان، كەرامەت و ژيانى خۆتان فرۆشتوو، ئىوہ تا ئىستا نانى ھەرامتان خواردوو. دايكم زۆر گرياو، سەمىرە پىي گوتو، تۆ چەند دەگرى بگرى، بەلام ناتوانى خۆت لەو تاوانباريىانە پاك بەكەيتەو، بۆ جارى يەكەم بوو بىينم باوكم

ھىندە بەكول بگرى.

-ئى چى دىكەى گوتووە؟

-گوتوويەتى، برۆن داواى لىبوردن لە ئاسۆ بگەن، بەلام باوەر ناكەم بتانبوريت. ئەوان

ھاتن داواى لىبورديان لى كردم.

-ئەى تۆ چىت گوت؟

-منيش گوتم، كاتى لە مال دەرچووم زمانم ھەبوو، لىتان پارامەو، گوتم، داىە، باوكە من بەو كەسانە مەدەن، ھىچ نايانناسم. ئىوہ منتان بەپارە فرۆشت، ئىستا زمانم نىيە تاكو قسەتان لەگەل بگەم، ئەو ئاسۆيەى ئىوہ فرۆشتتان چىتر بوونى نىيە، ئەو ئاسۆيە رۆيشت، مرد. تەنيا شتىكتان پىي بلیم، گەورەترىن لىبوردى من ئەوہيە، پشنگىرى لە دۆزەكەى من و سەمىرە بگەن.

-سەمىرە زۆر لە مال مابۆوہ يان نا؟

-نا، تەنيا ھەفتەيەك ماوہتەوہ و چووہ.

-بەلى.

-سەمىرە ناوى خۆى كردۆتە پروناھى.

شېرىن پىكەنى:

-بەراستتە؟

-بەلى، دايكم لەناخەوہ دەيگوت "پىي سەربەرزىم"

-ئەى باوكت؟

-ئەويش ھەمان شتى دەگوت.

-بەوہ خۆشحالم.

-دايكم دەيگوت، ئىستا سەمىرە لە تىقى ھەوال دەخوينتەوہ.

-سەمىرەش كەم نەبوو ھا!!

-ئەى چى! دايكم دەيگوت: "كاتى قسە دەكات دەلىم ئەرى ئەوہ سەمىرەيە؟ بەكوردىيەكى

زۆر جوان و پەوان دەدوى، دەلىنى پىشتر قەت بەفارسى قسەى نەكردووە"

-سەمىرە وايە.

-چۆنە؟

-چى لە كەللەى دا بەدلنبايىيەوہ جىبەجىي دەكات، وەكو تۆ وايە ھا!

-نا، نا وەكو يەك نىن.

شېرىن دىسانەوہ پىكەنى و لە ناخەوہ گوتى:

-سەمىرە گيان، سەمىرە گيان..

-لە بەرايى ھەوالەكاندا باسى تۆ دەكات، باسى تۆ، ھەقالان فەرزاد، فەرھاد و عەلى دەكات.

-ئاسۆ!

-بەلى.

-گەر رۆژىك سەمىرەت بىنى، پىي بىژە، شېرىن گوتويەتى، ھەرگىز ئەو شتانەى لە ياد

نەچنەوہ، كە پىكەوہ قسەمان لەسەر كردوون.

-ھىچ خەم مەخۆ.

-ھەرودھا لە زارى منەوہ زۆر سوپاسى بگە.

-باشە.

-سەمىرە، سەمىرە كچە رق ئەستورەكە!

-دايكم سلاوى لى دەكردى.

-سەرچاو.

-سەمىرە باسى تۆى بۆ كىردووه.
 لە پىر دەرگاكه خرايه سەر گازەراى پىشت، بانگى شىرىنيان كىرد و گوتيان " ئامادە بە!
 تۆزىكى تر بۆ پىتوهندى تەلەفۇنىيەت دەبەن" شىرىن بەسەرسوپماونەوہ بۆ دەوروبەرى
 خۆى پوانى و لە خۆى پرسى، چى بووہ؟! ھەروا بەئاسانى مافى قسەكىردن بەتەلەفۇن
 نادەن! دواى چەند خولەكىك شىرىن پۆى.

-بەلى، من شىرىنم.
 -شىرىن كچەكەم.
 -دايە گيان.

دايىكى شىرىن بەدەم گىراني بەكولەوہ گوتى:

-كچم، پووناكى چاوم، چۆنى؟
 -دايە، باشم، ئەى ئىوہ چۆن؟

-ئىمە باشىن، كچم تەندروسىت چۆنە؟
 -باشم.

-كچم، لەو زانىارىانەى بلاو بوونەتەوہ زۆر دەترسىن.
 -دايە گيان.

-بلى كچە شىرىنەكەم.

-بارودۇخى داپىرەم چۆنە؟

-باشە، باشە.

-شىلان چۆنە؟

-شىلان ئىستا لاي منە.

-تەلەفۇنەكەى بدەرى با دەنگى بژنەوم.

-پورى چۆنى؟

-من باشم، پورى لە دەورت گەرىت، تۆ چۆنى؟

-باشم، من گورانىم بۆ ھەقالانت گوت.

-خۆشحال بووم.

-بەلى پورى.

-چى؟

-تۆ كەى دىتتەوہ؟

-شىلانەكەم، لە ماوہىەكى كورتدا دىمەوہ.

-پورى دەستت ماچ دەكەم.

-منىش چاوەكانت ماچ دەكەم، بىدە داپىرەت.

-شىرىن كچەكەم.

-بلى دايە.

-خەو ناكەوتتە چاوم.

-خەمگىن مەبە دايە.

-كچم چاوەكانت چۆنە؟

-ھىشتا پىيان نەداوم.

-بۆچى نايدەن، ئەگەر مەسەلە پارە بىت، پارەمان نارد.

-نا، نا مەسەلە پارە نىيە.

-ئەى چىيە؟

-نايانەوى چاويلكەم بدەنى.

-شىرىن گيان.

-ھا دايە.

-بەر لە چەند رۆژى سەمىرە تەلەفۇنى كىرد، زۆر سلاوى لە تۆ و ئاسۆ دەكرد.

-سەرچاوان....

-دىسانەوہ دەلىم: بەھىزبە، كچم خودا گەورەيە.

-دايە كات تەواو بوو.

-باش ئاگات لە خۆت بىت.

-ئىوہش دايە گيان.

دەمىكى شىرىن تەلەفۇنەكەى داخست، ئەو كەسانەى شىرىنيان بۆ ئەوى ھىتا، سەيرى
 چاوى شىرىنيان كىرد و پىيان گوت:

-ئەو چاكەيەى ئىمە لە ياد مەكە، ئەمە دوايىن پىتوهندى تەلەفۇنىتە.

شىرىن وەلامى نەدانەوہ و يەكەورى بۆ ژوورەكەى گەرايەوہ.

* * *

بۆنى بەھار دىت، بەرامەى ياس، نىرگىز، سۆسن و بەيبوون، بۆنى گولەكانى چىاي
 شاھۆ دىن. مانگى گولانە، سروشت خۆى نوى كىردتەوہ، كراسى زىستانى فرى داوہ و
 بەكراسى نوى خەملىوہ. شىرىن بەھەموو بوونىيەوہ ھەست بەبۆنى بەھار دەكات، دەيەوى
 بۆ جارى دوايى چەند دىرىك بۆ دادوہر بنوسىت، بەھەنگاوى قورس بۆلاى دۆلابەكەى
 دەچىت و دەرگاكەى دەكاتەوہ، قەلەمەكەى لە قاتى سەرەوہ دەردەھىتت و بۆ جىگەى
 خۆى دەگەرىتەوہ، دەفتەرەكەى دەكاتەوہ و لاپەرەيەكى نوى ھەلدەداتەوہ و قەلەمەكەى
 دەبزوتت، دەست دەخاتە ژىر چەناگەى و بىر دەكاتەوہ، لەويۆ دەست بەكاروانىكى
 دوور و دىرژ دەكات، جاروبار پىدەكەنىت، خەمگىن دەبىت، دەگەرىتەوہ زىندانەكەى و
 قەلەمەكەى لەسەر كاغەزەكەى ھەلدەگرىت، لە خۆى دەپرسى " بە چ دەستەواژەيەك دەست
 بەنامەكە بەكەم؟"

"لەبەرئەوہى كوردم لە سىدارەم دەدەن!

ماوہى زىندانىم پىي ناوہتە سى سال، واتە سى سال ژيانى بەسۆ و پىر لە ئازار لەمدىو
 شىشەكانى زىدانى ئەوينەوہ بەسەر دەبەم، دوو سالى يەكەم بەھەلواسراوى و بەبى
 بوونى پارىزەر، تەنانەت بەبى بوونى بىرارىك بۆ زىندانىكردنم بەسەر بردوون. لەو
 ماوہىەى چارەنوسم بەھەلواسراوى ھىلراپوہ رۆژگەلىكى تالم لەژىر دەستى سوپادا
 بەسەر بردن، پاشانىش لىكۆلىنەوہكانى بەشى ۲۰۹ ى زىدانى ئەوين دەستى پىكرد. پاش
 تەواو بوونى قوناغى ۲۰۹ كاتەكانى دىكەى زىندانىكردنم لەبەشى گىشتىيدا بەسەر بردن.
 ھىچ وەلامىكيان بەداوا بەردەوامەكانم بۆ دىارىكردنى چارەنوسم نەدەدايەوہ. لەئەنجامدا،
 بىپارى ناداپەرورەرانەى لەسىدارەدانىان بۆ بىمەوہ.

لەبەرچى زىدانى كراوم؟ يان بۆ دەبىت لە سىدارە بدىم؟ ئايا وەلامەكان بەھوى
 كوردبوونمەوہن؟ كەواتە دەلىم: من وەكو كورد لەدايكبووم و بەھوى كوردبوونمەوہ ئازار
 و زەحمەت و پەراويزخستىم چەشتوہ.

زمانم كوردىيە، بەھوى زمانمەوہ لەگەل بنەمالە و دۆست و ئاشناكانم پىتوہندىم دروست
 كىردوہ، بەم زمانەوہ گەورە بووم و بۆتە پردى پىتوہندى نىوانمان، كەچى رىگەم پى

نادریت به زمانی خۆم بدویم، پپی بخوینمه وه و مافی خویندنی پپی هه بیت، له دواییشدا ریگه نادن به زمانی خۆم بنووسم.

پیم دهلین، واز له کوردبوونت بهینه و نکولی لی بکه، بویه دهلیم: ئەگەر کاریکی له و شیوهیه بکهم نکولی له خۆم دهکهم.

دادوهری بهریز، بهریز لیکۆله را!!

له و کاتهی لیکۆلینه وه تان له گهلم دهکرد، ته نانهت نه مدهتوانی قسه به زمانه که تان بکهم، له م دوو ساله ی دواییدا، له بهشی ژنانی زیندانی ئه وین، له هاوڕیکانمه وه فیزی زمانی فارسی بووم، به لام ئیوه به زمانی خۆتان لیکۆلینه وه تان له گه ل کردم و بریارتان له سهر دهکردم. ئەوه له کاتیکدایه، که من به باشی نه مدهزانی له دهووروبه رم چی روودهدات و نه مدهتوانی بهرگری له خۆم بکهم.

ئهو جوره ئەشکه نجانیهی له دژی من به کارتانی هیناوه، بوونه ته مۆته که ی شهوانم، ژان و نازاره کانی رۆژانه شم، له سۆنگه ی ئهو ئەشکه نجانیه وهن، که له بهرامبهرم کراون، خهریکن له ته کیان را دیم. کوتانی سهرم له کاتی ئەشکه نجه دا گورزیان له سهرم وه شان دوون، هه ندی رۆژ ئیش و نازاری زۆر قورس رووم تیده کهن، ژانه سهره کهم به رادهیه ک قورس ده بیت، ئیدی نازانم چی له دهووروبه رووم روودهدات و ئاگام له خۆم نامینیت، بۆ چه ندین کاژیر ده بوریمه وه، له ئەنجامدا به هۆی قورسیی نازار و ژانه وه لوتم خوینی بهر ده بیت، پاشان هیدی هیدی ده گه ریمه وه سهر دۆخی سروشتی خۆم و به ئاگا دیمه وه.

خه لات و دیارییه کی دیکه ی ئەشکه نجه کاران بۆ من، کزیوونی بینایی چاوه کانمه، بهردهوامیش کزتر ده بیت، داواکاریه کهم بۆ وه رگرتنی چاویلکه تاکو ئیستا بی وه لام ماوه ته وه. کاتیک گیرام و له زیندان قایم کرام قژم رهش بوو، وه لی ئیستا، که سییه مین سالی زیندانی کردنمه، هه موو رۆژی به ره به ره سپیوونی قژم به چاوی خۆم ده بینم. ده زانم ئیوه ته نی ئهو کارانه تان له گه ل من و بنه ماله که مده نه کردوه، به لکو ئەشکه نجه تان له دژی هه موو رۆله کانی کورد و له نیویشیاندا که سانی وه کو زهینه ب جه لالیان، رووناک سه فازاده و ئه وانی دیکه ش به کارهیناوه. چاوی دایکانی کورد هه موو رۆژی له چاوه روانی بینیی رۆله کانیاندا فرمیستک ده بارینن، هه میشه له داهاوو و رووداوه کانی نیگه رانن، له گه ل هه ر زهنگیکی ته له فۆندا زاره تره ک ده بن و له بیستنی هه والی له سیداره دانی رۆله کانیان دلیان داده خورپی.

ئهمرۆ ۲ ی گولانی ۲۰۱۰ یه، دووباره پاش ماوهیه کی دریژ بۆ بهشی ۲۰۹ بۆ لیکۆلینه وه بیان بردم و سه ره له نوێ تۆمه ته بی بنه ماکانیان دووباره کردنه وه، داوایان لیم کرد هاوکاریان بکهم، تاکو بریاری له سیداره دانه کهم هه لبوه شیته وه. نازانم داواکردنی ئهو هاوکارییه چ مانایه کی هه یه، چونکه ئەوه له کاتیکدایه، که له وهی گوتومه هیچی زیاترم بۆ گوتن پی نییه، له ئەنجامدا داوایان لیکردم، ئه وهی ئه وان دهیلین دووپاتی بکه مه وه، بهس من ئه وه م قبول نه کرد. لیکۆله ره وه گوتی: ئیمه پار ده مانویست نازادت بکه یین، به لام به هۆی ئه وهی بنه ماله که ت هاوکاریان نه کردین ئەنجامه که ی گه یشتوو ته ئیره، لیکۆله ره وه بۆ خۆی دانی به وه دا نا، که من ته نی بارمه ته یه کهم له ده ستیاندا و ده مهیلنه وه تاکو به ئامانجه کانیان ده گهن، یان له سیداره م ده دن، به لام نازادی هه رگیز....

شیرین عه له مه ولی

کاتی سالنامه ی نۆی گولانی ۲۰۱۰ ی نیشان دا، جاریکی تر مرۆقایه تی له زیندانی ئه وین له ناو شه رمه زارییه کی میژوویدا ده خنکا، ئەمجاره شیان ئیران له پشت په رده ی ره شی قه ترانییدا ون ده بوو.

شیرین و ئاسۆ دانیشتبوون، قسه یان ده کرد. شیرین به زمانیکی زۆر گران ده دوا، جار و

باریش قومیکی له جگه ره که ی ده دا، دوکه له که ی بۆ سییه کانی ده نارد و له لوتیه وه ده ری ده کرد. ئاسۆ فرمیستکه کانی له چاوانییدا قه تیس ده کرد و ده یچۆرانه ناخیه وه و هاوکات قسه ی ده کرد. بهر له چه ند خوله کیک به شیرینیان گوتبوو، که حوکمی سیداره جیه جی ده کهن، ده بوایه خۆی ئاماده بکردبایه.

بیهینه بهرچاوی خۆت، یه کی بانگی ده کات و پپی ده لی خۆت بۆ سیداره ئاماده بکه. شیرین ئاماده بوو، کات کوتایی هاتبوو، سه عات، خوله ک و چرکه ده رباز ده بوون. شیرین ئارام و بی دهنگ بوو، ده رگا جاریکی تر والا بوو، ئهو تیگه یشت ئیدی کاتی هاتوو، دهستی له سه ر ئەژنۆی دانا و بهرزه پی هه ستا، به توندی باوه شی به ئاسۆ دا کرد و ده یان جار گۆنای ماچ کرد، به گویندا چرپاندی "هه موو هه قالانم خۆشه وین و رۆیشت...."

شیرین رۆی، رۆی

هه لویسته ی ده کرد

ئهو بۆ ئاسۆ و

ئاسۆ بۆ ئه وی ده روانی

چاو و دلیان

نه یانده ویست

له یه کی دابرین

شه قاوه کانی گران بوون

ده رۆی

ده رۆی

ده رۆی و راده وه ستا....

ده رۆی، ده رۆی، ده رۆی

نه ده گه یشته بهر ده رگا

ده یان جار راوه ستا

و ده یان جار بۆ ئاسۆی روانی

نیگا کانی

په یقه کانی

ساتی دوابی

و کوتایی کوتاییه کان

و ده رگا

و شیرین له ده رگه وه ده رباز بوو

له بهر ده رگا رایانه وه ستاند

دوو کهس

دوو جه لاد

شیرین بیرى ده کرده وه

رۆژانی مندالی

رۆژانی، که شه رفان بوو

رۆژه سه خته کان

سینه م دمدی

ژین رۆژه لات، په ریا

سالانی مندالی

رۆژی به جیه یشتنی گوند

قه‌ندیل، شاهۆ، زاگروس
 سه‌میره، زه‌ینه‌ب
 هه‌موو شتییک له‌به‌رچاوی تیده‌په‌رین
 ئەو رۆژه‌ی چاوه‌روانی بوو
 ئەو کاته، ئەو سه‌عاته
 له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:
 "من شیرین عه‌له‌مه‌ولی
 کچه‌ کورد
 ئەفینداری نازادیی
 له‌ سالی ۱۹۸۴ له‌ دیم قشلاخ
 له‌ شاری ماکو له‌ دایک بووم
 شاگردی زانای ئامارایی
 پینه‌لگری له‌یلا قاسم
 هه‌رگیز ملم که‌چ نه‌کرد
 من شیرین
 به‌ره‌و په‌تی سیداره‌ درۆم
 بۆ که‌رامه‌تی گه‌لیک
 بۆ مرۆفایه‌تی ملی ری ده‌گرمه‌ به‌ر"
 شیرین ملی ری گرت‌به‌ر
 جه‌لاده‌کان گوتیان چاوت شه‌ته‌ک ده‌ده‌ین
 شیرین گوتی:
 نا، له‌ چاوم مه‌ترسن
 ده‌مه‌وی له‌ ساتی دوا‌ییدا
 سه‌یری ئاسمان بکه‌م
 ده‌مه‌وی ئەستیره‌کان ببینم..
 ده‌مه‌وی دوا‌یین ره‌نگی گه‌ردوون ببینم
 جه‌لاده‌کان بیده‌نگ بوون
 شیرین له‌ به‌رپه‌تی سیداره‌ بوو
 سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆی کرد و
 که‌سی نه‌بینی
 گوتی: دنیا چ بیده‌نگه‌!!
 ئەستیره‌کان یه‌ک به‌یه‌ک کوژانه‌وه
 ئاسمان تاریک بوو
 په‌تیان له‌ گه‌ردنی نا
 به‌ر له‌وه‌ی جه‌لاد کورسی بن پیتی ده‌ربینی
 شیرین گوتی: بزێ نازادیی ..و
 دوا‌یین شه‌پۆلی ده‌نگی
 له‌ دلی گه‌ردووندا زایه‌له‌ی دایه‌وه‌...

* * *

ئاسۆ

من ناوم ئاسۆیه، ئاسۆی بی زمان، ئاسۆی خوراسانی، ئاسۆ هه‌قالی شیرین عه‌له‌مه‌ولی،
 هاو‌پازی شیرین. ئەم‌رۆ زوو به‌ئاگا هاتم، شیرین بیستیوی زوو له‌ سیداره‌ ده‌دریت،
 تا ئیوارئ قسه‌مان کردبوو، چه‌ند دیارییه‌کی پی دام، نیوه‌رۆکه‌ی داوام لی کردبوو له
 جیی هه‌واگۆرکی زیندانه‌که‌ که‌می پیکه‌وه‌ پیاسه‌ بکه‌ین. شیرین داواکه‌می ر‌ه‌ت کرده‌وه
 و گوتی: "ئاسۆ گیان من ئیوارئ ر‌یم دووره‌" ئینجا گوتی: "بۆ ئەوه‌ی دلی تۆرانییه‌کان
 خوش بکه‌ن، له‌ سیداره‌مان ده‌ده‌ن" هه‌والی له‌ سیداره‌دانی سی هه‌قالی تریش هاتبوو.
 شیرین زۆر خه‌مگین بوو بۆیان، ئەو به‌جۆرێک هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، ده‌تگوت هه‌رگیز له
 سیداره‌ نادریت. به‌ر له‌ ئیوارئ ده‌رگای زیندانه‌که‌ کرایه‌وه‌. دوینی ئیواره‌ کاتی ده‌رگای
 ژووره‌که‌یان کردینه‌وه‌ و به‌شیرینیان گوت، خۆت ئاماده‌ بکه‌، ئەو پیتی گوتن: "ئیه‌وه‌ که‌ی
 ده‌مه‌بن و له‌ سیداره‌م ده‌ده‌ن؟" پنیان گوت: "هه‌ری زیده‌ دوو سه‌عاتی تر" دوا‌ی ئەوه‌ی
 ئەوان ر‌ۆیشتن، شیرین سه‌یری منی کرد و گوتی: "وه‌ره‌ هیشتا دوو سه‌عاتی ترم ماوه‌".
 ده‌تگوت باسی دوو سال ده‌کات، زۆر ئارام بوو. ده‌رگه‌که‌مان کراوه‌ بوو، هه‌ندێ خواردم
 بۆ برد، ته‌نیا دوو پارچه‌ په‌نیری خوارد، نیوه‌رۆکه‌ی پیتی گوتم، هه‌ندێ ئاوم بۆ گه‌رم بکه‌،
 سه‌رم ده‌شۆم. شیرین هه‌رگیز کاری خۆی به‌که‌سی تر نه‌ده‌کرد، تیگه‌یشتم، که‌ به‌خۆدا
 ناپه‌رمیته‌وه‌. ئاوم گه‌رم کرد، سه‌ری شۆرد، دیسانه‌وه‌ بانگی کردم و داوا‌ی کرد قژی بۆ
 به‌ۆنمه‌وه‌. شیرین قژی خۆی زۆر خۆشده‌ویست. قژی زۆر جوان و در‌یژ بوو.
 ئەو ئیواره‌یه‌ زۆر ئارام بوو، ناوی هه‌موو که‌سیکی یه‌ک به‌یه‌ک هیتایه‌ سه‌ر زار و که‌سی
 له‌ یاد نه‌کرد، سلای بۆ هه‌موویان به‌ری کرد و باوه‌شی پیدا کردم. ئەو له‌به‌رامبه‌ر
 جه‌لاده‌کانی سه‌ربلند بوو. کاتی شیرین له‌ به‌رچاوم ون بوو، هه‌ستم ده‌کرد له‌ میژبوو له
 سیداره‌یان دابوو، باش ده‌زانم ته‌ختی سیداره‌ له‌ ئاست گه‌وره‌یی شیرین دا هه‌لوه‌شاپۆوه‌.
 چوومه‌ به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌، هیواکانم له‌ پشت هه‌وری مانگی گولاندا په‌نه‌ان بوون و له
 ر‌ۆژه‌لاندایه‌ هیوا‌ی چوار ئەستیره‌ به‌دوی یه‌کدا ده‌دره‌وشانه‌وه‌.

*** **

